

תמוז תשמ"א 22.7.1981

מיוספר 2290

84 עמודים

המחיר: 15 שקלים

המילתחמה

אדיק ימנה

רמטכ"ל
חדש:

שה לוי

רק בטלפון:
המועדון
הילדים
אקטואל

איזה שלימ'ים אטרקטיביים? לילדים

טוב לילדים שלימ'

מכתבים

האיש וטיפוסו בסולם השררה היו מלווים בחתרנות מתמדת. להלן כמה ציוני דרך:

- 1955-1953: בן-גוריון ב"שדה-בוקר, פרס כמנכ"ל משרד הביטחון חותר נגד לבון ושרת.
- 1963-1956: פרס זראשי מערכת הביטחון חותרים נגד גול-דה ומשרד החוץ.
- 1964-1963: אחרי פרישת בן-גוריון מנסיים אנשיו, ובמרכזם פרס. להכין בסיס כוח עצמאי נגד אשכול.
- 1967-1965: מוקמת רפ"י. מסע חתירה נגד המערך תוך ניצול המשבר הכלכלי. יצירת פאז

מזל טוב

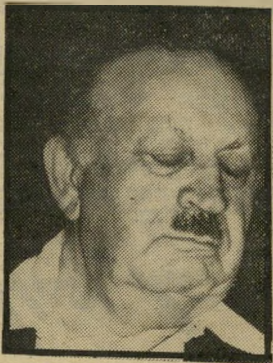
לפי הידיעות בעיתונות מתלבטים בווינגטון את מי יש לברך בעיקבות ה" בחירות בישראל, את שימעון פרס שזכה בהישג אדיר, או את מנחם בגין שירכיב (קרוב לוודאי) את הממשלה הבאה.

העניין הזה מוזכר לי את ה" סיפור הבא: בבית-הכנסת שואל ברל את שמרל אחרי מי אתה אומר קדיש? משיב שמרל: אחרי אש-

המציאות

המצאתו של מרידור בשטח האנרגיה מפעיל לה את זימונו של ה" קורא.

כידוע לכולם זבל ואשפת בוטרים היטב, ולכן תחת להור ריד את הזבל למטה ולפזרו בפחית-האשפה העולים על גודל-תיהם וגורמים לליכלוך ולי-צחנה. אפשר להשתמש בהם. לשם כך יש להתקין על כל גג דוד קיטור, שאליו יעלו הדיריים את אשפתם. יציתו את הזבל, הדוד יעלה קיטור ויספק לכל הבית אנרגיה בחי-נם. העירייה תשמה לסבסד את דודי-הקיטור, שכן ייחסכו לה אלפי ימי שביחה ומיליוני שקלים. והמזבלה בחיריה תהי-פוך לגן-שעשועים פורה. גם להנעת מכוניות. במקום מיכל דלק תהיה כל מכונית מצוידת בפח זבל, שיוצת ר-

ממציא ארידור אנרגיה

יביע את המכונית. כאשר ייגמר הזבל, יעצור הנהג את מכו-ניתו ויצטייד בזבל חדש, הי-מצוי בשפע בצידי הדרכים. ואגב - ישראל תוכל לייצא עדרפי אשפת זבל לכל העולם. זאב שולובסקי, תל-אביב

ניקה ערב מילחמת ששת-הימים. ● 1969: רפ"י חוזרת למערך. התארגנות לחפיסת השילטון מבפ-נים.

● 1974-1977: פרס שרי-בי-טחון בממשלת רבין. חתירה מת-מדת תחת רבין.

● 1977-1981: פרס וחברי רפ"י אחרים מנצלים את תבוסת המערך כדי להשתלט על מנגנון המפלגה.

מהי בעייתו של פרס? החתירה הפכה עיסוק מהנה עד כדי כך שגשתכחה המטרה: האמצעי הפך למטרה בפני עצמה. לדעתי מפחד מרפ"י מראשות-הממשלה, כי אם הוא יגיע לתפקיד הרם ביותר - נגד מי יוכל לחתור? אגב, גורלו של טנטולוס פקד גם אחרים מבני דור הביניים ב-מיפלגת העבודה: דיין ואלון ז"ל. הבוחר הישראלי נאחו בכל כוחו בשרידי דור המייסדים ומעדיפם על פני דור ההמשך, ואולי בצדק. עמי אוסטרובסקי, בני-ברק

לא נטוטים

קול אחד אינו קובע, ולכן צריך להצביע כמו שחוש-ביס, כך טען שלמה פרנקל (חשבון עובר ושב, "העו-לם הזה" 2288).

לדעתי, "הקול האחד והיחיד" - הוא הקול הקובע. הוא שמשנה מישטרים, מרים מיפלגות ומורידן. תוצאות הבחירות הן אוסף של קולות יחידים, ואני כששילשלת את המעטפה לקלפי הרגשתי מאוד גאה, והייתי בטוחה שקולי יקבע. עובדות: המיפלגות שלך לא עב-רה את אחוז החסימה - אולי חסרו לה רק שני פתקים או עשרה? כך זה קרה לר"ץ. ה" מנדט השני התפקשש לה על חודו של כמה מעטפות.

(המשך בעמוד 6)

תי. מתפלא ברל: והרי אשתך נפטרה לפני שנים רבות? משיב שמרל: כבר התחתנתי שנית. מכי ריז ברל: אם כך, מגיע לך מזל טוב!

שימעון שיבק, בני-ברק

מיהם בריונים?

הרב מאיר את עיני ה" הדיוטות ומסביר מיהם בריונים.

היות שהבריונים התברונות באים מהוגי הליכוד ובעיקר מחרות, ובראש הליכוד-חרות ער-מד מנחם בגין, ששם ה' שגור בפיו יותר מאשר בפיו של הר-אדמו"ר מסטמאר, עלינו לפנות למקורות המדברים על ה"בריו-נים".

במסכת גיטין דף נ"ו ע"א, הר-סיפור על אותו אבא סיקרא ריש בריוני דירושלים. מפרש רש"י כי פירוש המילה בריונים - אנשים ריקים ופוחזים למילחמה. ועוד מבאר רש"י ואומר, כי אבא סיקרא, כך שמו של ראש בריוני ירושלים, ועל ביאור זה חולק הרב צבי הירש חיות, בפירושו "חידושי מהר"ץ חיות" ואומר: "לדעתי נראה כי ריש בריוני הוא העתקה מן אבא סיקרא כי סיקרא בלשון יוני רומי - רוצח".

הרב דניר טפליקר, ירושלים

סיספרם

על התיאור המאלף של גורלו של שימעון פרס כ-גיבור מהמיתולוגיה ה"יוונית - סיספוס (ה"ה) עולם הזה" 2288.

לדעתי ניתן להבין את גורלו הפוליטי של האיש בעזרת ה"ביגראפיה שלו. התקדמותו של

מציעה

טיולים נהדרים

* לאירופה.

* ארה"ב, קנדה ומכסיקו.

* המזרח הרחוק.

* דרום אמריקה.

המסלולים - מקיפים ומושלמים.

המדריכים - מעולים ומנוסים.

בתי מלון - טובים, רובם מדרגה א'.

דרוש מסוכן הנסיעות שלך את חוברת טיולינו!

הטיוט הטוב ביותר

50 שנות נסיון 50 שנות נסיון!

קול המפרסם

"כאן הארץ היא רק עם אחת, אין קטוף הציצ'י - פני קולרה. איך יבא? כאלו ס'ליו?"

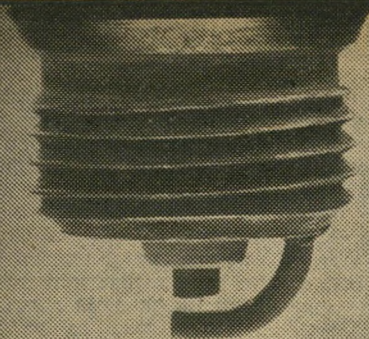
לפניה קולרה אמיתית לא צריך להוסיף כלום... רק למוזג ולשתות.

פינה קולרה

המשקה שעושה חיים מענינים...
832236 ת"א טל.

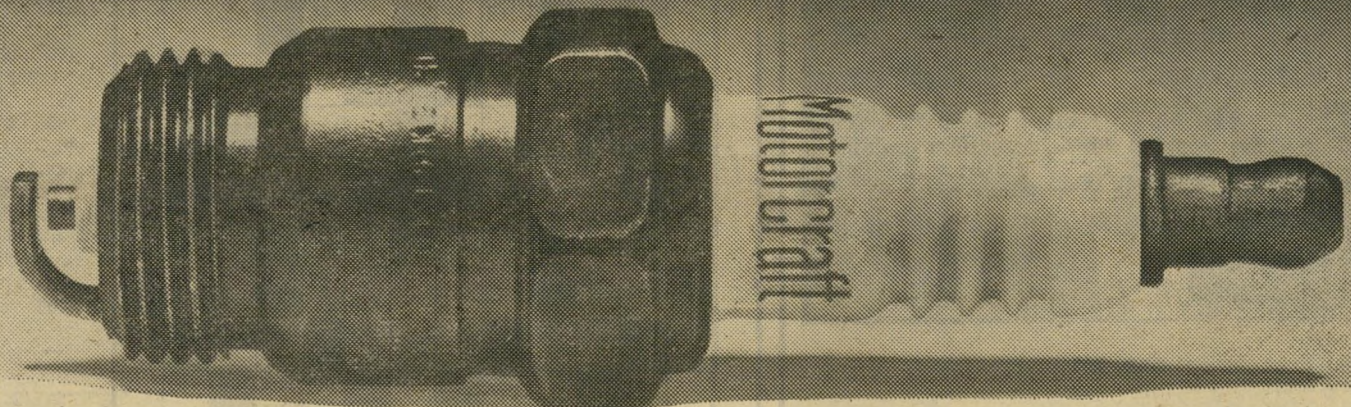

מצת אחר
אחרי 10,000 ק"מ

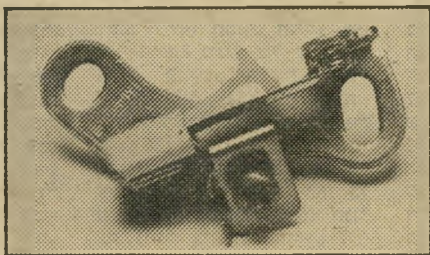

מצת מוטורקראפט
אחרי 10,000 ק"מ

מצת מוטורקראפט החדש. המתחרים שלו, מתחרים רק חצי דרך...

זכור! המצת מותקן ומומלץ על ידי פורד. ובפורד אתה יכול להשיג גם נקודות מגע (פלטינות), וקבל (קונדסטור) של מוטורקראפט.

מצתים - מסננים • חלפי הצתה • רצועות איורור • מגבים • נורות • צינורות מים • נתיכים • מיסבי גלגלים • בולמי זעזועים

באחריות פורד

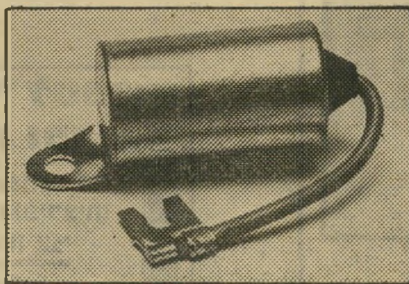
מתאים למכוניות של מרבית היצרנים

מצתי מוטורקראפט -
להדליק. לנסוע. ולחסוך.

האלקטרודה הצדדית והמעטה החיצוני של האלקטרודה המרכזית עשויים מסגסוגת חזקה במיוחד של ניקל - כרומיום, והם מתוכננים לעמוד במצבים הקיצוניים ביותר של התחבורה המודרנית. קצה המבדד הבולט, מבטיח יעילות מקסימאלית בתחומי הטמפרטורה הקיצוניים ביותר.

למצתי מוטורקראפט התנגדות גבוהה יותר לזיהום קר מאשר למצתים רגילים, דבר החשוב במיוחד כיום בתנאים עירוניים של עצור וסע.

כך שעם מצת מוטורקראפט - אתה יכול להיות בטוח בהתנעה קלה, בפעולה חלקה, ביעילות, ובשירות ארוך ללא תחזוקה.

מוטורקראפט מציגה את מצת מוטורקראפט. מצת חדש, יוצא דופן, ומיוחד. המצת המעולה בכל המובנים.

מבחינים קשים ביותר במעבדות ובדרכים הוכיחו זאת - מצת מוטורקראפט מחזיק מעמד יותר מכל המצתים המקבילים הידועים. למשל, השוונו את מצתי מוטורקראפט, עם מצתים של יצרן מתחרה בסדרת מבחני דרך שנמשכו כ-20,000 ק"מ.

והתוצאה?!

מצתי מוטורקראפט - היו עדיין בכותר מלא.

בלאי האלקטרודות היה מינימאלי והם לא נזקקו לכוונון המרווח מחדש.

אבל במצתים של היצרן המתחרה הראו בלאי קשה של האלקטרודות ובמקרים אחדים אפילו התפוררות של האלקטרודה המרכזית.

מה גורם למצתי מוטורקראפט להחזיק מעמד יותר מהאחרים? די פשוט, התכנון המיוחד של האלקטרודות עושה אותם חסונים יותר.

אילן

פורד. לטווח ארוך.

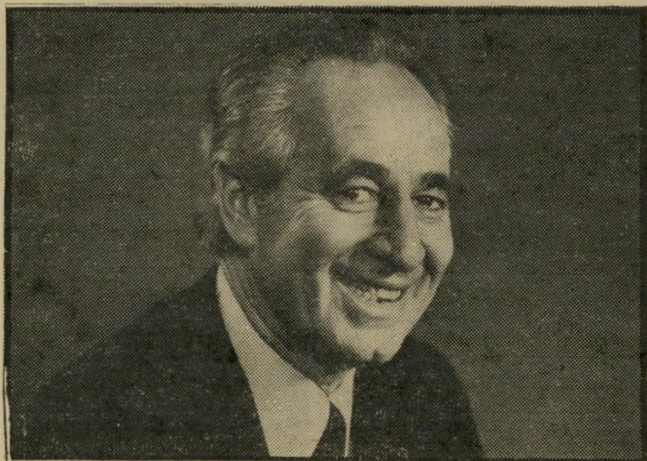
החברה הישראלית לאוטומובילים בע"מ, מפיצי פורד בישראל
מרכז חלפים ארצי, רח' גבורי ישראל פינת רח' יצחק שדה תל-אביב טל. 337863
חיפה, רח' יפו 45, טל. 531171. ירושלים, רח' דוד המלך 14, טל. 226141

גורם לאפלייה (לא נורא). לפני ימים אחדים קיבלתי מיכתב מהרבי מלובביץ, וניתנה לי עזרה גדולה. לפני שהורסים את הדימוקרטיות שלנו, רצוי שהדיקטטורה תהיה מוקמת, לפחות כשלה. אני יודע שיהדות ודימוקרטיה לא הולכים יחד. ביהדות יש הירארי כיה של סמכויות, הנחונות בידי אנשי תבונה, מסורת וצדק — ראו אילו אנו, כאן בישראל, מעתיקים את ה"גויים". בין אם זה מתאים לנו ובין אם לאו. גם אני אהיה במקום שיהיה אלי שימעון כש- יקומו המנהיג והכוח שימוטטו את הדימוקרטיה. למעשה כבר הייתי שם.

אשר דיקשטיין, תל-אביב

הסוף - רציני

על אי דיוקים בכתבה "מסיבת השבוע" — ("ה" עולם הזה" 2288).

יום פרס צליל שונה

שמה של אשתו של שולץ הוא במקרה אסנת ולא מלי. ה"חגיגה" לא נועדה לציין את פלישת מר סיקת הפאנק לארץ. האם לא ידעתם כי הפאנק כבר "פלש" לפי

פסוקו של יום

הקורא מוצא בספרות היפה הגדרות מתאימות.

הומיגניום: "אלא בעצם, לא היתה אפילו דימוקרטיה, כי אם מהפכרטיה תמידית, אשר היתה עושה לעצמה נקודת כבוד לא להכיר חוק אחר, מאשר היעדר כל חוק". הרמן מלוויל ב"אנקדוטס או האיים הקסומים".

כעס: "כעס נתעב ביותר הוא כעסו של השוטה, החושש לשילטוננו", אנדרה מאלרו, חיי אנוש.

נחמן כהן, חיפה

ני כמה שנים? הערב נערך עלי ידי אנשים שראו מחסור בסוג ערבים של מולטי-מדיה (במקרה זה קולנוע + מוסיקה) ומחסור בממות ללקוחות חדשות — במות המצויות בשפע ברחבי העולם הערבי.

הסרט יוסף יוסף שתסריטו מבוסס על השיר "פרנקי פרנקי" של להקת סואיסייד, הינו סיפור על חייו ומותו של פועל פשוט בסגנון האבסורד. הסוף רציני.

אסנת אייל, תל-אביב

(המשך מעמוד 4) מר פרנקל היקר, אם אתה מר- גיש ממש מטומטם זה באמת חסר תיקוה, אך אם זו היתה רק פליטת-פה אומללה, כאשר קראת לאחרים מטומטמים ברגע של תיסכול, אתן לך עוד הזדמנות. אינני מערכניקית ויתכן אף שאני מתנגדת להתיישבות בביקעת ה- ירדן וברמת הגולן, אך אני נוהגת כבוד רב גם באלה המתנגדים לדיעותי.

יונה ברטל, רעננה

חוקרי הבחירות לכנסת העשירית, פרשנים וסתם עמך מתקשים להבין כי צד הפסיד המערך את ית- רונו מאז ראשית השנה.

מאחר והבחירות סוכבו על אי- שים ותדמיות, סביר להניח שיש למצוא את התשובה באישיותו

של מר שימעון פרס. אין הוא אדם טיפש, דוחה או מכוער. חולשתו בסתירה שבין אופיו ה- אמיתי ובין התדמית שהוא רוצה להקנות לעצמו. בלשון משל הייתי אומרת שלפנינו כלי חלול, עשוי פח, שמנסה להציג עצמו כליצוק פלדה. אופיו של הפח, כשאתה נתקל בו, שהוא משמיע צליל שונה לחלוטין מהכלי היצוק מתכת, וקל מאוד לעמוד במהירות על אופיו.

אירית שנהר, פתח-תיקוה

עזרה גדולה

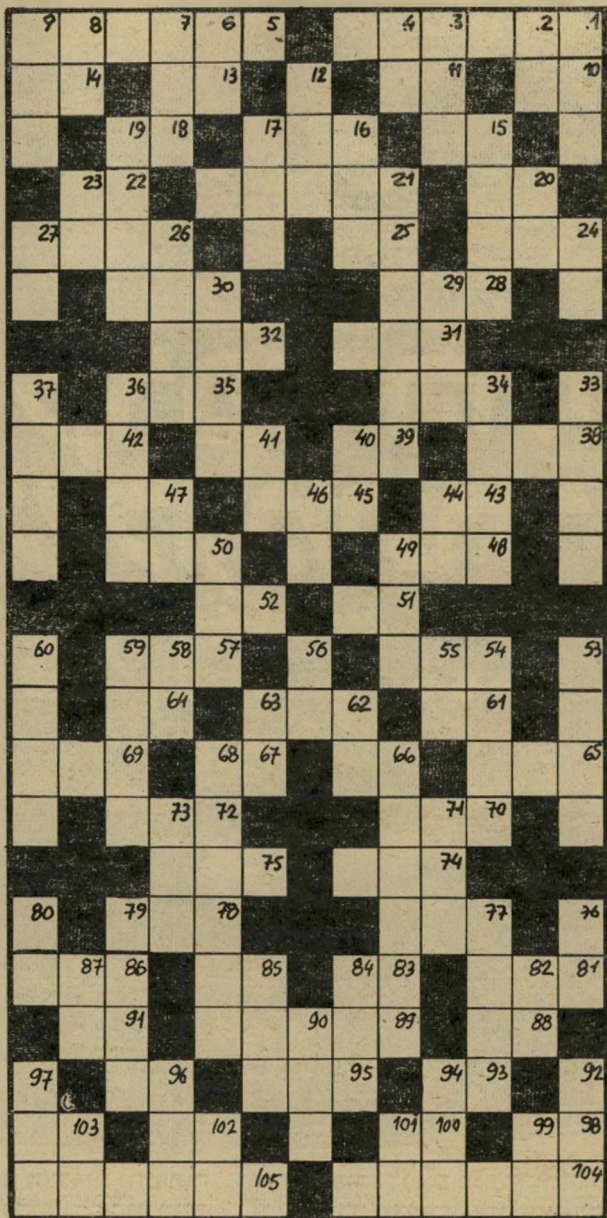
אלי שימעון מ"החזית להצלת המולדת", חושב

מציל שמעון 100%

שדיקטטורה זה לא נורא ("העולם הזה", מימין תי- פתח הרעה, 2284).

אלי שימעון הוא 100% בסדר. בעצם — 98% בסדר ו-2%

מ א ו ז ק

- משהו, שמץ; (5) תרבות
- יוון הקדומה; (10) עצם בפי הפיל; (11) חס ושלום (ר"ת); (13) הטבח הראשי; (14) דריי שת שלום; (15) הצטברות של אדי מים בגובה רב מעל ה- אדמה; (16) סיעה, חלק; (18) כינוי; (20) שמו הפרטי של גיבור סידרת טלוויזיה פופו- לרית; (21) דיבור של אירו- ניה ועוקצנות; (22) פרפר ליי לי מויק; (24) דחיקה, עינוי; (25) סוג אדמה; (26) חרות; (28) אחד החושים; (30) חריץ בקיר; (31) הנזכר לעיל; (32) רדיפות דת; (34) חרם, הק- דש; (35) לקיחת סחורה ב- מחיר; (38) קצה, חלק קיצון; (39) בעל-חיים טורף; (41) פרי בוסר; (42) עוף-יים; (43) קולי- מוס; (45) שברי אבנים; (47) קידומת לשם בארץ אסיא- נית; (49) מחרות של קישו- טים; (50) סכין; (51) מועד; (52) שן חותכת; (54) חרב; (57) התיך; (61) פתח, חור; (62) גללים, אשפה; (64) גר- מה; (65) חלחלה; (66) הסכ- מה; (67) אלוה; (69) אבן סו- בה; (70) ביטוי, דיבור; (72) גריל העופות על פני כדור- הארץ; (74) חור המחט; (75) שמח מאד; (77) ממוצרי הי- חלב; (78) מלחין גרמני; (81) רוצה מאד; (83) קיים; (85) כלי-רמתה; (86) כינוי למושל בארצות-המזרח בימי קדם; (88) שניים; (89) אירוע ספור- טיבי; (91) נסתים; (93) מת- כופף; (95) עטרה; (96) חוח; (98) חברה בתא המשפחתי; (100) נאיבי; (102) חיק; (104) הוג הנכנס לחופה; (105) משוחררי שבי.

מ א ו נ ד

- בגלגל המולות; (2) תר- אר הולנדי; (3) לחות; (4) מסמר; (6) בוחש; (7) ערב, לילה; (8) בן-בליעל; (12) עי- צב, נתן דמות; (15) מנשל הממלכה; (16) עוף טרף; (17) מגלולי הארבה; (19) תכנית, או מפלגה בארצנו; (20) לא יבש ולא רטוב; (21) מחילה, ותרנות; (23) מחואי אירי גדול; (24) מלת שלילה; (26) צעיר, טירון; (27) את כבשתו גנבו ממנו; (29) משא, נשל, עול; (30) מבנה לגידול צמ- חים הזקוקים לחום; (33) מעין מפסלת; (34) מעגל קו או זר עגול; (36) גלוי; (37) אבר- קה; (40) בן דור המבול; (41) קל דעת; (44) תאריך בחודש אב — אחד הימים שלא היו

- טובים ממנו לישראל; (46) בעל חיים זוחל; (47) לכוון, לעבר; (49) הטיף, הזיל; (50) ענף היוצא מגווע של עץ; (53) אבור בטקס קדושין יהודי (כתיב מלא); (54) קטן אמנה; (55) גיל בר-מצווה; (56) נר זל; (58) אות; (59) חלק ב- מכוונה שמבעירים בו את ה- מין; (63) בשבילי; (66) תנר- עת נוער ציונית בחו"ל; (68) חגיגה גדולה, שמחה וששון; (71) גת; (73) פסל, אליל; (76)
- תמו חייו; (77) כסות לגוף; (79) מקצוע בקיבוץ; (80) בן בקר לעולה; (82) ההבל מן הנזולים הרותחים; (84) "הר- חק מ... רע"; (85) בן חמור; (87) ממחר אל המקום; (90) עיר הקונגרס הציוני הראשון; (92) תהילה; (94) גזירה לרוחב המראה הפנימי; (96) התנפחו; (97) זהב מובחר; (99) נמוך ב- דרגה אחת; (101) מכניס ב- בריתו של אברהם אבינו; (102) שנון; (103) יבשה עטו- רת ימים.

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

קורסים ספרות נשים - קוסמטיקה - פדיקור מניקור הוצאת שער כחשמל (אפילציה) * סלון והכון יוני תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול, צביעה, פסים, טיפול פנים, איפור, הוצאת שיעור בשעווה * הנות נלות * מחירים עממיים - שרות מעולה.

תל-אביב ירבה 4 ניד דינוגוף 190 226086 229388 דחת-גן הרצל 86 מול בנין אואזים "סלון אוה"

הקיץ להשתזף בכיף עם תיא

ולאחר השיזוף-תחליב
מיוחד המזין את עור
גופך, מרגיע, מרענן
ומונע קילוף.

תענוג להשתזף עם תיא.

הקיץ את מוזמנת
להשתזף בכיף עם מוצרי
השיזוף המצויינים
של תיא:
שמן אגוזים לשיזוף
עמוק ואחיד.
חלב אגוזים או קרם
אגוזים לבעלות עור
רגיש.

ורשבסקי - פריליך

מכתבים

מסור בלי ראש

הכותרת היתה „גועליציה” ובתמונת השער הופיעו בורג, פרוש ואבו-חצירא (העולם הזה” 2288).

באיזו זכות אתם מכנים אנשים המייצגים כ-200 אלף בוחרים (רעימם עוד כשלושת רבעי המיליון בוחרים הליכוד) בשם כה מגר? עיל? אני עצמי לא הלכתי הפעם לקלפי, לראשונה בחיי, הואיל ור האמת היא שאני מאוכזב מכולם וגם לא רציתי לבחור ברע במיר עוטו. אך מכאן ועד לכינוי „מגעיל” ליצור כפיו של רוב העם רחוקה הדרך. זיכרו: הרוב אף פעם אינו גועליציה, אלא, עם כל אי-הסכמתכם ואף הסתייגותי המסויימת, קול המון כקול שדי, ויש לכבד את קול ההמון המשי-תמש בזכות הדימוקרטיה.

ולאורי אבנרי: עברת דרך ארוך כה ביותר מימי ה„יוניטד פרס” ועד שהגעת ל„ניקמת האלים” בר-סיספוס-פרס. אתה משול לאותו מסמר עם ראש, השולף את עצמו ממקום אחד ותוקע עצמו במקום אחר, בהתאם לנסיבות, ואין בכך כל בושה.

יבחק א. דגני, טבריה

הגיעה השעה

מתי לוקח על עצמו משה דיין את האחריות, ומתי לא.

אחרי כישלון רשימת תל”ם בחירות לכנסת, קיבל על עצמו משה דיין מיד את האחריות ל-

עיונים הזה

הגועליציה

גועליציה בשער „העולם הזה” 2288

כישלון. ואני תוהה: האם לא הגיעה השעה, אחרי שמונת שנים, הכיפורים ב-1973? יוסי זיי, תל-אביב

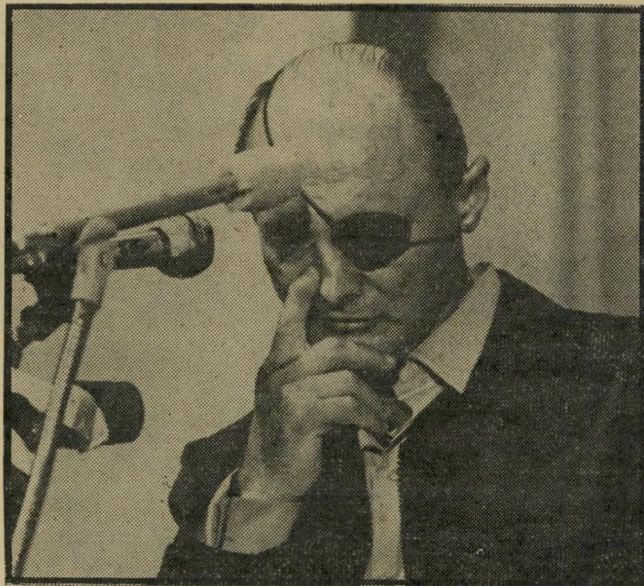
לא ירוץ

מדוע מלינים פרס ואנשיו על תחזיתו של הסקר? חנוך סמית?

למרות התחזית האופטימית של „מיסטר” סמית, אשר עודדה, ור בצדק, את פרס ואנשיו, הצליחו לבסוף דווקא אנשי הליכוד לזכות ברוב הקולות, ויש לאללים להר-כיב את הממשלה הבאה בראשות מר בגין. מרירותם של פרס ור אנשיו לגבי תחזיתו המדוייקת כמעט של סמית אינה מובנת לי. אופן הגשת התחזית עשה עלי רושם שסמית כאילו מעוניין ש-המערך, בראשותו של פרס, ירכיב את הממשלה.

לדרכו של פרס מוקדש החמשי-הבא: גורלו של מר פרס חרוץ / אדם זה כבר יותר לא ירוץ / כי למרות תחזיתו / של מר סמית בכבודו / שימעון פרס שוב הוש-לך אל התוץ.

אם, תל-אביב

אחראי דיין

גם ליום-הכיפורים

קורא שריק עלבונות חמורים

שהוציא שם רע למישחק ה-בחירות בישראל. יורם ארידור, שר-האוצר שלנו, לא היה מספיק להדפיס שקלים לתשלום קנס לשון-הרע של בגין, שאותו כינתה פלורה לואיס, בעלת הטור ב-ענייני-חוץ בניו-יורק טיימס: „הסכנה החמורה ביותר לא רק לישראל אלא למרבית אר-צות העולם, לרבות ארצות-הברית.” כל אלה הם, ללא ספק, עלבונות חמורים מאלה שהושמעו בווימבלדון.

אולם, בהתחשב בעובדה ש-ראש-הממשלה שלנו משחק את המשחק שלו בתחרות עם מחוללי-צרות מיקצועיים כמו חמייני, אידי אמין וקדאפי, אלה נודה כולנו, כי בהשוואה אליהם הוא עדיין משחק אותו כחובב גמור.

יוסף שריק, תל-אביב

קנס בחירות

אלימות הטניס בווימבלדון מוכירה לקורא את הבחירות.

גיון מקרוני ניצח את בירון בורג בווימבלדון, והיה לאלוף-העולם בטניס — אך נקנס ב-10 אלפים דולר בגלל הת-נהגותו המרגיזה על המיגרש, בגלל שכינה בכינויים את ה-שופט ואת שופטיהקו, ועל ש-הוציא שם רע למישחק.”

רק תאררו לעצמכם איזה קנס היה מקבל ראש-הממשלה של-נו, מנחם בגין, אחרי מערכת-הבחירות, על התנהגותו המר-גיוזה בנתניה, פתח-תקווה, תל-אביב וכל מקום שבו נאם בפני באי אסיפת-בחירות; על שכינה את קאנצלר גרמניה,

נשיא צרפת ושר-ההגנה של ארצות-הברית בכינויים, ועל

אלעזר

3

2

שלש אריזות ויטו במחיר של שתיים

מבצע אביב 81

vito

ו!טו!

קדם מעולה להרחקת שערות

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

מומחים לדברת תיקנים (גזקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים. בשמירה על בריאותך ורכושך. רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272 טל: 790114-5-6 דש'מס'ו עסקן 481/75

”לא טוב היות האדם לבדו”

רעים

הכרויות למטרת נישואין 19 שנות מוניטין העסק הנבחר לשנת 1981 תל אביב, רח' בן יהודה 58 טל: 282932-03

וידיאוסקרט

הסרטת ארועים בוידאו! צילום חתונות, בר מצווה וארועים מיוחדים סרט בן 3 שעות: \$299 כולל מעימ וקסטת רח' רוזנבאום 5, ת"א, טל. 296662

תן טרמפ לחייל

הטעם המדליק

במחיר המצחיק.

1.72 ש'
לבקבוק!

טל-ארון

השוה בעצמך
(השווה נכונה ליום 19.5.81)

שם המשקה	מחיר לכוס 200 מ"ל
מאלט	71 א"ג
קולה מישפחתי	124 א"ג
טמפו מישפחתי	116 א"ג
קריסטל	114 א"ג
מיץ פז	95 א"ג

במשפחה הוחלט:
מאלט

מרים בניהמי

בתולה סרטנית

נולד בתאריך 20.9.1946 - השמש והאופק העולה במזל בתולה - כש- השמש, מרקורי, ונפטון בבית הראשון. הירח במזל - סרטן, אוראנוס במזל תאומים בבית העשירי.

למרות שתאריך לידתו במזל בתולה - במפת הלידה ניכרת השפעה חזקה של מזל סרטן.

אפשר להגדירו כאדם חברתי, חביב ונעים, שעל-פירוב מתאמץ להנעים ל- קהל, מודע לרושם שהוא עושה על האחרים, ותלוי מאוד בתגובת הסוב- בים אותו. כשהוא מופיע לפני קהל, הוא נמצא במיטבו, ומשתדל להוציא את כל הטוב שבו. הוא מנסה להבי- יק, יודע שהוא טוב, וחש שהוא חייב להיות יוצא-דופן.

הוא אינו סובל את השיגרה, ומוצא לעצמו דרכים מקוריות להופיע בהן לפני הקהל. לפעמים מקוריות זו באה מתוך תיכונן וחישוב, אך בהופעותיו לפני קהל הוא מסוגל אף להברקות ספונטניות, ש"באות לו" מעצם אהבתו להופיע, ומהאווירה שנוצרת סביבו. הוא מנסה להתקבל על הבריות בכל דרך שהיא.

למרות התנהגותו העליונה ומלאת ה- חן והקסם - קיימת בתוכו אדישות מסוימת כלפי הזולת. לעיתים הוא מייצג דבר אחד, כשבתוכו חושב דבר שונה לחלוטין. בתוכו הוא מרגיש לא פעם כעין חוסר-ישע, אך מפניו עורף שביעות-רצון מעצמו. הוא נותן הרגשה של פתיחות ורענונות, ומוכן ללמוד לש- תף פעולה עם אחרים. בתוכו חסרה לו

טלאים נכנסים השבוע לתקופה שבה ירגישו התלהבות ומרץ רב. הם יתחילו בהרפתקות חדשות, וי- תהיה להם נטיה ל- הסתכן יותר מהרצוי. התאהבויות פיתאו- מיות יאפיינו את ה- תקופה. אך קשרים שיתחילו כעת לא יהיו משוחררים מההתלהבות הגדולה הנכסה על שי- פוט נכון, וכתוצאה

מכך צפויות מריבות לא מעטות עם בני- הזוג. בענייני כספים - לדחות החלטות. שינויים שנאלצים לבצע בתקופה זו יקשו על השבוע, ויגרמו לייפות ולרצון לנער מעט מהאחריות. צריך להישמר את כל המרץ וה- המשאבים החיוביים, שמונעים עמוק בתוכ- כם. גם בחיי-המישפחה חיים אישקט, ונתק- לים בבעיות הקשורות להחלטות סופיות. סיי- כסוכים עלולים להיות עם ידידים או שכנים, על-מנת למנוע זאת, יש להיזהר מפספוסים ודיבורים שנאמ- רים בהיסח-הדעת וללא כוונה מיוחדת.

נושאים שונים יעסיקו אתכם השבוע. החיים לא יתנהלו בשיגרה הרגילה. טיר- לים ונסיעות יוסיפו הנאה. למרות השיפור שהיה מבחינה כספית, עליכם להיות כעת זהירים ולא לבצע החי- לטות נמהרות. כדאי לבדוק כל הצעה ב- עניינים אלה בכובד ראש ולא חיפזון. שינויים במיסגרת ה- עבודה, או אפילו עבו- דה אחרת, עשויים להרות מוצעים, גם אם אין חשק להתחייב ברגע זה.

דודו טופז בדרן נפלא

דודו טופז נמצא

בתקופה שתגרום

לשינוי בחייו

ובאישיותו. לנערוח

קשה להשביע

את רצונו, במיוחד

הוא קשור לאמו

חזק בקשר זה, הוא כל הזמן רוצה להשתחרר מכל קשר מגביל. הצורך ב- קשר כזה גורם לו להרגשה מגבילה ומרגיזה. כל חייו הוא משתדל להש- תחרר מהקשר שלו הוא זקוק. לנשים - או יותר נכון לנערות ש- נמשכות אליו, קשה להשביע את רצונו. חוסר שביעות-רצון עצמית הופכת במ- הרה להטחת ביקורת קשה בקרובים

הוא די אוהב את עצמו ויוצר סבי- בו אשליה - הילה גדולה מדי. אנשים רוקמים סביבו סיפורים, אך החברים האמיתיים שלו הם למעשה קרובי- המישפחה. כאשר הוא הוגה רעיון מסו- ים, שמוצא-יון בעיניו, הוא מזדהה עי- מו, ומתחיל בפעולה נמרצת על-מנת להגשימו. אז הוא מגלה התמדה רבה,

ומסוגל להכניס את עצמו לתנאי לחץ. על-פירוב הוא אינו אוהב להחליט החלטות, ומנסה לדחותו, "עד שאי-אפ- שר יותר" לתת לדברים ללכת מעצמם, ובעל-כורחו נאלץ לנקוט בעמדה חד- משמעית.

הוא חולם ושואף להגיע לגדולה ול- הישגים, כשבתוכו הוא אינו בטוח, ואולי אפילו חרד, שחלומותיו יתגשמו. הוא אינו הטיפוס האינטלקטואלי - קשה להשוותו למראיין שיש לו דעות מגוב- שות. הוא אינו שייך לסוג המראיינים היוזמים את הנקודות העיקריות החשו- בות, אם פוליטיות או אחרות. בתור בדרן הוא נפלא, ומגלה כישרון רב בהור- פעותיו לפני קהל.

במפת הלידה אפשר לראות, שבערך לפני כשלוש שנים התחילה אצלו תקופה (המשך בעמוד 68)

יחסים, שההרמוניה והשקט איפיינו אותם ולאחרונה, עלולים לעלות על שירטון. סיכוסים בגלל עניינים קטנים, חסרי-חשיבות, יקבלו מימדים מוגז- מים, ונטייתכם להיפגע ולייחס כוונות שלא התכוונו אליהן תגררו, למצב-רוח מעט קודר. בתחילת השבוע תוכלו להתרכז בעניינים ה- קשורים לבית ולמישפ- חה, לשיפוצים ולקניות

נחוצות. בהמשך השבוע, בתוך מצב- רוח שאינו מעודד, תצוץ קרן-אור. פעילות בלתי-שיגריתית תביא אתכם ל- שותפות מעניינת, הקשורה, כנראה, ל- הצעה ממישהו הק- שור בעקיפין למקום- העבודה. נסיעה קצרה ורגילה עשויה להס- תים בהתרשנות והני- אה. פגישה עם אדם מקורי ומיוחד תעורר בכם את חוש-ההומור, ורעיונות שכמוהם ניי- תן למצוא רק אצלכם, בני דלי, ישעשעו וישמחו גם את אלה החיים עימכם, וקשרים חדשים יתפתחו.

משהו בלתי-מוגדר מטרד אתכם, מתרכ- זים סביב עניין מסויים, שזמן רב אינו מסתדר לפי רצונכם. ליוחמה שתקחו השבוע נחוצה העזה, יתכן ש- כרוך בכך עניין כספי, ואולי אף הוצאה גדו- לה. רצוי לא להקפז, ולהוציא את הסכום ה- דרוש. ילדים יסיפו דאגה, ויגדלו מזמנכם. נטו להיות יותר שקטים וסובלניים. בקרוב תוכלו לצאת מהשיגרה ולהשיג את מובקשכם. לקראת סוף-השבוע תיתכן פעולה חברתית.

מחנה בשבוע זה, עצבנות, אי-שקט והתי- רגזות, בעיקר במקום- העבודה. התקופה עצי- מה די מסוכנת לאלה שנוהגים, ולא לה שעברו דתם מסכנת אותם. יש לשמור במידת-האפשר על כל כללי הבטיחות, עד שתתקופה תעבור. כספים ששייכים ל- מישפחה יגדלו חלק מ- זמנכם, עזרתכם תהיה נחוצה בישוב בעיות כספיות. בנסיעה קצ- רה עשויה להתרחש פגישה מעניינת.

לאריות מתחיל שבוע הרבה יותר נעים ושמח מהשבועות הקודמים לו. סוף-סוף תשחררו מההרגשה המעיקה, שגרמה ל- מחשבות מהיכנס יאפיינו את השבוע, תמצאו את עצמכם מבלים כאשר אהבתם, ידידים עוימים לא התראתם מזמן, ויזכרו את עצ- מם. הדאגות שהעסי- קו אתכם במקום- העבודה יוסרו, ודרך חדשה ומוצלחת תתגלה ותאפשר לקדם את השאיפות.

על בני בתולה לתכנן חופשה בהקדם האפשרי. נטייתם עבודה עלולה להשפיע על בריאותם. רגישותם עולה, ואיזור הבטן רגיש במיוחד. כדאי להקפיד על המזון ש- אתם אוכלים. העצבנות מתגברת במקום-העבו- דה, וסיכוסים או חתי- רום נגדכם עלולים לג- רום לעיכוב בהתקד- מותכם. כדאי לשמור על סדירות בקשר לכל תוכנית שאותה אתם מתכננים. כל דליפה רק תזיק לכם.

ידידים, שבאים בהצעות שקשורות ל- שותפות, עלולים להכזיב, כדאי לדחות החלטות בקשר לכך. מסוכן לתת יותר מדי אמון, אפילו באלה, שאתם מאוד מחבבים ושנוה ללכת בחברתם. מבחינה כספית - ה- מצב אינו נוח, אלה שחייבים כספים שרר- יים בדאגות. לא כדאי להסתכן ולתכנן תוכ- ניות מהפכניות, הדרך השיגרית והבטוחה טובה יותר. חיי ה- אהבה יקבלו תפנית מעניינת השבוע.

במקום-העבודה אתם עשויים לקבל שבי- חים רבים על עבודתכם, אך הדבר יעורר קינאה אצל עמיתים- לעבודה. שעלולה לג- רום לא מעט אי-נעימות ובעיות. תכננו את צע- דיכם בהירות רבה, אל תהדקו את הקשרים ב- עבודה, ושימרו על מר- חק שלא יתפרש כהתי- בלות או התנשאות. בדרך זו הסיכוי להג- שים את השאיפות רב

מן מן הרגיל. קרוב לוודאי זה החודש שבו יתברר לכם מעמדם ועתידכם. תקופה שאמורה לגרום לכם הנאות רבות. ידובר בה על נסיעות לחוץ-לארץ, קשרים עם אנשים ה- קשורים שם יחודשו וי- יתפתחו, ואתם תרגישו מרץ מחודש. תוכלו להנות בלב קל ממה שמציע לכם השבוע. לאמנים - זו תהיה תקופה פוריה במייו- חד. התלהבות תביא אתכם ליצירה של דבי- רים חדשים, מקוריים ומוצלחים. עניינים כספיים עדיין אינם משיביע-רצון. נחוצות סבלנות והמתנה.

על בני בתולה לתכנן חופשה בהקדם האפשרי. נטייתם עבודה עלולה להשפיע על בריאותם. רגישותם עולה, ואיזור הבטן רגיש במיוחד. כדאי להקפיד על המזון ש- אתם אוכלים. העצבנות מתגברת במקום-העבו- דה, וסיכוסים או חתי- רום נגדכם עלולים לג- רום לעיכוב בהתקד- מותכם. כדאי לשמור על סדירות בקשר לכל תוכנית שאותה אתם מתכננים. כל דליפה רק תזיק לכם.

על בני בתולה לתכנן חופשה בהקדם האפשרי. נטייתם עבודה עלולה להשפיע על בריאותם. רגישותם עולה, ואיזור הבטן רגיש במיוחד. כדאי להקפיד על המזון ש- אתם אוכלים. העצבנות מתגברת במקום-העבו- דה, וסיכוסים או חתי- רום נגדכם עלולים לג- רום לעיכוב בהתקד- מותכם. כדאי לשמור על סדירות בקשר לכל תוכנית שאותה אתם מתכננים. כל דליפה רק תזיק לכם.

ידוי 21 בדצמבר - 19 בינואר

תאזניים 22 בספטמבר - 22 באוקטובר

סרטן 21 ביולי - 20 באוגוסט

טנה 21 במרס - 20 באפריל

דלי 20 בינואר - 18 בפברואר

טקורב 22 באוקטובר - 22 בנובמבר

אריה 21 ביולי - 21 באוגוסט

שור 21 באפריל - 20 במאי

דליה 19 בפברואר - 20 במרס

קשת 23 בנובמבר - 20 בדצמבר

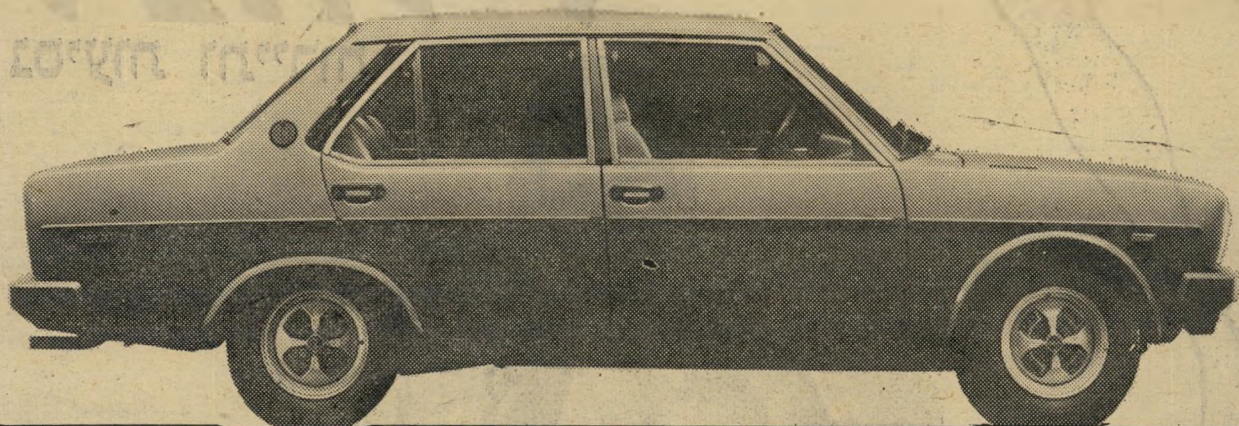
בתולה 22 באוגוסט - 22 בספטמבר

תאומים 21 ביוני - 20 ביולי

קנה פיאט וצו במבצע מיוחד
ותקבל תיבת הילוכים

אוטומטית חינם!

20,000 ש"ח רווח לעומת
מכונית מקבילה!

פיאט מציעה לך לקנות עכשיו 131 - 1600 סמ"ק אוטומטית -
ולשלם מחיר של מכונית עם הילוכים רגילים. כן. הגיר האוטומטי -
על חשבוננו! בוא עוד היום וקנה פיאט 131 - משפחתית ללא מתחרים
במחיר ללא תחרות.

**המלאי מוגבל! המבצע כולל
מספר מצומצם של Ritmo 75**

הקנייה
הטובה
ביותר
1981

2 שנות
אחריות

FIAT

אחריות נגד חלודה עד 6 שנים

האחריות כפופה לתנאים בפנקס האחריות

מלכת האיים

מזמינה את המועמדות הסופיות בתחרות

מלכת המים 81

לחגיגה של נופש
באי האושר

כרתים

מציעה לכם את כל תענוגות יוון באי אחד!
בחסות

דיזנהויז

נסיעות ותיירות

ימים משגעים ולילות לוחטים בשבוע של נופש וכף בכרתים
הגדול היפה המעניין והמגוון - שבכל איי הנופש של יוון!

8 ימים 7 לילות -
כולל טיסה ואירוח
החל מ- \$ 333

כרטיס והרשמה:
אצל כל סוכני הנסיעות.

מרביית הטיסות לכרתים מלאות
בכדי להענות לבקשות הרבות

הוספנו טיסות

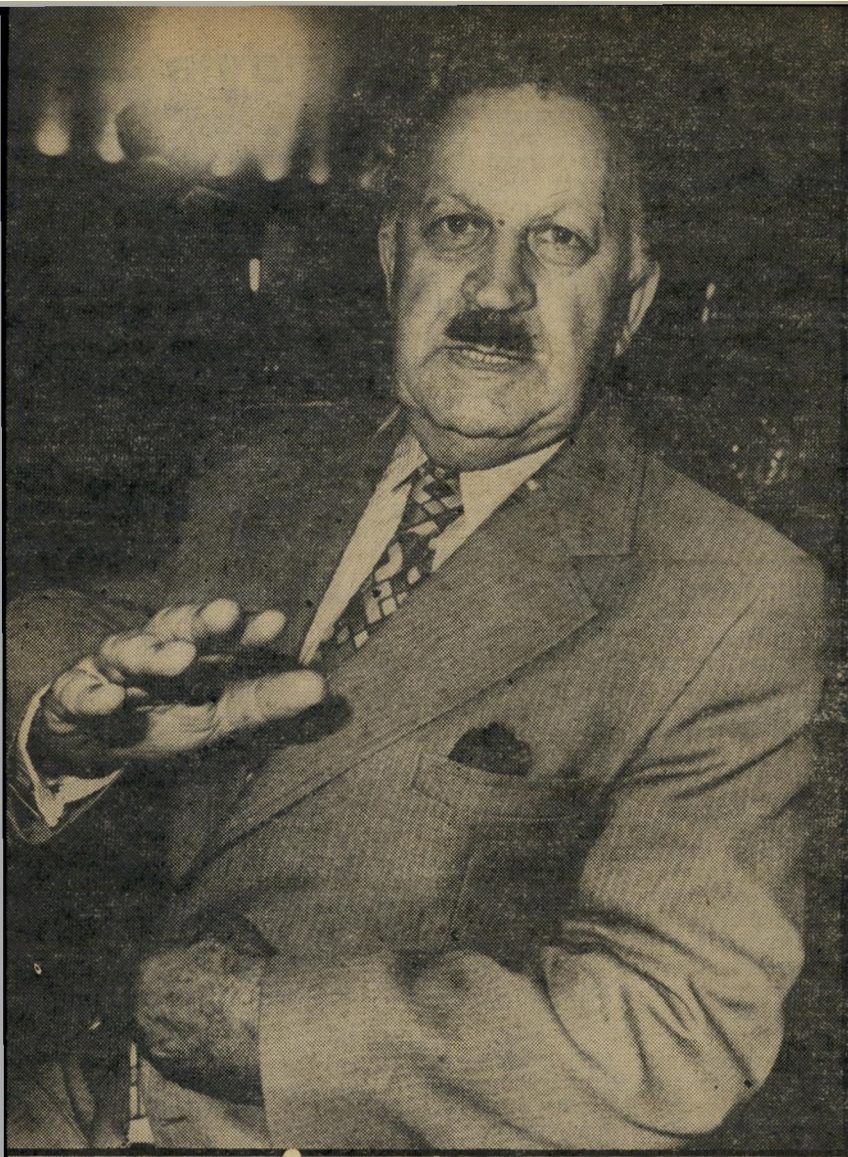
שבועיות בימי שישי בתאריכים:

17, 24, 31 ביולי 7, 14, 21 באוגוסט

ארגון ובצוע:

דיזנהויז

בן-יהודה 21 ת"א
טל: 652140

א' ה' 42 חברי הכנסת החדשים המגיעים אל העשירית

רבים במפלגת העבודה רואים את היום שבו התגלה חשבון הדולרים של יצחק רבין ואשתו, לאה, כיום שבו עלה, למעשה, הליכוד לשילטון ומפלגת העבודה נפלה. העובדה שהיועץ המישי פטי לממשלה דאג, הפרופסור אהרון ברק, סרב "למחול" ללא רבין, הביאה לכך ש"ממשלת העבודה" לא תוכל להתמודד. היתה זו פרשה שהסעירה את הארץ ושהצטרפה לפרשות ידלן, עופר, צור ופלד, שהציגו את מישטר המערך כ"מושחת ושגרמו להתמוטטות. צחוק הגורל הוא שהאיש שנבחר ל"כנסת העשירית במקום החמישי ברשימת הליכוד, שהוא המקום השלישי ברשימת חרות, מיד אחרי מנחם בגין ודוד לוי, נתפס אף הוא בעבירה דומה לעבירה של לאה רבין. יעקוב מרידור, מי שנחשב כמושיע הכלכלי שמציע הליכוד למדינה, נתפס כשברשותו חשבון מטבעות בגובה של מאות אלפי דולרים בבנק בשווייץ, בעוד שחשבון הדולרים של לאה רבין,

הציע שותפות לבעלי הון ישראליים בגידול כותנה בעלת סיבים ארוכים במיוחד באזור אגס סאנה בחבש. המשקיעים הישראליים כמעט והסכימו להיכנס ל"עסקה, אולם בדיקה יסודית שלהם,

פני הדור כמרר ידור

(וארידור, וסבידור, וכו' וכו' וכו')

שהפיל לדעת רבים את המערך, היה בגובה של 20 אלף דולר בלבד. יעקוב מרידור, מפקד האצ"ל, החל את פעולותיו העיסוקיות בשנת 1951. הוא יסד את חברת אינקודה לשחיתת בשר ב"אתיופיה והבאתו לישראל. מאוחר יותר נכנסו לחברה גם בן למישפחה קצבים מפורסמת בישראל, עזריאל עינב, ומי שהיה מפקד אגירת המפעלים אקסודוס, יוסי הראל-המבורגר.

בעזרת ציוד מיושן עיבד מרידור בשר, שאותו קנה בזול באתיופיה ובאריטריאה, ושיווק אותו לישראל. אולם הציוד ה"מיושן וחוסר הידע של מרידור בנושאים אלה הביאו את החברה, שקמה בקול תרועה גדולה, לעברי פי פחת. שנתיים אחרי שהוקמה החלישה ממשלת ישראל לקנות חצי מהחברה, כדי לנסות ולהציל אותה, ושלוש שנים אחר-כך נאלצה ממשלת ישראל לקנות גם את החצי השני. מרידור יצא ברווח גאה מהתמוטטות אינקודה שבבעלותו, אולם המשך לנסות ולבנות עסקים בחבל זה של העולם. הוא

סומרפין של מאיר הלוי. לזכותו של מרידור יש לציין שהוא מכר את החלק שלו בסומרפין עוד לפני ההסתככות המפורסמת של חברה זו.

מעצמת אשראי

אי פנה מרידור להקים את הענק הימי הגדול ביותר בהיסטוריה, שנבנה כמעט ללא אגורה אחת של מזומנים. הוא הקים יחד עם רביחובל מילה ברנר את החברה הימית להובלת פרי. מרידור ו"ברנר הבינו את מצוקתן של המיספנות השונות הפזורות בעולם, שבאותה תקופה היו מחוסרות עבודה ומחוסרות הזמנות לעתיד. הם הציעו למיספנות אלה לבנות להם אוניות, וקיבלו תנאים אשראי נוחים ביותר. אחר-כך נהגו לפנות לממשלותיהן של אותן מיספנות וקיבלו מהן הלוואות גדולות. הממשלות היו מעוניינות בעבודה למיספנות שלהן, עם הסכמי-אשראי של

שנערכה ממש לפני החתימה על הסכם השותפות. גילתה כי האזור כולו שטוף מים ודורש השקעה של מיליארדים ב"ניקיון, לפני שאפשר יהיה לגדל בו כותנה. שלוש שנים אחרי שנכשלה מבחינתו חברת אינקודה, נכנס מרידור לשותפות עיסוקית עם יהודי בשם מאיר הלוי. מאוחר יותר התפרסם מאיר הלוי כבעל חברת האוניות סומרפין, שפשטה את הרגל, ולאחרונה הוא התפרסם כמנהלה של חברת קורת גג, השנויה במחלוקת. מרידור ומאיר הלוי הקימו חברה בשם ניוון, שהיתה אמורה לקנות אוניות-דיג יפאניות, לדוג דגי-טונה ביס-סוף ולייבאם לישראל. כאן על-פי התוכנית, היו צריכים לעשות את הדגים ולייצאם.

חברת ניוון לא רכשה אף ספינת-דיג אחת. מרידור טען, וככל הנראה בצדק, שהרעיון נכשל בגלל מאיר הלוי, דרש ממנו פיצויים בסך 50 אלף דולר, סכום ענק באותם הימים, ואף קיבל סכום זה. הפיצויים שולמו על-ידי הלוי למרידור, חלקם במזומן וחלקם בצורת מניות בחברת

המדינות שעימן עשו עסקים ושל המיספנות הם היו מתייצבים בבנקים גדולים ומקבלים קווי-אשראי נוספים. כשהערביר יות לאשראי הזה היו מגיות החברה הימית להובלת פרי.

החברה הימית להובלת פרי הפכה ב"מעצמה ימית של ממש. השבוי צורה זו מעצמה ימית של ממש. השבוי עון הגרמני שטרן הקדיש לחברה ולשני בעליה, יעקוב מרידור ומילה ברנר, כתבת-ענק מצולמת, ותיאר אותם או כאילי-ספנות בסדר-גודל של אריסטוטל אונאסיס. כשהיו זקוקים מרידור וברנר לכסף נזיל, הם היו מוכרים במחיר מוזל את אחת האופציות שלהם לבניית אוניות במיספנת חוץ, בין אם זו מיספנת ספרדית, רומנית או יונית, או שהיו מוכרים את אחת מאוניותיהם, או מחכירים אותה, גם זאת במחיר מוזל.

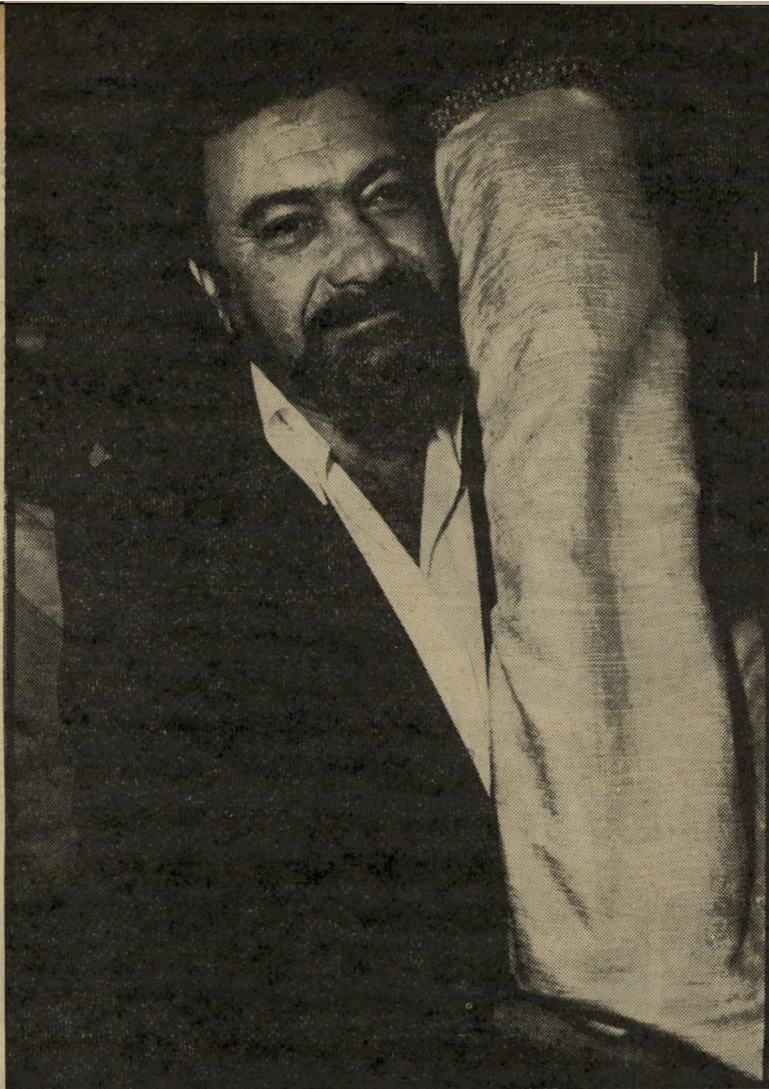
כמו בכל חברה הבנויה בצורה זו, גם נפילתה של החברה הימית להובלת פרי לא אחרה לבוא. החברה אצמם לא פשטה את הרגל, אך נכנסה לקשיים כספיים גדולים, ולאמיתו של דבר הפסיקה לתפקד. אז החלה גם פרשת חשבון ה"מטבעות של מרידור בבנק השווייצרי.

ב-20 באוגוסט 1973 התקיימה בבנק פור לה קומרט קונטיננטל ב"ניבה ישיבה, שבה השתתפו מנהלי הבנק האנז'ה ה"ישראלי יעקוב מרידור. מרידור ביקש הלוואה של 2.5 מיליון דולר, והציע תמורתן, כערבות, את מניות החברה הימית להובלת פרי. מניות החברה הימית להובלת פרי נחשבו אז כמניות מוצקות. מרידור וברנר ניבאו כאילו את עידן מיכליות הענק, שלא יעברו בתעלת-סוויץ, אלא יקטו את כף התיקוה הטובה. צי מיכליות-הענק של החברה הימית להובלת פרי הבטיח את תשלום ההלוואה שבה רצה מרידור. מרידור אף הסביר, לטענת מנהלי הבנק, מדוע הוא רוצה את ההלי"וואה. לדבריהם טען מרידור, שהוא רצה את הכסף באופן אישי, כדי לרכוש לעצמו מניות של החברה הימית להובלת פרי. יצירת דרישה למניות אלה תעלה את השער שלהן בבורסה העולמית, ומרידור יוכל לשלל לכיסו סכומים גיכריים.

למרות שמו הטוב של מרידור בע"לם העסקים של שנת 1973, היה הבנק

ח"כ הראל (בין שמיטוב, ברייב, פרם, רבין, אבן) לא לחזור על שגיאות פעמיים

ח"כ בן-אבישר בשימוחת-תורה באיגון-מורה הנאמנות לבגין השתלמה

בעיר ראדום שבפולין למישפחה עשירה. אביו, אליעזר גוטליב, היה בעל מיפעלי יציקה. את שמו שינה אלי, אחרי שנודע לו שאביו ניספה במחנה-עבודה נאצי, שבועות ספורים לפני תום המלחמה. אמו, שרה, ניספה אחרי המלחמה בר תאונת-דרכים, כשהיתה בדרכה לפגוש את אלי. שמו החדש של אלי הוא תישלובת של שמות הוריו.

כשהיה אלי בן 10 הוא הצליח להימלט מהגטו בראדום, כשהצטרף להלווייה נוצרית שעברה ליד הגטו באותו רגע. הוא אומץ כבן על-ידי יהודיה, שקיבלה היתר לעלות לארץ-ישראל. כשהגיע לארץ נש-לח ללמוד בבית-הספר הדתי ביל"ו. כשסיים את לימודיו בבית-הספר העממי, יצא לעבוד. הוא קיבל משרה כפקיד בחברת-החשמל, ואחר-הצהריים למד לי בחינוך-בגרות היזונית. אז כבר היה פעיל באצ"ל, עסק בהדבקות כרוזים, ופי תה הערצה למפקד אצ"ל, מנחם בגין.

כשהיה בן 16 יצא לפאריס, כדי ללמוד בסורבון. למחייתו הוא עבד בשגרירות הישראלית כשומר-לילה. שנתיים אחר-כך פנו אליו נציגי המוסד הישראלי למדיעין וגייסו אותו לשרותים. במשך 10 שנים הוא היה בעל זהות כפולה: סטודנט בסורבון ואיש המוסד. הוא נשא לאשה יהודיה צרפתייה, גרושה ואם לילד. אלי אימץ את בן אשתו, ולמרות שהתגרש ממנה כעבור כמה שנים, הוא עדיין רואה עצמו כאבי הילד. כיום מתגורר בנו המאומץ של אלי בישראל.

כשמונה מאיר עמית כראש המוסד, נוצרו חילוקי-דעות בינו ובין אלי, ואלי פרש. הוא המשיך בעבודת המחקר שלו ב-פאריס, ועסק בעיקר בנושא השואה ו-עליית הנאצים. ערב מלחמת-ששת-הימים חזר בן-אלישר לארץ, ונלחם בשורות ה-חטיבה הירושלמית. אחרי המלחמה הוא מונה ככתב העיתון הצרפתי לאורור ב-ישראל, והתחיל לעבוד בהתנדבות בתנועת החרות.

הצנתתו של עזר וייצמן לחרות סימלה עבור בן-אלישר את תחילת דרכו הפוליטית. וייצמן הכיר את בן-אלישר מתקופת עבודתו הביטחונית, וגייס אותו לעבודה מלאה בחרות, כשהוא מטיל עליו את תפקיד ראש מערכת-ההסברה של המיפי-לגה.

כשנוצר העימות בין וייצמן לבגין נקר רע בן-אלישר בין שתי נאמנות — האחת — לאיש שאותו העריץ מילדות, והשניה (המשך בעמוד 50)

אל הפועל, אם כי יש להודות שבתחור מים מסוימים הוקלה התנועה בתל-אביב.

מתנת הליכוד לשיפמן, עם עלייתו לשלטון, היתה מינויו כיושב-ראש מועצת המנהלים של חברת-החשמל. בסוף השנה שעברה פיטר שיפמן את מנכ"ל החברה, יוסף טולפמן, וליפמן לא נותר חייב. הוא פנה למבקר-המדינה ולוועדת-הכלכלה של הכנסת, ופרש לפניהם מסכת ארוכה של מחדלים, ביו יונות וחשדות לשחיתות בהיקף של מאות מיליוני לירות, הקשורים כולם בניית תחנת-הכוח בחדרה. ה"טעויות" שעשו בחברת-החשמל תחת ניהולו של שיפמן יכלו לכסות כמה פעמים את כל גרעונות מערכת-הביטחון של ישראל.

שיפמן הופיע לפני ועדת-הכלכלה של הכנסת, יושב-ראש הוועדה, ח"כ גד יעקובי, סיכם אז את דבריו של שיפמן במישפט: "נרגשים מאוד, אך בכלל לא משכנעים". פרשת חברת-החשמל, שהת-סיסה את המדינה, שככה, והמיליונים ממשיכים לזרום, בעיקר לידיים זרות. איש לא הסיק את המסקנות נגד שיפמן הידוע כלאומן קיצוני ומי שהציע בעבר את גירוש הערבים מישראל. שיפמן ממשיך עדיין לנהל ביד רמה את חברת החשמל, עושה בה ובכספיה ככל ה-עולה על רוחו, והחקירות שנפתחו על-ידי מבקר-המדינה ועל-ידי הכנסת בפר-שה זו הושחקו ביד אומן.

יש הטוענים שחיה זו שליוות לאור מית ממש למנות את שיפמן כשר-התח-בורה, הוא יצטרך אז לפרוש מתפקידו בחברת-החשמל, ויתכן שכן ייפסקו ביוז ביוז המיליארדים בחברה.

נאמנות

להערצת ילדות

במשך שנים רבות היה הד"ר אליהו (אלי) בן-אלישר דמות בלתי-ידועה לציבור הישראלי. גם חברי תנו-עת החרות, שעל שורותיה נמנה בן-אלישר, כמעט ולא הכירו אותו. בן-אלישר המזוקן, בעל ארשת-הפנים הסחור-מה ואורח הדיבור המדוד, הוא תרבות מעניינת של ישראלי הנושא על שכמו את מעמסת הדור האחרון. הוא פליט שואה, שעבר את מוראות השמדת מי-שפתו בעודו ילד, ואיש המוסד, המצוה לשמור על סודיות ואיפוק רב. אלי נולד

הישראלי. ואמנם, התביעה של הבנק גילתה, שמרידור עבר על חוקי המטבע הישראלי בכך שהחזיק חשבון מטבע-זר בבנק שווייצרי. הוא עבר על אותו סעיף בחוק שעליו עברה לאה רבין. אך המהפך של 1977, כשעלתה חרות לשלטון, הציל את מרידור לא רק מה-עמדה לדין, אלא גם מפשיטת רגל. ככמטה קסם החלו עסקיו להשתקם, והוא הצליח לצאת מכל חובותיו ואף לרכוש חברות נוספות. חרות גמלה בטוב למפקד האצ"ל*, ועסקיו התחילו לפרוח מחדש באורח מופלא. בשנה האחרונה בילבד ערך מרידור שתי עסקות גדולות. האחת: רכישת חברת הבניה מבט והשניה רכי-שת חברת רסקו. את העסקות האלה ערך עבורו חברת-הכנסת, דווקא מסיעת המערך: עורך-הדין החיפאי משה שחל.

מינוי

יחסוך כסף

דויד שיפמן הוא מועמד הליברלים לתפקיד סגן-שר-התחבורה. שיפמן עדיין לא איבד את התקווה להיות חבר הממשלה ובעל תיק התחבורה. והוא עושה את כל המאמצים המיפלגתיים כדי לקבל תיק זה.

עד לפני כמה שנים היה דויד שיפמן דמות אפורה של עסקן עירוני בתל-אביב. היא היה ידוע אז כאחיו התאום של מרדכי שיפמן, איש יחסי-הציבור. שיפמן היא מן העסקנים הפוליטיים שניצל היטב את המהפך, ובן-לילה הפך אחד מאישי-המדינה המפורסמים ביותר. שיפמן, חבר מועצת עיריית תל-אביב, התפרסם בשני מישורים: בתוכניות הר-גרנדיוזיות שלו לפיתרון בעיות התח-בירה של תל-אביב, ובמריבות שלו עם ראש-העיר, חבר מיסלגתו, שלמה ("צ'צ'") להט. לשם פיתרון בעיות התחבורה של תל-אביב נסע שיפמן כמה פעמים לחוץ-לארץ, בעיקר לארצות מל-היבית ורוחוקות. הוא התגורר בכתי-מלון מפוארים בכל רחבי-העולם, ובסיום סיורי הלימודים שלו חזר כשב-ידו תוכנית-התח-בורה הנקראת תוכנית סינגפור. על פי תוכנית סינגפור היתה צריכה תל-אביב להיסגר לתנועת כלירכב פרטיים. תוכ-נית סינגפור של שיפמן עדיין לא יצאה

* מרידור היה מפקד האצ"ל לפני שב-גין הגיע לארץ מפולין.

(המשך מעמוד 13) השווייצרי זהיר במיוחד. הוא הסכים לתת למרידור רק 1.5 מיליון לירות. ודרש שלא רק המניות תשמשה כערבות, אלא שמרידור יחתום על התחייבות, שבכל פעם שערך המניות יירד, הוא ישלים מכיסו את ההפרש, כדי לכסות את סכום הערבות.

להסתבך עם החוק

מרידור הסכים ופתח באותו היום חשבון באותו בנק. מיספר החשבון היה 29913. תאריך הולדתו של מרידור הוא 29.9.31.

החשבון היה חשבון אישי של מרידור, והוא — ולא החברה הימית להובלת פרי — נרשם כבעליו. התרגיל של מרידור הצליח. מניות החברה הימית להובלת פרי זינקו מערך של 14 דולר למניה ל-20 דולר למניה, אך רק לתקופה של כמה חודשים. מיד אחרי מילחמת יום הכיפורים נפוצו בענף הספנות הבנקאות שמועות, ש החברה הימית להובלת פרי נמצאת ב-קשיים כספיים. המניות של החברה התי-הילו לרדת, והבנק התהיל לשגר דרישות תשלום למרידור. על חלק מדרישות אלה ענה מרידור, אולם על רובן לא. הוא נשאר הייב לבנק יותר מ-800 אלף דולאר. הבנק החליט לתבוע את מרידור לדין ולנסות לגבות את הכסף בעזרת בתי-מישפט. שקריה שערך הבנק בשנת 1978 גילתה, שלמרידור יש בהרבה פחות נכסים ממה שנדמה היה. בחברה הימית להובלת פרי לא היה לו כל חלק על שמו, מילבד המניות שהיו משועבדות לבנק. שתי חברות נוספות שהיו בעלותו של מרידור לא הבטיחו לבנק תשלום חוב מהיר. החברות הן אטלנטיק והחברה הישראלית להובלת דלק ים. הבנק החליט להתלבש על הנכסים האישיים של מרידור. הוא הטיל עיקול על שתי דירות פרטיות של מרידור ושל אשתו ברחוב בארי בתל-אביב.

עורך-דינו של מרידור פנה במכתב אל הבנק, שבו ביקש למנוע הגשת מישפט נגד מרשו בישראל. כתב עורך-הדין ד"ר מקס לוטקין ביום 21.9.1976 לבנק השווייצרי: "אסור לכם להגיש את התביעה בישראל, כי זוהי הפרת הסודיות של הבנקים הנהוגה בשווייץ, היא עלולה לסבך את הלקוח שלי עם החוק

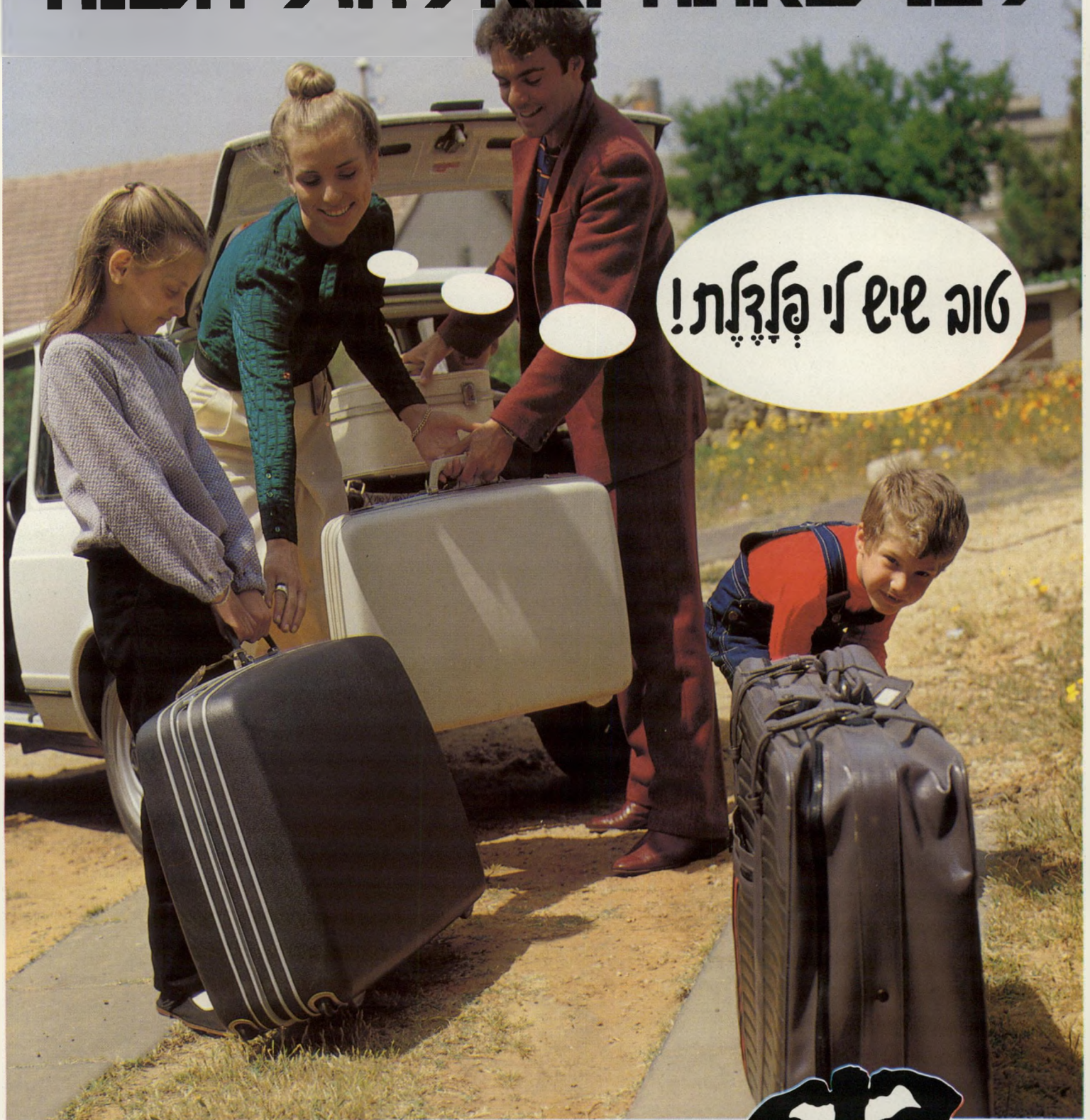
ח"כ שיפמן בביתו כיסא הממשלה פירושו חיטכון

יותר ויותר אנשים
נמשכים לפינה קולדה

דובר צבי לוי/אבי גנון

לפינה קולדה אמיתית של COCKTAILS FOR TWO אין צורך להוסיף דבר. היא היחידה שעשויה מחומרים טבעיים בלבד: רום, קוקוס ואננס.

זכור לצלצל לרב-בריה לפני שאתה יוצא לחו"ל השנה

טוב שיש לי פאקאט!

פְּלִדָּלָת שֶׁל רֶב-בְּרִיָּה. דִּלַת הַבְּטָחוֹן הַיְחִידָה
עִם מְנַעוּל בְּטָחוֹן בַּהֲשָׁגַחַת מִכּוֹן הַתְּקִנִים.

ת"א: 03-283166 (3 קווים)
 ר"ג גבעתיים: 03-722111 (3 קווים)
 חולון: 03-844145 (5 קווים)
 רחובות: 054-73198
 חיפה: 04-725111 (4 קווים)
 טבריה: 067-20024
 השרון: 053-34688
 פ"ת: 03-919383
 ירושלים: 02-533261 (3 קווים)
 באר שבע: 057-76840, 79516
 אילת: 059-72750

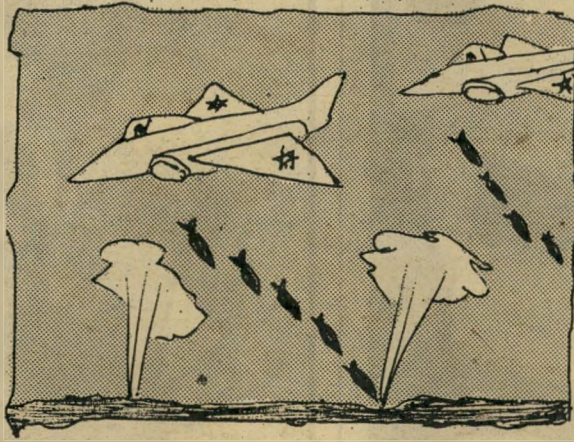
רב-בריה
 אתה בידיים טובות

טל-אריוו

ראש הממשלה הודיע

ובטחון המדינה נשמר

מטוסים דואנים לביטחון המדינה

לא מזמן הודיע ראש-הממשלה ושר "הביטחון" כי לא תיפול עוד קטישה אחת על קריית-שמונה. איך אומרים הילדים? לא נפלה אחת. נפלו הרבה. ולא רק על קריית-שמונה. גם על נהריה, וגם על ישובים אחרים בצפון.

אנשים נהרגו. אנשים אחרים נפצעו. יש אלמנות, יש יתומים, יש משפחות שכולות, יהיו הלוויות ממלכתיות ומחוזות קורע-לב.

ועכשיו הגיע הזמן להסביר למה שמתי במרכאות את המילים "ביטחון" ו"מחבלים". כאשר מישהו עושה פעולת-מנע רחבת-היקף שלפי עדותו שלו גורמת ליותר הרוגים ופצועים בצד הישראלי ממה שהיה צפוי במהלך הרגיל (והכובא) של העיניים, הוא לא ממונה על הביטחון, אלא על ה"ביטחון". כאשר מישהו מוכה בצורה קשה, מוחצת, נוראה, איומה, ואחרי זה מגיב בצורה יותר פוגעת, יותר חזקה, יותר אכזרית, הוא לא מחבל, הוא אשף.

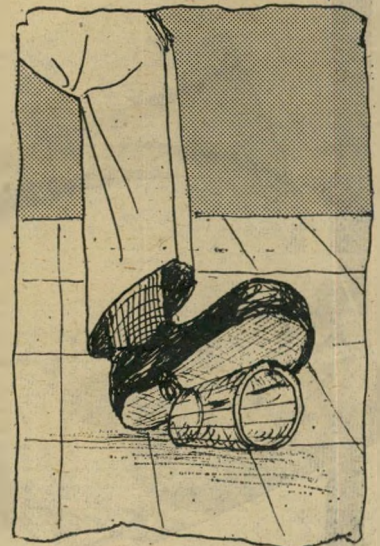
זוהי כל התורה כולה על רגל אחת. מילחמתנו ב"מחבלים" נמשכת כבר זמן רב. זו לא הפעם הראשונה שאנו שומעים שמצטבר אצלם נשק רב. זו לא הפעם הראשונה שכוחות "הביטחון" של ישראל מנחיתים על "המחבלים" מכות קשות. זו לא הפעם הראשונה שבעיקבות

השבוע
עובר
ושב
מאת
שלמה
פרנקל

איך קרה

הדוד אברשה ניסה לפלח בצקית-כבד מהמגש, אבל הדודה מאניה חבטה במ" הירות על כ"י-דו המושטת. "זה לא יפה לאכול לפני החופה", אמרה, והדוד אברשה נאנח והסתכל בקינאה בדוד מנדל, שזלל בצקיות באין מפריע בשולחן הסמוך. "מי יתני אלמן כמו מנדל", חשב לעצמו הדוד אברשה. קרוב יותר לשולחן המחוננים ישב הדוד מוטלה מהצד של הכלה, וזימזם לעצמו מנגינה פולנית ישנה, כמו שעשה תמיד כשהיה בגילופין. בשולחן המחוננים עצמו היה דוד מנחם שקוע בשיחה מרתקת על ההיסטוריה של קהילת לבוב עם דודה הד"ר פאניה שתחיה מהצד של החתן, והעירף מדי פעם מבטים גאים בבתו, שנראתה יפה כל-כך בשימלה הלבנה. "הוי, הוי, הוי, אילו רק היה זאב יכול להיות פה!" חשב דוד מנחם לעצמו.

ואז, פיתאום, היתה תכונה מסביב לכיסא שעליו ישבה הכלה וקיבלה ב-

כך התחיל הכד

סבלנות את נשיקות האורחים והאורי- חות, כשאמה עומדת עליה ומקפידה לנגב מלחייה של הבת את סימני ה" שפתון שהשאירו הדודות. הכלה הובלה אל הפתח, ועוד בטרם הגיעה לשם פתחה התיזמורת בנגינת מארש החתונ" נה. הדוד אברשה ניצל את ההזדמנות שניקרתה לו, וסילק סוף-סוף בצקית- כבד מהקערה, בעוד אשתו מתבוננת, כשדמעות בעיניה, בזוג הצעיר.

וכך הובל הזוג אל החופה לצלילי התיזמורת שטיפ-טיפה זיפה בטונים הגבוהים, ודוד מוטלה לגם עוד כוסית אחת קטנה, מה שלא יהיה.

הרב במדים נשא נאום נפלא, שחימים את כל הלבבות, ואחרי-כך הלביש החתן

על כבוד הדת

יתכן, פשוט לא יתכן. "נניח", האיש בראש השולחן נכנע, "מה בקשר לאיסור נישואין אזרחיים בכלל לאזרחים ישראלים?" גם ההצעה הזאת נדחתה אחרי ש- נציגי האלוהים עלי אדמות עיינו ב- רעיון, ואחד מהם אמילו יצא למיסדרון לשוחח עם הרבנים בטלפון. "ולהכניס גיור כהלכה בחוקי-השבועות? גם בעד זה הייתי תמיד", אמר האיש בראש השולחן, מנחם בגין, ואין צורך לומר שמועצת-גדולי-התורה דחתה גם את הרעיון הזה. ככה התנהל המשא- והמתן הקואליציוני, כאשר מנחם בגין מנסה לשמור על כבוד הדת, ואילו נציגי המפד"ל, אגודת ישראל ותמ"י דוחים את רעיונותיו ביגלל נימוקים אלקטוראליים, וכל מה שמעניין אותם זה לא כבוד הדת, אלא הטיקים, מישי- רות וכסף לבחוריי-ישיבות.

"נו, אז מה דעתכם שנעביר את ה" כדורגל לאמצע השבוע?" שאל האיש שישב בראש השולחן, "שכן, כידוע, גורם הכדורגל הזה לחילול-שבת המוני. אני תמיד הייתי בעד זה." שלושת חובשי הכיפות השחורות ש- ישבו מצד ימין החליפו מבטים, והתי- חילו להסתודד. גם שני חובשי הכיפות משמאל החליפו מילים מהירות. ראשונים לדבר היו בעלי הכיפות השחורות. "אנחנו לא חושבים שאפשר להעביר דבר כזה. אין לגזור על ה- ציבור גזירה שלא יוכל לעמוד בה", הודיע דוברם לבן-החזק. "לא בא בחשבון!" הודיע בעל הכיפה הסרוגה, הצעירצ'יק משמאל. "זה יג- רום לפרווד בעם." גם נציג הקבוצה השלישית התעורר לחיים. הוא הטיב את הכיפה שעל ראשו, ניקה את גרונו, וטען שזה לא

שישים שניות

על שישים שניות

אלה הן שישים שניות על שישים שניות. בשישים שניות אפשר לומר בין מאה למאה-ועשרים מילים. על כל נושא בעולם אפשר לומר מאה עד מאה- ועשרים מילים. כאשר מישהו שלא ידע כלום באותו נושא ישלחו דובר שומע שישים שניות באותו נושא, הוא ממשיך לא לדעת כלום באותו נושא, או ב- מיקרה הגרוע, יודע רק אמת חלקית שבמרבית המיקרים גרועה משקר. כאשר מישהו יודע משהו באותו נושא, לא מוסיפות לו שישים השניות הללו ולא כלום. כאשר מישהו יודע הרבה באותו נושא, גורמות לו שישים השניות הללו לצחוק גדול. לכן, או שיתחילו לעשות שלוש דקות על הנושא, או שיפסיקו לטרוטר במוח. אלה היו שישים שניות על שישים שניות.

את הטבעת על אצבעה של חסיה בגין, שמיד לאחר שבירת הכוס העטופה ב- נייר פרגמנט ציבעוני הפכה להיות חסיה מילוא.

וכך בדיוק התחילה הקאריירה הפו- ליטית המסחררת של רוני מילוא ה- צעיר, אחיו, בשרו ודמו, של החתן.

ומעתה גם קרובי-משפחה קרוב מאוד של מנחם בגין.

וכל מי שמנסה להבין מדוע משמיע הח"כ הצעיר רוני מילוא כל-כך הרבה רעשים, צריך לזכור שבגין הודיע שיפרוש בגיל שבעים, או, מקסימום, בסוף ה- קדנציה. המאורע המשמח שתואר לעיל יעזור לרוני הצעיר עד אז, ולא עוד. ומכיוון שלרוני הצעיר כבר אין אחים ואחיות פנויים, וגם בתו של יעקב מרידור נשואה כבר, כידוע, לזמר יגאל בשן, ברור שעליו לבסס את מעמדו תוך זמן קצר, קצר ביותר.

כבוד הדת הפקר

אלוף ישראל בטניס, שלמה גליקשטיין, במנוחה קלה בעיצומו של מישחק הזוגות ב"גביע דייוויס" נגד נבחרת הונגריה שהיה ברמת השרון.

הדוגמנים שישתתפו בתחרות מל-
ת המים '81 יציגו את הדגמים
האחרונים של

הוואי
2000

זולצה ספורטיבית, צווארון סיני, בד
זנבת סריג (פרוטה) עם גמירת בד
צווארון ובכיס, ודשים. קלה ואוורי-
ית, ללא גיהוץ.

בפגרת הקיץ

● התעמלות מיוחדת
לחיטוב הגוף

תהיי גמישה-רעננה
תחזקי שריריך עם יציבה
טובה וזקופה.

● קורס מיוחד להרזיה

צוות מורים מעולה
אווירה נעימה ואדיבה
הרשמי מיד

אולפן לאה פלטשר

אבן גבירול 50, תל-אביב
טל. 267282

חופש !!

- מ-25.7 ועד 15.8 - סגור!
- הקדם קניותיך והזמנת תמונות!
- בוא לקבל תיקון מצלמה או תמונות לפני החופשה.
- ביצוע מיתוח והגדלות צבעוניים במעבדות הגדולות והטובות בארץ.
- מבחר גדול של מצלמות ואביזרים לחובבים.
- צלומי פספורט - בן-רגע!
- בימי שלישי סגור, כל היום!

פוטו-ברנר

חיפה רחוב החלוץ 31

תן טרמפ לחייל

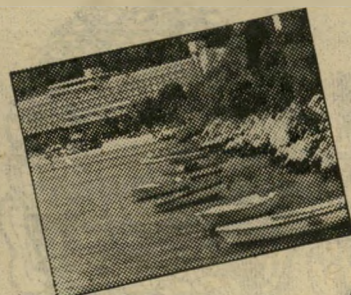
אוניברס מציעה:

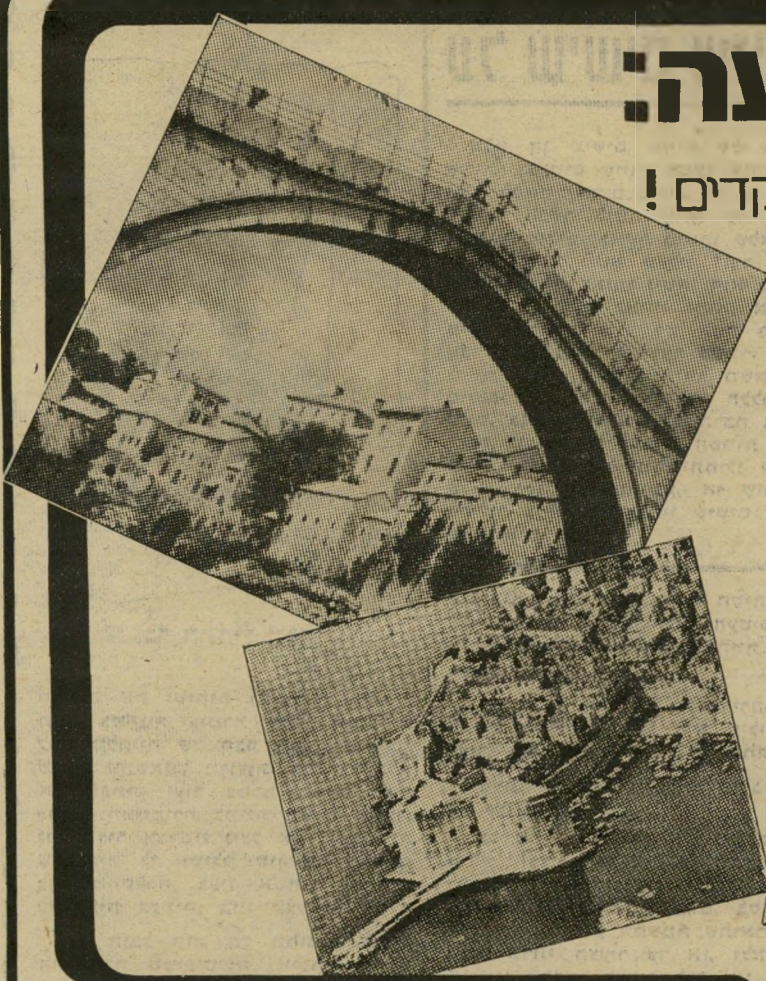
מבחר טיולים נפלאים במחירים ללא תקדים!

לארצות הבלקן!

- 15 יום - יוגוסלביה, אוסטריה
- 20 יום - יוון, יוגוסלביה, אוסטריה, איטליה
- 15 יום - יוגוסלביה, יוון
- 16 יום - בולגריה, יוגוסלביה, יוון
- 15 יום - יוון, בולגריה, רומניה
- 22 יום - רומניה, יוגוסלביה, בולגריה
- 15 יום - בולגריה, רומניה

כל מחירי הטיולים הנ"ל כוללים: טיסות, איכסון במלונות "דה לוקס", דרגה א' ו"תיירות מעולה", פנסיון מלא ברומניה ובולגריה וחצי פנסיון ביוגוסלביה, אוסטריה ואיטליה!

תל-אביב: רמב"ם 17, טל: 7-622976
דיזנגוף 190, טל: 224427
חיפה: העצמאות 88, טל: 522041

בריטניה: מחיר הטימוס

ציני ובלתי אנושי במיסגרת מאבק המעצמות. שריהחוק של קאמבודיה, הון סן, כינס מסיבת-עיתונאים בבודאפט, בירת הונגריה, והודיע שצבא וייטנאם יעזוב את קאמי בודיה אם האמריקאים והסינים יפסיקו את הסיוע הצבאי לחמאר רוד' ויפנו את בסיסיהם בגבול תאילנד-קאמבודיה. סן דיווח לעיתונאים שמישטר האנג סאמרין, שזכה בבהירות הכללית באפריל (יש, כמובן, ספיקות ביחס למידת החופש בבחירות) שולט בכל רחבי המדינה ונעזר גם בלאקומוניסטים המתנגדים לחמאר רוד'.

רישמית זומנה הוועידה עליידי חמש מדינות אסיי-איי תיות, תאילנד, אינדונסיה, סינגפור, מאלוזיה והפיליפינים. קורט ולדהיים, מזכיר האו"ם, ממש נאלץ לזמן את הוועידה בלחץ אמריקאי, בעיקר של שריהחוק של ארצות הברית, אלכסנדר הייג. המטרה העיקרית של הוועידה היא לסכל את שאיפת ממשלת האנג סאמרין לזכות בהכרת העצרת הכללית של האו"ם בנובמבר.

ההצעות הרישמיות כוללות נסיגת כל הצבאות הזרים מקאמבודיה, פירוק נשק מכל הסיעות היריבות, משלוח כוח-חירום של האו"ם וקיום בחירות בחסות האירגון הבינלאומי, אך בפנום-פן, בירת קאמבודיה, חוששים שצעדים אלה יביאו את פול פוט לשלטון. הם יעשו הכל לעצור את אנשי האס-אס של החמאר רוד'.

חבל שגם בנושא זה, שאינו אינטרס ישראלי חיוני, נמצאת ישראל בצד הלא-נכון של המיתרס.

הודו: מהלומה

לברית-המועצות

מדינות החוץ הסובייטית בדרום-מערב אסיה התבססה תמיד על ההנחה, הנכונה בדרך כלל, שהיריבות בין הודו לפקיסטאן היא גורם כמעט קבוע. היחסים הגרועים בין הודו לסין סייעו אף הם בהדירה הסובייטית להודו. מישטרה של אינדירה גאנדי אינו פרו-קומוניסטי. היחסים בינה לבין המפלגה הקומוניסטית בהודו היו תמיד גרועים. עובדה זו לא מנעה מהסובייטים, שהציגו את שלהם בכל הקשור לתומכיהם בארצות-לא-קומוניסטיות היא מסורתית, להעניק לאינדירה תמיכה מאסיבית.

חינויותה של הודו לברית-המועצות היא מובנת מאליה. הפלישה לאפגניסטאן סיבכה את הסובייטים עם רוב מדינות דרום-מערב אסיה. הפקיסטנים, הסינים והי אמריקאים (בסיוע מצרי) מסייעים למורדים באפגניסטאן, ומנהלים מסע דיפלומטי מוצלח ביותר נגד הסובייטים בכל רחבי העולם המוסלמי, כולל איראן, האיבה הקשה בין הודו לפקיסטאן, מאז תום השילטון הבריטי ב-1947, איפשרה לסובייטים לקיים השפעה בלתי מבוטלת בהודו, מה גם שההודים חוששים מאוד גם משכנתם האדירה, סין העממית.

אינדירה גאנדי אינה מגלה רגישות מיוחדת לדעת-הקהל העולמית. בתקופת שילטונה הקודם חיסלה אינדירה את חופש העיתונות בהודו ושלחה למאסר את טובי אנשי העיתון והרוח בארצה. השבוע היא הודיעה שהודו לא תסכים לשום פיקוח בינלאומי על הכורים הגרעיניים שלה. כור גרעיני חמישי נמצא עתה בתהליך בנייה במערב המדינה.

צעד לכיוון סין. אבל השבוע ספגו הסובייטים העוסקים בוועידה הפרובלמטית של המיפלגה הקומוניסטית הפולנית, מהלומה בלתי צפויה מנייר-דלהי. ממשלת הודו הכריזה על כמה צעדים משמעותיים לשיפור היחסים עם סין, ובעיקר להידוק קשרי המסחר שלה עם פקין. המכון לסחר-החוץ של הודו הכין את התשתית לכינון סחר מאסיבי בין שתי הארצות, שיהיה מבוסס על המטבע ההודי, הרופי. סין והודו הסכימו שהבנקים המרכזיים שלהן יאפשרו מימון הדדי של הסחר ביניהן ללא צורך במטבע קשה. אמריקאי או אירופי. שתי הארצות ישתפו פעולה במסעי-פירסום למוצרים, בחקר שווקים ובתיאום טכנולוגי. מיסוד הסחר הסיני-הודי יצור בעצם שוק משותף בו יחזק חלק יותר ממיליארד וחצי בניי-אדם!

גם יצאו מוצרים לארצות אחרות ייעשה במשותף. מדובר בעיקר ביצוא תה ומתכות נדירות המצויות בשפע בסין ובהודו.

המו"מ כבר הגיע לשלבים מתקדמים ביותר. הוא מהווה נקודת מפנה היסטורית בתולדות אסיה ובמערב הבינלאומית העכשווית.

שהטיפול בסימפטומים יעלים מעיני הציבור את המחלה עצמה. לעומת זאת מתארגנת במפלגה אופוזיציה בראשות ראשיהממשלה לשעבר, אדוארד הית ושרי-העבודה ג'יימס פריור.

חוסר הרגישות שגילתה תאצ'ר, שאף סירבה לבטל את השתתפותה באירוע חברתי סנובסטי, בעיצומן של המהומות, הגביר את הזעם נגדה. פירסום רישמי של מיפלגת הלייבור הבריטית הגדיר את תאצ'ר כ"חלאה שתמיט אסון על בריטניה". חבר פרלמנט מליורפול, איש השמאל בלייבור, אריק הפר, קרא לעומת תאצ'ר בפרלמנט: "את אישה מטופשת!"

פרשנים אמריקאים הקדישו טורים רבים לניתוח פרשת תאצ'ר, לא רק בשל התעניינותם המיוחדת בבריטניה. נשיא ארצות-הברית, רונאלד רגן, אימץ מדיניות חברתית-כלכלית וזה כמעט לחלוטין. הם מבקשים להחריע בפני הציבור האמריקאי שיש מחיר כבד לטימוס.

קמבודיה:

ועידה מיותרת

סטירת הלחי שספגה ישראל בוועידת ניו-יורק לעתיד קאמבודיה האפילה, כרגיל, על הנושא העיקרי, נישולו של שגריר ישראל באו"ם, הפרופ' יהודה בלום, מארוחת-ערב הגיגית לפי דרישת אינדונסיה ומאלוזיה היה, כמובן, מעליב. לעלבון נתוספה גם אירוניה כפולה: הוועידה ייתה על טהרת המדינות האנטי-סובייטיות וגם שם מותרת ישראל. ולפי דיווחים עקשניים ברוב כלי-התיקשורת

שגריר כדום (עם שמיר)

טטירת-לחי ועלבון

הרציניים בעולם, מספקת ישראל נשק ותחמושת לאינדו-נסיה. נשק זה הופעל גם בטבח-העם ההמני שערכו האינדונסים במורח-טימור.

שואה 2. כמעט מיותר לציין את ההיבט הטראגי של מעורבות ישראלית בוועידה למען רוצח המיליונים, מנהיג החמאר רוד', פול פוט. העובט הזה היה העיתון היחיד בישראל שיצא נגד תמיכת ישראל בנאצים של פול פוט. האופוזיציה הראשית בישראל גם היא התעלמה מהעובדה שראשיהממשלה, מנחם בגין, הסוחט כל טיפה אפשרית מהתסביכים האירופיים עקב שואת מילחמת-העולם השנייה, הורה לבלום לתמוך בחמור רוד', שביצעו שחיטה שיטתית בכני עמם והרגו יותר משני מיליון בני-אדם.

הפגנת סרק. משקיפים בני-יורק ראו בוועידה הפגנת-סרק מיותרת. מישטר האנג סמארין הפרו-וייטנאמי שיקם את הריסות קאמבודיה בסיוע וייטנאמי וסובייטי ואף נעזר בחברות-צדקה מערביות, כמו אוקספאם הבריטי. רוב הקאמבודים חוששים משובם של מרצחי החמאר רוד', ורואים בתמיכה האמריקאית-סינית כפול פוט צעד

ב-1965 הקדיש השבועון האמריקאי טיים, כתבת-שער ענקית לבירת בריטניה, לונדון. הכתבה היתה אופטימית, זהרת, עתירת מידע על נפלאותיה של העיר. בריטניה היתה באופנה. הביטלס והרולינג סטונס היו בשיא תהילתם, הסרטים האנגליים הקדימו בשנות-אור את המוצר ההוליוודי המנוון, האופנה הבריטית הצעירה והמהפכנית דחקה את פאריס והפכה את עיר-האורות לפרובינציה אפורה.

מיליוני תיירים אמריקאים זרמו ללונדון בעיקבות

בריטניה ו'א' בשער "טיים" בתים בוערים ואבטלה

שירי התהילה בטיים. אפשר היה לראותם מעיינים במפות המפורטות של השבועון, מחפשים את רחוב האופנה, קארנבי סטרייט, רוכשים שעונים עתיקים בשוק יום-השבת של פורטובלו רוד.

גם השבוע יצא טיים בכתבת-שער "בריטית". שני שוטרים טיפוסיים, במצב של כוונות-על, צולמו על רקע בניין בוער בעיר הצפונית ליוורפול. גם הכותרת בישרה רעות: "מדוע בוערת בריטניה". ואמנם בריטניה בערה. אפילו הגליון הוורודד של היומן הכלכלי הסופר-שמרני פייננשל טיימס, בישר בכותרתו הראשית על מהומות חמורות ביותר בשלושים ערים בבריטניה. השמות אמרו הכל. כולן ערי-תעשייה בעלות אוכלוסיה מעורבת ושיעור גבוה במיוחד של אבטלה.

אשה מטופשת. בשיטחיותו הרגילה מיקד טיים את הסיבה לפרוץ המהומות ב"תערובת סוככה של קנאות, מצוקה, שיעמום ופשוט תאוות-בצע פושעת." אבל אפילו כתבי טיים, שתיארו את עמידתם הצר'צ'לית של ראשי הממשלה מרגרט תאצ'ר ושרי-הפנים שלה ויליאם וייטלאו נגד הבוזזים והמבעירים, לא יכלו להתעלם מהמציאות. כפי שדווח במדור זה פעמים רבות, הגיע מיספר המובטלים באי הבריטי (56 מיליון תושבים) ל-2.7 מיליון. אם תימשך מדיניותה של תאצ'ר יגיע השנה מיספרם ליותר מ-3 מיליון.

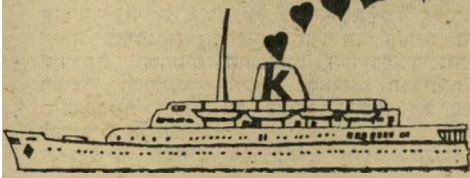
מיספר זה אינו מיקרי. הוא תוצאה ישירה של מדיניות מכוונת, "מוניטאריסטית", שכללה קיצוצים אכזריים בתקציבי הרווחה ובמיסוי. הקיצוצים כללו גם את רוב הקורסים להכשרה מקצועית לצעירים, ושלחו לרחוב עשרות אלפי בוגרי-תיכון, שחורים ולבנים, ללא תעסוקה וללא כל הכוונה חברתית ומקצועית.

תאצ'ר לא מגלה כל סימני חרטה. האגף הימני במפלגת תה, הנתמך עליידי שרי-הפנים וייטלאו ויו"ר הסיעה השמרנית בפרלמנט, סיר פרנסיס פים, דורשים אמצעים חריפים נגד המתפרעים, יותר כוח למישטרה, ומקווים

מצא עזר את הלמוט

עזר וייצמן וראש-ממשלת גרמניה, הלמוט שמידט, הגיעו להסכמה לבבית בנייה עם וייצמן, כדי שמידט היה קומה לפגישה עם וייצמן, כדי לזכות במעין רהביליטציה, אחרי ההתקפות ה-פראיות של מנחם בגין. נקמה-נחמה פורתא של וייצמן, שהפך לפוליטיקאי כימעט בלה-הירלוונטי, לפחות זמנית, אחרי שבגין הצליח לנצח בבחירות יוני '81 בילעזי.

איך מגיעים לספינת האהבה?

3 ימים מסעירים באתונה, 4 ימי קרנבל בספינת האהבה, טיסה הלך ושוב חינם ויש עוד מקום גם בשבילך...

מחיר השייט: \$ 595 בתא זוגי (חיצוני) מפואר. לא כולל 3 ימי שהיה במלון באתונה.

* לפרטים ולהרשמה — פנה לסוכן הנסיעות שלך.

מלחי סוכנים בע"מ

קוי נוסעים וסיורי חופים תל-אביב: דיזנגוף 76, טל. 299414. חיפה: רחוב הבנקים 3, טל. 523503.

לך ב-5 ארוחות ליום. וכל זאת בעת שספינת האהבה והפאר מפליגה ומשייטת בגן העדן החלומי של איי יוון המופלאים: מיקונוס, פטמוס, רודוס, כרתים ועוד פינות חמד ואיים ירוקים ושלווים. זהו עולם אחר וקצב חיים אחר. אלו הם תענוגות שלא קיימים בכלל על היבשה. זוהי ספינת האהבה. כל מה ששמעת עליה הוא נכון...

החגיגה מתחילה כבר באתונה. אתה מגיע בטיסת אל-על, מתמקם במלון ומבלה 3 ימים מרתקים באתונה. וזוהי רק ההתחלה. ספינת האהבה מחכה לך בנמל פיראוס, ופה מתחיל הקרנבל הגדול: אהבה וריקודים עד אור הבוקר, תכניות בידור ושעשועים, קזינו, בריכת שחייה משגעת, מזנון עשיר ומיטב המאכלים מוגשים

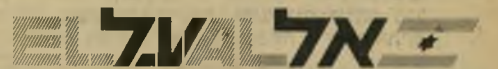
במטוס.

הכל כלול במחיר השייט.

K LINES-HELLENIC CRUISES

לבני הכותנה המעולים

סקיטאניש

לא הגדולים ביותר- אבל הטובים ביותר

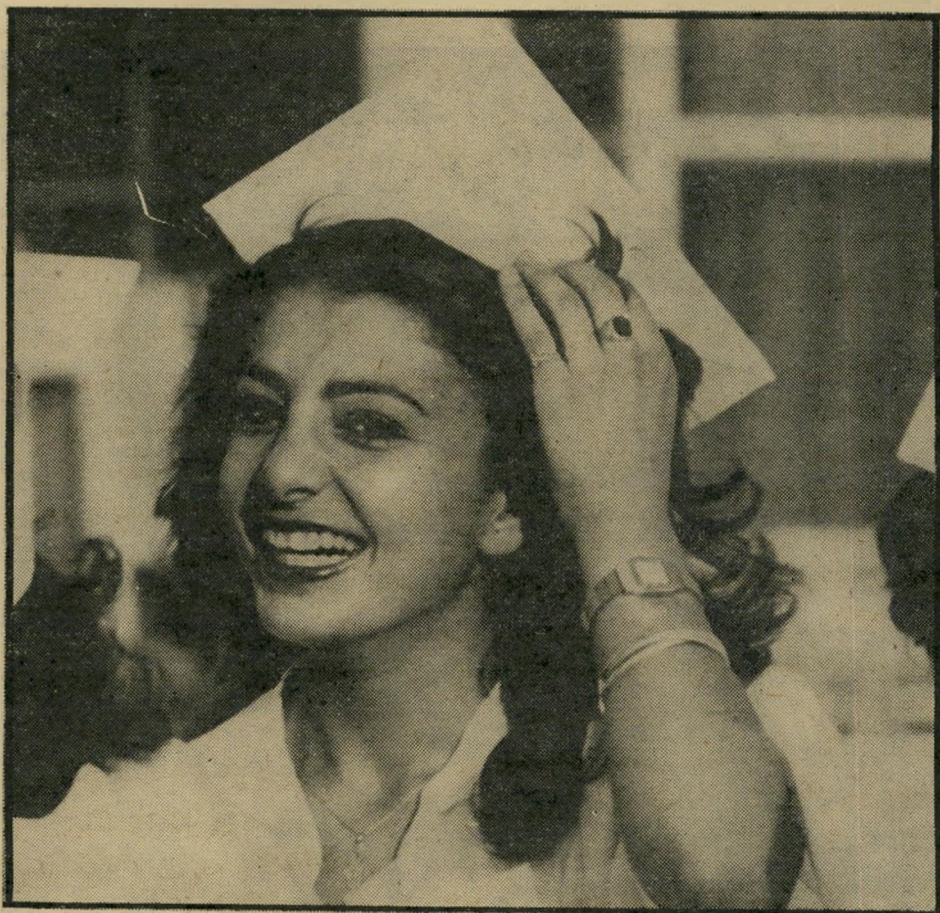
תן טרמפ לחייל

אנשים בעולם

אל קורדובס: התהילה הפראית

לא ראו אותו כבר עשר שנים בזירה. ודומה היה שהשוררים הלכו לישון בשקט. אך לא. שוב הוא הופיע, בארנה היפה ביותר שבדרום צרפת, הארנה העתיקה של ג'נס. ומשהגיעה השמועה כי מנואל בניס, המכונה אל קורדובס, הגיע לזירה, נהרו בעיקבותיו 20 אלף איש צמאידם. גם תחינותיה של אשתו, מרטינ, לא השאירו אותו בבית. תאוותו של ההמון החזירה לו את נעוריו. בחיך על שפתיו הכניע את שני השוררים המפוראים, והארנה כולה רעדה משימחה: אחד זרק לו כובע, אחר העיף לידיו את הסוודר שלו כמתנה, ואילו הוא לא ידע נפשו מעונג ופשט את הבולרו המפורי-סם שלו, המעוטר בזהב, וזרק אותו לעבר אחד ממעריציו. איך שר זילבר בקו — "הטורו גודע, ההמון צוהל, הדם אדום מייך ומימיו של היסיתוכן תכולים עדיין".

פאראנהו פהלווי: רגע אחד של אושר

סניה של פאראנהאו פהלווי נותרים מאושר, לראשונה מזה שנתיים. פאראנהאו, בתו הבכירה של השאה האירני שנפטר בגלות, לא ידעה הרבה רגעים של נחת מאז ברחו מאיראן עם מישפחתה ב-1979. גם במצריים, שם מצאה מיקלט יחד עם הוריה, אחיה ואחותה, היתה במעצרי-בית כמעט; היא יכלה להזמין חברות לארמון קובה, שם מתגוררת המשפחה, אך לא להרחיק משם. מפחד פן יתנקשו בחייה, לכן, הרגע שבו סיימה את לימודיה בקולג' האמריקאי בקאהיר, כשהיא עומדת במיסדר הסיום ולראשה מיצנפת הבוגרים, ככל סטודנט אחר בן-גילה, היה רגע מאושר. פאראנהאו, שיפתה מאוד לאחרונה, קשורה בשמו של היסבאם סקים, בנו של כוכב קולנוע מפורסם במצריים. היא אהבת לרקוד ומנהלת מאבק יומיומי עם אמה, פארה דיבה, החרדה לגורל הבת כל אימת שהיא מאחרת לשוב לארמון מבילויה הסוערים במודוני הליה.

דיאנה פה

דיאנה שם

נותרו כמה ימים בלבד עד ה-29 ביולי — התאריך שגור עד לאחד את כל תושבי ברי-טניה הגדולה בחתונה עילאית אחת. אולי ישנם כמה מובי-טלים מעבודה, ואולי כמה שובת-רעב נוספים ימותו עד אז, ואולי כמה עשרות חנוי-יות נוספות יעלו באש, וכמה אנשים יעלו על מיוכת השיני-אה — כל זה אינו חשוב. ה-עם חוגג את החתונה: הגנה, כך מלמדים את הנתינים ה-חביבים להתלבש בתחרויות-סוטים (ראה תמונה משמאל) — מיכנסי ג'ינס הדוקים ר-אפודה עם כלבלבים, וכך יאה להראות בחתונה של ידידים — בשימלה מדופסת עם צו-רון סגור וכובע רחב-שוליים (בתמונה מימין). מי שלא מאמין שכך מחנכים אומה נאורה, שיביט בתמונה, ושי-ראה כי ליד לידי דיאנה ספנסר, מימין, עומדת הנסי-כה מארגרט, קצת מיושנת עם שכמיית המינק שלה, ומאח-ריה מציצה כבוד המלכה-האם אליזבת. אך הדודנית שמא-חוריה כבר מאולפת: היא מסופרת בדיוק בתספורת ליי-די די.

אנשים בעולם

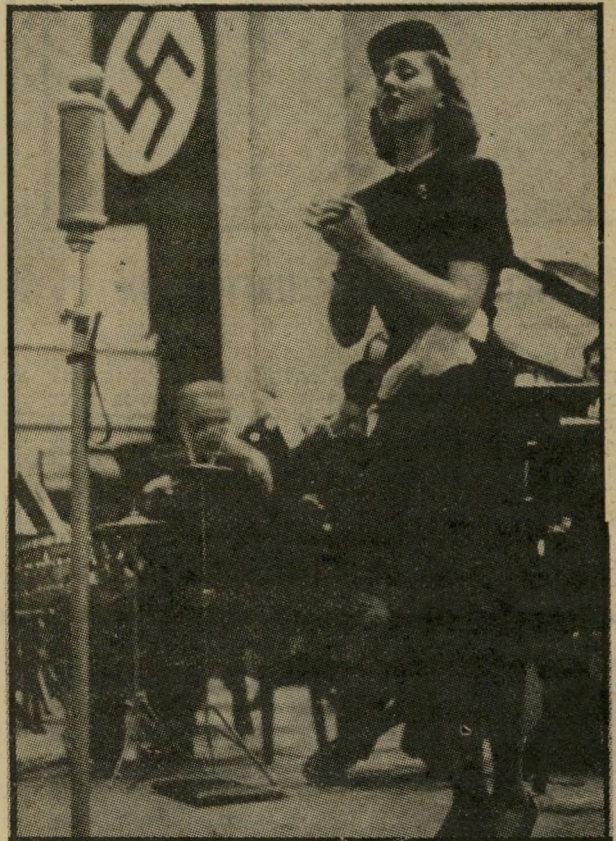

רוזיטה סראנו: המישטרה הגרמנית מחכשת

כמה פנים גילתה לעולם היפהפיה הצ'יליאנית רוזיטה סראנו וכמה הסתירה ממנו? קשה לענות על כך, כי גם ידידיה הקרובים ביותר וגם מעריציה הנאמנים ביותר אינם יודעים לאן נעלמה. ויחד איתם גם המישטרה הגרמנית, המחפשת אחריה. כי רוזיטה סראנו, שכונתה בימי מלחמת-העולם השנייה, «הזמיר מצ'ילה», זכורה לרבים דרך הצעיף האדום-ורוד של חיפושם אחרי נעורים אבודים. רוזיטה, רוזיטה — איך יכולת לשגע דור שלם של נערים בקולך הספרדי! איך יכולת להקסים בשירך הפרק האדום מיליוני גברים במדים האפורים! איך היקסמת בשירך נשקיני בבקשה אותם שאיבדו תיקוה והלכו אחרך כמסוממים. וכל אותם שנשארו בחיים האמינו לך עד עצם היום הזה. החתמת אותם על שכר-דירה באלפי מארקים — ונעלמת! בעלי-הבתים שלך עדיין מחכים לשכר-הדירה, והמו"לים, שהעניקו לך מיקדמה שמונה של 15 אלף מארק, עדיין מחכים שתבואי להגיש את הדפים הכתובים שמעולם לא כתבת. הבנקים במינכן מחכים שתחזירי את ההלוואה בת 60 אלף המארק שקיבלת מהם; והברך הטוב ביותר, אותו רופא מיסכן, האמין לך שבעלך התעשיין אכן השאיר עבורך 150 מיליון דולר במצריים, שאותה עזבת ב-1963 כדי לעשות קאריירה בהוליווד — ודרך-אגב מה קרה לאותה קאריירה? לא, הם לא אהבו את קולך הדקיק אחרי המלחמה, וגם לא את הצעיף האדום הלוהט, את המעיל הירוק העז, את הכובע הענקי הסגול, ואת הכפפות הארוכות מתחרה בצבע התכלת. לאן נעלמו כל אלה? האם הפכת שקרנית אימללה כל-כך, עד שהאמת בעצמך בשקר? או שמא סירבת להאמין שגרמניה אכן נוצחה במלחמה?

סראנו בשנות ה-60 — שלום לך הוליווד

סראנו בשנות ה-40 — שלום לך היטלר

פאדג'י: להצחיק

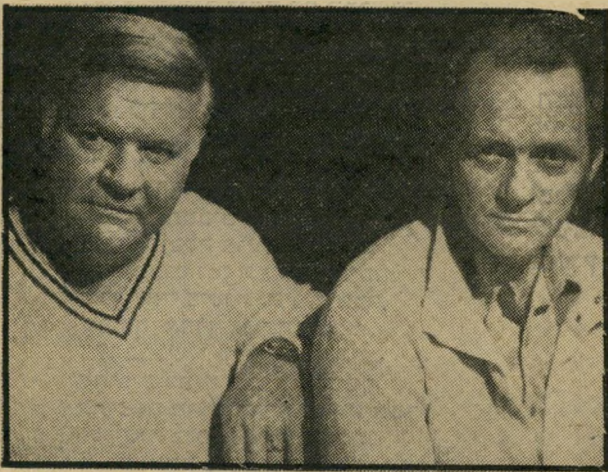
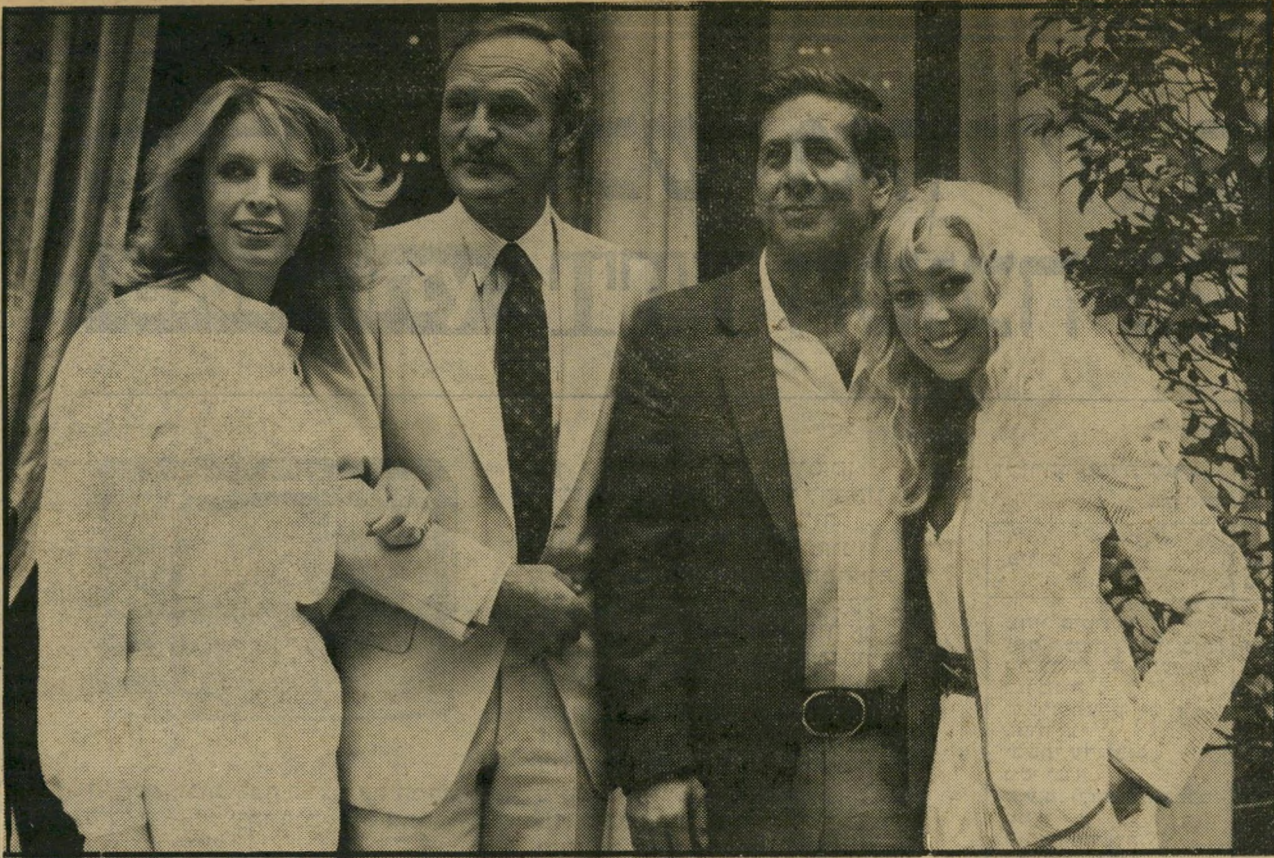
בלי רישעות

קוראים לה בברלי וישניאב"סקי, אבל כל אחד מכיר אור"תה בשם פאדג'י. בשיקאגו, שם נולדה, והיום גם בניו-יורק, היא מצחיקה עד דמעות בבדיחותיה את באי מורעדות-הלילה הידוע מנהטן. כמוכן שגם השם פאדג'י היה תוצאה של בדיחה שימורית, שעשה אביה של בברלי, כשהתינוקת היתה בת שישה חודשים ונראתה בדיוק כמו סופגניה. היום, 30 שנים ל-אחר מכן, נאלצה להוריד 40 קילוגרם (מתוך 110). היא נחשבת לפצצת הצחוק הרצינית ביותר באמריקה. את הבלונדית שבתמונה היא שר-אלת: «איפה את צובעת את שערך? בבית? יופי! רואים שלא היית בבית מזמן!»

מחזור

חיים טופול, ג'וליאן קלור, בר, קאסאנדרה האריס ולין הולי ג'הנסון בהגיעם לאירוע הגדול ביותר באנגליה — לבד מחתונתם הקרובה של הנסיך צ'ארלס וליידי דיאנה ספנסר — הצגת הבכורה של לעיניך בלבד; הפרק השנים-עשר ב-סידרת הרפתקתיו של גיימס בונד, הסוכן המורשה להרוג, האורחים שהגיעו לבכורה הי מלכותית לא נפלו בהרם מאלה שיגיעו לחתונה המלכר-תית, והכנסות הקופה של ה-יום הראשון נרשמו באותיות זהב: 14,998 אלף לירות שטרלינג (לעומת 11,503 אלף לירות שטרלינג ביום הרא-שון של מונרייקר), ומדובר, כמובן, ביום הצגות אחד ב-בית-קולנוע אחד בלונדון — אודיאון, שבכיר-לסטרי. כמו-כן שידו של בונד זה עדיין נטויה. בינתיים הכחישה תח-נת טלוויזיה פיראטית, המשר-דרת להולאנד, כי שידרה את הסרט בלי זכויות, וטענה, ש-בסך-הכל הקרינה תקציר.

בינג קרוסבי: חג מולד שחור

דונאלד שפרד ורוברט סלאצר, הנראים בתמונה למעלה, החליטו להפוך את חג המולד הלבו, שירו המפורסם ביותר של בינג קרוסבי, לחג-מולד שחור, לפחות לגבי אותם מיליונים הזוכים את אליל-הזמר האמריקאי כסמל היושר החביבות; איש מישפחה למופת, אב נפלא, ידיד נאמן לכל החבורה, החל מפראנק סינאטרה וכלה בדין מארטין, ואדם שאיש לא אמר עליו מילה לגנותו.

ארבע שנים לאחר מותו של בינג, המכונה "דרבינגל" (בגיל 74), הוציאו שפרד וסלאצר לאור ביאוגרפיה בשם בינג קרוסבי — האדם החלול, ובה הם קובעים, כי מי שהיה בחייו מוקף הערצה לאופיו הנעלה לא היה אלא מעמיד פנים מומחה, שהתחזה לנאור, מאחורי החזות המושלגת הסתתרה נשמה אפלה, "שתיין מועד ורר דף-שמלות, בעל אכזרי ואב אנוכי, שאי-אפשר לסמוך עליו, לא כל שכן — אדם חסר כל אתיקה מיקצועית".

השניים טוענים כי הגיעו למסקנות אלה אחרי שהחליטו, לפני שנתיים, להנציה את דמותו של "אמן מבריק", מוכשר וכאריזמטי, וגילו לתדהמתם, תוך כדי תחקירים, כי האמת שונה לחלוטין. אחת מן התגליות הפחות מחמיאות שבספר נוגעת ליחסיו של בינג עם אשתו הראשונה, דיקסי לי (הנראית איתו בימי האושר המשותפים בתמונה מימין). לדיקסי היה נשוא במשך 22 שנים, אבל לדעת מחברי הספר היתה היא אסירתו ולא אשתו: היא ויתרה על קאריירה מבטיחה של שחקנית, כדי להיות אשתו, וגילתה לתדהמתה שהוא חוזר הביתה שתוי לפנות בוקר, או שאינו חוזר כלל. כשהתחננה אליו שיניח לה לחזור לעבודה, איים להתאבד. היא ויתרה, הוא עזב אותה, אך סירב להתגרש ממנה. בכל פעם שילדה את אחד מבניהם היה הוא על מיגרש הגולף, ושם נשאר, גם כשהיא גססה ממחלת-הסרטן.

מחברי הספר טוענים כי מעלליו של בינג קרוסבי לא פורסמו מעולם, בגלל גודל ההשפעה שהיתה לו בחוגים המיקצועיים של עולם-השעשועים, בגלל האינטליגנציה שלו ובגלל הדיסקרטיות שלו... גם היום, אחרי מותו, פוחדים חבריו לפצות פה, אולי בגלל שמם.

מדריך לרוכשי טלויזיה בחו"ל

שאוּב-לורנץ I.T.T. הטובה בעולם

לעזרתך טבלת עזר:
במקרים גרמניים

פירוט	22" בלי בקרה	26" בלי בקרה	26" עם בקרה
מחיר סיטונאי (אם תצליח להשיג כזה)	1,150	1,325	1,550
הובלה לשדה התעופה בגרמניה	25	25	25
הובלה-תעריף Overweight	198	216	216
בטוח אוירי, יבשתי, עד הבית	45	50	60
מסי יבוא	847	1,039	1,216
מ.ע.מ. (לתשלום במכס)	221	271	317
ממ"ץ	20	20	20
הובלה מהשדה	30	30	30
אחריות שנתיים	120	120	120
סה"כ	2,656	3,096	3,554

11. קח חופשה לפחות ליום מן העבודה כי יתכן ותצטרך להמתין זמן רב והפרוצדורות מיגעות.
12. דאג להביא אתך כסף מזומן מאחר והמכס אינו מקבל המחאות בסכומים הגדולים מ־3,000 שקל.
13. מזל טוב! קיבלת סוף סוף את המכשיר, פתח את האריזה בזהירות וודא שתוכנה מתאים להזמנה ולא שלחו לך "בטעות" מכשיר אחר.
14. וודא שהמכשיר הגיע שלם ותקין כדי שלא תסתבך כתביעות עם חברת ביטוח בחו"ל.
15. קיבלת תעודת ביטוח של היצרן? יפה! אבל אין לה ערך בישראל. דאג לעשות ביטוח שרות בחברה היכולה להבטיח ליבא גם חלפים במהירות, פאשר חלילה, תזדקק להם.

1. חפש חנות שבה תמצא את המקור הזול ביותר לאותו דגם אותו אתה מבקש לרכוש.
2. וודא שהמכשיר ערוך לשיטת השידור הקיימת בישראל, מתוך 19 השיטות הקיימות בעולם.
3. וודא שהחנות ממנה אתה קונה, במידה ואינך לוקח את המכשיר אתך, הינה אמינה ותעמוד בהזמנה גם לאחר שתקבל את התשלום ואתה לא תהיה בשטח.
4. בדוק בחברות תעופה את תעריפי ההובלה הנוחים והזמנים בהם ניתן לשלוח.
5. חפש סוכנות ביטוח שיש לך בה אמון ושתסכים לבטח מכשיר בודד, הובלה אוירית, הובלה עד המטוס ומן המטוס הביתה. וודא שזה ביטוח גם נגד שבר, שריפה, אבדן, גניבה וכו'... דע! במכשיר טלויזיה עשויים להופיע כתמי צבע על המסך כתוצאה מהובלה לא זהירה אשר פוליסות ביטוח אינן מכסות.
6. אם אתה נושא את המכשיר אתך, דאג להכניסו מדי ערב למלון ולא להשאירו ברכב, על מנת למנוע גניבתו.
7. בהכנסך למטוס וודא (עד כמה שאפשר) שיניחו את המכשיר בזהירות ושלא יזרקו אותו כשם שזורקים את החפצים והמזוודות.
8. בהגיעך לארץ לאולם בקורת הנוסעים וודא לעבור במסלול האדום למען לא תחשד בנסיגת הברחה ובהזדמנות זו הצהר על יתר רכישותיך, כי קרוב לוודאי מטענך יבדק.
9. אין זה משנה אם יש בידך מסמכי הרכישה. את המיסים תשלם לפי תעריפון המכס.
10. אם המכשיר צריך להגיע במשלוח אויר צפה מספר שבועות לקבלת הודעה על הגעתו. כדי לשחררו מן המכס סע ללוד ופנה לממון מסוף המטענים ואל תשכח אף אחד מהמסמכים פן תצטרך לחזור על עקבותיך. הכן תשלום עבור ניטול המשגור, אחסנה, טעינה ופריקה ושרותים מיוחדים.

16. המכשיר בביתך ופועל? עכשיו גש לחנות החשמל הקרובה ובדוק מה מחירו בישראל "במסלול אישי" מן היבואן הבלעדי ועם אחריות מקורית שלו, וכמה "הרווחת" מכל מה שעברת. כמעט בטוח שתמצא בארץ מחיר זול מזה.

פרסום בורשטיין-הר"ף

היבואן הבלעדי **פנור** **I.T.T.** שאוּב-לורנץ

רחוב פרץ 4, תל-אביב, טלפון: 621984, 624193.

אריק שרון עבר לגור בשכנותו של מי שהורשע בריגול. ואליהו בן-אלישד ביקר אצל נשיא ארצות-הברית במיקטורן קרוע

נתקלה במנחם בגין במסיבת-הגן לכבוד יום-הבאסטיליה בביתו של השגריר הצרפתי, מארק בונפו, ביפו. בגין, שהיה במצברוח מרומם, סיפר שהוא עומד לנסוע בקרוב לאלכסנדריה, כדי להיפגש עם הנשיא אנוור אל-סאדאת, ובמיחווה אבירית הזמין בו במקום את סווי אבן, שהיא ילידת מצרים, להילוות אליו. הוא לא הזמין את בעלה, אבא אבן, שהיה במקום, ואשר בירך את מנחם בגין על הפלת ה"מיג" הסורי באותו יום בקרב האווירי.

השופיע בחברת אשתו ובתו למסיבת-הגן של השגריר הצרפתי, זכה לאיחולים מכל עבר על היותו מועמד לתפקיד יושב-ראש הכנסת. הוא אמר למברכיו, שאינו בטוח כלל שייבחר לכהונה הרמה. איש לא דיבר עימו ועל המועמדות קרא בעיתון.

מנחם סבידור

המצילים כך: ציצ' הגיע עד קצה שובר-הגלים, והוא מפחד לקפוץ למים ולשחות. כי אין שירותי הצלה בחוף תל-אביב.

איש לא האמין שזה יכול לקרות, אבל זה קרה: הפיזימונאי דידי מנוסי הפסיד התערבות, ודווקא על בדיחה הוא התערב עם כתב חזי כרמל. שטען כי הלצה מסויי-מת, שסיפר דידי, הופיעה בר ספר הבדיחה והחידוד של דרואנוב. דידי הפסיד ונאלץ להזמין את כל הנוכחים, כחצי תריסר במספר, לארוחת-צהריים על חשבונו בבית-סוקור לוב.

אנשים לא יבחינו בקרעים, ו- כך הוא הופיע אצל הנשיא ג'ימז קרטר. הוסיף בן-אלישד: "אחר-כך כתב עלי מישוה ש, בן-אלישד היה מהור דר כדרכו."

את ההבדל בין הלי- כוך והמערך הגדיר מנשה ז"ק, מעורכי מעריב, כך: מצד אחד - ממשלה שאינה יודעת למשול, ומצד שני ממי שלה היודעת למשול יותר מדי.

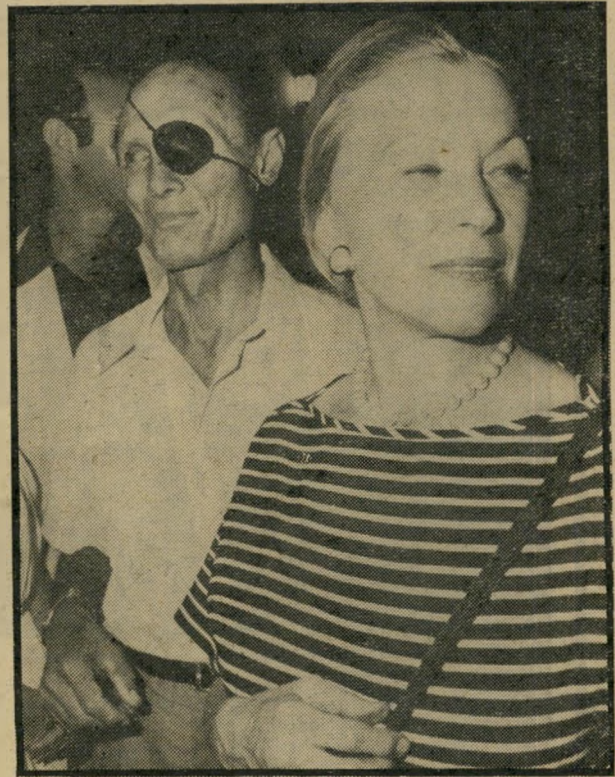
אחד ממצילי תל-אביב תיאר את המצב המסובך ש- אליו נקלע ראש-העירייה, שלמה להט, בסיכסוך עם

הופיע בריא ושלם, ומצא את חבריו המתאבלים המומים ו- מופתעים.

בן-אלישד גם יצא נגד הדימוי שדבק בו שהוא גנרן, מלוקק, בעל מה שמכונה "הדר ז'בוטינסקי", וסיפר שכאשר נסע מנחם בגין לראשונה ל- ארצות-הברית כראש-הממשלה, הוא לקח עימו לביקורו הממלכתי את מנכ"ל המישד רד, בן-אלישד. בן-אלישד חיפש בביתו חליפה שתתאים לאירוע, אך לא מצא אלא בלייזר קרוע. אישתו מיהרה וצבעה את חלקי הבלייזר הר- בלויים בטוש כחול, כדי ש-

על טיפולו של מנחם בגין במשבר הכור העיראקי, שהחל בהפצצת הכור, הביא אבא אבן את הסיפור על סמואל גרדווין, איל-הסר-טים שהיה ידוע באימרות-השפר שלו, שהורה לבמאי של סרט חדש: "אני רוצה ש- תתחיל ברעש-אדמה גדול, ומשם תעלה לקראת שיא."

על הפצצת בירות טען העיתונאי חזי כרמל, כי היתה זאת נקמה של בגין על כך שחירס, מלך צידון, סיפק לבית-המיקדש קורות-עץ פגור מים, השלב הבא יהיה הפצצת אנקרה, כתגמול על הריגת

הגיע למסיבה אצל השגריר הצרפתי בלוויית אשתו רחל וסומר-ראש. צלמים שניסו לצלמו, התבקשו על-ידי שומר-הראש להימנע מכך, מפני שהבוקי הצילום מפריעים לעינו של דיין, כידוע עבר לאחרונה ניתוח-עין בארה"ב.

אשה דיין

את הסורים. ואם אתה לא יודע מדוע, אז הם בטח יודעים מדוע.

חבר-הכנסת אליהו בן-אלישד, שהוא, לכאורה, פחות דתי מחברים אחרים בר תנועת-החירות, טוען שיש לו קשרים מיוחדים עם אנשי אגודת-ישראל. הוא סיפר שב- ילדותו בהיותו בפולין, בירך אותו אחד מגדולי הרבנים בר פולין. כאשר שמעו חברי מו- עצת-גדולי-התורה שהד"ר בן-אלישד זכה בברכה מקודשת זו, עלה מעמדו בעיני האגודה, והוא הפך, למעשה, איש-הקשר בין אגודת-ישראל והליכוד.

חבר-הכנסת בן-אלישד סיפר שדווקא שמירת צום יום-הכיפורים, המיצוה היחסי דה שעליה הוא מקפיד, הצילה את חייו. בן-אלישד עבד שנים רבות ב"מוסד" ונשלח לשלי- חיות באירופה. באחת הנסיעה, ומטוס חיות הוטלה עליו משימה ש- אילצה אותו לטוס לעיר מסרי יימת דווקא ביום הכיפורים. הוא דחה את הנסיעה, ומטוס אייר פרנס, שבו היה צריך לטוס, התרסק. אנשי-הקשר שהמתינו לו היו בטוחים שהוא נהרג, אך כעבור יומיים הוא

אנשי נילי בידי התורכים בר מילחמת-העולם הראשונה. אחר-כך יבוא תורה של אודי סה, כתגמול על פרעות חמל-ניצקי, וכן הלאה.

השר אריאל שרון שכר באחרונה דירת-מגורים ברחוב וייצמן בתל-אביב. הר שר, שנהג להתפאר בכך שהוא ישן במיטת-שדה, כנראה, בטוח מאד ש- יהיה שר-הביטחון. מאשר ש- משרד-הביטחון שוכן בקרייה בתל-אביב, החליט שהוא זקוק למקום מגורים נאות.

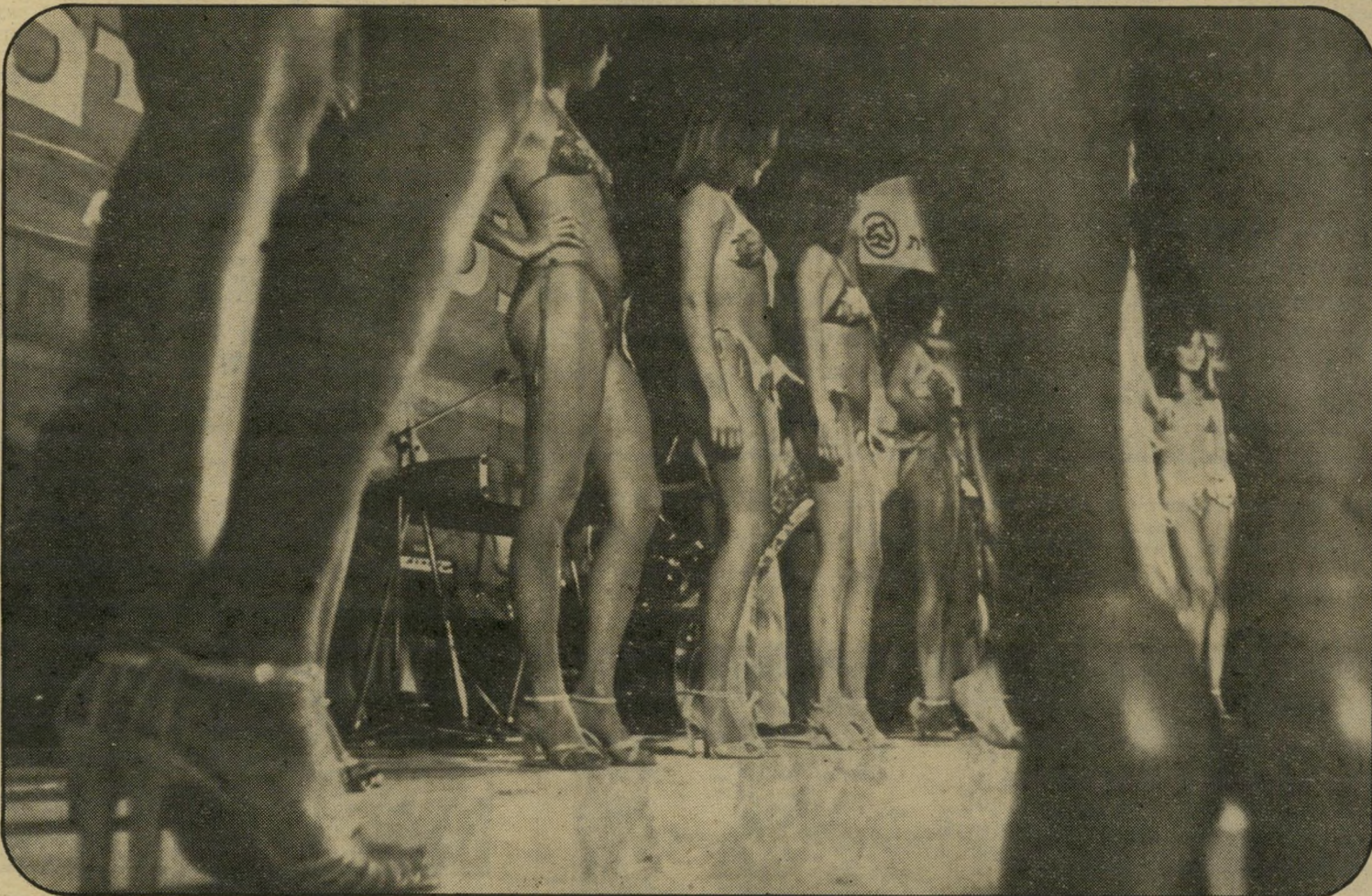
לפני שהתחיל אריק לפקוד את מקום-מגוריו החדש, נשלחו אנשי שירות-הברי-טחון לבדוק מי גר בבניין. לדיברי אחד השכנים באו לר-אות אם גרים בבניין ערבים. הם לא מצאו ערבים, אך התי-ברר להם שאחד מדיירי-הבית הוא דן ורד, מי שישב בכלא על חלקו בהשתייכות לרשת-הריגול הסורית-יהודית שנת-שפה לפני שנים אחדות, ורד, המשמש כיום כמורה למתימר טיקה, לא רשם את שמו על דלת הכניסה לבניין, ויתכן שזו הסיבה לכך שאנשי השר שרון לא הבחינו בהמצאותו בבניין.

בינתיים באים אריק

מלכת המים 1981

בחסות עץ הזית

מטעם העולם הזה

בשיתוף: חברת הבניה, אברהם גינדי * בית האופנה * תכשיטי "אנדין" * חברת התחבורה "יונייטד קולדה" * חברת הנסיעות "דיזנהויז" * חברת הקו "ניבה" * בגדיים "גוטקס" * המשקה הכובש "פינה" * סלון לכלות "אמבר" * חולצות גברים "הווי 2000" סמטיקה "נייטשר ביוטי" * תכשירי השיער "לוריאל" טורס * נעלי "מרנו"

תחרויות אזוריות:

באר-שבע — ב"קאנטרי קלאב", במוצאי-שבת 1.8.81, בשעה 9.00 בערב. מכירת כרטיסים מוקדמת: משרד "פרגוד", פסג' סרול באר-שבע, טל. 057-79836. למינויי ה"קאנטרי-קלאב" במשרד ה"קאנטרי-קלאב". לתושבי דימונה, ירוחם, אופקים, נתיבות, קריית-גת ומצפה-רמון — במתנ"סים המקומיים. לחיילים בקציני הערים, ובערב המופע בקופת ה"קאנטרי".

חיפה — ב"היכל הספורט" (רוממה), ביום שלישי 4.8.81, בשעה 8.30 בערב. מכירת כרטיסים מוקדמת: משרד "גרבר" מרכז הכרמל, טל. 04-84777. לחיילים בקצין העיר חיפה. הנחות לוועדי עובדים, ובערב המופע בקופת "היכל הספורט" חיפה.

טבריה — ב"חמי טבריה הצעירה", ביום רביעי 12.8.81, בשעה 9.00 בערב. מכירת כרטיסים מוקדמת: ב"בידור הצפון" טבריה (לשעבר אלחדיף), טל. 067-22597. בבית-שאן במרכז הקהילתי במחלקת התרבות, טל. 065-88220. בצפת חנות גרינבוים, טל. 067-30249.

אשקלון — במלון היוקרה "המלך שאול" (מסביב לכריכה המפוארת), במוצאי שבת 15.8.81, בשעה 9.30 בערב. מכירת כרטיסים מוקדמת: באשקלון בקבלה של מלון "המלך שאול", טל. 051-34129; באשדוד במשרד הכרטיסים "יונה", טל. 055-22796. הנחות למיפעלים וחילים, בערב הנשף בקופת מלון "המלך שאול".

אילת — במלון היוקרה "קיסר" (מסביב לכריכה המפוארת), ביום שישי 21.8.81, בשעה 9.30 בערב. מכירת כרטיסים מוקדמת: אצל זנתי ליד הקולנוע, אצל בית הלחמי, בקיוסק איזודור, אצל "מקור הספר" — במרכז סולל בונה ובקבלה של כל בתי המלון באילת. בערב הנשף בקופת מלון "קיסר", טל. 059-76160. הנחות לוועדי עובדים. לחיילים בקצין העיר אילת.

בנשפים המלכותיים:

● מיצעד מועמדות ● ראיונות אישיים ● תצוגות אופנה מפוארות — קייץ '81 של: "ניבה", "גוטקס", "הווי 2000", "אנדין", "מרנו", "אמבר" ● עיצוב תסרוקות: סלון ג'ימי ומרסל חיפה. הדרכת המועמדות: אולפן לאה פלטשר. איפור: "נייטשר ביוטי". עיצוב הכתרים: "אנדין". אירגון: מירי ורפי זכרוני.

אמנים אורחים:

* צביקה פיק — זמר ומלחין השנה * חלב ודבש — זוכי הארוויזיון * מוטי גלעדי — הבדרן-חקיין מס' 1 * מני פאר — "שעה טובה" * ריקי מנור * ג'וקי ארקין ולהקת כנות הג'אז * משה נוי ולהקת הדולפינים.

הנשף המלכותי לבחירת מלכת המים 1981
היכל התרבות תל-אביב — יום שלישי 1.9.81 ב-8.00 בערב

..נכנסתי למרתף כילר בן 6, ויצאתי ממנו

כגבר בן 10... מעולם לא היתה לי ילרות!

שבח וייס:

**אני
הי**

בצל אסונות

הח"כ החדש למרות שהפרופסור וייס (בתצלום: עם אשתו אסתר) השקיע שנים רבות כדי להגיע לכהונה הנכספת, אין הוא מאושר בה כיום. "המצב כל כך מסובך היום", הוא מסביר, "ואני מקווה שלא אתחרט על שאיפתי."

פולין ב-1938 עם הסבא שלו, שאותו הוא מגדיר כאדם מלומד ובעי שאר-רוח, שהשפיע על מישפחתו

איטליה נדדנו במיסגרו עליוות-הנוער ל מילאנו, נזכר שבח וייס, "כי הילדים קיבלו מדים של צופני איטלקים ונהגנו ללכת בלילות"

בארץ שבח וייס הגי ארצה ב-1947 נשלח להדסים. בתמונה: וייס (מימין) עם חברו הטוב ביותר, ק בה, שנהרג במיבצע קדש, ב-1956

של שני הילדים. "כמעט את כ זמננו העברנו בקריאה" נזכר שב וייס, "היתה זו הדרך הטובה ה יותר לברוח מן המציאות." ה (המשך בעמוד 28)

מפני הגרמנים. ימים אחדים לא-חר שמלאו לי שש שנים מצאנו מקום-מיסתר בכפל קיר שבקירו הצפוני של מחסן ביתנו, שם שהי-נו שישה חודשים. אחר-כך עברנו להתגורר במרתף אפל בבניין גן-הילדים שעליד בית לסוטובה, חברתה האוקראינית של אמי. אשה

נים, אוקריינים ויהודים. אבא היה סוחר אמיד ומלומד, בעל צימאון גדול לאגירת ידע ולשי-מירת קשר עם העולם החיצון ה-מרוחק. בביתנו היתה ספריית-ענק, משופעת בסיפרי-לימוד, רוי-מנים היסטוריים ואנציקלופדיות. היתה לנו המכונית הראשונה ב-

אשתו ובנו נעם בביתם שעל הכרמל. בתו יפעת היא חיילת ומשרתת בצה"ל. מימין: הצלום של אסתר, שהתפרסם בשער גיליון של שבועון צה"ל, "במחנה". "התמונה לא איכזבה", אומר שבח וייס.

התאהבתי בתמונה בעיתון! "האשה בחיי", כך מכנה שבח וייס את אשתו אסתר. בתמונה משמאל: וייס,

זו הסתירה אותנו מפני הנאצים במשך כשלוש שנים, שבהן סיכ-נה את חייה וחיי מישפחתה. כל יום דאגה לנו לאספקת מזון, ש-כללה מיספר מצומצם של פרוסות לחם ומים.

במרתף דחוס זה, כשמעליו, ב-גן, רועשים בשימחה ילדי הפול-נים, ואילו הוא כלוא מתחת, כי-חיה בכלוב, עוצבה השקפת-עול-מו של שבח וייס. הוא נכנס לשם כילד בן שש, ויצא כאיש בן תשע. מלבד מישפחתו הסתתרו במרתף גם דודתו, בעלה ובנם, שהיה ב-גילול של שבח. אחד הדברים הרא-שונים שהעביר אביו של שבח למרתף היה המוני הספרים שלו, שתפסו חלק נכבד משיטחו של המרתף הקטן. במשך הזמן הם היוו מקור לעניין בלתי-פוסק ו-מעין בית-ספר ללימודם העצמי

עירה, הרדיו הראשון, תמיד היי-נו צעד אחד קדימה מבחינת הת-פתחות. הכל הודות לאבא. ש-היה משוגע לעניין.

"חיה בכלוב"

"ב בירור רב אני גם זר נר את המורה לנגינה, ה-שנוא עלינו, שהיה מבקר בביתנו כל שבוע. ומלמד אותנו לנגן על כינור. היה גם רב, שלימד אותנו תורה בבית. תקופת השואה מצאה אותנו שלווים ובמצב כלכלי מצויין. לא תיארנו שיום יגיע ו-הדברים יישתנו והיו בעלי אופי אחר. כיהודים רבים באותה תקופה, היה עלינו למצוא מקום-מיסתר

אחת מתכונותיו הבולטות ביותר - העקשנות. כשמאזינים לשבח וייס, המגולל את סיפור חייו, ניתן להבין מהיכן שאב את הכוח לדבוק במטרותיו מבלי להתפשר, שכן הוא התעקש על הדבר החשוב לו ביותר - על חייו.

שבח וייס, או שבק, כפי שכור-נה בצעירותו, נולד בשנת 1935 למישפחה יהודית מהעירה הפול-נית בוריסלב, שמנתה מלבדו ארי-בע נפשות: האם גניה, האב מאיר, אחיו הבכור אהרון ואחותו מילה. "אני מתחיל לזכור דברים בע-רך מגיל שלוש", מחייך שבח וייס ומקמט מצחו בנסיון להתרכז, "חלקי אירועים, זיכרונות עמו-מים בלבד, שכן הייתי אז עדיין תינוק, זכור לי היטב בית-עץ גדול בעירה שתושביה היו פול-

שבח וייס הוא אדם שהחיים הרימו בפניו קשיים, שלא כל אחד יכול לעמוד בהם. מעור-לם לא זכה להיות ילד. מגיל שש חי בצל השואה ורדיפות היהודים.

בתקופה מאוחרת יותר, כש-חשב שהנה הגיע אל המנוחה ואל הנחלה, זינע את חייו אסון נורא, שהותיר אותו עם נכות תמידית ברגלו.

"כל חיי אני חי בצילם של אסור-נות", מעיד הח"כ החדש, הפרור-פסור שבח וייס, על עצמו. אל תפקידו החדש כתבר-הכנסת העשירית הגיע לאחר שנים רבות ומאבקים לא מעטים. כאופוזיציר-נר מובהק נאבק במתחרים רבים. בניגוד לו, התקדמו מתחריו במהירות בסולם הפוליטי, בעוד הוא גשאר מאחור, כל זאת בשל

(המשך מעמוד 27)

ספרים שקראתי עשרות פעמים, עד שיכולתי להבין את תוכנם, בסך-הכל הייתי ילד, ולא הבנתי הרבה מהכתוב.

„אוכל כמעט שלא היה, תמיד היינו רעבים. המקום היה לח מאוד, דחוס ומעופש. התהלכו בו כינים ושאר ברחשים, שאותם אימצנו, בךדודי ואני, כחיילי מישחק. היינו במתח נוראי, הן גרמנים חיפשו אחרינו. לא אחת כשקבוצת חיילים גרמנים היתה מגיעה לאזור, חשבנו שזהו, הנה תופשים גם אותנו. היינו מתפללים ביהד, נפרדים בבכי לשלום, ור מחכים לסוף, אך הם פסחו עלינו שוב ושוב.

„המרתף היה בנוי בקירבת הר כביש הראשי, כל לילה שמענו את קולות אלפי היהודים שהוצאו להורג ביערות ואת הצעקות בר גרמנית.

אזרחים

צוהלים

א בא שלי חלה מאוד, אולם הוא לא ויתר על שעות-הלימוד איתנו, והירבה לעסוק בחינוך. כנו, הרבה יותר מאוחר, כשנתגלגלתי לעסקי החידושים בארץ, היה רוב הידע שלי שאוב מאותה התקופה. היינו עדים לנסיגתם ההדרגתית של הגרמנים ולהתקרבות הרוסים. בוקר אחד קמנו והעיר היתה מוצפת אזרחים צוהלים ורמלאה צבא רוסי, וידענו שהגיע הסוף לתקופת-ההסגר. יצאנו מהמרתף לאוויר העולם כשמונה שלי דים שהגינו מקבריהם. אנשי הר עיירה, שהתקבצו סביבנו הביטו עלינו ברחמים והערצה, וברכו אותנו על שהצלחנו להישאר בחיים.

„היינו חופשיים, ושמנו לנו מטרה אחת לנגד עינינו — להגיע לארץ ישראל. זמן רב המתנו, עם המוני יהודים, לרשויות, כשאנחנו נו שובים על הביולותנו בתחנת הרכבת. לבסוף, הועברנו לאוסטרן, ושוכנו בבית שהופקע ממיש-פחה גרמנית. היתה זו הרגשה מרזרה מאוד לגבי.

באותה התקופה נפרדו דרכי-המישפחה. אחי, אחותי ואני הצטרפנו לשורות ההכשרה הקיבוצית, ואילו הורי נשארו באוסטרן, בשל מחלתו של אבי. למרות ששלושתנו השתייכנו לאותה תה התנועה, לא היינו באותה קבוצת-גיל, ועד מהרה נפרדתי גם מאחי ומאחיותי. המישפחה התאחדה שוב רק שבע שנים מאוחר יר, תר, בארץ-ישראל, כשהורי הגיעו עו אלצה סוף-סוף.

קשה לראות בפרופסור שבח וייס, שהוא כיום אב לשני ילדים, נועם בן ה-14 ויפעת בת הר-19, ובעל לאשתו אסתר, סגנית מנהל בית-ספר אליאנס בחיפה, את אותו הילד הגלותי שהגיע לארץ ב-1947 במיגסרת עליית הנוער. תקופת ההתאקלמות שלו בכפר-הנוער הדסים היתה קשה מאוד. „היה בי רצון נואש להורכי את עצמי, מספר שבח וייס. „לא היתה לי בעיה מבחינה ליי מודית, הבעיה שלי היתה גופנית. הייתי נמוך-קומה ורזה לעומת כל הצברים הבריאים, בעלי הגוף הרמפותח. הרגשתי עצמי גמד נחות. התחלתי להצטרף בצורה שיטתית לכל פעילות ספורטיבית בכפר. אכלתי קש התאמצתי, ועד מהרה ראיתי תוצאות. הפכתי אלוף בר קפיצה למרחק. יצגתי את ישראל במכביה השלישית בתחרויות הר אתלטיקה הקלה, והובלתי את לה קת ריקודייהעם של הדסים. שוב ניצחתי.

וייס הכירוני הפך דמות פופר-לארית בחברת-הנוער. כבר באותן- (המשך בעמוד 34)

WILKINSON

הגיע ליעוראל.

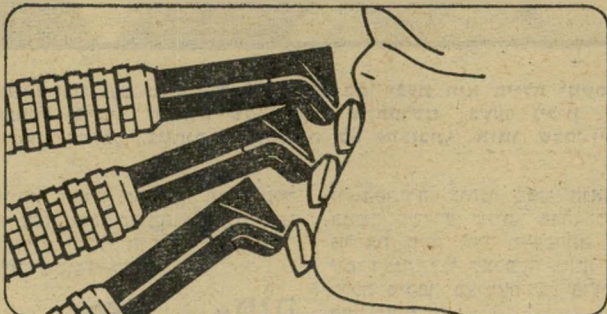
סכין הגילוח הטוב ביותר בעולם.

החודש במכצע הכרות

ווילקינסון

גילוח בכיף, ללא חתכים, עם ווילקינסון. ווילקינסון—יצרני החרבות זה 200 שנה.

פרופייל הסכין הכפול המתאים את עצמו לפניך. מתאים לכל מכונות הגילוח — כולל המכונה שלך.

היבואן: **דנשר טרייד** מוצרי איכות ויפוי לשימוש אישי וביתי.

שווק: פ. היימן בע"מ
טל: 052'58190

אבות|קרמון|שפירין|נעמן

אנשים

דודו טופז עומד לעבוד

בארצות-הברית, וחברי הליכוד

בכנסת לא יוכלו אף לצאת להטיל את מימיהם

הדברים הקיצוניים ביותר, כמו "אני מתכוון להתפטר".

ביום השלישי שעבר התכנסה ועדת-הכספים של הר כנסת היוצאת לשיבת-נעילה חגיגית. כשהודיע יושב-ראש הישיבה, חבר-הכנסת שלמה לורנץ מאגודת-ישראל, ש"זוהי הישיבה האחרונה, אמרה יועצת הוועדה **סמדר אלחנני**: "בלי נדר". והיא אכן צדקה. כעבור יומיים שוב כונסה הוועדה לאשר את עליית מחירי החשמל.

בישיבה זו של הוועדה נשאל איש-המערכת **עדי אמרי** ראי מהי עמדת מפלגתו לגבי העלאת המחיר. עדי הפתיע את באי הישיבה באומרו: "אין לנו עמדה; כל מה ש"אני יכול לומר הוא ש(יורם) ארידור נתן וארידור לקח. יהי שם ארידור מבורך, מעתה ועד עולם".

סגן-ניצב **אברהם חמו**, שהיה אחראי על מיפ-לגיהנוער במיטרת תל-אביב, תיאר את המעגליות שבה נעים העבריינים בארץ. בספרו את הסיפור הבא: בהיותו במפלג הנוער הוכנס למשרדו נער בן 12, שנתפס והורה בעשרות פריצות. שאל אותו חמו: "לשם מה אתה צריך כל-כך

היקשה מנוסי? מהי עז-רה לארצות מתפתחות? "כש"לוקחים כסף מאנשים עניים של ארץ עשירה, ונותנים אותו לאנשים עשירים של ארץ עניה".

הסטריקן **אפריים סירון** טוען ששימחה אר"ל, בחיפושיו אחרי שורשים, נעלם בחודשים האחרונים מתחת לפני האדמה, שם השתתף בכנסת החפירות. לדבריו הצליח ארליך להכליא ציונים כלליים עם פרודות-משא, הכר לאה שיצרה זן מיוחד ונדיר של ליברלים מסורסים מלידה.

בועז **אפלכאום**, עוזרו של שמעון פרס, מי שהיה בעבר יו"ר המועצה ל-עידוד הסרט הישראלי, צופה חיים קשים לקואליציה המצומצמת שיקים מנחם בגין. לדבי ריו, עומד המערכת בכנסת, "להחזיק קצר את הליכוד, ולא לתת לאנשיו לצאת מאולם-המליאה אפילו כדי להשתין".

במספרה תל-אביבית סיפר השבוע הבדרן **דודו טופז** (הצ'צ'אים) כי ב-חודש אוקטובר הקרוב הוא מצפה לכרטיס הירוק, אישורי-עבודה בארצות-הברית. דודו מתכנן לעזוב את הארץ, וכבר

היה הכי חשוב בעיניו פסק-הזמן (טיים-אאוט). אז היה מנסה לשמוע מה אומר המאמן של הקבוצה היריבה לשחקניו, ואילו הוא עצמו שחשש מי ציתות, כימעט שלא היה אומר דבר לשחקניו.

אשת-יחסייה-ציבור **מי-רי בר-יוסף** מסתובבת לא-חרונה בארשת-פנים רצינית. למי ששואל אותה מדוע היא מדופרסת היא משיבה שהיא

פיל". השוטר האינטליגנטי אינו נדהם, וממהר לשאול: "האם היה זה פיל הודי או אפריקאי?" האיש מתפעל מ-הבנתו של השוטר ושואל: "מה ההבדל?" אומר לו ה"שוטר בהחלטיות: "לפיל הודי יש אוזניים קצרות, ולאפריקאי יש אוזניים ארוכות". אומר לו עובר הערוח: "להגיד לך את האמת, לא יכולתי לראות, כי לפיל היה כובע-גרוב על הפנים".

אופירה נבון

רעייתו של נשיא-המדינה, הגיעה לתל-אביב ואכלה צהריים במיסעדה לה דויד רצון, בעל המיסעדה, סכין ומזלג, אמרה לו אופירה: "בחיילך, ממתני אוכלים מאלווח בסכין ומזלג? אוכלים בידיים!"

אנשי הטלפון האדום חגגו השבוע ארבע שנים לתוכנית הפופולארית של מיבקזי החדשות בגלי-צה"ל. לכבוד יום-ההולדת יצאה אחת ממפיקות התוכנית, **אורית גלי-ליאון**, לרחוב, לשאול אנשים מהו הטלפון האדום ומה מיס-פרו. להפתעתה הסתבר לה ש-רבים ידעו שזוהי שמה של תוכנית רדיופונית, אך היו לא-מעטים שאמרו שזהו קו הטל-פון שבין מוסקוה ווואשינגטון, והיה אפילו מישהו שהיה בטוח שזהו הטלפון המקשר בין בגין ורונאלד רגן. מרואיין אחד אמר: "זהו הטלפון של גלי-צה"ל. אפשר להתקשר לשם אם לא מרגישים טוב, והם כבר יטפלו בך".

חבר-הכנסת **מושה שחל** סיפר בעבר-ראיונות שהוא חר-בביכודרגל מושבע, והוא צופה בקנאות בתוכנית מבט ספורט מדי מוצאי-שבת. נהנה בעיקר מן האלימות שבתוך המיגרשים, וכדי להרגיש יותר בעניינים, הוא צופה בתוכנית כשהוא נועל נעלי-ספורט ולבוש בבגדי-התעמלות.

חוששת לגורל תעודת-הבגרות שלה. לשואלים המופתעים, היודעים שהיא סיימה מומן את בית-הספר התיכון, היא ממהרת להשיב שהסיבה היא "חוקר היחסות" של **אלברט איינשטיין**. אם תתגלה המצאת יעקב מרידור כנכונה, ה"כה לי הבגרות".

הבדרן **שלמה (ג'יני) גולדברג** הנחשב כ"מומחה לבדיחות, מסתובב באחרונה כעוס. "אסור לי לש"ח אשים בהופעות. כל בדי-חק חדשה שאני מוכר, אני מגלה אותה תוך ימים אחדים בעיתונות או בטלוויזיה, ואף אחד לא מצייין שאני הוא ה"מקור. דעו לכם שאם אתם שומעים בומן האחרון בדיחות מצחיקות חדשות אני הוא ה"יבואן, ולצערי לא חל עליהן חוק זכויות-יוצרים".

גינני סיפר השבוע את הבדיחה החדשה הבאה: המיטרה מגיעה לבנק ש"דיווח שנשדד. אחד השוטרים תופס עובר-אורח ושואל אותו אם ראה את השודדים. "בוור-דאי", משיב האיש, "זה היה

אילנה שושן

מלכת-היופי שלפני האחרונה, הגיעה לבדה למסיבה שנערכה במלון בתל-אביב. למי ששאל היכן נעלמה, גילתה שהיא משתחררת בעוד כחודש מצה"ל. אילנה, שלבשה בגדים לבנים, הצמידה לחולצתה פרח.

קבל עבודה במועדון-לילה ב-לונג-איילנד בניו-יורק.

מה מוכן פוליטיקאי לעשות, ובלבד שיופיע על ה"מירקע? טען יעקוב אחי-מאיר: ישנם פוליטיקאים שכדי להופיע דקה אחת על המירקע מוכנים לומר אף את

הרבה כסף? "השיב לו הילד הפורץ. "זה בשביל שיהיה לי כסף לספיישלים לפני ה"פריצה ואחריה".

אברהם תמו היה כדור-סלן ומאמן, ואימן בעבר את נבחרת ישראל ואת מכבי תל-אביב. הוא סיפר שבימים ההם

בקבוק מלא רעיונות

יין אפריטוף אדום, על בסיס של יין בתוספת מצוי של שורשים וצמחים שונים. מריר, מעורר תיאבון

טבעי - Natural אמריקנו, מקורר היטב, עם פלח לימון.

על הקרח In The Rocks אמריקנו מעל קוביות קרח בתוספת 1/2 כפית מיץ לימון עם פלח לימון, לערבב היטב.

חלק אחר של אמריקנו עם חלקים מי סוז מעל קוביות קרח ועם פלח לימון להגיש בכוס גבוה

אמריקנו אמרטו רום ודקה ליב הרביעיה החדשה של "כרמי משקה ראשון. אצלכם בבא

כרמל מזרו מיקביר אשון לציון וזכרון יעקב

על חשבוננו !

3 ימים במלון באתונה, כשתצא להפלגה באוניה נפטוניה

שילוב משגע של 3 ימי בילוי באתונה (המלון על חשבוננו!) וארבעה ימי שיט מחיפה לפיראוס ובחזרה, שבהם אתה נהנה מכל מה שמציעה לך נפטוניה: אולמיי-בידור, דיסקוטק, סיפוני-שיזוף, בריכת-שחיה, סרטים, בארים, תאים נוחים עם מיזוג אוויר והיכרויות חדשות עם אנשים שאוהבים לבלות כמוך. לפרטים ולהרשמה פנה לסוכו הנסיעות שלך.

מלחי סוכנים בע"מ

קוי נוסעים וסיורי חופים
תל-אביב: דיזנגוף 76, טל. 299414
חיפה: רחוב הבנקים 3, טל. 523503

את השהייה ביוון ניתן להאריך בשבוע נוסף, ולהנפש באחד מאיי יוון.

כל זאת במחיר ההפלגה בלבד. החל מ — \$ 306.

* הפלגות שבועיות ליוון ולאיטליה באוניה נפטוניה — לנוסעים ולרכב.

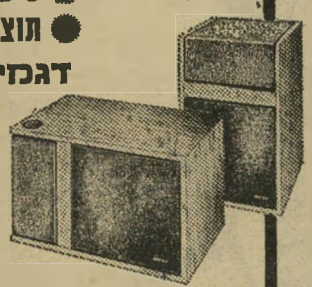
עקב ההוזלות של תשרי האוצר
15% הנחה על ותקולים של

הקניה הטובה ביותר
באמריקה לשנת 1980

5 שנות אחריות
תוצות ארה"ו

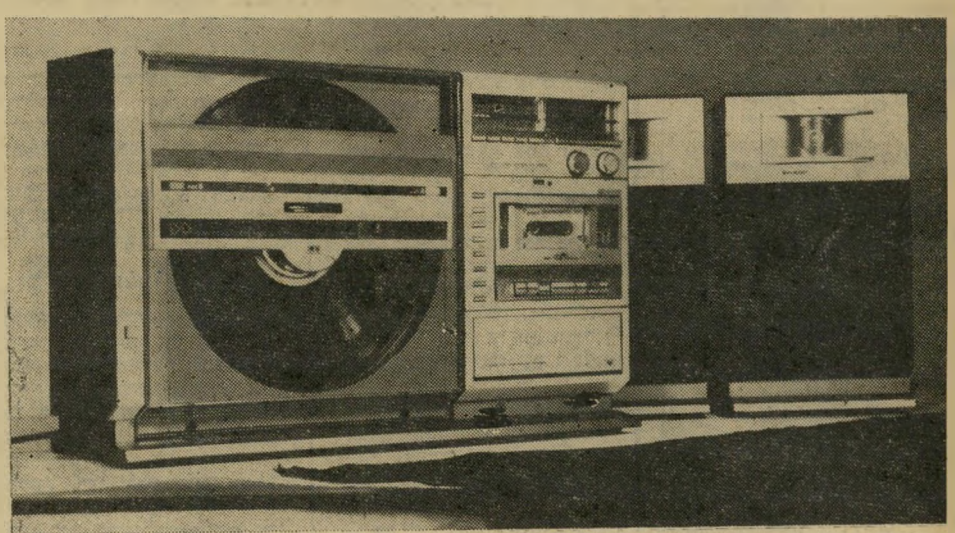
דגמים נוספים
להספקה
BOSE 501
BOSE 601
BOSE 901

וציגים בלעדיים בישראל Elmor
אלמור כנר המדינה, ה' באייר 52, ת"א
טלפונים: 03-455620, 455938

חידוש עולמי בלעדי ל"שרפ" VZ - 3000

מהיום והלאה אין צורך להפוך את התקליט כדי ליהנות משני צדדיו ברציפות. פרוסמן — יבואן מוצרי האלקטרוניקה של "שרפ" הביא לארץ את החידוש העולמי של "שרפ" — מערכת סטריאו משולבת בפטיפון אנכי, "עומד" בעל שתי זרועות מגנטיות להשמעת שני צידי התקליט ברציפות. העיצוב האנכי הדק של המערכת ובסיסה הצר מאפשרים להציבה בנוחות בכל פינה בחדר ומשפרים בהרבה את איכות הצליל בהפחיתם את ההיזון החוזר מהרציפה. מיקרו מחשב מפקח על כל פעולות המערכת. בלחיצת כפתור נפתח המכסה, מעגלים אלקטרוניים מאבחנו את גודל התקליט ומהירות סבובו ומניחים את הזרוע המגנטית בדיוק במקום המבוקש. זאת ועוד. שלא כמו בפטיפונים קונבנציונלים

נעות זרועות הפטיפון על התקליט בצורה אופקית (בדיוק בשיטה בה הודפס התקליט) והתוצאה — איכות צליל מושלמת, נקייה מהפרעות. הרמקולים של המערכת הם מסוג הדור החדש של הרמקולים, צליל ענק במינימום נפח המושג באמצעים אלקטרוניים מתוחכמים. גם הטיונר, האמפליפייר והטייפ מצטיינים בשכלולים מיוחדים. הרבה חברות אלקטרוניקה בעולם חלמו לייצר מערכת כזאת בעתיד. "שרפ" — ענק האלקטרוניקה מיפן היא היחידה שהצליחה וכבר משוקת אותה בעולם. ועתה גם בישראל.

בהזדמנות למכירה דירה

3 חדרים גדולים + טלפון + גינה פרטית
קומה ב'. במרכז רמת-גן ♦ 4 כיווני אוויר
טלפון: 594252 (בערב)

דויד לוי ויצחק שמיר במטה הליכוד במוצאי יום-הבחירות

אנשים

השדירים של המדינה נראו

על במת-התיזמורת

אותה אצלנו? השדירים של המדינה!

בתום ההצגה האחרונה של רג למבוגרים, בכיכובה של פנינה רוזנבלום, הזימינה פנינה כמה מידידה ליד דירת-הגג של חברה הנוכחי, לדיד בורשטיין, למסיבה הגיע גם חברה הקודם של פנינה, ג'ונאס מויזון, העוסק בייצור ג'ינס ושמות בארצות-הברית, ושהגיע לארץ לביקור קצר. פנינה לא היתה עצובה במיוחד מהעובדה שההצגה שבה השתתף לצידה יואל שר, ירדה אחרי כמה הצגות-הרצה. לדעתה החומר היה גרוע, והי

בחוגי הקולנוע בארץ מתלוצצים כי מהיום ואילך, כל במאי שירצה להציג את סרטו יצטרך לדאוג קודם כל לאולם על שמו. לראייה מספיקים כי במאי-הסרטים ההוליים וודי הנרי יגלום הציג את סרטו ברוזים באולם יגלום שבמוסיאון תל-אביב. גם הי במאית הצעירה מיריה רק-נביר, רעייתו של יואל רק-נביר, אחד מבעלי בנק דיסקונט, תציג את סרטה החדש נשיקות קטנות, באולם רקנטי שבמוסיאון. במאי הקולנוע איתן גרין, שסרטו לנה עומד לצאת אל האקרנים, מספר כי הוא מחפש כעת אולם על שם

ענת שרתוק

אשתו של המלחין אלדד שרים, הנמצאת בחודש התשיעי להריונה, הגיעה לבית-יולדות, לביקור אצל חברה שלומית אהרון, שילדה לפני כשבועיים. ענת, שהיא משוררת, אמרה שלא תתעכב במקום, מחשש שאווירת בית-החולים תזו את צרייה-הלידה שלה.

קהל נהנה הרבה יותר מהופעתה, ולא מהמופע. התגלית כקומיקאית. אמרה ברצינות.

חתן פרס-ירושלים הסופר ג'ראהם גרין, כדי שיוכל גם הוא להציג את סרטו באולם גרין.

ליליאן ויין, ילידת מארוקו שהפכה אחת מנשות-החברה העשירות בניו-יורק, שתרמה מכספיה למערכת-הבחירות של אהרון אבו-חצירי. רא. מתגוררת דרך קבע. בשי-הותה בארץ. במלון הילטון בי-תל-אביב. באחד הימים הכירה בבריכת המלון את המיליונר היהודי-הדרום אפריקאי פלונקי פלונקי. זה פנה אליה ואמר: "לשנינו יש קולות צרודים. ולכן אנו מתאימים זה לזה." מאז החל טוני לחזר אחריה, ולפני שעזב את הארץ, הבטיח שיחזור תוך כמה ימים לראות אותה. בינתיים הוא מרעיף עליה שיחות-טלפון בלתי-פוסקות. ויין סיפרה שהיא פני-תה למרכייה של המלון וביקשה שיפסיקו להעביר לה שיחות מדרום-אפריקה.

בקונגרס של התיזמורת הפילהרמונית, שהתקיים בהיכל-התרבות בתל-אביב, בניצוחו של ז'ובין מהטה, התפלא הקהל לראות על הבמה, מלבד חברי התיזמורת, את נערת-הזווה פנינה רוזנבלום, הי-יושבת בחברת ידידה, דויד בורשטיין. עם תום הקונצרט הזמן מהטה לארוחת-לילה בביתם של צ'יצ' ואשתו זיווה. לאה רבין, שגם היא הזומנה לאותה ארוחה, שאלה את מהטה מה פיתאום ישיבה פנינה רוזנבלום על הבמה. הסי-ביר לה מהטה: מאחר וכל מקומות-הישיבה באולם היו תפוסים, והיא היתה אורחת שלו, סידר לה ולחברה מקום מות על הבמה. הפטירה לאה רבין, אתה יודע איך מכנים

שבה, שבה השולמית

אחרי זה יהיה קשה עוד יותר לבקש מן הציבור אמון לתנועה בעלת עקרונות, החותרת לשינוי של ממש.

אריק מפנה

את הפיתחה

היה לי חלום בלהות. חלום בקיץ. בחלום זה ראיתי כיצד קיבל אריק שרון את הפיקוד על פינוי התושבים מפיתחת-רפיה.

הכל תוכנן בקפידה, בסודיות, כרגיל אצל מצביא הגול זה.

בלילה חדרו חוליות של קומנדו לשטח. במיבצע-בזק נסתמו כל הבארות, פורקו הצינורות. בשטח כולו לא נותרה טיפת-מים.

עם שחר באו המשאיות. עוד לפני שהתושבים הבינו מה קורה, הסתערו עליהם פלוגות של חיילים, חמושים ומאומנים היטב, ותיקי נאמניו של אריק-מלך-ישראל.

התושבים המבוהלים — גברים נשים וטף, זקנים וצעירים — הועמסו על המשאיות. פה ושם נחבט מישהו בקת של רובה, נדחפה אשה, נבעט ילד. אך לא היה צורך באלימות רבה. יסוד-האפתחה נוצל עד תום. עוד לפני שהתושבים תפסו בדיוק מה מתרחש, נעו המשאיות. בכל משאית שמרו כמה חיילים חמושים על המפונים.

שאר החיילים השלימו את המלאכה. הבתים נהרסו, בעל-הבתים נהרגו או נמסרו לידי הסיירת הירוקה. במהי רות רבה הוקמה גדר גבוהה, שחסמה את השטח כולו.

התושבים הובאו לשטח פתוח ושומם, הרחק מכל ישוב. הם הורדו בגסות מן המשאיות, בחבטות ובבעיטות. בעלים חיפשו את נשותיהם בבהלה הגדולה. הורים את ילדיהם. באותה שעה קפצו החיילים על המשאיות, המנוי עים הותנעו, והשיירה נעלמה בענן של אבק...

חלום?

מדוע נדמה לי שזה כבר קרה פעם?

O TEMPORA, O MORES

אני נצר לשושלת ארוכה של יודע-לאטינית. אבל אני לא למדתי שפה זו אלא במשך חצי שנה. אי-שם, בין התאים האפורים בראשי, לכודים כמה פיתגמים לאטיניים, וכמה כללי דיקדוק, וכמה פסוקים היסטוריים, וזהו —

SUMMA SUMMARUM

כאשר באתי לכנסת, נתקלתי במסך-העשן הלאטיני של מנחם בגין. הוא הרעיף עלינו אימרות-שפר רומיות, וכדרכו של סגוב אמיתי, לא היה טורח לתרגם אותן. בכך רמז למאזיניו: אם אינכם מבינים לאטינית כמוני, אינכם ראויים לפגישה-הלשון שלי.

אלא שאט-אט התגנב לליבי החשד כי הלאטינית של בגין קלושה למדי ושאינה אלא המינימום הנדרש מתל-מיד-גימנסיה פולנית.

הדבר הסתבר לי כאשר קראתי לו קריאות-ביניים בלאטינית (אני מודה שהכנתי אותם מראש), ופניתי אליו בלאטינית בנאומו. הוא הבין, כמובן, כאשר פתחתי את אחד מנאומו בדבריו בני-האלמוות של קיקרו (עד מדי, הו QUOUSQUE TANDEM BEGINA

בגין, עוד תנצל לרעה את סבלנותנו?) אך כא-שר זרקתי לו אתגרים פחות ידועים, כגון

ROMA LOCUTA EST, CAUSA FINI-TA

(רומא דיברה, ה-עניין נגמר!) היה לי הרגש שלא נוצרה תיקשורת. הייתי כאשר שמעתי, לא מכבד, את טענתו של בגין בטלוויזיה, כאילו אין לאמר "סטאטוס קוו", אלא רק "סטאטוס קוו אנטה" או "סטאטוס קוו פוסט".

STATUS QUO POST

היתכן כי נעלם מעיני? והנה בא הפרופסור עמוס פינקלשטיין ובמיכתב לעיתון הארץ ייסר את בגין על בורותו בעניין זה. הוא גם הוכיח אותו על שגיאה גסה אחרת. כאשר אמר DIVIDE ET IMPERE תחת DIVIDE ET IMPERA הטורף ומשול" (הפרד

ומשול" לא הבנתי את היצר הדוחף פוליטיקאים להציג את עצמם כאינטלקטואלים. דויד בן-גוריון היה פוליטיקאי מולח מאוד ואינטלקטואל קטן מאוד. אך הוא התפאר בהבנתו העמוקה את תורת אפלטון, עד שבא פרופסור רחמן והוכיח שהוא בור גמור. עכשיו זה קורה ליומרה הלאטינית של בגין.

אולם ERRARE HUMANUM EST (הטעות היא מידת אנוש").

הנהגה בא הפרופסור עמוס פינקלשטיין ובמיכתב לעיתון הארץ ייסר את בגין על בורותו בעניין זה. הוא גם הוכיח אותו על שגיאה גסה אחרת. כאשר אמר DIVIDE ET IMPERE תחת DIVIDE ET IMPERA הטורף ומשול" (הפרד ומשול" לא הבנתי את היצר הדוחף פוליטיקאים להציג את עצמם כאינטלקטואלים. דויד בן-גוריון היה פוליטיקאי מולח מאוד ואינטלקטואל קטן מאוד. אך הוא התפאר בהבנתו העמוקה את תורת אפלטון, עד שבא פרופסור רחמן והוכיח שהוא בור גמור. עכשיו זה קורה ליומרה הלאטינית של בגין.

אולם ERRARE HUMANUM EST (הטעות היא מידת אנוש").

הנהגה בא הפרופסור עמוס פינקלשטיין ובמיכתב לעיתון הארץ ייסר את בגין על בורותו בעניין זה. הוא גם הוכיח אותו על שגיאה גסה אחרת. כאשר אמר DIVIDE ET IMPERE תחת DIVIDE ET IMPERA הטורף ומשול" (הפרד ומשול" לא הבנתי את היצר הדוחף פוליטיקאים להציג את עצמם כאינטלקטואלים. דויד בן-גוריון היה פוליטיקאי מולח מאוד ואינטלקטואל קטן מאוד. אך הוא התפאר בהבנתו העמוקה את תורת אפלטון, עד שבא פרופסור רחמן והוכיח שהוא בור גמור. עכשיו זה קורה ליומרה הלאטינית של בגין.

אולם ERRARE HUMANUM EST (הטעות היא מידת אנוש").

בשלושה מנדאטים, שניים מחבריה, שנקבעו בצורה כה מיקרית, נכנסו עימה לכנסת.

אלוני ידעה שזהו פתח לפורענות. וזו אכן התרחשה: אלוני רבה עם מארשה פרידמן, השלישית ברשימתה, התאחדה עם לובה אליאב, התפלגה ממנו, ובסוף נשארה גם בלי מארשה. מבחינת מעלותיה ומיגרעותיה כאחת (וכמו תמיד, מעלותיה הן מיגרעותיה, ולהפך) היא יכולה לתפקד רק כסיעת-ייחוד — או כאבירה-יחידה במיפלגה גדולה.

בבחירות לכנסת השמינית זכתה רשימתה ב-35,023 קולות. כעבור ארבע שנים נאלצה להסתפק ב-20,621, ובמנדאט יחיד. הפעם זכתה ב-27,921 — ושוב במנדאט יחיד.

בכנסת השמינית והתשיעית עשתה עבודה טובה. ה-בעייה שלה היא שתחום-ההתעניינות שלה צר מאוד — המאבק במימסד הדתי, קצת פמיניזם, קצת זכויות-האזרח. על הנושאים המרכזיים של השלום והחברה, אין לה דיעה ייחודית משלה. אין היא רק סולנית, אלא גם סולנית המנגנת על כינור בעל מיתר אחד. לצורך זה אין צורך בסיעה נפרדת. היא יכולה להסתדר במיפלגה גדולה. לא הבינוי איך יכול היה מישהו להינבא שתזכה

הפעם בחמישה מנדאטים. (כבר ספרתי שזכיתי בטוטו דיפולומטי, על סמך תחזית שערכתי כשישה שבועות לפני הבחירות. שבה הקצבתי לה מנדאט אחד). בנתונים של 1981, היה זה הישג יפה מאוד. הנבואות הוורודות רק הוכיחו עד כמה מסוגלים אנשים בלתי-מיקצועיים (וביני-ללם הסקרים המטופשים של דעת-הקהל) לשגות בהזיות. אלוני יודעת, מן הסתם, שזוהי שירת-הברבור שלה, וכי אין לה סיכוי בבחירות הבאות. היא הסיקה את המסקנה: לשוב אל גרעין, שממנו גורשה על-ידי להט החרב המתהפכת של גולדה מאיר.

כל זה טוב ויפה. אם כן, מדוע זה השאיר טעם רע בפה? מדוע זה מרגיז ומקומם כה רבים? בגלל הצורה.

אילו אמרה אלוני: "נוצרו שני גושים גדולים, אין עוד מקום לסיעה כמו ר"ץ. אני הורתה אל מיפלגת-העבודה ואאבק בתוכה על דיעותי — ניתא. אפשר היה להסכים עימה או לא להסכים — אך אי-אפשר היה לשלול את זכותה להחליט כך. מה גם ש"תנועת" ר"ץ לא היתה מעולם אלא פיקציה.

אבל אלוני לא נהגה כך. היא מכרה את הסחורה שלה, תוך ניצול ציני של הביקוש בשוק. המערך היה זקוק לקול אחד נוסף בכנסת, מסיבות נהליות, והיא מכרה אותו במחיר מופקע. היא נהגה בדיוק כמו אהרון אבירחצירא ואהרון אוזן, שדרשו שני שרים תמורת שלושה קולות. אגודת-ישראל נהגה בהגינות רבה יותר.

בניגוד לאגודת-ישראל, לא כללו תנאיה עמידה על עקרונות כלשהם. היא דרשה מחיר אישי: משרה של יושבת-ראש של ועדה (תמורת קול אחד) או תפקיד של סגנית-יושבת-ראש הכנסת (תפקיד שכל כולו כיבוד ו-משכורת. בלי כל תוכן פוליטי).

אלוני גם לא הצטרפה למיפלגת-העבודה, שבתוכה יכלה לפחות להיאבק. היא עשתה משהו הרבה יותר גרוע. היא השתלבה באחת השיטות הנלוות ביותר במערכת הפוליטית הישראלית, זו של לע"ם ו"אחדות" ו"המרכז החופשי" ושאר ירקות. זוהי השיטה של הצ-טרפות כ"חטיבה" נפרדת למערך. כך לא הצטרך עוד להתמודד אי-פעם בבחירות, מקומה בכנסת יהיה מובטח גם בבחירות הבאות.

לשון אחרת: היא השיגה ביטחון אישי מירבי, אך שילמה גם את המחיר המירבי. כ"חטיבה" נפרדת למערך היא תהיה בטלה בשישים. אלא תהיה לה השפעה כלשהי על מדיניות המערך. זו נקבעת באופן בילעדי על-ידי מיפלגת-העבודה. היא תהפוך צל של מפ"ם, כשם שמפ"ם הפכה צל של מיפלגת-העבודה.

זוהי לא טוב. כי זה מאכזב 27,921 יהודים טובים, שקיוו למשהו אחר. זוהי חזרה על האכזבה המרה מד"ש.

שובי, שובי השולמית; שובי שובי ונחזה בך! מה תחזו בשולמית כמחולת המחניים... ובכן, היא שבה, השולמית. שבה חזרה לה לבית שממנו גורשה לפני שמונה שנים.

זה הדהים רבים. זה הרגיז את בוחריה. מדוע, בעצם?

לאורך כל מסע-הבחירות שלה לכנסת העשירית הב-הירה שולמית אלוני כי תהיה מוכנה להצטרף, בראש חמשת המנדאטים הבטוחים של ר"ץ, אל המערך — כדי לתפוס את המקום המגיע לה ליד שולחן ה-ממשלה, כשרת-הפנים. היא אף הקימה משהו שנקרא תנועת אשה — אלונה-שרת-הפנים.

גם לולא נאמר הדבר בפירוש או ברמז, לא היתה צריכה להיות בו כל אפתעה. כי שולמית אלוני לא נטשה את מיפלגת-העבודה מרצון, ולא היתה מאושרת מחוצה לה, ו-מעולם לא אמרה דבר שנבדל עקרונית מדיברי אחרים במיפלגת-העבודה.

כיהנתי יחד עימה בכנסת השישית, או היתה חברה במיפלגת-העבודה. היא התנגדה או להפרדת הדת מן המדינה. (פעם, במינון, כשהכנסת עוד שכנה בבית-פרומין, הסבירה לי גם מדוע: זה יפגע באחדות העם היהודי.) אך אז אמרה דברים בוטים נגד הכפייה הדתית, וגם על נושאים אחרים מסוג זה.

זה היה טוב וחובב, אבל גם היה כדאי. שולמית אלוני המציאה את השיטה שהפכה לאחר מכן מישחק של יוסי שריד ואחרים, הכללים הם כך: אתה שייך למיפלגה גדולה ונהנה מכל הנאותיה. אבל מדי פעם אתה משמיע דברים חריפים הנוגדים את הקו של מיפלגתך. זה מושך תשומת-לב. זה זוכה בפירסום רבתי, מבלית אותך בעיני הציבור, ואינו עולה דבר.

נניח, למשל, שישנה מיפלגה של קניבאלים, החולשת על מאות אלפי בוחרים נאמנים. אתה נבחר ברשימתה לכנסת. שם אתה משמיע, מדי פעם, הכרזות בזכות הצימי חונות. כל רמז כזה הופך מייד סנסציה. עיתונאים צובאים עליך כדי לראיין אותך, לצלם אותך, להנציח אותך בטלוויזיה וברדיו. איש לא ישאל אותך: אם כן, מדוע הצטרפת למיפלגת-הקניבאלים? מדוע הסכמת להופיע ברשימתה? מדוע עזרת לקניבאלים אחרים להיבחר?

יש, כמובן, צימוחונים מושבעים, המשמיעים הצהרות תקיפות לאין-שיעור יותר. אלה לחמו באוכלי-האדם, ו-כימעט נאכלו בעצמם. אבל להצהרות שלהם אין "ערך חדשותי". מה חדש בזה שאנטי-קניבאל ידוע מדבר בגנות הקניבאלים? אבל כאשר חבר מיפלגת-הקניבאלים מכריז שאין לאכול ילדים מתחת לגיל שש — הוא יוצר חדשה. (לפי העיקרון: כלב נושך אדם — זאת לא ידיעה. אדם נושך כלב — זוהי ידיעה.)

שולמית שחקה מישחק זה בכישרון. מדי פעם תקפה מעשה בלתי-פופולרי של מיפלגתה. לוי אשכול, מנהיג המיפלגה, התייחס אליה בסלחנות אבהית. היא, מצידה, ידעה היכן הגבול, ונזהרה שלא לעבור אותו.

ואז קרה לה אסון. אשכול נפטר. במקומו באה אשה נוקמת ונוטרת. גולדה מאיר שינתה את הכללים באופן רטוריקטיבי. מה שהיה מותר אצל אשכול, הפך בלתי-נסבל לחלוטין אצל גולדה. היא שנאה את שולמית. בתרגיל מכוער מאין כמוהו הקפיצה את אלוני ברגע האחרון ממקומה הריאלי ברשימה לכנסת השביעית. שר-למית נותרה בחוץ. כאשר העליתי את הצעת-החוק ה-ראשונה להתרת ההפלות לא היתה יכולה לעזור לי.

לקראת הבחירות לכנסת השמינית רצתה שולמית אלוני להופיע שוב ברשימת המערך. שוב מנעה זאת גולדה ברגע שלפני האחרון. ברגע האחרון ממש החר-ליטה השולמית להקים רשימה משלה.

הכל נעשה בחיפזון, נצתה לפתע בזיכרוני סציה: קומת-המרתף של הכנסת. שעה שרשימת גיורת הדלתות של ועדת-הבחירות המרכזית, המועד האחרון להגשת רשימות חדשות. בחדר סמוך — חדר-הישיבות של ועדת-הכלכלה — עמדה אלוני, כשהשולחן הגדול מכוסה כולו בערימות של ניירות בלתי-מסודרים. היו שם אלפי חתימות שנאספו על-ידי אירגוני-נשים להגשת הרשימה החדשה, ורשימה של טופסיה-הסכמה של מועמדים מטעם הרשימה לכנסת. במעמד זה קבעה אלוני, על פי מצב-רוחה, כי רשימת מועמדיה לכנסת, הדבר לא נראה לה חשוב, כי היא היתה בטוחה לגמרי שבמיקרה הטוב ביותר תיבחר היא לבדה.

אמנון זיכרוני ואני היינו במקום כדי להגיש את רשימתנו. היינו נינוחים ובטוחים-בעצמנו, כי כל הסק-רים ינבאו לנו שני מנדאטים לפחות. אחרי שמונה שנים של פעולה בכנסת, שאת טיבה שיבחו גם (ובעיקר) יריבינו, לא פיקפקנו בהצלחה. ריחמנו קצת על שולמית, שסכיזיה נראו קלושים מאוד, ועזרנו לה לסדר את רשימתה.

התוצאות הדהימו גם אותה וגם אותנו. אנחנו לא עברנו את אחוזה-הסכימה, ואילו הרשימה של אלוני זכתה

אלוני

אז מ'הו, לכל הרוחות, יהודי?

אחיתופל, איך?

יורמים, המסוגלים להתרגש ביגלל ויכוח זה, ואולי גם איני מאמין להם כל-כך. אבותיה של מיפלטג-העבודה עשו מעשה-השבות, בניגוד לעצת אחיתופל. הם בגדו בגידה היסטורית כאשר הכניסו לחוק את ההגדרה הדתית, בניצוחו של אותו אחי-תופל עצמו.

מה כי ילינו עתה על התוצאות הכבדות-הנמנעות של כנייה זו? מה הם כאים להאשים את בני, ההוי לך ברכם? בני, לפחות, אינו עושה שקר בנפשו, כמוהם!

איני מבין גם את ההתלהבות הזאת להגן על זכויות הקונסרוואטיבים והפרור-מיים. הדת הקונסרוואטיבית היא חצי-דת, והדת הפרורמית היא רבע-דת. האם רבע-דת או חצי-דת עדיפים על דת שלמה לגבי אדם חילוני?

אכן, הומאניסטי ודמוקרטי חייב לה-אבק על זכותו של כל אדם להתפלל (או לא להתפלל) כאוות נפשו, כחלק מזכויות האדם. הוא מצווה גם להאבק על שיוויון הזכויות בין כל הדתות, העדות והזרמים. אך אין זה מתפקידו של אדם חילוני להצביע על חסרונות באי-שיוויון דתי, אלא לראות באי-שיוויון זה אמצעי להגנה על זכויות האדם החילוני.

הוויכוח בין שלושת הזרמים הוא ויכוח בינם לבין עצמם. כבודו במקומו מונח. אך מה זה נוגע לאנשים חילוניים, החותרים להפרדת הדת מן המדינה?

אילו רצו הפרורמים להילחם, יכלו לעשות זאת היטב בעצמם. די להם לפרורמים להחרים במשך חודש את המגבית היהודית והבונדס, כדי להכניע כל ממשלה בישראל. אין הם עושים כן. מעולם לא לחי מים אינם לחמיהם. מעולם לא לחי מים בממשלות הזנויות, בארצות מזרח אסיה, ועל אחת כמה וכמה שלא לחמו מעולם בממשלה של יהודים דיים. דאינו את התרפסותו המחייבת של הרב הפרורמי מרדכי שינדרר לפני בני. זוהי עדה כנויה, עדה, וכך היתה תמיד, מאז שנויה דת.

כל מי שניסה אייפעס לעזור להם, וללחום את מלחמתם, נוכח ברגע המכריע שהם נטשו את שדה-הקרב, או שביכלל לא הגיעו אליו. (זה גם קרה לי, כאשר נאבקתי על זכותם של הפרורמים לקיים כנס-תפילה ליד הכותל המערבי, לחמתי וניצחתי בכנסת, והם ברחו לבית-המלון המפואר הקרוב ביותר.)

ההזדקקות הנוכחית למען הפרורמים והקונסרוואטיבים היא כוזבת, ואין בה טעם ותכלית. אין זו אלא התחמקות מן העיר קר, בריחה מן הקרב, הוכחה נר-ספת לאפסות הפוליטית ולכנייה הרעיונית של המערך וגרוריו.

כי הקרב האמיתי הוא בשדה אחר, ולמען יעד אחר. יש רק יעד אחד שיש לו טעם: כינון ההגדרה הדתית בחוקי-השבות, והחלפתה בהגדרה לא-מית-חילוניית.

מבחינה תיאורטית, אין זה פיתרון אי-דיאלי. אבל פיתרון אידיאלי כלל לא יתכן במיסגרת של חוק, המחייב הגדרה למושג ש-אי-אפשר להגדירו בחוק. כל הגדרה כזאת היא שרירותית, ומעוררת אלף שא-לות חדשות.

האם היהודים הם עדה דתית? עם? לאום? קבוצה אתנית? גזע? שותפות של מורשה תרבותית? שותפות-גורל? כל אלה יחד, או תערובת של כמה מהם? (המשך בעמוד 48)

את חוק-השבות, יואשם בכוונה וזדוניות לנתק את ישראל מן הפזורה היהודית, לסגור את שערי-ההצלה לפני היהודים היוצאים מברית-המועצות (שאינם באים הנה ממילא), להתנכל לציגונות ולעשות את הרע בעיני ה'.

מי יקבל על עצמו סיכון כזה? חוקי-השבות קיים וישאר קיים, ממילא תתעורר כל שני וחמישי השאלה, "מיהו יהודי?" אין מנוס ממנה. הנה נשוב עדיה כאומי-קרב.

חיתופל המקורי התרגז מאוד משלא התקבלה עצתו, ויקם וילך

את עצת שפירא, נענש בחייו. הוא בילה את מיטב זמנו במציאת תשובה לשאלה המקוללת, שיחר לפיתחם של גדולי-תורה וקטני-אמונה, גבה עדויות מכל יהודי בעל-שם בעולם כולו — והעלה חרס בידו. מיהו אמריקאי? כל אזרח ארצות-הברית, שנשבע אמונים לדגל, מיהו בר-יטי? כל נתין של הוד-מלכותה באיים הבריטיים.

מיהו גרמני? זה כבר יותר מסובך, מפני שיש שתי גרמניות, ואולי גם שלי-שית (אוסטריה) וחצי רביעית (שווייץ). בינתיים באו לגרמניה מיליוני תורכים, יוגוסלבים ואחרים, כדי לעשות בה את העבודות השחורות, ורבים מהם קיבלו אזרחות גרמנית.

אבשלום תלוי בעץ*: העצה היתה טובה

האם הם גרמנים? למו, לכל הרוחות, זה איכפת — חוקי-השבות, מאשר לשרידי חסידיו של היטלר, המטפחים את זכר חוקי-הנרנברג.

ומיהו נורווגי? פניו? ספרדי? האשדות האלה הן מטופשות. לאיש לא איכפת. כי בשום מדינה המוקרשת מודרנית אין חוק המבדיל בין בני-אדם על פי אמותי-מידה של גזע, לאום, דת ועדה.

במדינות ההגונות ביותר, כמו אוסטר-יה, אסור לפקיד ממשלתי להציג שאלה כזאת. ולא כל שכן לרשום את התשובה. רק בישראל המצב שונה. יש חוק המבדיל רישמית בין מי שמכונה "יהודי" ובין כל אדם אחר — חוקי-השבות, ובי-עיקבותיו גם חוקי-האזרחות.

הכוונות היו טובות, כאותן כוונות שבהן רצופה הדרך לגיהנום. ואכן, ממשלות רבות בישראל נקלעו מאז לניחיונם של משכרבים.

יום אי-אפשר לבטל את חוקי-השבות, וזהו הצרה בחוקים מסוג זה. אפשר לקבלם בקלות-ידעת, על פי קפריזה ריגועית של שליט שחור-מיהות. אך משר התקבלו אי-אפשר לבטלם, מפני שמעשה הביטול יתפרש בהכרח שלא כהלכה.

שום דבר לא היה משתנה אילו היה בני-גוריון מקבל את עצת ירשור-שלי-אחיתופל, והיה מסתפק בכרוזה חגיגית של הכנסת, שניתן היה לתלות אותה על הקירות, מבלי שהיה לה חוקף של חוק. אך אם יבוא משהו כיום ויציע לבטל

ש שאלות הרודפות את המדינה מאז ימי ראשיתה.

מי רצה את ארלזורוב?

שאלה זו התעוררה לאחרונה במערכת-הבחירות.

מדוע פורק הפלמ"ח?

הנה התכנסו ותיקי הפלמ"ח, והשאלה צצה מחדש.

מי נתן את ההוראה?

השאלה נשאלה לראשונה לגבי הפעלתה של רשת-הריגול הציגנית בקאהיר, בעסקי-ביש של 1954. היא נשאלה שוב ושוב לגבי פרשות אחרות, הצעות לבקרים.

אך שאלת-השאלות היא: מיהו יהודי?

היא הסעירה את המדינה פעמים רבות, גרמה למשברים ממשלתיים ולקטטות פרי-ליטיות. כמו כלבה זקנה היא נרדמת מדי פעם לזמן-מה, אך תמיד היא פוקחת שוב את עיניה, חושפת את שיניה ומש-מיעה נביחה מאימת.

עכשיו היא מטילה את חיתיתה על מאמציו של מנחם בגין להקים ממשלה.

אין זו רק שאלה ללא-תשובה. זוהי גם שאלה מיותרת לחלוטין.

כדאי להזכיר איך נולדה, ומדוע.

בימי הראשונים של המדינה החליט דויד בני-גוריון לחוקק את חוקי-השבות.

יודע לי סוד היסטורי, הקשור בהחלטה זו, כאשר הגה בני-גוריון רעיון זה, התייעץ עם אחד המישפטים הגדולים במדינה.

יעקב שימשון שפירא, י"ש, מי שכיהן כיועץ המישפטי לממשלה, נתן לבני-גוריון את העצה הטובה ביותר שניתנה בארץ זו.

מאז יעץ אחיתופל לאבשלום לרדוף אחרי דויד המלך.

שפירא יעץ לבני-גוריון שלא לחוקק את החוק הזה בגלל.

יש"ש הוא יהודי טוב, ציוני נאמן, מפא"יניק אמיתי. הוא לא התנגד לחקיקת חוק השבות מפני שרצה לסגור, חלילה, את שערי הארץ לפני יהודים. כמו בני-גוריון עצמו דגל בקיבוץ-גלויות ובהבאת יהודים מכל העולם למדינת-ישראל —

אם ירצו בכך, אם לאו.

אולם שפירא הבין שדשם כך אין שום צורך בחוק.

כל ממשלה בעולם חולשת על ההגירה לארצה. זהו חלק מן הריבונות הממלכתית.

הענקת היתרי-עליה היא אחת הסמכויות המסורות באופן טבעי בידי השליטון.

משום כך יכולה כל ממשלה להחליט בכל עת את מי להכניס לארצה ואת מי לא. הקריטריונים יכולים להיות כלכליים, חברתיים, בריאותיים, לאומיים ומה עוד.

בישראל שולטים היהודים. היהודים הם אלה הם, כימעט עד אחד, ציונים. הכל מסכימים שיש להכניס ארצה כל יהודי המבקש זאת. הן מפני שזוהי חובה מוסרית והן מפני שזה טוב למדינה. אם כן — לשם מה דרוש חוק?

וכי יענה על הדעת שבעתיד הנראה-העין תקום בישראל מדינה שדה שתמנע את עדייתם של יהודים? ואם תשתנה, חלילה, דעת הקהל בישראל ויגבר הרצון לני-עול את השערים לפני היהודים — מה התועלת בחוק? הרי רוב מיקי-רי בכנסת יוכל לבטל את החוק בכל עת.

לשפירא היה ברור שחוק כזה יהווה קופה של שרצים, שבהשוואה אליה תדמה חיקת-פנדורה המפורסמת לחבילתי-שי.

שהרי אי-אפשר לחוקק חוק ה-מעניק זכויות מיוחדות למו שמכוי-נים "יהודים" מבלי להגדיר מיהם "יהודים" אלה.

כשלוש רחה את עצת אחיתופל, ועל כן מצא את מותו כשהוא תלוי על עצי-האלה, ואילו דויד בני-גוריון, שדחה

במדינה

העם

למוצח שיר מיזמור

גוש בעדיהחלופות
וגוש החלוצותהפתוחות
ישבו זה מול זה
וכוזם אמרו את אותו הדבר

שלוש תרועות-הצוצרה בישרו את כניסת הנשיא. חברי-הכנסת קמו על רגליהם. הכנסת העשירית, שנולדה ביסורים ובמירוץ מאראתוני של הפתעות פוליטיות, פתחה את ישיבתה הראשונה, מדווח כתב "העולם הזה":

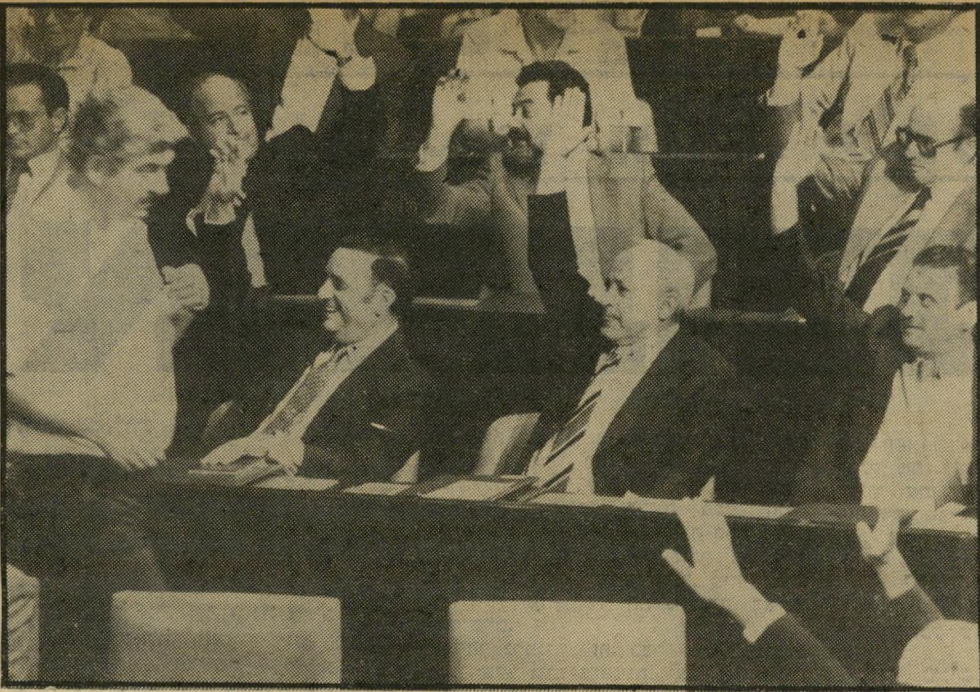
האווירה היא של "שלום כיתה א'", "הח"כים החדשים נכנסים ל"אולם-המליאה, מחפשים את מקור מותיהם, מפשפשים בתיק-הניירות שהוכן לכל אחד מהם. ראשון נכנס משה דיין. רזה מאוד, עירני מאוד, מפטפט עם הסדרנים, לוחץ ידיים לחדשים הנכנסים אחריו. האולם מתמלא מתמלא מאוד. אף אחד אינו חסר. יום ראשון בכיתה.

כימעט כל אנשי הליכוד — לבושים בחליפות, עונבים עניבות. חריגים: עמל נאצראלדין הד"ר רוזי, בני לטיא ממנחמיה. כימעט כל אנשי המערך לבור שים בחלוצות בילבד. חריגים: אבא אבן, כמובן; יצחק רבין; משה שחל והח"כ החדש ממוכרת בתיה, רפאל סוויסה.

מאחור הוכנו סקומות לחברי-הכנסת-לשעבר, כ-140 במיספר. יותר ממחציתם באו. הם מהווים קהל ביקורתי מאוד. בשורה ה"ראשונה יושבים שני שועלי-כנ"ס וסוויסה, יוחנן בארד ומשה ברעם, ומותחים ביקורת על יורי שיהם. בהמשך הישיבה הם פועלים כמבקרי-יציאת-הכנסת: בודקים את סידרי הישיבה, מבקרים את דיברי הנואמים והטוענים, מאשימים או פוסלים את החלטות ה"יורי".

"אילו היו מחליפים את חברי-הכנסת הנוכחיים בחברי-הכנסת לשעבר, הייתה הכנסת טובה יותר", קובע מישור פסקנית. מבין שהוא אחד הלשעברים.

סקננד שיגרת. הנשיא מדבר. כולם מקשיבים בדריכות. אין הוא אומר דברים מרקיעי-שחקים. אך כאן יושבים המומחים של ה"ברסה הפוליטית, והם מחפשים רמזים לכוננת יצחק נבון להיכנס לחיים הפוליטיים. הנשיא בחר את דבריו בקפידה. יש בהם רק רמז דק שבדקים לכוונתו לפעול לפית-

ח"כ סבידור מצביע בעד בחירת עצמו כיו"ר הכנסת * הבדל בחליפות, לא כל-כך בדיעות

העושה זאת תחתיו. אותה השיטה הופעלה כאשר רצה אריק שרון לקבל את תיק שרה-ביטחון, עם התפטרותו של עזר וייצמן. הליברלים, בהנהגת שימחה ארליך, התנגדו. ארליך אף ביטא פומבית את חששו ש"שרה-ביטחון שרון יקים מחנות ריכוז, וישלח לשם את ארליך עצמו. גם בגין התלוצץ ששר-הביטחון שרון יקיף את משרד ראש-הממשלה שרון רוצה למנות את שרון לתפקיד זה. אלא שלמרבית צער הליברלים מונעים זאת. המחסום נעלם. גם החודש הודיע בגין שהוא רוצה למסור את תיק-הביטחון לאריק שרון. הוא סמך שזב על ארליך, שימנע זאת. בלי הסכמת הליברלים, לא יתכן מינוי כזה.

לתדהמתו, מילא ארליך את פיו מים. הליברלים לא התנגדו כלל למינוי שרון כשר-הביטחון. המחסום נעלם. לבגין לא יתהה כל ברירה אלא לממש את כוונתו הפומבית למי סור את התיק לשרון — בידוע היטב כי מרגע זה יקדיש אריק את כל מירצו ומאמציו לסילוקם של בגין ונאמניו, כדי להשתלט על יעדו הבא: תפקיד ראש-הממשלה.

קרקע, דם וכסף. מה קרה לארליך? פיתרון התעלומה היה פשוט בתכלית. בחודשים האחרונים חזר לל ארליך נס והשתלט מחדש על המיפלה הליברלית, במיבצע פו-ליטי מהיר. לשם כך היה זקוק לתמיכתם של איילי-ההון של ה"מיפלה.

אנשים אלה שמו את עיניהם ביהלום הנוצץ ביותר שבכתר ה"רכוש הממשלתי: קרקעות המדינה. אלה כפופות למינהל מקרקעי ישראל, השייך למישרד-החקל-אות. אם יפשיך המינהל קרקעות אלה, ויאפשר את הפיכתן של קרקעות חקלאיות למיגרשי-בנייה, ירוויחו איילי-ההון אלה מיליארדים ללא-ספור. למינויו של שרון התיינה השל-כות עצמות על צה"ל (ראה עמוד 37), על הממשלה ואולי על גורל המדינה כולה. אך לספסרי-הקרקעות, לקבלנים ולמנהיגי הליברלים חשוב יותר מינהל מקרקעי ישראל.

* מלמטה ומימין: השר שימחה ארליך, חברי-הכנסת אברהם שריר, דוב שילנסקי, מנחם סבידור, עוזי ברעם (עומד ומזנה את הקולות), דויד שיפמן, אליהו בן-אלישר, פייחס גולדשטיין, רוני מילוא.

דבריו מראש בכתב, הוא חוזר כימעט בדיוק על דיברי קודמיו, נבון ובורג. שלושתם מדברים ב"צורה זהה על משבר-לבנון — איש המערך, איש המפד"ל ואיש הלי"כוד. איש חילוקי-דעות. זוהי דמות הכנסת. "מעשה תיפתחנה כל ישיבות הכנסת בנאום של ה"יורי", רוטן אחד העיתונאים. "וכל ישיבה תינעל בשירה בציבור, בהנהגת ה"יורי", חוזר אחריו חברו. "אני לא אפסיד אף ישיבה אחת!" מבטיח שלישי, "בהנהגת סבידור, זה יהיה בידור לא-נורמלי!"

מיפלגות

מישענה קנה רצון

בגין סמך על ארליך כדי למנוע את מינוי שרון. אך לארליך היו תוכניות משלו.

מנחם בגין הוא ג'נטלמן, בעל הדר בית-ר"ל. הוא גם פוליטיקאי מיפלגתי מולח מאוד. שידע כל ימיו לחסל באיבו כל מתחרה אפשרי. איך מתיישבות שתי תכונות אלה? לכך המציא בגין זה מכבר שיטה: לעולם אינו קם בעצמו על ריב אפשרי. תמיד נמצא מישהו

רון בעיית-העדות — עניין שיתנופף כדגל מעל לכל נסיון אפשרי שלו להתייצב בראש מיפלגת העבודה. אחריו בא תורו של זקן חברי-הכנסת, יוסף בורג. גילו אינו ניכר כלל. הוא צעיר ורענן, משיזר בדבריו אימרות-שפר ומישיח קי-מילים. ואומר בדרך מה ש"אמר הנשיא לפניו. בורג הוא ה"פלא המתמשך של הפוליטיקה ה"ישראלית: תריסר פעמים נאמר שהגיע לסוף דרכו — והנהו קיים מאוד-מאוד. ההתלקחות הראשונה שחל דור רש הצבעה חשאית בבחירת ה"יורי. הכל יודעים שזהו תרגיל-סרק. להבלטת עמדה אופוזיציונית. הטענות קלושות.

זה מול זה עומדים שני מועמדים בלבד — איש הליכוד ואיש המערך. התחיה ורק"ח נמנעים מלהציג מועמדים משלהם. כך נקבעת כבר עתה דמותה של ה"כנסת החדשה: שני גושים, וכמה קולות חלופים מהצד. **בידור לא-נורמלי**. במינון אמר קודם לכן מישור לשלמה הליל, מועמד המערך לתפקיד ה"יורי": "שים סם משלשל בכנסת-התה של שני ח"כים מהליכוד, ואתה תיבחר!" ואכן, 61 ח"כים בלבד מצביעים בעד מנחם סבידור — בחירה שכמעט כל חברי-הכנסת מסתייגים ממנה, מי בגלוי ומי בשיחה פרטית, שלא לציוטוט. סבידור נואם. מכיוון שהכין את

ח"כ וייס בכנסת "שלום כיתה א'"

זיה הצלחה מסחררת. שהובילה הצעה מקול ישראל לערוך היי ונים ברדיו. התוכנית, שהכניסה סף טוב לכיסו, הוציאה אותו מ"למוניות והפכה אותו לדמות פולארית ואהודה. הקאריירה קטעה באכזריות בתאונת-דרכים קטלנית ב"1965. בדרכו להריגה בחיפה התנגשה מכוניתו של ייס חזיתית במכונית אחרת ש"אה ממו. במשך 13 ימים התמורדו הרופאים על חייו והוא שכב בחוסר הכרה. פעם נוספת שיטה זו הגורל ואילץ אותו להתמודד ל חייו.

"שכבתי ב"רמב"ם", הוא מספר. לא נתתי לעצמי להישבר. כל זקור נסעתי לים ועשיתי הרבה נרגילי פיזיותרפיה. את הבחינות מסכמות שלי עשיתי במיטה, כ"אדם מהאוניברסיטה בוחן אותי בעל-פה. התאונה הותירה אותי עם שיתוק חלקי בכף רגלי הש"אלית ועם כאבים תמידיים באגן. "באותה תקופה התחלתי בבניית קאריירה הפוליטית שלי. הכל ה"ל משיחת טלפון סתמית מיוסף למוגי, שבישר לי שהם מחפשים יש טוב לרשימה למועצת-היפה. מה דעתך? שאל ואני הסכמתי. תחלתי דרכי הפוליטית בגיל עיר יחסית (34). כחבר מועצת משנתבשר על תוצאות הבחירות גיאר להגיש התפטרותו לראש ריית חיפה. "אינני מאמין ב"פלתפקיד. אמשיך להילחם ל"ענכם בירושלים, אבל לא אוכל המשך בתפקידי הנוכחי בעירייה", מר לראש העיר וייס: "אין זה לום. אלא להתראות."

ח"כ שפירא מחפש את מקומו בתום כל ישיבה שירה בציבור

בעבר מנעה הממשלה בכוח את הקמתה של רשימה כזאת. מתוך חשש שתהיה לאומנית-קיצונית. אך לאור הנסיון יתכן כי עתה יהיה היחס שונה.

ישראלים מגורשים

מאנגליה

מישרד הפנים הבריטי התחיל באחרונה להקפיד על כניסתם של ישראלים לתוך אנגליה. אזרחים ישראלים אינם זקוקים לאשרה כדי להיכנס לבריטניה. אולם פקידי ביקורת הגבולות רשאים שלא להסכים לכניסת תייר, גם מבלי לנמק את סירובם. בשבועות האחרונים הוחזרו יותר מעשרה ישראלים לממונים, שהביאום לבריטניה, מבלי שניתן להם להיכנס לאי.

המישמר האזרחי

נגד אנסים

ראשי המישמר האזרחי בירושלים התבקשו על ידי מפקד המרחב, תתי ניצב רחמים קונפורט, להורות למתי נדבחים להשתדל ללכוד אנסים. המישמר האזרחי בירושלים יעזור כל צעיר שישוטט בנסיונות חשודות בשכונות מסוימות בעיר, שבהן היו לאחרונה מיקריאונס.

צפויים זעזועים

בהנהלת "אל-על"

קיימת מגמה בממשלה להדיח את מנכ"ל "אל-על", יצחק שנדר, ולמנות במקומו את רפי הרילב. נראה שרצון כמה משרי הממשלה לגרום להדחתו של יושב ראש מועצת המנהלים של אל-על, אברהם ("בומה") שביט, לא יתממש. הצלחתיה האחרונות של אל-על, והמאון המצויין שהיא עומדת להציג בסוף החודש, נחשבות כהצלחתיו האישיות של בומה. גם העובדה שדויד שיפמן יתמנה, ככל הנראה, כמנכ"ל השריית החברה, בעוד שחיים לנדאו החולה יישאר רישמות בתפקיד השר, תעזור לבומה, שהוא ידיד אישי של שיפמן.

קרע

בצמרת כור

קרע חריף התגלע בשבוע שעבר בצמרת כור. מנכ"ל הטיבת התעשיות הקלות ב"כור", אלוף-משנה (מיד') בנימין גיבלי, יצא כהאשמות חריפות נגד יושב ראש מועצת המנהלים של "כור", ח"כ נפתלי בלומנטל, והשניים אינם מדברים זה עם זה. גיבלי האשים את בלומנטל בכישלון המשא-המתן לקניית מיפעל פרוזין בשדרות. את המיפעל רכשה בסופו של דבר, חברת אוטס.

חכם יחזור

לתעשיה האווירית

חיים חכם, עוזרו של שריהאוצר יורם ארידור, עומד לעזוב את תפקידו ולחזור לתעשיה האווירית. עד לקבלת המינוי כעוזר-השר, עבד חכם בתעשיה האווירית כמנהל מיפעל ב'.

ירחון ברידג' חדש

ישראל הצטרפה למדינות שבהן יוצאי-לאור ירחון-ברידג' קבוע. חברת הפקות פרטית מוציאה מדי חודש ירחון ברידג', הנשלח לכמה אלפי מינויים. חסידי מישחק הקלפים הוה בארץ.

של שר-התעשיה, גירעון פת, בממשלה הכאה. חוגים ליברליים מעריכים שלולא התערבותו של כגון, לא היה פת מוצג כמועמד הליברלים לממשלה הכאה. לפני ההתערבות הסכים פת, בשחה שהיתה לו עם בגין, שלא לעמוד על קבלת תיק-התעשיה גם בממשלה הכאה.

הפלמ"ח וההגנה

יוקמו מחדש

מארגני עצרת ההגנה הפלמ"ח, שנערכה לפני שבועיים, שאבו עידוד מההיענות לעצרת ומתכוונים להקים מיסגרת קבועה, שתארגן בתוכה את יוצאי האירגונים האלה. ועדה מתמדת, שמתפקידה להקים את האירגון, כוללת בתוכה את האלוף (מיד') יוסף אבידר, מונה מרדור ומשה ריבלין, ואת אחד ממפקדי הפלמ"ח, נחום שריג. כצעד ראשון ייערך מיפקד של כל יוצאי ההגנה והפלמ"ח, וחברי אירגונים אלה יתבקשו להודיע על מידת נכונותם להתמסר לעבודה באירגון החדש.

בן-אהרון חולה

אייהשתתפותו של יצחק בן-אהרון במסע-הבחירות של המערך וכספיחיו אינה נובעת מסיבה פוליטית. בן-אהרון חולה, ואינו מסוגל לפעול. מסיבה זו גם לא היו כל אירועים לרגל יום הולדתו ה-75, שחל ב-17 ביולי.

הקורבן הראשון

במערך

נראה כי ח"כ המערך אברהם כץ-עוז, מי שהיה יושב ראש ועדת הכנסת לביקורת-המדינה בכנסת התשיעית, יהיה הקורבן הרשמי הראשון של אי-הצלחת המערך להגיע לשלטון. כץ-עוז, שהיה אחד מראשי מטה-האירגון של הבחירות, לא ייבחר עידידי מופגגתו לעמוד בראש אף אחת מוועדות-הכנסת.

תקום מיפלגה

ערבית עצמאית

אחת התוצאות של מערכת-הבחירות האחרונה תהיה נסיון להקים מיפלגה ערבית עצמאית בישראל.

ידידתה של רק"ח, האחוז הגבוה של הנמנעים בציבור הערבי וכישלון הרשימות הערביות הקשורות במערך יצרו, לדעת עסקנים ערביים רבים, את הרקע להקמת מיפלגה ערבית עצמאית גדולה, שתאבק על זכויות הערבים בישראל.

תשקיך

פסיכולוגים

לקריית-שמונה

יותר מעשרה פסיכולוגים נשלחו לקריית-שמונה בעיקבות הידיעות על מצב-הרוח הקשה של תושבי העיירה הצפונית. עיקר תפקידם של הפסיכולוגים, כפי שהוגדר עידידי שולחיהם, היה לנסות ולמנוע מתושבי הקרייה לעזוב את עירם.

ביקורת

על הפעולה

מומחים לענייני צבא וביטחון הביעו ביקורת על פעולת צה"ל, שנערכה ביום הראשון השבוע בשפך הזהרני. בפעולה נפל אחד הקצינים הטובים של הצנחנים. המבקרים טוענים שלא היה טעם לשלוח כוח אל מעבר לגבול, לפעולה בעלת היקף כה מצומצם. כוח-הצנחנים נשלח להשמיר נקודת-ביקורת, ששולטה על הכביש לנבטיה.

בגין התערב

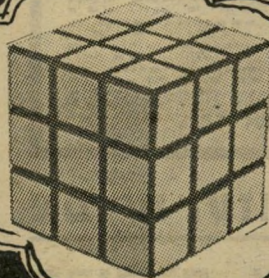
למען פת

ראשיה-ממשלה, מנחם בגין, התערב אצל ראשי המפלגה הליברלית למען שיתופו

את המי'בצע
חידשנו

LEGO

מחלק חינם* את להיט השנה...

קוביית הפלא!

סוכנויות קופמן בע"מ:
החשמונאים 105 ת"א,
טל. 6-268155
מחסנים:
מיגרשי התערוכה
סוף רח' דיזנגוף טל. 455141

חינוכית, מהנה ומתאימה, לילדים,
יותר מ"לגו". על בחירה מוצלחת שכזו
מגיעה גם לך מתנה.

* רכוש מערכת לגו אחת בסכום העולה
על 550 שקל וזכה במתנה נהדרת,
קוביית הפלא MAGIC-PUZZLER ששיגעה
את העולם. מי כמוך יודע שאין מתנה

המבצע הוארך עד 15.8.81

ת"א

רצים ל-

THE VILLAGE

גריל

כמו בימים הטובים!

„הוילאג" - בית הגריל - טל' 475550
תחנת הדלק פז, ליד הכפר הירוק.

”כי הערך הוא רק
עם אהבה,
אין קסוף הפיצוץ -
פני קולדה
איק נכאיתי
לכאוס עילוי?”

לשנה קולדה אמיתית
לא צריך להוסיף כלום...
רק לטוג ולשתות.

פיננה קולדה

המשקה שעושה חיים מעניינים...

יבואנים ומפיצים בלעדיים בישראל: יד. עסקים בעמ, ת"א טל. 832236

תן טרמפ לחייל

רפול עשוי להתפטר - יאנוש

יוצא ללימודים - שומרון וקותי יתפטרו - כאשר

אריק ימנה את

מיושנה וחצי

אדוף משה לוי
כ

יש להניח שעם מינוי רמטכ"ל אחר, יפרוש שומרון מצה"ל.

מועדותו של אלוף פיקוד הצפון, אלוף אביגדור ("יאנוש") בנגל, גם היא אינה עומדת על הפרק. בן גל עומד לפרוש בעתיד מתפקידו, ולצאת לתקופת לימודים.

שני האנשים היחידים המקורבים כיום לאריק שרון במטכ"ל הם ראש אמ"ן, האלוף יהושע שגיא, ואלוף פיקוד המרכז, משה ("מוישה וחצי") לוי.

לשגיא אין סיכוי לקבל את הרמטכ"לות. לוי, כך נותר כמועמד יחיד מוישנה וחצי.

גם אם האגדה, כאילו היה זה מוישנה וחצי שמסר לאריק על המרד המתחולל בגדו, אינה נכונה, הרי שמאז יצרו השניים קשרי ידידות הדוקים. מוישנה וחצי — שקיבל את שמו בגלל קומתו הגבוהה — הוא בן 45, בן למישפחה יוצאת-עיראק, שהגיעה לארץ שלוש שנים לפני לידתו. הוא נולד בתל-אביב, למד בבית-הספר העיר רוני א'. כשהיה בן 18 התגייס לגולני, אולם שנתיים אחר-כך עבר לשרת בצנחנים של אריק שרון. מאז ועד היום הוא חובש כומתה אדומה, בדיוק כפי שעשה אריק, גם אחרי שעזב את הצנחנים.

מוישה וחצי נשאר בצנחנים גם אחרי ביזיון המיתלה, עלה בדרגות וקיבל תפקידים חדשים במיסגרת הצניחנים, ואף השתתף עם חיל זה בקרבות סיני ורמת-הגולן, במלחמת ששת-הימים. שנה אחרי מלחמה זו הוא מונה כמפקד חטיבת-הצנחנים, ופעל נגד חדירות בביקעת-הירדן. ב-1973 הוא קיבל את דרגת תת-אלוף, ומונה כראש מטה פיקוד-המרכז, תפקיד שבו החזיק שנתיים. אחר-כך הפך ראש מחלקת-המיועצנים במטכ"ל, וב-1976 מונה כמפקד עוצבת-שיריון, עד למינויו, בשנה 1977, כאלוף פיקוד המרכז, התפקיד שבו הוא מחזיק עד עתה.

אין ספק שרפול היה מעוניין בשריביטחון אחר — כל שריביטחון אחר, מלבד אריק, רפול נהנה ביותר מהתקופה שבה כיהן מנחה בגין גם כשריביטחון. באותה עת היה רפול, למעשה, שריביטחון. היושר האישי של הרמטכ"ל לא יאפשר לו, לדעת ירדיו הרבים, להמשיך ולכהן בתפקיד, ויש, לדעת אותם ירדים, להניח, שרפול יגיש את התפטרותו מיד עם כניסתו של אריק לתפקיד.

גם אם רפול יעשה זאת, הוא לא ירצה לפגוע בצה"ל, וינמק את הפרישה בטעמים אישיים. יש, כמובן, גם הטוענים שרפול פשוט יתעלם מאריק, יעקוף אותו וימשיך בקשר הבלתי-אמצעי עם ראש-הממשלה. אם יפרוש רפול בכך זאת, תתעוררנה שתי בעיות: כמה מאלופי צה"ל יפרשו איתו, ומי יהיה הרמטכ"ל הבא?

מקורביו של אריק שרון יודעים כבר לבשר, שבמיקר רה כזה לא יסכים שרון שהמועמד הטוב ביותר לתפקיד, ראש אמ"ן, הנחשב כסגן הרמטכ"ל, יקותיאל ("קותי") אדם, יהיה הרמטכ"ל הבא. כשהיה רפול בתקור

אלופים אדם ושומרון
לא

אדוף בנגל
לא

ה אפשרות שהפכה כימעט ודאית, שאריק שרון יתמנה כשריביטחון הבא של ישראל, היא עתה הנושא המדובר ביותר בצמרת צה"ל.

כאשר שוחח ראש-הממשלה, מנחה בגין, לראשונה עם אריק שרון על מסירת תפקיד שריביטחון, הוא היתנה לו תנאי: שהרמטכ"ל רב-אלוף רפאל ("רפול") איתן ימשיך לכהן כרמטכ"ל גם בשנה החמישית לתפקידו, המתחילה באפריל 1982. אריק, המוכן לשלם כל מחיר כדי לקבל את התפקיד, הסכים מיד, אם כי ידוע לכל שאין כימעט שני ירדים עזים יותר במערכת הביטחונית מאשר אריק ורפול.

הריב בין השניים החל ב-1956, ולא הסתיים עד היום. אריק היה באותה תקופה מפקד הצנחנים, ורפול היה סגנו. גודד בפיקודו של רפול הוצנח במיתלה, בעוד יתר חיילי החטיבה יצאו בטור ממוגע והתחברו איתו. מי שהיה או הרמטכ"ל, משה דיין, עיכב את התקדמות הטור וסירב לתת לו סיוע אווירי. אריק שרון נקט אז בדרכי-עורמה. הוא ביקש מהמטכ"ל אישר לבצע סיור אלים לכיוון המיתלה, כשניתן לו האישור, בתנאי שלא יכנס לקרב עם המצרים, הפך אריק את הטור הממוגע של החטיבה שלו לסיור אלים.

קשר הקצינים

מה שאירע אחר-כך הפך טרגדיה. הטור, שנשלח תוך הפרת פקודה, נלכד במלכודת המיתלה, נקרע לארבעה חלקים והצליח רק בקושי רב, תוך אבידות כבדות, להחליץ. משה דיין הטיל על אריק את האחריות לכישלון ולקורבנות. אל הביקורת של דיין הציג טרפז מפקדי הצנחנים, שנטלו חלק בקרב. זמן קצר אחרי המלחמה החלה התארגנות חשאית, שנועדה למטרה אחת: להביא להדחתו של אריק שרון.

נערכו פגישות סודיות, ונחרשו מזימות. בראש הקושרים עמדו אז סגנו של אריק, רפול, וארבעה שנודעו אחר-כך כאלופים מצטיינים בצה"ל: הרמטכ"ל לשעבר מרדכי ("מוטה") גור, אהרון דויד, דני מט ויצחק ("חקה") חופי.

הקצינים הטילו על דויד להתייצב בפני אריק, ולהירי דיע לו שקציני יחידתו החליטו על הדחתו. דויד היה צריך להודיע לאריק שאם יסרב להתפטר, יתפטרו הם כולם מצה"ל. עוד לפני שהצליח דויד לקבוע ראיון, נודע דבר הקשר לאריק, והוא מיהר לפעול. הוא זימן כעדים שני קצינים מחוץ לחטיבה, אהרון ("ארלה") יריב ואברהם ("אברשה") טמיר, וקרא אליו את הקצינים הקושרים. רפול ודני מט מילאו פיהם מים. יתר הקצינים נים אמרו לאריק כל מה שהם חושבים עליו.

עד היום לא ידוע מי שמסר לאריק שרון על הקשר. אולם חלק מהקצינים שהשתתפו בו טוענים, שאין להם ספק שמי שסיכל את הקשר היה צינור-המיועצנים של הגדוד של רפול, קצין צעיר בשם משה לוי, שנודע כבר אז בכינויו "מוישה וחצי". כיום הוא אלוף-פיקוד המרכז.

אין ספק שאריק שרון לא שכח את הפרשה, וגם לא שכח את הדברים שהטיח בו, ישר בפרצוף ובעקי-פין, רפול, מאז אותה תקופה. למרות שאריק לא שכח את מערכת-היחסים בינו ובין רפול, הוא הסכים מיד לתנאי של בגין. השאלה הנשאלת עתה בצה"ל היא אם יסכים רפול להמשיך ולהיות רמטכ"ל כשאריק יהיה שריביטחון.

ידיד

המתנחלים

מוישה וחצי ידוע כאיש נוח. נראה כי התכונה היסודית ביותר שלו, הנוכח בהערכה רבה בצה"ל, היא העובדה שהוא ממושמע. במשך ארבעת השנים שבהן הוא מכהן כאלוף פיקוד-המרכז היו לו מגעים רבים והדוקים עם אריק שרון, השר לענייני התנחלות בשטחים המוחזקים.

בין השניים התחדשה מערכת הידידות הוותיקה, וקיבלה מישנה תוקף. מדי פעם חטא אף מוישנה וחצי בהצהרות חצי-פוליטיות, בעיקר בכל מה שנוגע להתנחלות לזיות הבלתי-חוקיות, שהפכו אחר-כך חוקיות. אולם איש לא העיר לו על כך.

מוישה וחצי נודע בגדה המערבית כבעל היד הקשה כלפי המדינאים המקומיים וכלפי המפגינים. לעומת-זאת היה ידוע כידיד המתנחלים וכבעל גישה מתונה ביותר כלפיהם. גם באותם הפעמים, כמו בהתנחלות עופרה לפני שנה וחצי, שבהן קיבל הוראות לפנות מתנחלים בכוח, הוא היסס, ניסה להתווכח עם הממונים עליו, תוך הצגת "העובדות שבשטח", וגם כשפינה, עשה זאת בעדינות רבה, כשהוא מעלים עין מעבירות של המתנחלים ומורה לחיילים להתנהג בעדינות.

אין ספק שאם ימונה מוישנה וחצי כרמטכ"ל הבא של צה"ל, יהיה דבר נוח ביותר לאריק שרון.

יש הגורסים שעל הממשלה יהיה למנות את מוישנה וחצי, משום שיחסים כה הדוקים וכה קרובים בין שריביטחון לרמטכ"ל משפיעים לטובה על המערכת כולה. הונקחו, אם אכן תהיה, של מוישנה וחצי לתפקיד החייל מיספר 1 בצה"ל תפגע בוודאי באלופים רבים אחרים.

נראה שמינויו של שרון כשריביטחון יטלטל את צה"ל טלטה עזה. התופעה המעניינת ביותר היא שרוקא האלופים המכורים את אריק, ששירתו עימו או תחת פיקודו, הם המתנגדים הגדולים ביותר למינויו שלו.

יוסי ינאי

מתנת פרידה של שר הביטחון בגין? מיבצע מילחמת ללא יעד איסטרטגי? הכנה לכיבוש דרום לבנון? מהלך אמריקאי?

מילחמה בצפון

תושבי קריית שמונה במוקדטים אחרי שהעשן יתנדף, הכל יישאר אותו הדבר

מוטלת בספק חמור. במוקד רה הטוב ביותר זהו טרור נגד טרור, ובמיקרה הרע ביותר זוהי ענישה קוזק טיכית של ציבור שאין לו כל יכולת לשנות את המצב.

גרוע יותר: אין לשיטה זו כל סיכוי סביר להשיג את היעדים שנקבעו לה. אין ממשלה לבנונית, היכולה לסלק את אש"ף. לאוכ לוסיה אין כל השפעה על הנעשה. אם אכן זוהי המטרה, היא נקבעה על-ידי חובבנים, ללא שיקול-דעת מספיק.

מיבצע ליטאני כי 10

ה פלסטינים עצמם מאמינים כי פעולות אלה אינן אלא הכנה לפעולה מילחמתית מסוג שונה לגמרי, הדבר גם נרמז בי דבריהם של דובריהם ישראלים אחדים, וביניהם יצחק רבין ומוטה גור.

המטרה, לפי גירסה זו: להכשיר את דעת-הקהל הי עולמית לפעולה צבאית נגד לה, שמטרתה תהיה לכבוש את כל דרום-לבנון עד ל מבואות ביירות, כדי להתי

שני התנאים הסרים לחזוי טיין בלבנון.

מזה זמן רב מפגיזה ומפציצה ממשלת-ישראל את האוכלוסיה הר לבנונית, כדי להביאה לפעולה נגד כוחות-אש"ף הנמצאים בקירבה. הפצצת-ביירות השבוע היתה שלב חמור יותר ביישום אותה שיטה. לפי דבריו של ראש-אמ"ן, נפגעו בפעולה זו מאה אנשים, וביניהם 30 "מחבלים". משמע: נהרגו לפי חות 70 אורחים — גברים, נשים וילדים — שגרו בבתים סמוכים. פירוטמים לבנוניים — מצד הר נוצרים והפלסטינים כאחד — נוקי בים במיטפים הרבה יותר גבר הים.

ראש-אמ"ן טען כי האזרחים לא נפגעו בחינם. אם גרו בשכנות למוסדות אש"ף, הם אשמים בעצ מם בגורלם. אין לזה שחר. המח סור בדיור בבירות הגיע מזמן לממדים נוראים, ומהווה נושא מר כיו בכלייהתיקשורת הלבנוניים. לזוג צעיר אין כימעט כל אפשרות להשיג דירה. ורבים מתגרשים א נפרדים ביגלל סיבה זו לבדה. שום זוג לא יותר על דירה רק מפני שבאותו הבניין יש משרד של אש"ף. לאורחים אין ברירה אלא לקבל את הסיכון על עצמם.

המספריות של שיטה זו רב-השחור"י.

מנחם בגין ניסה לטשטש עובי דה זו, בהעמידו פנים כאילו יש לו רק שישג ושיח עם ממשלת לבנון. אך מאחר שלממשלה זו אין כל יכולת להשפיע על אש"ף או על כל גורם אחר, היא יכולה לשמש לכל היותר כדורך בין יש ראל ואש"ף או בין ארצות-הברית ואש"ף, אין יומרה זו משנה את העובדות.

גם הציבור הישראלי החל מת וודע לעובדות אלה, שהועלמו ממנו במשך זמן רב. כאשר הופיע על מירקע הטלוויזיה דיווח מפור רט על הכוחות הלוחמים של אש"ף, הסדירים והסדירים-למחר זה, נגרמה לצופים אפתעה רבה.

טרור נגד טרור

פי הקביעה המפורסמת של קארל פון קלאווביץ, המילח מה אינה אלא המשך המדיניות באמצעים אחרים.

כאשר פתחה ממשלת בגין במיתקפה על אש"ף בי דרום-לבנון, אילו יעדים מדיניים ביקשה להשיג?

הגירסה הרישמית לא הכחישה כי המיתקפה באה ללכולה ביוז מת ישראל. מה היתה מטרתה?

אותה גירסה קבעה שוהי מילי חמה מונעת, שבאה להקדים תרור פה למכה ולשבש את מהלכי "ה מחבלים" לפני שאלה יוכלו לפ עול, אחרי שקיבלו נשק רב ו חדש מלוב, מברית-המועצות ומי סוריה.

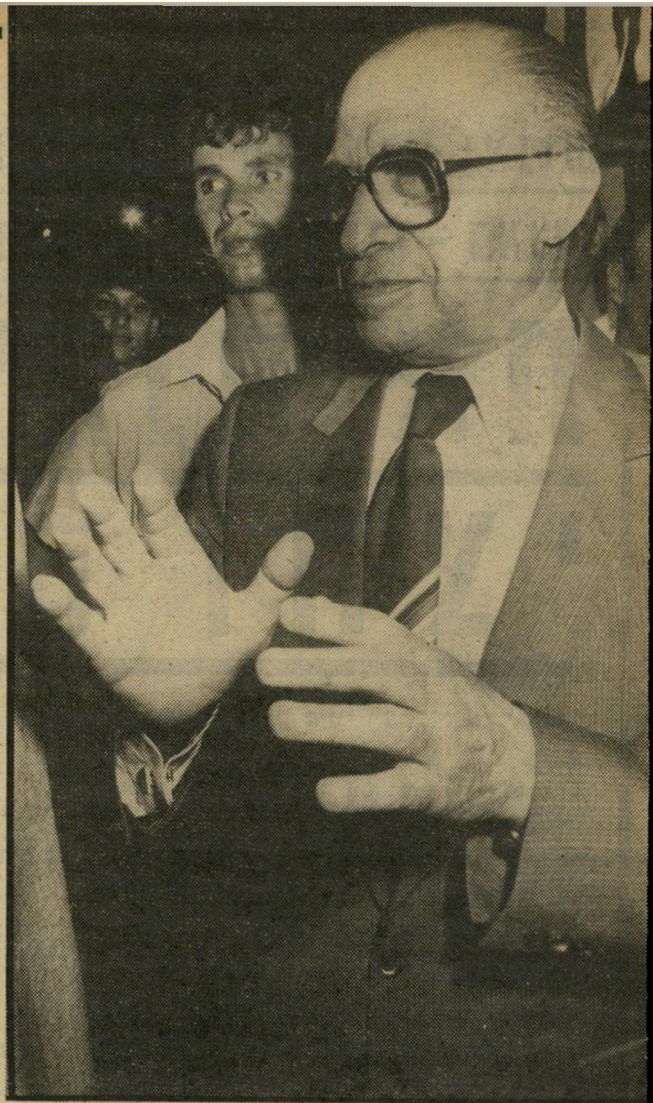
קשה להניח שמישהו בצמרת ישראל מאמין ברצינות כי ניתן לשחק את הכוחות הפלסטיניים ב לבנון על-ידי הרס אמצעי-מילח מה, הריגת לוחמים והשמדת מי ש רדים נייחים. לכל אלה יש תחליף, ובקלות יחסית. מי שסיפק את ה נשק שנהרס, יודרו לספק נשק חדש. אין לאש"ף מחסור בכוח אדם. חשיבותם של מישרדים ניי חים מועטה במאבק מסוג זה — מה גם שאש"ף מהווה בלבנון גם מילטון אזרחי לכל דבר, ורבים ממישרדיו אינם עוסקים בלוחמה.

סביר יותר להניח כי ממשלת בגין מפעילה שיטה שנוסתה פע מים רבות על-ידי ממשלות-ישראל בעבר, ובייחוד כביקעת-הירדן.

שיטה זו מבוססת על הר הנחות הבאות: כוחות בני תיסדירים ("מחבלים", אני שיתגרו, כוחות-מחתרת) פועלים בקרב אוכלוסיה אזרחית. אם מענישים את האוכלוסיה האזרחית בצורה די חמורה, היא תקום על הלוחמים ותסלק אותם מי קירבה.

בביקעת-הירדן המיוזרחית גורשה בשעתו האוכלוסיה כולה על-ידי פעולות צה"ל, כדי להפעיל לחץ על המלך חוסיין. יתכן כי הדבר תרם תרומה לכך שחוסיין החליט, לבסוף, להפסיק את כל פעולותי האיבה בגיורה זו (אם כי היו לו גם סיבות אחרות לביצוע "ספטמ בר השחור").

אך גם אם נכון הדבר לגבי ירדן — הרי התנאים בלבנון שונים לחלוטין. בי ירדן היה קיים שיתוף חזק, בעל צבא מקומי יעיל מאוד. תהיינה התוצאות כאשר תמי נה: על-ידי פתיחת מיתקפה זו הביאה ממשלת-ישראל להכרה מוגברת ביישות הפלסטינית ככד לוחם, וממילא כשותף הכרחי בכל תהליך-שלום.

ה אם זוהי מתנת-פרידה של מנחם בגין כשר הביטחון?

היו השבוע שחשבו כך. האם אך מיקרה הוא שדווקא בימי ה אחרונים של מנחם בגין בתפקיד זה, ערב כניסתו של אריק שרון למישרד הביטחון, נוצר מצב מילחמתי?

מילחמת ישראל-אש"ף

ה תהיינה הסיבות כפי ש תהיינה — בגבול הצפון נר צר מצב מילחמתי. הפעולות חרגו ממיסגרת של "תקריות". לבשו צורה של מילחמה-זוטא, העלולה להתפתח במהירות לממדים של מילחמה ממש.

מילחמה בין מי למי? זהותו של צד אחד היתה ברור רה: מדינת-ישראל, באמצעות ממשלתה וצבאה.

מיהו הצד השני? ישראל גם אינה לוחמת בממשלת לבנון, זו אינה קיימת. למעשה, ככד המסוגל לנהל מדיניות או מיבצע מילחמה.

ישראל גם אינה לוחמת, במיק רה זה, בסוריה. ממשלות ירד שלים ודמשק נזהרו מאוד שלא להגיע לידי כך, אף שהיו חריגות משיני הצדדים.

הצד השני הוא, בגזוי וי כלי כל הסוואה, אש"ף.

מול צה"ל עומדים הכוחות הר סדירים והבלתי-סדירים של ה ארגון הפלסטיני, המופיע כורוע המדינית והצבאית של הישות ה פלסטינית, הממוקמת זמנית בי דרום-לבנון.

במעם הראשונה מאז מאי 1948 נטרשה עתה מילחמה ישראלית-פלסטינית ישירה.

הוא הגיב בהסלמה קיצונית נור עת — הפצצת רובע-המגורים

ה מודע פועל המושגש בגין ציפורירפול כך דווקא כי ימים אלה, אף שלא קרה שום דבר שהכריח אותם לנקוט לפתע מדיניות חד שיה?

מי שחיפש סיבות פסיכולוגיות אישיות להסלמה הפיתאומית של המילחמה בצפון, יכול היה למצוא אותן בנקל. חקופת כהונתו של מנחם בגין כשר הביטחון לא הצ יטינה בשום מיבצע צבאי מיוחד, שינחיל לו תהילת-נצח, מילכד הפצצת הכור העיראקי, בתקופת כהונתו של הרמטכ"ל רפאל "רפול" איתן לא אירעה שום מילחמה, אף לא מילחמת כמ מביצע ליטאני של מוטה גור.

היו רבים שנתפסו לגירסה זו כי הפרק האחרון (לפי שעה) ב מילחמה בגבול הצפון נפתח בלי התגרות מיוחדת. ממשלת-ישראל רחיבה, לפתע, את ממדי פעור יתה נגד "המחבלים". ההסלמה יתה פיתאומית וקיצונית. כתגור ה על כך הפציצו אנשי אש"ף ית ישובי-הצפון, ובראשם נהריה קריית-שמונה, במטחי קטיושות. ממדים שעלו בהרבה על המקור

ערב הבחירות נדר מנחם בגין דר פומבי מטופש: שלעולם לא יפלו עוד (פצצות של) קטיושות" ל קריית-שמונה.

כאשר הופרכה הבטחה עלתיאחראית זו בצורה כה גרופאלית, היה עליו להגיב חריפות, כדי להסיח את דעת מן הכישלון.

הוא הגיב בהסלמה קיצונית נור עת — הפצצת רובע-המגורים

רחוב הרוס כביירות אחרי ההפצצה התוצאה העיקרית: הכרה באש"ף כבד לוחם

דוברי המערך מותחים ביקורת על פרטים, אך תומכים למעשה בק הממשלת, ואף רומזים על תמיכתם בפתיחת מלחמת-רבות בלבנון.

מעולם לא הורגש המחפור באופוזיציה אמיתית במדינה יותר מאשר השבוע

כשכל זה קורה בתקופת-ביניים בשלוט ממשלת-מערב, ערב שינויים מרחיקים-לכת בצמרת הביטחונית, זהו מצב עגום.

כאשר התגובה הציבורית היחידה היא פסטיבל ברוח טלחון — זה עגום שיבעתים.

אך עגומה מכל היא ה עובדה שלא יכולה להיות שום תכלית לכל הסבל הזה כל עוד אין אף אחד משני הצדדים להחמיר מצו פיתרון מדיני לבעייה היסודית: הבעייה הפלסטינית

ממשלת-ישראל ממשיכה לדבוק ביתר עקשנות בחיפושיה חסרי השחר אחרי תכנים שיאפשר לה לחסל את הבעייה הפלסטינית ב כוח-הנשק, מבלי לפתור אותה הנהגת אש"ף עוזרת לה לדבוק במיקס-שוא זה. בנקטה (לפחות פומבית) בקו לא-יפחות נוקשה.

כמו מחלה ישנה, הפורצת שוב ושוב, ובכל פעם בצורה חמורה יותר, כן השתלטה הבעייה הפלסטינית שוב על חיי המדינה.

זוהי המסקנה העיקרית והבולטת ביותר ממאורעות השבוע: בשנה ה-34 לקיומה של ישראל נשארה הבעייה הפלסטינית העובדה המרכזית ביותר בחייה, מקינה דם ומפידה קורבנות, והיא רחוקה מפיתרון יותר מכפי שהיתה אי פעם.

כפי שכתב השבוע ניו יורק טיימס: אחרי שהעשן יתנדף, יהיה ברור כי ישראל נשארה קיימת הבעייה הפלסטינית נשארה פתוחה, והגדה המערבית נשארה נוש למשאומתן.

כל הסבל שנגרם משני הצדדים האנשים שקיפחו את חייהם, היגו והשכול לא ישנו במאומה א העובדות האלה. פוליטיקאים יזכר בפירסומת ובתהילה, העיתונאים יזכרו בכותרות, דיווחי הטלוויזיה יסחטו דמעות מאן ומכאן — ושום דבר לא ישתנה.

באין פיתרון לבעייה הפלסטינית, הקורבנות ה ששוא.

ברית-המועצות בעולם הי עדיכם, היא מהווה מישענת קמה-רצוין.

המחלה הישנה

ב ינתיים נהרגים בני-אדם משני עברי החזית, נפגעים אזרחים, מחריפות סכנות, בורחים אזרחים מבתיהם בביירות ובקרר יית-שמונה — מבלי שברור לציי בור הישראלי לשם מה זה בא, למה זה מועיל ומהי הכוונה.

הדוברים הממשלתיים חוזרים על המליצות הרגילות, וכלי-התיקשורת חוזרים עליהם בלי מחשבה רבה.

המועצות אינה יכולה להגן עליכם, היא מהווה מישענת קמה-רצוין.

הדבר בא ברגע שבו אין ל ברית-המועצות האפשרות להתערב, ושבו אינה יכולה להיות מעוניינת בהסתבכות מקומית ב מרחב זה. באפגניסטאן היא שקר עה בבוץ של מילחמה-ללא-סוף, כמו האמריקאים בוויאטנאם, בי שעתו בפולין קורים דברים מכי ריעים, המעסיקים את מוסקבה יומם ולילה.

מהבחינה האמריקאית, זהו רגע איריאלי כדי להניח מכה על עמודתיה של

אם אכן זה כך, משתנית ההערכה לגבי היעדים המדיניים של ההסלמה.

בחודשים האחרונים גברה ה תלות של אש"ף בסוריה. למרות נסיונותיו של יאסר עראפאת לפתח גם קשרים על עיראק, יריבתה של סוריה, שפעלה נגדו בעבר. סוריה קשורה בברית-המועצות. ה נשק החדש הזורם לידי אש"ף בא במישרין או בעקיפין מידי ה סובייטים, באמצעות סוריה מצד אחד ולוב מצד שני.

המדינות של אש"ף בי דרום-לבנון מתמלאת בנשק סובייטי — והדבר בוודאי אינו משמח את ליבה של ארצות-הברית.

הכר עם המדינות הנוצריות שכמרכז-לבנון.

פעולה זו יכולה לשלול מאש"ף את הבסיס הטריטוריאלי העצמאי האחרון שלו במרחב, ולשים קץ לקיומם העצמאי או העצמאי-למחצה של כוחות לוחמים פלסטיניים.

אם אכן קיימת תוכנית כזאת, הרו זוהי הרפתקה שאת סופה מי ישרנו.

ההתפתחויות האפשריות, בין ה שאר:

● כוחות-אש"ף ייאלצו לסגת לתחום סוריה, ויהפכו להבא מכ שיר בידי המדינות הסוריות. אם סוריה תבלום את פעולתם נגד ישראל, כפי שעשתה בעבר בי

לשם מה?

העובדה שלאש"ף אין כל שימוש אמיתי באמצעי-החימה כמו טאנ קים, וכי גם טילי ה-ג'מ מדגם סאם לא השיגו עד כה שום היש גים של ממש, אינה משונה עובדה זו. הם סופקו לאש"ף לצורכי ראוה. מבחינה צבאית, בוודאי החלישו את כוחות אש"ף, בהס ים את המאמצים הצבאיים מהי שטח הבלתי-סדיר לשטח הסדיר, שבו אין לפלסטינים כל סיכוי להתמודד עם צה"ל. אך לברית- המועצות יש בכך, מן הסתם, מט רות מדיניות.

● אם תתערב סוריה במילחמה כדי להגן על יוקרתה, עלולות ל היווצר הסתבכויות גלובליות, ו ייתכן עימות בין שתי מעצמות העל. במיקרה זה סביר כי יושג בין וושינגטון ומוסקבה הסדר ש ייכפה על ישראל.

● תיתכן התערבות בינלאומית באמצעות א"רם או מוחצה לו — במהלך המלחמה, תוך כפיית נסיגה על ישראל ויצירת מצב חדש בלבנון, שלא ימצא חן בעיני ממשלת-ישראל.

כך או אחרת: מילחמה גדולה בלבנון, בנוסף מיבצע-ליטאני פל 10, היא פלישה לתוך חנות-חרי סינה, אין לדעת מראש, ואי-אפשר לחשב מראש, את ההשלכות ה גלובליות המרחביות, המדיניות והצבאיות.

זוהי הרפתקה — בייחוד בתקופה שבה אי-אפשר לסמוך על כושר-השיפוט וי טיב-השיקולים של ההנהגה הישראלית.

הדבר מזכיר במידה מסוימת את ההחלטה הישראלית להפציץ את מצריים בעומק, בשיא מילי-חמת-ההתשה, בימי גולדה מאיר. התוצאה הייתה התערבות סובייטית מאסיבית, הצבת הטילים במצריים ושינוי המערך האיסטראטגי וה מדיני לרעת ישראל. הקציר נקצר ביום-הכיפורים.

סוריה עצמה, תוכנס התנועה ה פלסטינית לסיר-לחץ, אשר ית פוצץ במקום או במאחר בכל רחבי המרחב, ויביא למחפכה בער לתוצאות קטסטרופליות לגבי ה עולם המערבי.

● אם תתערב סוריה במילחמה כדי להגן על יוקרתה, עלולות ל היווצר הסתבכויות גלובליות, ו ייתכן עימות בין שתי מעצמות העל. במיקרה זה סביר כי יושג בין וושינגטון ומוסקבה הסדר ש ייכפה על ישראל.

● תיתכן התערבות בינלאומית באמצעות א"רם או מוחצה לו — במהלך המלחמה, תוך כפיית נסיגה על ישראל ויצירת מצב חדש בלבנון, שלא ימצא חן בעיני ממשלת-ישראל.

כמה יהודים? כמה ערבים?

יזמה אמריקאית

את התעקומות במצב ה נוכחי היא העמדה האמריקאית.

השאלה הנשאלת אומרי מטית היא: האם יכול היה כל זאת לקרות בלי הסכמה אמריקאית?

כלי-התיקשורת הודיעו כי ה נשיא רונאלד רגן "זועם", אך התגובה היחידה הייתה מגוחכת: עיכוב נוסף באספקת ארבעה מטרי סים במשך כמה ימים, ושילוח נוסף של פיליפ חביב.

כמו אחרי הפצצת הכור הגרעיני ליד כנרת, כן גם הפעם נוצר הרושם כי אזה הן תגובות שלא באו אלא כדי לצאת ידי חובה, וכי המהלכים הישראליים מתו אמים מראש עם ארצות-הברית.

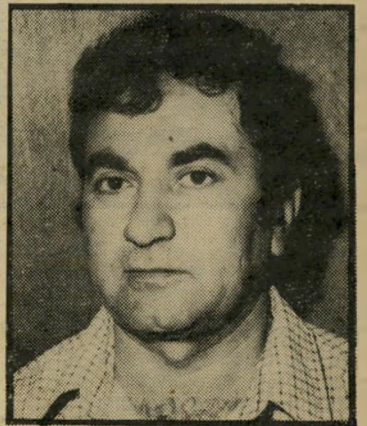
הראויים לפרס

בשבוע שעבר קיבלו המישה מיפעלים, המישה צוותים ויחיד את פרס קפלן. אנחנו מרבים לדבר ולכתוב על הבורסה, על הבנקים, על הרווח ועל הדיבידנדים, על ספקולציות ומניפולציות, על מניות ואיגרות-חוב. לפחות פעם אחת נזכיר גם את אלה שבזכותם אנחנו מדברים על רווחים, על ייצוא, על מאמץ ועל פיריון. הנה כמה מהם:

אילן כהן, מנכ"ל מיפעל, "ורגוס" בנהריה, חתן פרס קפלן. הפיריון במיפעל גדל ב-80% והערך המוסף לעובד הגיע ל-28 אלף דולר — כפול מהמוצג בתעשייה. מאיר לייזר, מנכ"ל "חברת אלקטרוניקה לישראל (איסי-אי)", חתן פרס קפלן בזכות פיתוח וייצור מוצרי-תיקשורת מתחכמים בתחום האזרחי והצבאי. צוות השלחין בקבוצת נחל עוז זכה בפרס קפלן בתחום החקלאות, על הצלחתו בנידול-שלחין בעזרת מי-בארות מלוחים ביתר, ויבולים מעל הממוצע לדונם.

מאיר לייזר, מנכ"ל איסי-אי פיתוח ציוד תקשורת מתחכם

אילן כהן, מנכ"ל רגוס ערך מוסף 28,000 דולר

צוות השלחין שזי קבוצת נחל-עוז 600 ק"ג כותנה, 500 ק"ג חיטה, 1300 ק"ג סלק, סוכר לדונם

בנקים

השרות ללקוח

בשבוע שעבר כתבתי על עיסקה עתי-דיה, "עיסקת פרוורד", שביצע בנק "מזרחי" עבור לקוח שלו. בהתאם ל-מודעה שפירסם הבנק, סייעה עצה ה-

בנק ללקוח להרוויח הרבה כסף. למר-בית הצער, מה שהיה כתוב במודעה, הוכיח את ההיפך. גיליון "העולם הזה" הופיע ביום הרביעי בבוקר. ביום השישי, בעיתוני הבוקר, הופיעה המודעה המתוקנת, האומרת שגפלה טעות ושצריך להיות אחרת. אני מצטער שהבנק לא טרח להודות לי על שהעמתי אותו על טעותו.

ביטוח שער ליצוא זה משתלם. שחור על גבי לבן.

החברות רבות סבלו מהפסדים ניכרים כתוצאה מירידות במחירי המטבעים בשווקים המזרחיים. האגף לעסקת חוץ של בנק המזרחי — ביטוח שער ליצוא — גם אם ירדו העיניים אתה לא תפסיד — העסקת שער מבוטאת. אתה יכול להיות שקט. ביטוח שער ליצוא — שיהיה לך ביטוח שער ליצוא. פרטים באגף לעסקת חוץ ובכל סניף בנק המזרחי.

ביטוח שער ליצוא זה משתלם. שחור על גבי לבן.

החברות רבות סבלו מהפסדים ניכרים כתוצאה מירידות במחירי המטבעים בשווקים המזרחיים. האגף לעסקת חוץ של בנק המזרחי — ביטוח שער ליצוא — גם אם ירדו העיניים אתה לא תפסיד — העסקת שער מבוטאת. אתה יכול להיות שקט. ביטוח שער ליצוא — שיהיה לך ביטוח שער ליצוא. פרטים באגף לעסקת חוץ ובכל סניף בנק המזרחי.

בנק המזרחי המאוחד

קואליציה

מחיר לחזיר

בארץ ישנם כמה עשרות מגדלי חזיר-רים. רובם נמנים על אלה שאסרו להם לאכול בשר-חזיר. אבל להתפרנס מהם מותר. עובדה, "חוק-החזיר" המפורסם לא אסר על גידולם, אלא קבע היכן מותר והיכן אסור לגדל. בגלל-התחתון, ליד נצרת וליד כרמיאל, מותר — שם מתרכזות עיקר האוכלוסיה הנוצרית, ש-אוכלת בשר-חזיר. אבל לא רק הם אוכלים בשר-חזיר, גם יהודים בכל רחבי הארץ אוכלים מ"הדבר האחר" ו"ל" (רחמנא ליצלן). כשליש מצריכת הבשר בארץ היא ממקורות הגליל-התחתון, וזה הרבה מאוד. רבים אוכלים ורבים מתפרנסים, מגידול, מעיבוד, משיווק ו-מייצור מזורז-התערוכות. מי שרגיל לאכול מ"הלבן", יתקשה בעתיד, גם בגלל מחירי, אם בכלל יאמיר. גם מחיר הבקר יאמיר, אך התמיכה במחירי העופות תגדל.

אגודת-ישראל, שתהיה ממונה על ענייני "הדבר האחר" בממשלה שתקום, תגרום אולי לחקיקתו של חוק חדש, שיאסור שיווק בשר-חזיר, להוציא את האוכלוסיה הנוצרית.

פרקליט שבחן את העניין אומר, שאם הממשלה, על-פי חוק, תגדל את פרי-נטים של המגדלים, היא תהיה חייבת במצויים. מדובר בסכומים גדולים מאוד. אבל אין סיכוי שעניין הכסף ירתיע את הקואליציה. בתקציב הנוסף, שיוגש ה-שנה, יהיה גם סעיף, "פיצויים למגדלי חזירים".

חקלאות

את כל הכסף

החקלאות חולה. זו אינה חדשה. ה-בעיות הן בעיקרן, כמו תמיד, של כסף שאיננו.

מאז יסודה של תנועת-המושבים, לפני כ-60 שנה, היה נוהל אחד ברור, נעמד במבחן — המוסדות הם שמקבילים להם שנותנים. החקלאי קיבל את "ההקצבה" באמצעות ועד-הכפר, וזה קיבל ממוסדות התנועה, מהאירגונים ה-איזוריים המסונפים לה וכו'. מי נתן לכל האירגונים והמוסדות? המושבניק. לא חשוב מהו המחיר שקיבל עבור תוצרתו; מיסי-הכפר, האירגון, המוסד, הורדו. המנגנון חי. גם המושבניק חי. עכשיו הגיעו זמנים קשים. קשה לחיות במושבי. לא בכלום; החובות מעיקים. ובדיוק ברגע זה, בא ש-החקלאות ו-מציע לחקלאים מענקים ותמיכות ל-משקים כושלים, שלא דרך התנועה ו-המוסדות. המוסדות זועמים ובצדק. החקלאים, שלהם הבטיח ש-החקלאות ארוגה תתמיכות השירות לא מתווכחים, מרוצים. יש להם רק הערה אחת: איפה היה ש-החקלאות כל ארבע השנים ה-אחרונות?

מיסים

עיסקת קואליציה

זהו הכינוי הרווח לעיסקה של דירות תמורת קרקע בעל הקרקע, במקום לתמורה לקבלת הבונה, יקבל תמורת הקרקע כמה דירות בתום הבנייה.

עד לאחרונה היו הקבלנים חייבים לשלם את המע"מ על עלות הבנייה בעת עריכת החוזה עם בעלי-הקרקע. היו קבלנים שלא ידעו את החוק ודרשו מהמוכרים (בעלי-הקרקע) את המע"מ בתום הבנייה. ברור שהמע"מ במיקרה זה, לפי עלות הדירות, היום, בגמר הבנייה, גבוה הרבה יותר מאשר בעת עריכת החוזה.

כששאלו את מר גולדפינגר, הגובה הראשי של המכס ביפו, במה אשם בעל הקרקע, אם הקבלן לא ידע את החוק, הוא היפנה את השואל, לאן? אל החוק כמוכר, סעיף 10 וסעיף 27 בחוק מע"מ. אבל בחוק לא כתוב שצריך לדפוק בעלי-הקרקע.

הבורסה

חגיגה מה פיתאום?

הלילה היתה ארוכה, כמעט שבועיים, אבל זה קרה. בשבוע שעבר, "העסק" התחיל. שבוע של עליות גדולות יחסית, כל סחורה נקלטה בלהיטות, וזאת אחרי מה שקרה בלבנון. כל הגורמים חברו יחד. כל הגורמים הטכניים בישרו ה-שבוע שוק טוב; היתה חסרה רק דחיפה קטנה לאלה שישבו על הגדר; בקיצור, מצב-הרוח אצל החברה באולם המיס-חר בבורסה השתפר ללא היכר. תרומתו של האוצר לעניין אינה מוטלת בספק — למדד יוני, הנמוך, היה צד שני: הזרמה מסיבית, שחלקה מגיע עכשיו לבורסה. ובאמת, במה כבר אפשר להשקיע היום, מחוץ לבורסה? במט"ח? הסיפור נגמר; בצמודים, אולי? עוד לא, ואם כן, אז מעט. המשקיע הקטן, זה שיש לו 50 או 100 אלף שקל, ואולי גם הבינוני, עם כמה מאות אלפי שקלים, רוצה, "אקשן", וזה ימצא במניות בלבד. זה היה טוב עד היום הראשון, כשהחלו הירידות. מה יהיה בסוף השבוע, ועד מתי?

עד מתי? שבוע, שבועיים ואולי אפילו חודש. קשה להיות איצטגנין בימים אלה. מי יודע מה יתפתח בצפון, אם בכלל. בינתיים מי שרוצה הימור, סליחה, השקעה, ישקיע. כך אמר לי יועץ הש-קעות בכיר לניירות-ערך: "אצלנו, כש-מרוויחים זו השקעה, כשמפסידים זה הימור". עכשיו תור ההשקעות. ההימור יום יבואו מאליהם.

ים הגליל ואחרים

בשבוע שעבר כתבתי על שלוש חברות, "ים-המלח", "פולגת", ו"שופרסל", ש-מצבן איתן, רווחיהן גדולים ועתידן יציב ובטוח. באה אלי עורכת טור וטענה: "מה פיתאום ים-המלח, המחירים של האשגל בעולם יורדים". הנה התשובות המוחצות: עלות טונה אשגל ל"מיפעל ים-המלח", בנמל בארצות-הברית, הוא 60 דולר, כולל כל העלויות וההוצאות הריאליות. המחיר בשוק העולמי נע היום סביב 100 דולר לטונה. "מיפעל ים-המלח" מוכרים היום 1,200,000 טון אשגל בשנה. הרווח הוא 50 מיליון דולר לשנה. זה רווח רווחי מאוד, הלא כן? ועוד איזה. גם אם יירדו המחירים, המירווח הוא כה גדול, שיהיה לנו עוד במה להתנאות וגם ממה להרוויח.

ביחס ל"פולגת", יש לי גם תשובה מוחצת: המחזור ב-1980 היה 750 מילי-יון שקל, הייצוא 65 מיליון דולר, ו-הרווח הנקי 81 מיליון שקל. הלאה, "שופרסל": רווח נקי של 51 מיליון שקל (חלקו מרווחי מימון). ההכנסות ממכירות גדלו ריאלית בתשעה אחוזים.

חזרה למסוגלות

העירו לי שמניות "מסומנות" יש מכל המינים והסוגים. הפעם נצביע על הסוג המעניין ביותר, כמו למשל, "זרעד", "הראל", ואפילו "ערד". כמה גופים מעוניינים "סמנו" אותם, והריצו את המניות, כדי למשוך קונים תמימים, או לא כל-כך, כדי שייקנו במחיר גבוה, וכתמיד, הצליחו. אבל, וכאן בא הסי-פור, כשרצו לממש את "רווחיהם" ה-נאים, התברר שאין איש מוכן לקנות אותם, ושלושתן הגיעו באקספרס ל"מ".

רשיון לספקולציה

בשנה האחרונה הוציאה הבורסה כמה רשיונות לספקולציה. בכל תשקיפי ה-הנפקות בחיפה של 5-6 מיליון שקל, היה חסר סעיף, שהושמט משום מה: "נוסף על כל האמור כאן, רשאי המנ-פיק, באי-כוחו וכל בעל הבילת מניות גדולה, או מיליונר מצוי, להריץ את המניה ולמוכרה לתמימים". אני, בעוונותי, עברתי על דו"ח ה-איסיפה הכללית של הבורסה, שהתקיימה בשבוע שעבר, ולא ראיתי שהעניין הוזכר על-ידי ד"ר מאיר חת, יו"ר הדי-רש-טוריון.

מי אישר קרן נאמנות סוגרה כמו "סביון", כאשר ברור היה שהיא תשמש למניפולציות, כי אין שום בעיה להריץ את שעריה. ואמנם, שערי הקרן עולים מעבר לכל מדד ופרופורציה, כי מישהו "מטפח" אותה. כן, מנהלי הקרן אינם יודעים כנאוני הדור.

גרץ. מגע של יוקרה.

הדלקתי ונדלקתי על הצבעונית של Graetz

פאר תוצרת גרמניה

טלוויזיה צבעונית "גרץ" היא גאוות חדר האורחים. נגיעה קלה בכפתור מעבירה כך תחושה של יוקרה, מגע שרק טלוויזיה צבעונית "גרץ" יכולה להעניק לאנשים שמכבדים את עצמם, ורכשו את "גרץ".

- ★ דגם "FAEHRNICH, 4302-20"
- ★ דגם "GOUVERNEUR, 4402-22"
- ★ דגם "PRAEFEKT, 4432-22" + בקרה מרחוק
- ★ דגם "KORNETT, 4702-26"
- ★ דגם "EXZELLEENZ, 4742-26" + בקרה מרחוק

מזן הראוי שלטלוויזיה יוקרתית כמו "גרץ" יהיה שירות הולם כמו של "רטפון" שירות אחראי ואמין העומד מאחורי טלוויזיה מעולה.

יבוא ושירות: רטפון אימפורט בע"מ,
תל אביב, רח' מסילת החשמולאים 44 טל': 330825/331707 (03),
חיפה: 510919 (04)
להשיג בחנויות חשמל מובחרות

ס.ט.ט. אט אן אטל

קוקה קולה

■ מיוצר בישראל ע"י החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ ■ יצרן מוסמך של קוקה-קולה ■

סיידר הגליל.
מתפוחי העץ הטריים והמובחרים ביותר.
סיידר טהור וצלול ללא תוספות מלאכותיות
שבא אליך הישר ממטעי התפוחים של הגליל.
שתה אותו לבריאות!
הכל בסיידר!

היפה בה ייצר!

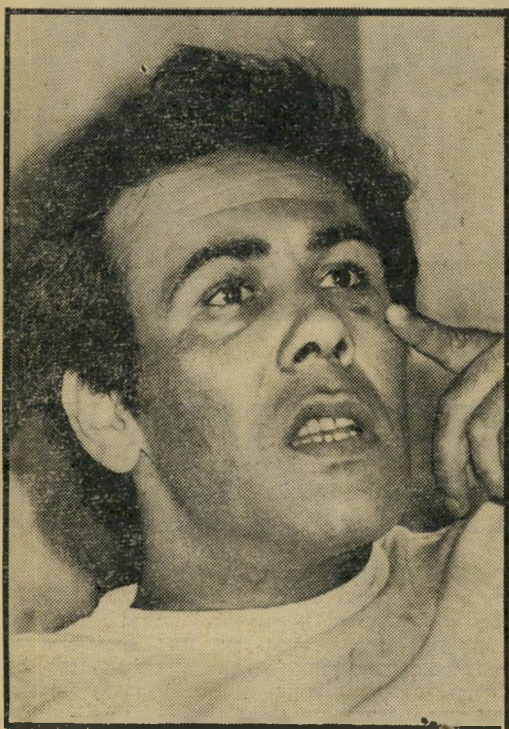
מיוצר ע"י מנגל בע"מ, קרית שמונה
משוק ע"י
תשלובת תבורי

יומיים אחרי הבחירות לכנסת הוכה פעיל „הפנתרים” מיכה מיימון.

הרקע: סכומי כסף גדולים שהיו בידי הרשימה של חברי הכנסת מרציאנו

ואלגרבל' במערכת הבחירות

הקרב על הכסף

מוכה מיימון (מצביע על פנס)
„רבע עד חצי מיליון”

אחד — מיכה מיימון, הטוען שמשכורותיו מעולם לא שולמו בזמן, ומעולם לא שולם לו הסכום המלא לדבריו, לא הועברו הניכויים מהמשכורת כחוק, לביטוח הלאומי ולמס' הכנסה.

הקצבות

נדיבות

ה בעיות התחילו במערכת הבחירות בהסתדרות, באפריל השנה. חודש וחצי לפני הבחירות הודיע סעדיה מרציאנו, כי מישלחת מטעם „הפנתרים השחורים” יוצאת לגייס כסף בחו"ל, לצורך מערכת הבחירות של „חזית שכונות ועיירות פיתוח”. המישלחת כללה את סעדיה ואשתו, ויקי. כאשר חזר, הודיע לפעילי הרשימה, כי הצליח להשיג 20 אלף דולר (או — כמעט שני מיליון לירות). מיכה מיימון טוען כי מרציאנו עשה הכל כדי להכשיל את הרשימה שהוא לא עמד בראשה, אלא נעל אותה. לדברי מיכה מיימון, הציע סעדיה מרציאנו, שבעיני לפני הבחירות, שהרשימה לא תתמודד בבחירות, ואף הודיע כי אינו מקבל את ההחלטה להמשיך במסע הבחירות למרות התנגדותו. אחר-כך התרכך, והסכים לתת חלק מהכסף שהביא. „החזית” פירסמה את המודעה הראשונה בעיתונות ב-6 באפריל — יום אחד לפני הבחירות. מיימון מספר כי נוסף על אותה מודעה הוציאה „החזית” גם ביטאון בשתי הדפסות. לדבריו, חיבל מרציאנו גם בהקמת מטות שכונתיים.

פעילי „החזית” סבורים שחשבונו של מרציאנו בהכר שלחם היה פשוט: הוא לא רצה ביצירת מוקד-כוח נוסף, שאינו בשליטתו המלאה, ונחה היה לו יותר ש„החזית” תיכשל בבחירות. „החזית” זכתה ב-3500 קולות בבחירות בהסתדרות.

לאחר הבחירות הללו החליט מיימון לקרוא תגר על מנהיגותו של מרציאנו, והציג את מועמדותו לראשות הרשימה לכנסת. באסיפת הפנתרים, שבה הוכרעה שאלת המועמדות, השתתפו 49 אנשים. לדברי מיימון, היו 15 מתוכם בני-מישפחתו של מרציאנו. מרציאנו אסר על עיתונאים להיכנס לאולם, והתנגד להצבעה חשאית. הוא נבחר כמועמד למקום הראשון, זמן קצר לאחר מכן חבר מרציאנו עם פליט ד"ש, הח"כ מרדכי אלגרבל, ושני אלה הקימו את רשימת „האיחוד”, שאלגרבל והועמד בראשה, וסעדיה מרציאנו היה במקום השני.

לאחר שהעז להתמודד עם מרציאנו, פרש מיימון למעשה מכל פעילות, ונסע לחו"ל. את מקומו, כעוזרו של מרציאנו, מילא מעתה כוכבי שמש, שבבחירות הקודמות היה מועמד מטעם חד"ש לכנסת.

הפעם נסע גם אלגרבל לחו"ל, כדי לגייס כסף. ההערכות בחוגי „הפנתרים” אומרות, כי מלבד ההקצבה שקיבלו מהכנסת, הצליחו מרציאנו ואלגרבל לגייס בחו"ל לפחות כ-50 אלף דולר — כחמישה מיליוני לירות — חלקם מהמיליונר ניסים גאון, וחלק אחר מקבוצת יהודים בצרפת.

לרשות שני הח"כים עמדו סכומי כסף גדולים (המשך בעמוד 47)

ולאחר מכן, בשורה אחרת של תקריות אלימות. בנובמבר 1980 התלוננה עובדת סוציאלית, מדריכת חבורות-רחוב בירושלים, כי הוכתה עד זוב דם על-ידי מרציאנו ואדם נוסף שהיה עימו. היא נזקקה לטיפול ממושך בתחנת מגדודי-אדום. מרציאנו טען אחר-כך כי הוא עצמו הותקף והוכה על-ידי עובדת חבורות-הרחוב. בעיקבות כמה תקריות מסוג זה שיגר היועץ-המישפטי-לממשלה מיכתב אל ח"כ סעדיה מרציאנו, שבו הזהיר אותו כי חסינותו לא תעמוד לו אם יימשכו התקריות הללו.

מיכה מיימון היה המזכיר הפרלמנטרי של סיעת הפנתרים כאשר עיסקה שנערכה בין ח"כ חיים קורפו מחירות ובין מרציאנו, הביאה לכך שועדת-הכנסת תכיר בו כסיעה, ותאשר לו מימון מפלגות. התמורה היתה: תמיכה של מרציאנו בממשלת הליכוד, שבאותה תקופה היתה זקוקה לכל קול, והיתה מוכנה לשלם למענו כל מחיר. ואכן — מיד לאחר שקיים קורפו את חלקו בעיסקה, לא הצביע מרציאנו נגד הממשלה. כאשר היתה סכנה שקולו יפיל אותה, בשורה ארוכה של הצבעות על חוקים ועל הצעות אי-אמון.

בג"צ, שהוגש על-ידי של"י נגד פסיקת ועדת-הכנסת, נדחה על-ידי בית-הדין הפשט הגבוה לצדק, הטענה היתה שהרשות השיפוטית אינה רשאית להתערב בהחלטת ועדת-הכנסת (כמה חודשים לאחר מכן, כאשר השעתה ועדת-הכנסת — אותה ועדה עצמה — את ח"כ שמאל פלאטו-שרון, התערב, לפתע, בית-הדין הפשט הגבוה לצדק בהחלטת הוועדה, וקבע שאינה עומדת).

כתבר-כנסת, המוכר כסיעה, קיבל מרציאנו תחילה 130 אלף לירות לחודש. סכום זה תפח ועלה, והגיע ל-160 אלף לירות, והחל באפריל השנה, היה הסכום שקיבל מרציאנו 320 אלף לירות לחודש.

מה היו ההוצאות? מרציאנו היה מזכיר פרלמנטרי

מועמד מרציאנו (בתשדיר-בחירות) מכונית מוצדס

ראשי-רשימה אלגרבל
כסף מגאון

ש לרשה ימים אחרי הבחירות הלך מיכה מיימון, מי שהיה מזכיר סיעת הפנתרים השחורים בכנסת, לבית האמנים בירושלים. השעה היתה מאוחרת, ולמעשה כבר היה המקום סגור. אך ליד אחד השולחנות ישבה קבוצה של אנשי הפנתרים השחורים ו„האחולים”.

מיימון, שהגיע בחברת ידידה, מספר על מה שקרה: „באתי אחרי חצות, וכשראיתי שסעדיה מרציאנו נמצא שם, רציתי ללכת. התעככתי קצת כדי לשוחח עם יעקב יונה, מאנשי האחולים.”

„פיתאום ניגש אלי דויד טוויסה, האיש של סעדיה מרציאנו. הוא שאל אותי למה לא באתי לעבוד בבחירות, למרות שקיבלתי כסף. אמרתי לו שזה לא ענייני, וגם יעקב יונה אמר לו שלא יתערב.”

„אבל זה היה כנראה מתוכנן. אחרי כמה מילים הוא הניף את אגרופו והיכה בפני. כנראה היה לו בתוך האגרוף משהו, אבן או חפץ אחר. הוא פתח לי את הגבה, ואחר כך פגע גם באף.”

„בינתיים הצטרפו אל טוויסה גם סעדיה מרציאנו ועוד אדם, שלא הצלחתי לזהות אותו, כי הייתי מלא דם. „החזרתי להם מכות. אם סעדיה היה בא לבדו, הוא היה חוסף מכות-רצח. אחר-כך נכנסתי לשירותים לשי-טוף את הפנים, וכשיצאתי ראיתי שגם יעקב יונה שוכב על הרצפה ומקבל מכות.”

„בחדר המיון, בבית-החולים, עשו לי שלושה תפ-רים בגבה, ויש חשש גם לשבר באף.”

למחרת המיקרה מיהרו מרציאנו וטוויסה לגשת למיש-טרה, והגישו תלונה נגד מיימון. הם טענו שמיכה מיימון וחברתו תקפו אותם. מיימון נקרא לחקירה במישטרה, והגיש תלונה משלו נגד השניים.

תקריות

אלימות

מ רציאנו וטוויסה טענו שמיימון קיבל משכורת, כפעיל של רשימת „האיחוד” לכנסת, אך לא עבד למען הרשימה במערכת-הבחירות. מיימון טוען שסעדיה מרציאנו חייב „בין רבע-מיליון לחצי-מיליון לירות” על חשבון שכרו בעבר — לו עצמו, למס'הכנסה ולבני טוח הלאומי.

מיימון טוען כי המכות שספג לא הפגיעו אותו. לדבריו, חלק על דרכו הציבורית האלימה של מרציאנו מזה זמן רב. במאי 1980, אחרי שהושבע מרציאנו כחבר-כנסת, היה מעורב במכות בעצרת הסוכנות בירושלים,

אהובה נבו (קיצונית)
מימין) בהפגנה
נגד בעלה, עמוס נבו
(משמאל, בחתונתו)

את רווחתה, שלומה, שלושה חודשים לפני יולי 1976 ומזונותיה. נחתם ב-5 ביולי 1976 הסכם בין התובעת לבין הנתבע, שקבע את מזונותיה.

על דרך חיהם רצופת המרורים של בני הזוג בלובשטיין נבו את רי חתימת ההסכם, מדובר בסעיף 4 של פרשת התביעה: "אחרי ש-נחתם ההסכם על שלום-בית, אכן חדל הנתבע להכות את התובעת.

הפגנה - לתען גט!

או הראיתי לה את סימני הבעייתות בקיר והיא הבינה והלכה. לא התלוננתי במישטרה ולא הלכתי לרופא. מפני שהתביישתי לעשות זאת.

אחרי שילדה אהובה בת, רחל, נסעו כולם - האם, האב והרך היילוד - כנאמר בסעיף 8 של כתב-התביעה, מבית-הדין לבית הוריה של אהובה. עמוס בא להתגורר עם אשתו ובתו בבית הוריה אשתו למשך עשרה ימים. מביתם של הוריה, נסעה אהובה לבית הוריה של עמוס, כדי לעיין שות נסיון נוסף ולכוונן שלום-בית. אולם, גם נסיון זה לא עלה יפה, ולא הביא לשיפור המצב בהתנהגות הנתבע. כנאמר בסעיף 9 בכתב-התביעה.

בסעיפים 10-12 נאמר: "מבית הורי הנתבע חזרו לבית התובעת, אשר היה מונח אחרי כמה שבועות שלא שהו בו. התובעת ביקרה מהנתבע כי יאות להזמין עוזר רחל לניקוי הבית וסידורו, לפני שיכנסו אליו, אך הנתבע סירב, בהבטיחו כי יעזור לתובעת בסידור הבית. כשהגיעו התובעות (אהובה ובתה רחל) והנתבע לבית, השאירן שם הנתבע, בתוך כל האיסור, ועזבן לאנחות, כי אמרו כי הולך הוא לעבודתו. הנתבע התקשרה לאמה ולחברתה וביקשה את עזרתו בניקוי וסידור הבית."

בכתב התביעה מציינת עוד אהובה, כי בעלה הגיש לבית הדין הרבני איזורים בפתח-תיק והתביעה לשלום-בית, אך בית הדין דחה את הבקשה וחזר ואמר לעמוס בעל-פה, פעמים אין ספור, כי "עליו ליתן לאשתו גט פטור, רגין וכי אין התובעת חייבת לחזור ולגור עם הנתבע. למעשה דחה בית-הדין את תביעת הבעל ל"שלום-בית, כשהוא מצדיק את התובעת, שעובה את ביתה".

עמוס נבו מסרב מאז לתת גט לאשתו, אלא אם כן - כך טוענת האשה בסעיף 7 בכתב-התביעה - "הגט יהיה גט יקר". עמוס נבו לא היה מוכן להעביר לרשות כתבת העולם הזה את כתב-ההגנה.

תגובתו על האשמות אשתו: "הסיכסוך ביני ובין אשתי נמצא בהליכים מישפטיים, ואין בדעתי להיכנס למילחמת הצהרות והשמצות מעל דפי העיתונות. הגיר"ס שה של רעייתי ידועה לי מהטענות שהציגה בבית-המישפט, ואין בי דעתי להגיב עליה כלל וכלל. בתי-המישפט כבר פסקו ועוד יפסקו".

אך היה נכנס למצבי דיכאון תכופים, ולעיתים לא היה מדבר עם התובעת במשך שבועות רבים. הנתבע סירב לקבל טיפול פסיכיאטרי ואסר על התובעת להביא לביתה את הוריה ואת חבריה.

הצעירה הדתית נאבקה במשך שלוש שנים בדרכים המקובלות להשגת גט מבעלה, כתב גלי צה"ל. כשלא הצליחה במאמציה, ערכה הפגנה מול בניין אגודת העיתונאים

רוחיה, ואף אסר על התובעת לביקר את הוריה. במשך שנה וחצי לא היה לתובעת כל קשר עם הוריה.

שנתיים אחרי הנישואין הרתה אהובה, ועל אשר אירע בתקופת ההריון היא מספרת בסעיף 5 בכתב-התביעה: "במשך כל תקופת פת ההריון התנהג הנתבע באכזריות כלפי התובעת, למרות בחירתה לותיה והרגשתה הרעה. בחודש החמישי נאלצה התובעת לברוח מביתה לבית הוריה. הנתבע בא לבית הורי הנתבעת והתחנן בפניה כי תמחול לו על התנהגותו וכי ייטיב דרכו אם רק תחזור לביתה. הנתבע הבטיח כי ישפר דרכו, יתחיל ממשחקי הברוגו עם התובעת ויהיה בעל טוב ומתחשב. הרף הבטחתי המשיך עמוס בתקופת הדיכאון שלו ובמישחקי הברוגו שלו עם אשתו - כך מסופר, בלשון מישפטית יבשה. בסעיף 6 של פרשת-התביעה: "הנתבע חזרה וביקשה מן הנתבע כי יקבל טיפול פסיכולוגי מתאים, אך הנתבע סירב, בטענה שאינו מאמין בפסיכולוגיה."

סימני בעיטות בקיר

אותה עת אירע מיקרה נורא, שאליו את אהובה לקרוא את שכתבה לעזרה. בעדותה בבית-המישפט סיפרה אהובה: "מכונת-הכביסה של השכנה התקלקלה והיא באה אלינו כשהיינו באמצע ריב. זה היה כשבעלי בעט בקירות הדירה והיכה אותי ואני בכיתי. השכנה שאלה מה קרה,

יצאו במשך שנה, נישאו. סעיף 2 בפרשת התביעה, בתיק מ.א.805/80, אומר: "חיי בני ה' זוג לא עלו יפה, מיד עם נישואיהם. וזאת בשל התנהגותו החריגה של הנתבע, שאף נהג להכות

צה"ל ועורך התוכנית מדע ורפורם אה באותה תחנה, מסרב, מזה שלוש שנים, לתת לה גט. אחרי מאבקים ממושכים החליטה אהובה, "ללכת על הקלף האחרון" שנתר בידה, להפוך את בעייתה

ישאתי לבעלי כשאהבתי אותי, וקיוויתי לברית איתו חיים יפים... היו לנו ילדים גם לפני הנישואין, אך ינו בטוחים שאחרי הנישואין גבר עליהם...

שלושה ימים אחרי החתונה, עוררה הבעיה הראשונה: בע-התיישב במירפסת הדירה ונחל לבכות שהוא רוצה את אמי שלו, כי אין לו חברים בחתונה, שם גרנו. אמרתי לו אני מבין אותך, ואיך יתכן זה? לנו חברה, אם אנחנו רק יושבים ימים במקום... לא עזר. והיינו צריכים לנסוע לשבו"ם לאמו, כדי לארגן את בעלי. ולושה החודשים הראשונים בכי לא הסתדרנו ורבנו על כל ר... אך הוויכוחים לא נגמרו. ילד בצורה כוגרת, כרגע של ילד לשכנעני בנכונות עמדו. ה היה מתחיל להכות אותי, וזי שלא הצליח לשכנע אותי בריו בוויכוח, הוא נפל כולו הריצפה, פרקדן, ונשך את ידי הייתה משוכנעת שהוא עושה ת כבדיחה, כדי לפייס אותי, רציתי בצהוק, חשבת שהוא רם ויחבקני והריב ייגמר, אך

את התובעת, בשל התנהגותו נתבע אף נאלצה התובעת לברוח מביתה כמה פעמים.

סכין מיוחדת מלונדון

צעירותה בבית-המישפט תארה אהובה את התקופה הראשונה של נישואיה כ: "אחרי כחצי שנה של נישואין, אחרי שבעלי ראה שמכות אינן מספיקות, קרה מקרה מאיים: אימו הביאה לנו סכין מיוחדת מלונדון. ראיתי שהוא סוגר את הדלת של הדירה, ולוקח את הסכין מן המיטבה. התחלתי להתחנן לפניו ולומר לו שאני אהבת אותו. הלכתי למירפסת האחורית של בית וראיתי שכנה שיש לה טלפון, קראתי לה ומסרתי לה את מספר הטלפון של אמי, ששהתה באותו זמן אצל סבתא, בפתח-תיק. ביקשתי מן השכנה שתקרא לאמי בדחיפות. כשמע זאת בעלי, החזיר את הסכין למיטבה ונשכב במיטה. כאשר באה אמי, אמר לה בעלי, שכאשר הוא מתעצבן הוא אינו אחראי למעשיו, והוא יכול לקום ולקפוץ מן החלון. הוא כינה אותי בשמות גנאי ו"התייחס אלי כל הזמן כמו לסמרי טוט".

להפגין ליד תחנת גלי צה"ל, ליד בית סוקולוב ב"תל-אביב, ליד בית הורי של בעלי, ובפתח בניין האוניברסיטה, שבו לומד הבעל היסטוריה של עם ישראל. כן החליטה לחלק

עמוס ואהובה נבו בחתונתם נישואין באמצעות שדכן

עלונים, שבהם היא מבקשת את עזרת שני בעלה, שישפיעו כדי שיתן לה גט פיטורין. סיפורם של השניים החל לפני שש שנים. בני הזוג, שניהם דתיים, נישאו באמצעות שידוך. אהובה הכירה את עמוס כשהייתה נערה בת 17. אחרי ש-

אם מהריצפה והתחיל להכות תי כמו שחובטים בשטיח. זהו קטע מתוך עדותה של עירה בת 24, אהובה נבו (בלוב"טיין), לפני בית-המישפט המחוז בתל-אביב, שם התבררה אחת זביעותיה הרבות נגד בעלה, מוס נבו. הבעל, כתב יומן גלי

(המשך מעמוד 45)

במערכת הבחירות לכנסת. כל אחד מהם קיבל מקופת-המדינה 3.8 מיליוני לירות לצורך מערכת הבחירות. סכום זה הוא מיקדמה על חשבון הקצבת-הבחירות של המיפלגות. רשימה שעוברת את אחוז-החסימה מקבלת גם את יתרת הסכום, בסך 2.2 מיליוני לירות. נוסף על-כך, היו בידיהם כספי ההקצבות החודשיות הנדי" בות שקיבלו השניים מהכנסת — וכן כספי התרומות מחו"ל. על-פי הערכות והירות בחוגי "הפני-תרים" בירושלים, עמדו לרשות אלגרבלי ומרציאנו לפחות 15 מיליון לירות לצורכי מערכת הבחירות שלהם.

„אשכנזים

מסריחים”

עדיין מה הוציא הכסף? לרשות רשימת „האיחוד” עמדו 22 דקות טלוויזיה. מחיר ההפקה: כשלושת רבעי המיליון. עד מיליון יון לירות. הפקת שידורי הרדיו עלתה כמה עשרות אלפי לירות. זהו גם מחיר הכרזות, שהודבקו לרוב בצורה פראית בחצרות העיר. בתחילת מערכת הבחירות פורסמה מודעה בת עמוד אחד בעיתון הערב, ואחר-כך היה זרם המודעות דליל מדי. להערכת אנשי „הפנתרים”, שבשבעה שקדם לבחירות פורסמו, לדבריהם, שתי מודעות קטנות, בנות 10 אינץ' האחת, בעיתון-הערב. פורסמו גם מעט מודעות בעיתונים מקומיים. נרששו גם שתי מכוניות — אחת מהן מכונית-פארק גרמנית מדגם מרצדס. שולם שכר לכמה פעילים, וידוע שכוכבי שמש הס' תובב במהלך מערכת הבחירות במזמרת צמודה, שהמונה שלה פעל ללא-הרף, בחוגי „הפנתרים” בירושלים מרגיבים כי כל הוצאות הללו אינן יכולות להגיע ליותר מליוני מטעים.

היכן יתרת הכסף? המצב הקיים היום הוא, שכל סיעה שיש לה ייצוג בכנסת הוצאת, רשאית לקבל מיקדמה בסך 60% על חשבון הקצבת הבחירות שלה — ואם אינה זוכה לייצוג בכנסת לאחר הבחירות, אינה צריכה לדווח על הוצאותיה. סכום הכסף הזה — 3.8 מיליוני לירות — עלול לשמש פיתוי שקשה לעמוד נגדו, ותמריץ למי שהצליחו להיכנס לכנסת, לנסות שוב את מזלם — בלי להוציא יותר מדי כסף על תעמולת הבחירות שלהם. במחירות הפעם שולמו 34.2 מיליוני לירות לשמונה רשימות, שהיה להן ייצוג בכנסת היוצאת, ואשר לא עברו את אחוז החסימה. רשימת „האיחוד” של אלגרבלי ומרציאנו, רשימת „יש-ראל אחת” של יצחק יצחקי, רשימת „יעד” של אסף יגור, „הל”ע, „הרשימה הערבית המאוחדת”, „פועלי-אגודת-ישראל”, „רשימת פיתוח ושלום” של פלאטי-שרון ושל”י, חלק מרשימות אלה היה קרוב לאחוז החסימה, וחלק היה רחוק ממנו. חלקן הוציאו את כל הסכום שהוקצב להן, חלקן הרציאו יותר, ויתכן שחלקן הוציאו פחות מכך. רשימת „האיחוד” של אלגרבלי ומרציאנו זכתה ב-1293 קולות (0.07% מכלל הקולות) — ובין „הפנתרים” בירושלים והמקורבים אליהם שואלים אם אמנם הוצא הכסף שעמד לרשות רשימתם.

לא ניתן היה להשיג את תגובתו של מרדכי אלגרבלי. הוא לא היה בביתו בשבוע האחרון. תגובת סעדיה מרציאנו: „אני לא רוצה להגיב, אולם עיתון גזעני-בוגז, אשכנזים מסריחים, ועכשיו כבר לא איכפת לי מעיתונאים.”

שלמה פרנקל

אלמנתו של יפת נגר, שנרצח בכלא, טוענת: אני סתם מוכרת אבטיחים. המישטרה חושדת בה, לדבריה, שהיא

מנהלת כנופיה

ב-27 ביוני 1976 אירע רצח בכלא-שאטה. הנרצח: יפת נגר, עדי-מדינה בשני מישפטים פליליים. „פסק-דין” המוות הוצא נגדו בין חומות הכלא, על-ידי „בית-הדין” של העולם התחתון. אשמתו של נגר שיתוף פעולה והלשנה. חמש שנים אחרי הרצח שהסעיר את המדינה, לא מצליחה אלמנת הנרצח, שושנה מרציאנו-נגר, להשתקם ולחלץ את עצמה מחברתם של עבריינים. מעגל הקסמים של עולם הפשע, שנכפה עליה עם נישואיה ליפת נגר, איש העולם התחתון, עדיין לא נשבר. המישטרה מטרידה את האלמנה במעצרים ובחיפושים תכופים בביתה, במכוניתה ועל גופה. גם החברה שמסביב אינה מקילה עליה, ומוכירה לה שוב ושוב את השתייכותה לעולם הפשע. היא לא מצליחה להיקלט בחברה מהוגנת ונאלצת לחפש את חברתם של עבריינים.

א הוודך לי עם אנשים הגונים. בגלל שהייתי נשואה ליפת, אני סובלת הרבה לפעמים אני רוצה להיות בסדר, וגם אז לא נותנים לי. יצאתי פעם עם בחור הגון כשבועיים, וכש” נודע לו שאני אלמנתו של יפת נגר, הוא נעלם ולא ראיתי אותו יותר. בטח הוא חשב — מה אני, משיגע ללכת עם אלמנתו של עבריין כזה גדול?

שוטר אחד אמר לי פעם: „אני בטוח שאת מנהלת איוו כנופיה”. חושבים שאם הייתי נשואה ליפת, אז אני כמוהו. יפת היה בחור שקט, ועשה כל מה שרצה מבלי שמישהו יתפוס אותו. גם אני שקט, או חושבים שאני מיידיע מה-עושה. אני פוחדת שהם יבדו או וישימו אצלי משהו, ואחר כך יאשימו אותי. היום, אם רוצים לתפוס אותך במישטרה במשהו, הם יעשו הכל — ויתפסו.

לפני שמונה חודשים היתה לי תאונת-דרכים. התנגשתי חזית עם אוטובוס. הייתי אז בחור דש השבעי, נשברו לי אגוד-הירכיים והרגל, והפנים נחתכו לי

„המישטרה נטפלת”

ישנה מרציאנו-נגר (25) היא בחורה נאה, בעלת עיניים גדולות ומאופרות בהדגשה בולטת. היא מתגוררת עם שלוש ילדיה ועם חבריה, בחום דויד, ב” שכונת אחדות שבפתח-תיקוה, בדירה בת שני חדרים. הדירה היא הרכוש היחיד שנותר בידי שושי נגה מכל רכושו הרב של בעלה, שושנה. המכונה בפי כל שושי, לבושה שורטס. עורה שזוף היא מדברת בלהט, כימעט ללא נשימה.

על קורותיה, מאז איבדה את בעלה, מספרת שושנה:

כל השכנים רואים פה הרבה מישטרה וחושבים שאני עובדת איתם. מספיק שהמישטרה מגיעה לשכונה, לחיפוש אצל מישהו, וי כבר חושבים כולם שאני הלשנתית או ספרתי משהו. זה נורא פוגע בילדים הקטנים שלי, שלא מבינים מה המישטרה עושה כאן כל הזמן. אני כבר בפרניציפ איתם, ולא תמיד אני פותחת להם את הדלת. לפעמים אני אפילו לא עור נה להם. אין לי שום תיק במישטרה, או על סמך מה הם באים לפה? הם באים בכל מיני שעות משוגעות, כמו 2 בלילה או 5 לפנות בוקר, ומעירים אותי משנתי. בכל הפעמים שהם באו, לא מצאו אצלי שום דבר.

כל מישטרה פתחתיקוה מכיר

בעלי היה שתיין גדול וצרך ס בצורה רצינית. לכן היה ל בהזיות כל היום.”

כעבור זמן קצר נטשה שו את גואל ועברה לחיות עם נגר, שהיה צעיר יפה-תואר. ל ריה ניהלו השניים חיים מרתני שושנה ילדה ליפת את בנם, ענ כיום בן 6. כעבור שנה, כשה בחודש השישי להריונה, נו יפת בכלא. הוא היה שפוט לש שנות-מאסר, בעוון אחזקת ר גנוב. התניוק, יפת הקטן, נ אחרי מות אביו ונקרא על ש

„נקי מכל חשד”

ב עני היה בחור אמ מספרת שושנה. הוא פחד מאיומים והפחדות של עבו נים. הוא סירב לשלם דמי-ח על עסקיו, ואלה שדרשו זאת יכלו לעשות נגדו מאומה. אחר גם לא פחד להלשין עליהם במ טרה, ורק כשהיה בבית-הסוהר תפסו הודמנות ורצחו אותו.”

שושנה מוטרדת מאוד מיחס מישטרה אליה. היא לא מב למה השוטרים חגים סביבה נותנים מנוח. „אני נקייה חשד”, היא אומרת. לכן עזר שהמישטרה תרד ממנה.

הד”ר מאיר טייכמן, מרצה קרימינולוגיה באוניברסיטת אביב, מסביר: „קשה להתי לנושא הזה, כי הוא מסובך וממורכב. העבריינים הם אנ מסוגים שונים, ומגיבים אחר את שושנה אני לא מכיר איש אבל מה זאת אומר, שאדם או שהוא מנסה לצאת מעולם הפ ולא מצליח? אין דבר כזה. הו בר היחיד הוא שהוא אינו רו לצאת מזה. בקאריירה האיש שלי היו כמה אנשים שטענו לבסוף התברר, שהם שיחקו מי חק ולא התכוונו כלל למה שז ליטו.”

שושנה נגר עם בעלה יפת, לפני הירצחו. כל מיני שעות משוגעות

(המשך עממוד 33)

על כך יכולים להשיב היסטוריונים ופיר לוסופים, סוציולוגים וסתם הוגי־דעות, איש־איש לפי תפיסתו. לעולם לא יסכימו ביניהם.

בנימין זאב הרצל פתח את חזונו במי לים, "אנחנו עם!" — והציע לכלוא את הרבנים בבתי־הכנסת. הזרם המרכזי של הציונות דגל בדיעה שהיהודים הם עם ככל העמים, ושהם צריכים להקים מדינה סקי רצה למנוע את השתלבות ישראל במרחב (ואת השפעת בני־עדות־המזרח במדינה היהודית) מפני שהאמין כי במר־ חב השמי לא תיתכן הפרדת הדת מן ה־ מדינה. הוא חזה מראש את ימי האיית־ אלה רוח־אללה חומייני.

רבים מן הציונים האמינו כי הם יוצרים מציאות חדשה, שבה מחליפה המיסגרת הלאומית את המיסגרת הדתית כחישוק המלכד את העם היהודי.

במדינה חילונית לא יתכן חוק המעניק לאנשים זכויות על פי הג־ דרה דתית. משום־כן, כל עוד קיים חוק־השבות המעניק זכויות ל־ "יהודים", צריכה להיות מושג זה הגדרה חילונית, גם אם הגדרה זו אינה פחות שרירותית מן ההג־ דרה הדתית.

אם כן, מיהו יהודי?

בעיני ישראל חילוני, הומאניסטי ודמוקרטי לא תיתכן אלא הגדרה אחת: יהודי הוא מי שרוצה להיות יהודי, ומי מגדיר את עצמו בכנות כיהודי.

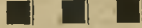
אדם הכא ארצה (ורק דאיש כזה נוגע חוק־השבות), הרוצה להתחלק בגורלו הלאומי והמגדיר את עצמו כיהודי — יהודי הנחה. לא איכפת לי מי היתה הסבא שאם את הדאגה הזאת אני משאיר לניאורנאצים בגרמניה ולעמיתיהם בישראל.

לא איכפת לי גם את מאמין באלוהי ישראל או במינות הבאהים, בתורת בוד־ היא או בעקרונות קונג פריצה, הוא קוני פציוס — או אם הוא כופר בכל הדתות כאחת.

אם יחוש המחוקק מפני ניצול־לרעה של הזכויות המוענקות בחוק ל־"יהודים" — ניתן למנוע זאת בחוק עצמו. כבר כיום שולל החוק את הזכויות מ־"יהודים" כש־ רים שהם בעלי עבר פלילי, או חולים. כך נמנע בואו של מאיר לנסקי, ואפשר היה למנוע את בואו של שמואל פלאטר־שרון. בוודאי אפשר למנוע בדרך זו את בואם ששל מאה אלף יפאנים, או מיליון סינים, שירצו לבוא בטענה שהם יהודים.

החוק הזה אינו נוגע לנשואין, או למירשם התושבים. כל עוד לא יונהגו בארץ נשואין אורחים, כנהוג בכל מדינה תרבותית, ישלטו הרבנים בשטח זה — והם יקבעו מיהו יהודי, לפי תפיסתם, ואשר לרישום התושבים — הגיעה העת לבטל כליל את רישום הלאום ו/או הדת, כפי שדרשו היהודים בכל הארצות, וכפי ש־ הציע ביה־המשפט העליון בישראל.

בחו־ק השבות והאזרחות מדובר רק על זכותם של יהודים לבוא ארצה ולהתאזרח איטומטית — וזכות זו צריכה להינתן לכל אדם הרואה את עצמו בכנות כיהודי.

הוא המאבק העקרוני, הסהור, הרע־ יוני, כל השאר הוא שקר, התחסדות וצביעות.

אין טעם להבדיל בין סוגים שונים של הכפייה הדתית. מי שמסכים להצטרף־פיה־ דתית מצדיק את כולה.

יש צורך להאבק ללא־פשרה על הפרדת הדת מן המדינה — ובמציאות הישראלית יתכן הדבר רק על־ידי הפרדה כפורה בין הדת והלאום.

מה שקרה בשנים האחרונות בארץ, בימי מהפך ומפולת, צריך לשכנע כל אדם חילוני והומאניסטי שיש לשים קץ למישחקים הטפלים, להתפשרויות הרעיו־ גיות ולתכסיסים הזוללים.

אין הבדל עקרוני בין הרבי מגור לבגין, ובין בגין לפרס. מי שמתפשר עם האדמו־ ר פרס, אין לו ברירה אלא להגיע, בסופו של דבר, אל הרבי מגור שליט־א. וכך זה אכן קרה.

יש לחזור אל העיקר: קביעת גורמות חילונית ברורות והדמ־שמעיות, המשו־ ררות מכל זיקה לדת.

אחיתופל — אייך?

הרומן הישראלי של לייז

מצליח שועלים קטנים, בכיכובה של לייז. בכל הכתבה לא היה אף רמז קל שבקלים לעובדה, שבופמן הוא ישראלי לשעבר. המתגורר ביאמיביץ', פלורידה. האנקווירר יודע לספר כי לייז טיילור ומפיק הצגות התיאטרון זאב בופמן מגה־ לים רומן סוער בניו־יורק, בזמן שבני־ זוגם החוקיים אינם נמצאים בסביבה. ה־ כוכבת בת ה־49 המפיק בן ה־50 אינם נפרדים זה מזה אף לרגע, והם נראים מחזיקים ידיים במסעדות אינטימיות. ה־ שניים מבליים שעות ארוכות בבית־המלון של לייז. הם מקפידים לא להתגורר יחד, אך כתבי הטיימס אנקווירר תפסו את בופמן מגיע למלון באחת וחצי בל־

לייז טיילור, לא יכולה בלי גבר.

NATIONAL ENQUIRER 40¢

LARGEST CIRCULATION OF ANY PAPER IN AMERICA

SOPHIA LOREN & HUBBY SPLITTING

She's Madly in Love With a French Doctor

Top Psychics' Predictions for 2nd Half of 1981

Simple No-Drug Way to Beat Arthritis

How to Use Positive Thinking To Recover More Beautifully

Michael London Miffed as Wife Finds New Love

How to Tell if Your Pet Is Under Stress — And What to Do

While Her Senator Husband Waits in Washington

New Romance for Liz as Hubby Waits in Washington

As LIZ TAYLOR and FRANK SINATRA stand together, the former movie star and her husband appear to be in a happy marriage. But in New York, while their spouses receive hundreds of dollars' worth of attention, the two are separated by a vast distance. The actress, 49, and the singer, 50, are not together in the same way as they were in the past. They are now in a relationship that is described as a "new romance." The actress is said to be in love with a French doctor, and the singer is said to be in love with a woman who is not his wife. The article discusses the details of their relationships and the challenges they face.

בופמן ומיידור עד שער "אנקווירר" וכתבתה מכוננת לימודין מפוארת ואלפי פרחים

קיע הסנטור ג'ון וורנר את יגונו בעבודה בושינגטון. הסנטור, מספר העיתון, מק־ דים לקום בשש בבוקר, ומסיים את יום־ עבודתו בשעות הקטנות של הלילה. גם וילמה, רעייתו של בופמן, משכיחה את עצרה בעבודה — היא התמסרה לפרו־ ייקט של תיאטרון־ילדים, שאותו מפיק בעלה. וילמה, מספר העיתון, היתה נוכ־ חת באחת המסיבות שהתקיימו לכבודה של לייז בברודוויי. כשניגש אליה כתב העיתון, ושאל אותה אם היא מבלה ב־ געימים, השיבה בטון חמור־סבר: "לא!" והסתלקה מן המקום. ידידים משותפים של לייז וורנר טוע־ גים, שליו אינה מסוגלת להימצא ללא גבר אפילו לפרק זמן קצר, כשבעלה עסוק בושינגטון, ואינו יכול לשהות איתה בניו־יורק, ממלא בופמן את מקו־ מו. ברגע שהמחזה יירד מעל קרשי ה־ במה, ייעלם גם בופמן מחייה של לייז.

לה, ועזב אותו בשעות הקטנות של ה־ בוקר. הכתבים הזורזים הצליחו לתפוס את בופמן וליו מתשקשים במושב האחורי של מכוננת הלימודין המפוארת, שבופמן העמיד לרשותה של הכוכבת. המפיק מפנק את הכוכבת שלו במתנות של עדיי־הלו־ מים, ולמרות שהמחזה מועלה בברודוויי מזה מיספר חודשים, הוא מציק את חדר־ ההלבשה שלה בפרחים כמות כזו, שה־ חדר נראה כמו חנות למימכר פרחים.

"זה נראה כמו אהבה"

דידיה של לייז טוענים, כי הפעם מדובר באהבת אמת. "ראיתי את לייז מאהבת, ומה שאני רואה כעת זו אהבה," אמרה חברה קרובה של הכוכבת. "אני מכירה את לייז דרך כל שיבעת הבעלים

אב בופמן, הישראלי לשעבר, לא הופיע כמיהוגו למישחק הטנים במר־ עון הקאנטרי קלאב של מיאמי־ביץ'. חברו הקבוע למישחק, הישראלי צביקה יו, לא הבין את פשר היעלמו של מפיק הצגות התיאטרון הידוע, את סקנותו של לייז טיילור, וכשהמפיק, זאב בופמן, מצעיק לה נשיקה, וכבותרת ועקה באותיות עבותות: "רומן חדש לליז בזמן שבעלה מחכה בושינגטון."

כתבת־השער לוחה בתמונות של זאב בופמן ולייז טיילור, ובתמונה משותפת של הנאהבים, ביחד עם בניהוג החוקיים שלהם, לייז והסנטור ג'ון וורנר, ביחד עם בופמן ואשתו וילמה. לייז טיילור וזאב בופמן נפגשו בברוד־ ווי. בופמן הוא המפיק של המחזה ה־

(המשך עמוד 14)

לאדם שהעלה אותו בתוך התנועה. בן אלישר בחר בבנין, צעד שהתגלה ברבות הימים כנכון.

או התחיל גם בגין לקרב את בן אלישר אליו, לקח אותו למסעותיו לחוץ לארץ, והטיל עליו שליחות לגיוס כספים לקרן תלמי המפורסמת. ערב הבחירות של 1977 נראה היה שמולו של בן-אלישר בגד בו שוב. למרות שהוא היה כביכול בן-טיפוחיו של בגין, לא הפעיל בגין את השפעתו כדי שבן-אלישר ייכנס לרשימת המועמדים לכנסת.

יריביו טענו שזוהי סוף דרכו הפוליטית של בן-אלישר. הוא מונה כמנכ"ל משרד ראש-הממשלה, המישרה שבה אוהו כיום מתחילו שמואלביץ, ונזמה היה שגורלו נחרץ להיות פקיד ממשלתי כל עוד חרות בשילטון.

אולם בגין נזכר בבן-אלישר ברגע הר נכון, וימנה אותו כשגריר הראשון של ישראל במצרים. בן-אלישר הפך לפתע דמות המוכרת בעולם.

למרות ששמו של בן-אלישר אינו מוזכר כלל במערכת פסיפס הרכבת הממ"שלה, ברור לידידיו שבמוקדם או במאוחר הוא יצליח שוב להוכיח שההתמדה משתלמת, ויגיע לממשלה.

התשלום

היקר ביותר

כשספגה מיפגת רפ"י את המפלה הגדולה שלה, בשנת 1965, ידע אהרון הראל שהוא האיש ששילם את המחיר היקר ביותר. רפ"י — של דויד בן-גוריון, שימעון פרס, משה דיין, יוסף אלמוגי — שאיימה כמה חודשים קודם לכן על שילטון מפא"י הוותיקה, קיבלה רק 10 מנדטים לכנסת. בומנו היתה זו מפלה גדולה יותר ממפלת רשימת תל"ם של משה דיין בבחירות לכנסת העשירית.

הראל לא היה מועמד ברשימה לכנסת, אבל הוא היה הכוח המניע של הבחירות. שימעון פרס גילה אותו במישרדים צנזר עים בבניין אל"על כאשר הוקמה רפ"י. פרס זכר את הראל מהנוער העובד, שבו היה הראל עסקן, וגייס אותו לעבודה.

כמו כל דבר שאותו עושה הראל, כך גם בעבודה ברפ"י הוא השקיע את כל נשמתו ואת כל משאביו הכספיים. הראל היה את הבעלים של שתי חברות משג"שנות, שיסבו בבניין אל"על. החברות עסקו בייצור, הכנת ומישלוח חבילות שי לעובדי מפעלים גדולים.

מחזור החברות של הראל הגיע אז לכמה מיליוני לירות, והן נחשבו כגדולות ביותר בשוק החברות הפרטיות העוסקות בשירותים. לרפ"י לא היו או מישרדים, והראל נתן את מישרדי החברות שלו. לרפ"י לא היו או תרומות, והראל פתח את חשבון הבנק שלו.

כשספגה רפ"י את המפלה, נותר הראל כשבדין שתי חברות הרוטות, חשבון בנק נקי ממזומנים וחובות גדולים. רפ"י של אותם ימים אף לא הציעה להחזיר לו את הכספים שהוא הלווה לה. כדי להשתיק אותו סידר לו שימעון פרס עבודה בהסתדרות. תוך כמה שנים גילה הראל בן 49 את כוחו גם בהסתדרות. הוא התגלה כאיש אירגון מעולה, ותוך כמה שנים הצליח להשתלט על מחלקת-האירגון של הוועד-הפועל. היה זה רק טיבלעי שלקראת הר בחירות להסתדרות יעמידו ראשיה את הראל בראש מטה-הבחירות.

כאשר התחילה ההתמודדות בין שימי עזון פרס ליצחק רבין, נזכר פרס, לראשונה מאז 1965, באהרון הראל. הוא פנה אל הראל כאילו לא אירע דבר, וביקש ממנו לעמוד בראש המטה הפרטי שלו להתמודד עם רבין. הראל, הידוע כי אהב בריות וכאיש טובילב, הצניע את המישקעים שהיו לו נגד פרס, וקיבל עליו את התפקיד. כשזכה פרס בניצחון מוחץ נגד רבין, התבטא פרס: "50 אחוז מה ניצחון מגיעים לארלה". יש הטוענים שיותר מ-100 אחוז מהניצחון הם של הראל, שהצליח לגבור על רבין למרות שימעון פרס.

כשהתבקש הראל לעמוד בראש מערכת הבחירות של המערך, הוא היה כבר חכם מכפי שהיה 16 שנה קודם לכן. הוא דרש את התשלום מראש. התשלום שבו רצה היה מקום ריאלי בכנסת. פרס נאלץ לתת לו את המקום הכנסת 28 ברשימת המערך לכנסת. למרות שמאחורי הראל לא עמדו שום קבוצות-ליחץ, ולמרות שהראל אינו שייך אף לאחד החוגים המרכזיים את מיפגת העבודה. יוסי ינאי

שוד בצבאיים

ב פרטים הם בדרך כלל נועטים ב" דלת. מתפרצים לחדר ואומרים ל" קורבן הנפחד, "זהו שוד". אבל ברחוב מרכז בעלי-מלאכה בתל-אביב הם לא בעטו בדלת. אלי דנוך (בנו של ישראל דנוך, שהורשע במישפט הרצח הכפול) ושני חבריו משה ששון וישראל קנר ציל" צלו בדלת. אבל הקורבן, יוסף לן, בעל הדירה, כבר הכיר את הסצנריו מהסרטים. הוא ידע היטב מדוע באו אליו השלושה. בטרם הספיק לן להתאושש, היכה אותו

באותו יום, בשנת 1979. אך לדבריו היה לן חייב לו סכום כסף גדול, והזמינו לקבלו בדירתו באותו היום. שני חבריו אימתו את גירסתו. כולם סיפרו כי כאשר נפ" החה הדלת עמד המתלונן לידה. כשבדו אקדה ואיים עליהם. הוא גופף באקדה נצלט כדור מאקדחה. הם טענו כי לא פגעו בו, וכי הדם על מצחו נגרם מהדרי פה שהדפו דנוך אל הקיר, כאשר נכנסו לדירה.

האם נפלטה יריה מאקדח שהיה בידי השודדים - או שהיה זה הנשדד שירה בהם באקדחו?

כל השלושה דבקו בגירסתם זו, גם למול עדויות הרופא, כי צורת הפצע מעי" דה שלן נחבל מחפץ בעל קצוות חדים ולא מקיר. הם גם הכחישו בכל תוקף כי הגיעו למירפסת. "לן בים הכל כדי להת" נקם בנו" סיפרו למישטרה. "כלל לא נכנסנו לדירה."

טיפול

פסיכיאטרי

ה מישטרה ערכה באותו ערב חי" פוש בדירתו של המתלונן ומצאה את קופסת החרסינה ובה השטרות המקומטים. כפי שסיפר לן, אך היא מצאה באותה קופסה גם כמה תלשטים משובצים ב" יהלומים מזויפים. סימני דמו של לן נמצאו במירפסת, וקליע הכדור שנורה הוצא מתוך הקיר. כל הראיות העידו כי לן דובר אמת.

ימים אחדים אחרי המיקרה התלונן שוב לן במישטרה. הפעם סיפר כי מאיימים

אלי דנוך בראשו ובפניו בקת אקדה שנשא איתו. שני הצעירים האחרים, משה וישראל, רצו מייד לעבר מכנסיו של לן, שהיו מונחות על מכונית-הכביסה במיר" פסת. מתוך הכיס הם שלפו חבילת שטרי" כסף ענקית. מרוב מהירות התפזרה החב" לה והשטרות נשרו על ריצפת המירפסת. דנוך ולן הספיקו להגיע אל דלת המיר" פסת בעודם נאבקים, ובדיוק כאשר ראו את השטרות המתפורים לכל עבר, נפ" לטה ירייה מהאקדח.

משה וישראל הספיקו לחפון בידיהם שטרי"כסף רבים, ככל שיכלו, ונמלטו מהמקום. דנוך הציץ בחולצתו המוכתמת מדמו של הקורבן וירד גם הוא במהי" רות במדרגות, כאשר צעקותיו של הנתי" קף מלוות אותו.

כאשר עזבו שלושת השודדים את הבית היתה השעה רק חמש אחר-הצהריים, ושכנים רבים נזעקו מסביב. גם חברתו של לן, סוזי, שהיתה בסביבה, שמעה את המהומה וחזרה לדירה. היא ראתה את ידידה חבול בראשו, פצע שותת-דם על

ידידה פוזי זעקה

פסת של לן. היא סיפרה על רעשים חז" קים, ממש מעל ראשה, ביום המיקרה. "אם אמנם לא נכנסו השלושה לדירה, אלא עמדו ליד הפתח והסתלקו אחרי שראו את האקדח בידי של לן, כיצד נג" רמו הרעשים במירפסת?" שאל התובע. הוא גם הראה לשופטים צילומים של שטרי"הכסף המקומטים שהיו מונחים ב" קופסה על המירפסת, ממש כפי שתיאר זאת לן. עדות הרופא, בדבר מקור הפצע שעל ראשו, ומקומו של הקליע בקיר הדירה הפריכו את גירסת הנאשמים.

השופטים התרשמו מזיכרונו הסלקטיבי של העד בבית-המישפט, ובחרו להאמין לעדותו במישטרה. שם גם סיפר כיצד נודע לדנוך וחבריו כי בידו כסף רב באותו יום. לדבריו, כאשר הסתובב ליד הסגוקר בו הוא מבקר, ברחוב אלנבי, פגש את הנאשם קנר. הם שוחחו וקנר, שהוא נהג מונית, סיפר לו כי הוא זקוק ל-2000 לירות כדי לשלם לעורך-דין עבור מישי" פט של עבירת-תנועה שהתנהל נגדו. לן הוציא מכיסו מכנסיו את חבילת השט" רות הענקית והציע לו הלוואה. באותו היום, כמה שעות יותר מאוחר, הופיעו כל השלושה בדירתו.

יותר משלוש שנים אחרי השוד, הסתיים השבוע מישפטם של ששון וקנר, בתי" המישפט מצא כי כל השלושה אשמים בשוד אלים, ודחה את גירסתם על גביית חוב. "אם אמנם הזמין המתלונן את דנוך לדירתו כדי להחזיר לו חוב, מדוע הביא איתו את שני חבריו?" שאלו השופטים. בגלל חומרת המעשה נגזרו על קנר חמש שנות מאסר בפועל ועל ששון אר" בע שנים. דנוך עצמו עובר עתה בבית" המעצר ברמלה טיפול פסיכיאטרי מיוחד, וגורדינו נדחה כדי להציג את תוצאות הטיפול בפני בית-המישפט.

אילנה ארון

קורבן שוד לן התחרט

שארית כסף השוד מקומט

מצחו, וכל גופו רווי בדמו. הוא רכן אל השטרות המפורזים שעוד נותרו על ריצפת המירפסת ואסף אותם. הוא הידק אותם ודחפם לתוך קופסת-החרסינה שעמ" דה על כיסא. מתוך חבילה של כ-50 אלף לירות נטלו השודדים עימם כ-40 אלף יוסף לן, שהוא בעל עבר פלילי, עשה דבר שאינו מקובל בין עבריינים — הוא התלונן במישטרה. למרות עברו התייחסו השוטרים ברצינות לסיפורו ושלחוהו מייד לרופא. צלם מישטרה"י הנציח את מצבו אחרי השוד.

אלי דנוך נעצר מייד, כאשר חולצה מוכתמת בדם נמצאה מונחת מתחת למיטה.

דנוך, שחשב בתחילה כי הוא נאשם בנסיחון לרצח, הכחיש כל קשר לעניין וטען אליביו, אולם אחרי-כך שינה את גיר" סתו והודה כי אמנם ביקר את לן בביתו

**הפרלמנטר מס' 1 של ישראל, יוחנן באדר, שנמל חלק מרכזי בניהול
הבחירות לכנסת העשירית, מדבר על תעמולת הליכוד, כישלון המערך,
אסון המיפלגות הקטנות, יחסיו עם בגין ודעתו על הכנסת התשיעית**

מעמד הפרלמנטריון
יורד, ויחד איתו יורדת
האמונה בדמוקרטיה.
יכול להיווצר מצב
שאפשר להפיל פרלמנט

בגין בא לביתי ומדבר
יחד עם אשתי מאשר
אחי. אם מישהו
מפריע ליחסים בינינו,
זה אני

אילו היתה למלוויזיה
או לעיתונות
השפעה על הבחור,
היה הליכוד זוכה
בעשרה מנדטים

ריאיינה שרית ישי

היו זמנים בהיסטוריה,
כשהגוף השולט נקרא
אסיפת הזקנים. היום
מאמינים בצעירים. כמה
שיחד צעיר, יחד טוב

בן-גוריון הפסיד את
שליטתו במפא"י ביגלל
גילו. כוליטיקאים לא
מזהרים לקשור עתידם
הכוליטי במנהיג מזדקן

היה לי מזל מהשמיים
שלא הלכתי
לכנסת התשיעית.
חסכתי לי
הרבה צרות

כל כנסת

גרועה מהקודמתה!

שניחן במחשבה בהירה, בדמיון רב
ובהומור. על מירפסת ביתו שאלתי
אותו —

● **מדוע, לדעתך, נכשלו כמעט
כל המיפלגות הקטנות בבחירות
לכנסת העשירית?**

קודם כל בגלל שהיו רבות. במיסגרת
עבודתי בוועדת הבחירות המרכזית, הייתי
במגע עם כל הסיעות. ועד הסוף לא
התמצאתי בדיוק — הייתי מוכרח להסתמך
תכל שוב ושוב ברשימה. המפלגות כרו
לעצמן קבר. ואם בבחירות הבאות לא
תעשנה הסכם, שרק כמה מהן תלכנה
לבחירות, אז אוי ואבוי. כל אחת מהר

הבחירות הוזמן יוחנן באדר לנהל למע-
שה את הבחירות לכנסת העשירית, ושי-
מש כיועץ ראשי ליושב-ראש ועדת-הב-
חירות המרכזית. מי שראה אותו ב-
עבודתו סיפר, כי „עבד כמו אריה“, גילה
בקיאות מדהימה ומחשבה בהירה.
הראיון עם הפרלמנטר הקשיש הת-
קיים על מירפסת ביתו הצנוע, שבשכונת
הוותיקים ברמת-גן. חלקים גדולים מי-
הראיון התנהלו כמונולוגי באדר מת-
קשה בשמיעה והוא נעזר במכשיר מיו-
חד המחובר למשקפיו ובקריאת שפי-
תיים. דומה כי בעיית השמיעה היא
בעיית הזיקנה היחידה הבולטת לעיין.
יוחנן באדר הוא איש שיחה מבריק,

רהם עופר יזמו והעבירו את חוק-באדר-
עופר המפורסם, שעל פיו מחלקים את
עודפי הקולות בין הרשימות שעברו את
אחוז החסימה. לפי השיטה שהיתה
נהוגה עד לכינון החוק, זכו במנדטים
הנוספים הרשימות שהיו בעלות עודפי-
הקולות הגדולים ביותר, לפי גודל העוד-
פים, כך שכל רשימה יכלה לזכות רק
במנדאט אחד נוסף. בא חוק באדר-עופר
והעניק עדיפות עצומה לרשימות הגדו-
לות, ולמעשה העביר לרשותן את עוד-
פי-הקולות של רוב הרשימות הקטנות.
החוק מבוסס על שיטתו של מתמטי-
קאי בלגי.
בגלל בקיאותו הבלתי-רגילה בהילכי

שבוע שבו נפתח המושב הראשון של
הכנסת העשירית, רציתי לראיין אדם
המסמל את הכנסת. ומי מתאים לכך
יותר מהפרלמנטר הוותיק יוחנן באדר,
המכונה עליידי רבים הפרלמנטר מס' 1
של ישראל.
באדר, איש חרות, בן ה-80, היה חבר
הכנסת במשך 29 שנים, מיום כינונה.
הוא בקיא בהילכי הכנסת יותר מכל
אדם אחר. לפני ארבע שנים, עם כינון
הכנסת התשיעית, החליט לפרוש מעבו-
דתו הפרלמנטרית. רבים הצטערו על
כך. עם עזיבתו של באדר נעלמו מהכנסת
הסיגנון, ההדר והיחוס שהוא הירבה
לטפחם. יוחנן באדר והשר המנוח אבי-

מפלגות האלה הפסידה 20 אלף שקל. ככל אחת מהן הפסידה מאות ואלפים על פירסום וכל אחת עלתה למדינה עשרות אלפי שקלים.

מה דעתך על תעמולת הכ"חירות של המערך?

כוונת המערך בבחירות האלה היתה להתרכז בעיקר בענייני-סנים — בבעיות כלכליות. המערך נכשל בזה, כיוון שהיה זהיר מדי ולא רצה לתת לעם תוכנית אמיתית. נתנו הבטחות. מה ישיגו, איך ישיגו, את זה לא אמרו. המערך הציע תמרוקים, אלא שבתמרוקים לא מרפאים דבר. תרופות שבהן ניתן לרפא הן מרות בדרך כלל. וכך, משלא השיגו דבר בשטח הפנימי-כלכלי, התגלגל העניין לנושאי חוץ וביטחון, שבהם היתה, כמובן, ירו

האינך סבור שהבעייה הי' עדתית, שכאה לירי ביטוי בכח"ח, רות, שרירה וקיימת בארץ מאז ומתמיד?

מעודי לא הבנתי את כל העניין הזה. שקוראים לו ספרדים. כמובן, שיש הבדל מסויים בין עולים מארצות שונות. מבחירי נה זו עלייה מפולין מתייחסת בחשדנות לעלייה של יקים, אנגלו-סכסים בונים להם שיכונים נפרדים, והתימנים הוותיקים הם עדה סגורה. את יודעת שישאל ישיעיהו? היה תמיד מתלונן אצלי, שר אנחנו, האשכנזים, גונבים לתימנים את הבחורות היפות ביותר. יוצאי עיראק מחזיקים מעמד ביחד, בדרך כלל הביאו איתם כסף, בנו דירות יפות. הם שונים מהתימנים, וישנם מרוקאים, השונים מתור ניסאים. אחר כך יש אותם ספרדים, סמ"ר טי"תניקים. הם חושבים עצמם לאריסטו

באדר עם גודה מאיר

בקיאות בלתי-יריגילה בנוהלי הכנסת

של בגין על העליונה. איש לא האמין לפרס עם האופציה הירדנית שלו, ואיש לא חשב שייצא משהו מפגישותיו עם קרייסקי, מלך מרוקו ואותו נסיך ירדני.

פרט היה יותר מדי בטוח בעצמו מלכתחילה. זה התחיל עם אותן מודעות: צילום סיסמה וחתימה אישית. לא למערך, לא למפלגת-העבודה, לא לכוחות-המחר, לא לתנועת-הפועלים, אלא לשימרון פרס. שקרא להמונים: תעזרו לי להציל את המדינה! לו הייתי אחיתופל הייתי מיעץ לו ללכת בדרך זו. הדרישה היתה לתת לפרס רוב מוחלט בכנסת; רוב ממושמע, מלוכד, כדי שיוכל לעשות את הרפורמות הדרושות. איזה רפורמות? זאת לא גילה. מי מוכן לקנות מעטפה סגורה כזו? המערך דרש בעצם מהעם כניעה ללא-תנאי לשלטון מוחלט, וזו היתה השיגאה שלו.

מה קרה למעשה? את התוכנית הכלכלית של המערך איש לא הבין, כי היתה מעורפלת במכוון. חוסיון נסע דווקא לי מוסקבה, במקום להיפגש עם פרס. שלטון מוחלט לפרס — איש לא רצה לתת. או טפחו להם אנשי המערך נושאים שוליים. חוץ מזה הם הסתבכו מאוד בעניין הכור העיראקי. לא רצו לגנות את הפעולה, כיוון שפחדו להפסיד קולות, ולא רצו לחייב אותה. מפני שזה יעזור לממשלה. ואז התחילו לגנות עניינים שוליים: למה לא חיכו, למה לפני הבחירות, למה לא ביולי. הדרך הנכונה היתה לחייב את הפעולה ולהוציא אותה מהוויכוח, אך את זה לא עשו.

האם האלימות בבחירות סייעה למערך?

המערך המציא את הנושא הזה שנקרא אלימות. שמעי, ראיתי בחיי אלימות. בי פולין הייתי אפילו פעיל באלימות. הייתי צעיר. בגיל 17, וזה היה מותר. השתתפתי באסיפות, הפרעתי, צעקתי. היום אני לא באותה דיעה. דיעות משתנות עם הגיל. אבל לעשות מהאלימות נושאת-תעמולה? להגיד שהליכוד עושה אלימות והמערך פחות? איזו מין שיטה היא זו? הרי על רקע זה הם חילקו את העם לשניים.

הבעייה לאט לאט. לדעתי יש התקדמות ניכרת. כמובן, שבמצב זה אני חשדני מאוד כלפי ספרדים-מיקצועיים.

למי אתה קורא ספרדי-מיקצועי?

לזה האומר אני ספרדי, ולכן אני רוצה להיות מנהיג ספרדי. במה הוא יותר טוב מאחרים, שהוא רוצה להיות מנהיג של ספרדים? תראי, תהליכים סוציאליים דורשים זמן. אדם שעשה הרבה מאוד בכיוון זה היה מסא"ניק בשם זלמן ארן. שהיה שריהנינוך.

ברשותך, נחזור לתקופת הי' בחירות. מה דעתך על האלימות שפשפה כאסיפות בחירות ומי דדעתך אשם בכך.

אלימות? לא היתה אלימות מיוחדת, היו הפרעות. לקרוא לזה אלימות? נהרג מישהו? אושפז מישהו? היתה אלימות מילולית של צעקות. אני לא כל כך רגיש לזה. ומוטב לא להיות. המערך יצר האשמה נגד עדה. הרי אלימות זה עניין של מזג, עניין של טמפרמנט.

לכד מהאלימות המילולית, כפי שאתה קורא לה, היו גם מיק"רים שז הצתות.

בשני מיקרי-הצתה לא נתפס איש. אני לא יודע מי הצית. לפעמים עושים זאת למען הרושם, בפרט שהמועדונים שהוצתו לא היו מפוארים במיוחד, עם רכוש או ספריות. זו היתה הצתה זולה מאוד.

בשנות נסיונך הארוכות נתקלת בתופעה דומה?

כן. יש לזה תקדים — ואדי-סאליב בבחירות של '59. נואמים שלנו בכנסת טענו שיש סיבות למהומות ויש לבדוק אותן. ומפא"י אמרה או, שחרות תומכת בוואדי-סאליב ושהציבור חייב לדאוג ל-אמצעי-ביטחון נגד המתפרעים. יש להניח שהמערך רצה גם הפעם להצליח ביצירת ואדי-סאליב הדש. אני חושב שהצליחו, לא יודע בכמה מנדטים, אולי בשניים-שלושה-ארבעה, אבל הצליחו.

מה דעתך על תעמולת הכ"חירות של הליכוד?

תעמולת-הבחירות של הליכוד היתה די בינונית. לא חושב שהתעמולה חרמה הרבה להצלחת הליכוד, והתוצאות הוכיחו

אתה באמת סבור כך?

בוודאי. כולם היו נגד הליכוד. אבל היהודי הולך לתיאטרון. נהנה ממה שהוא רואה, מתעניין, מחרשם. אפילו נרגש. אבל הוא יודע שזה תיאטרון, או טל-וויזיה, או עיתון. הוא יוצא מהתיאטרון וחוזר למציאות שלו. כמו שהוא רואה אותה.

ממה לדעתך סבלה תעמולת-הבחירות של הליכוד?

בדיק מאותן החולשות של תעמולת-

בן-גוריון אמר לנחום גולדמן: בגילי יש לי סיכוי טוב לזכות במדינת ישראל. אבל לבני, עמוס, ניפטי-ניפטי

הבחירות של המערך — יותר מדי צבעוניות, יותר מדי פירסומאים.

מה דעתך על בגין כתעמי לן בחירות?

בגין הצליח בתעמולת-הבחירות. נכון, הוא לא הצליח לכבוש אף לב של מפא"י-ניק, אבל הוא דיבר ודיבר והבינו אותו. הוא דיבר בשפה מובנת. מה שהוא אמר — הבינו. אחרי שהבינו היו כאלה שהיו בלתי-מרוצים וכאלה שהיו מרוצים. היו בלתי-מרוצים כי הבינו, והיו מרוצים כי הבינו. וזהו ההבדל: כששמעו את אבן או את פרס, בפרט את אבן, שמעו מילים אבל לא הבינו. אני לא הבנתי. קראתי מודעות ולא הבנתי מה הם באמת רוצים. אני מבין שהם רוצים שאהיה מרוצה מהם, אבל למה — את זה לא הבנתי.

מה דעתך על בגין האיש?

אני לא מוכן לדבר על בגין ככה. בגין הוא עניין לספר. אין שום ספק שאין

באדר-עופר בעת קבלת החוק עדיפות לרשימות הגדולות

דומה לבגין במדינה — לא בכוח ההכ"רעה, לא בדיבור, לא באופי. אין כמו בגין במחנה המערך, ומזה אני מרוצה, ואין כמו בגין במחנה הליכוד. אני עצמי יושב עכשיו בבית, לא איכפת לי. לפעמים באים להתייעץ איתי. הייתי חודשים בעיקר אני יושב בבית.

האם אתה נפגש עם כנין?

אני רואה אותו לפעמים, לא במיוחד. פגישה כזאת, שמיועדת לשיחה, לא היתה לנו מאז שעזבתי את הכנסת. הוא בא

שלתעמולת-הבחירות היתה למעשה הש"פע קטנה מאוד. זה לא פרי נסיון, זה לא המצאה, זה ידוע לעולם כולו. תעמולת בחירות יכולה להוסיף למי שבמילא חזי ליט בעד צד מסויים. היא יכולה לפעמים לעזור להכרעה של בוחר שלא החליט סופית, אבל לא יכולה לשנות החלטתו של בוחר המבוססת על רושם יומיומי, על גורמים תת-הכרתיים, על זיכרונות העבר ועל השפעת הסביבה המישפחתית. ההוכחה היא. שלו היתה איזו השפעה לעיתונות או לטלוויזיה, היה הליכוד מקי בקושי עשרה מנדטים.

אתה באמת מאמין שאפשר לפתור את הבעייה העדתית עם הזמן?

אני חושב שעניין העדות הוא מחיר של העלייה והמדינה חייבת לחסל את

הכנסת, ילד תימן.

בארד עם בגין

„אני לא מוכן לדבר על בגין, בגין הוא עניין לספרו“

את זה לא אני אמרתי, אבל אני מד-גיש: מחירה של חירות הוא עירנות בלתי-פוסקת. צריך לכבוש אותה כל פעם מחדש, לא לסמוך על ההישגים של האתמול ולהיות מוכן תמיד למיבחוץ נוסף. אני קורא וזכרונות של מדינאים אמריקאים. הדאגה הזו רובצת עליהם יום-יום. ככה זה במדינות גדולות, ועל אחת כמה וכמה בישראל.

כמה מנדטים היה מקבל הליכוד אילו לא היה חוק בארץ עופר?

ההבדל היה כנראה במנדט אחד. הליכוד היה מקבל 48 מנדטים לפי כל החוקים שובים, והמנדט של המערך היה בספק. מנדטים נוספים קיבלו שש מפלגות מתוך עשר: המפד"ל, רק"ח, האגודה והגברת אלזני היו מקבלים מנדט נוסף כל אחד.

מהו סדר היום שלך?

אף פעם לא משעמם לי. הבוקר קמתי בשש, ולא היה לי מה לעשות, אז חזרתי למתמטיקה. אני מצלם מגיל 12. עד הזמן האחרון צילמתי שיקופיות, כעת אני מצלם תמונות צבעוניות. בפולין היתה לי מעבדה משלי, בארץ אשתי לא נתנה לי. אני מכיר צילום שחור-לבן על בוריו וכעת אני לומד צילום צבע. אני כותב כל שבוע מאמרים לחער"ב. השבוע דיי ברתי איתם דוגרי. מה הלאה? הם חושבים שיש לי יודע לכתוב או אני כותב. זהו עבודה רבה מאוד. תמיד יש מה לקרוא ואני בקושי מספיק לקרוא מה שאני רוצה.

אני מצפצף על החום! יש לי מזגן, ואני לא תלוי בחום ולא תלוי במיפלגות. יש לי תמיד יותר מדי כסף. אני מקבל קצבה מן הכנסת, לא הרבה יותר גדולה מזה שנותנים לחברי-כנסת שהיה שמונה שנים בכנסת. ואני הייתי 29 שנים. תמיד נשאר לי משהו בסוף החדש. פירוט הדבר הוא שאני איש עשיר. אני לא דואג. בכנסת הבאה ידאגו שתהיה לי קיצבה עוד יותר גדולה. כעת זה 70 אחוזים וזה עוד יהיה 100 אחוזים. בוועדת הבחירות עבדתי כמו סוס ולא קיבלתי משכורת.

מדוע?

זה לא דרוש לי. צריך לעשות חלק של העבודה בהתנדבות. רפול הכרין על קרן ביטחון, וזה עולה לי יותר מ-500 שקל לחודש. שאלתי בכנסת מה עם האחרים, וקיבלתי אינפורמציה שאני מת-בייש בה, ולא אגלה אותה.

אתה הודך למצודת זאב?

כן, לעיתים רחוקות אני הולך למצודה. אני חבר הנהלה, או צריך להיכנס פעם בחודש. אבל עברו חודשים רבים מאז שהייתה ישיבה, ואני לא הולך לכל ישיבה.

אתה נשמע פסימי.

אני לא פסימי. אבל אני אומר: לעולם אל תשאף להיות חבר-כנסת! וזה אומר לך אדם שהצלח בכנסת יותר מכל אדם אחר, לפחות בעיני הציבור.

איזה עתיד אתה צופה ל-דמוקרטיה הישראלית?

לפני שנים ישבתי עם איזה מיניסטר צעיר מגאנה. השלישי שבחבורה היה אדם חשוב מאוד מאחת הארצות הקומוניס-טיות. האיש מגאנה ממש בכה. מה קרה לנו מאז שהשתחררנו מהבריטים, אמר. המשק ירד, הפרדסים והמטעים הושחתו, הסדר הציבורי נפקע, השתיות נעשתה שיטה. אינו טרגדיה! וזה דווקא כש-קיבלנו עצמאות והיו לנו תיקנות גדולות שהכל יהיה טוב יותר.

אמרתי לו: כאשר רוצים לשחות אין ברירה, אלא להיכנס למים. לימודים אלה, בשביל עם שהיה לעצמאי לראשונה ב-חולדותיו, הם לימודים ארוכים, עם מח-וורים. וצריך לא פעם להישאר כיתה לשנה נוספת, זה המהיר. סיפרתי לו על המצב בשילטון באנגליה בתחילת המאה ה-16 ובמאה ה-18. כמעט כמו בגאנה. את יודעת, בן-גוריון אמר בשנות ה-50

אילו הייתי רוצה, הייתי כנסת. איש לא הוציא אותי מהכנסת. איש לא היה מעז להגיד לי לא

לנחום גולדמן: אני בגילי יש לי סיכוי טוב למות במדינת-ישראל, אבל לבני עמוס יש פיפטי פיפטי. מוטלת עלינו אחריות איומה שזה לא יהיה פיפטי פיפטי, אפילו לילד שנולד אתמול.

מה דעתך על המונחים יונה ונץ?

אני תמיד איני מבין את המילים יונה ונץ. אני חושב שאדם הרוצה להחזיר את יהודה ושומרון לאש"ף, או לתת להם דריסת-רגל קלה בירושלים הוא מאוד אמין, הוא נץ.

ואתה, מה אתה?

אני יונה, אני יונה. מהו, לדעתך, מחירה של ה-דמוקרטיה?

נוסף לזה יש לי בעיות שמיעה וזה מפריע. המכשיר עוזר מעט מאוד ואני לא אוהב להיות קליקר. אז החלטתי לא להיות בכנסת. זו הייתה הפתעה. תוצאות הויקה עדיין לא קפצו עלי, אבל ציפיתי שיקפצו, לכן לא הלכתי לכנסת.

אך מכיוון שתוצאות הויקה נה לא קפצו עליך, האם אתה מצטער שלא היית בכנסת?

אני חושב שהסכתי לי הרבה צרות, התנגשויות, משברים, מריבות וסיכסוכים בזה שלא הלכתי לכנסת. מול, מול מהד שמיים שבבילי שלא הלכתי לכנסת הו, התשיעית.

מה דעתך על הכנסת התשיעית?

כל כנסת, מלכתחילה, יותר גרועה מקודמתה. אבל ההפרש שבין הכנסת ה-תשיעית והשמינית היה תלול. היה טבעי שהכנסת הזו תהיה גרועה, אבל לא עד כדי כך.

וכיצד לדעתך תהיה הכנסת העשירית?

לגבי העשירית כל כך קל להתנבא, אבל למה שאתנבא, אגיד לך באופן כללי, שאיני אופטימי.

אינך מתגעגע לחיים הפרי-מנטריים?

ישבתי כעת, במסגרת עבודתי בוועדת-הבחירות, בקומה החמישית של הכנסת חודשיים ימים. המנגנון סבור שזה אסון שאני לא בכנסת — מבחינת הכנסת. וחברי-כנסת מסויימים אומרי אותו ה-דבר. דווקא אותם חברי-כנסת מצליחים אומרים לי: אתה חסר, חסר מאוד. אני חושב שכל זה הגזמה. אני הייתי יכול להשפיע על המציאות של הכנסת העשירית מעט מאוד. מה יכול לעשות אדם אחד? יש עוד דבר שאני רוצה להגיד לך. למה בן-גוריון הפסיד את שליטתו במפא"י? אחת הסיבות היתה הגיל שלו. פוליטיקאים לא מממרים לק-שור את עתידם הפוליטי במנהיג שלא יוכל לדאוג להם בשנים הבאות ולהעריך את נאמנותם. כשבגין נכנס לכנסת, עוד לא היה בן 40. היה לפניו זמן וכולם היו מוכנים לדרך ארוכה. היום הזמן הוא של העדפת צעירים.

היו זמנים בהיסטוריה, שהגוף השולט נקרא אסיפה-הוקנים, אבות-העיר, סנטור-רים. המילה סנטור באה מהמילה סנס, שפירושה זקן. היום מאמינים בצעירים, כמה שאתה יותר צעיר, יותר טוב. כמה שאתה פחות מנוסה, אתה יותר דינמי ובעל יוזמה, ופטר מסכנת שיגרה. ככה זה היום, אני, כמובן, לא מסומך להביע דעה על זה. מכל מקום לא חושב ש-הייתי יכול לעשות הרבה בכנסת. יש גם הגזמה גדולה במה שאומרים שהייתי בכנסת. אומרים: לא היו אריות כאלה. אומרים: לא היו פרלמנטרים כאלה. אומרים שנתתי סיגנון לכנסת, שיצחתי דפרי-סים. זה נכון וזה לא נכון.

המכריע הוא היחס של היתר. האם הם מעוניינים בהצלחה הכנסת, האם הם מוכנים לשבת בשיבות-לילה, האם הם מוכנים ללמוד, לנצל דוגמה או תקדים. להתקדם, או שהם מעוניינים לשבת בבית ולנצל את הכביש היפה והחדש כדי לא לישון במלון או בדירה שכורה. האם הם מעדיפים שישבת הכנסת תינעל בשש בערב, כדי שיספיקו לשוב הביתה. האם הם מעדיפים את המזנון על פני אלם הישיבות. האם הם מעוניינים בפירוטות אישית עד כדי כך שיקפירו את טובת הגוף שהם חברים בו ואת מעמד המוסד עצמו. היום זה ככה. הסכנה בזה היא שמעמד הפרלמנטרים יורד, ויחד איתו יורדת האמונה בדמוקרטיה, ואז נוצר מצב שראיתי אותו באירופה לפני מילי-ההפיל את הפרלמנט, לפזר אותו, ואיש לא יקוף אצבע בכדי להגן עליו.

האם אתה רומז לבחירות האחרונות?

בוודאי. הנטיה להפוך את הבחירות האחרונות להכרעה בין אישים הייתה תר-פעה לא בריאה. בגין בוודאי לא רצה את זה. פרס או הפירסומאים שלו יצרו את הרושם שהבירורה היא בין פרס לבגין. זו היתה שטות גדולה, מכיוון שלא היה לו סיכוי — אפילו במיפלגתו חשבו שרביץ יותר טוב ממנו. זה היה לא טוב. זה הוריד את רמת הוויכוח העקרוני. אני חושב שצריך לטפח בעם הזה את האמון-נה בדמוקרטיה. צריך לדאוג שהמנהיגים לא יפריעו בחינן העם לדמוקרטיה.

הנה פעם או פעמיים, ומדבר עם אשתי יותר מאשר איתי. לא בגלל זה שיש איזשהו רצון מצידו לא להיפגש איתי. שיהיה ברור, ההיפך הוא הנכון. פעם הייתי בכנסת והוא רגז מאוד על אנשי שלא לקחו אותי לחדרו. לפעמים דרושה לו עצה טכנית, אז הוא מטלפן אלי.

איך היית מגדיר את יחסך עם ראשיהממשלה?

את יכולה לקרוא לזה יחסי ידידות. אם מישהו מפריע ליחסים האלו זה אני. יש לי דיעות משלי לגבי קמפדייוויד, לגבי מסירת סיני והשלום. גם בדברים אחרים יש לי דיעות עצמאיות. אם יש סיבות ליחסים האלה ביני ובין בגין, אלה הן סיבות שלי, לא שלו. כשראיתי אותו בפעם הראשונה, היה בן 20. הוא היה חבר במרכז שאני הייתי היושבר-ראש שלו בפולין. התיידדנו שם, היינו יחד ברוסיה. את יכולה להגדיר את יחסי עם בגין במישוש שאמר צרפתי אחד: אנחנו יכולים להישאר ידידים אפילו שבמשך שנים לא כתבנו זה לזה אף לא מיכתב אחד.

אתה אומר שאין שני לבגין, לא במחנה הליכוד ולא במחנה

אני אף פעם לא הבנתי את כל העניין של מה שקוראים ספרדים. להגיד ספרדים, לא ספרדים, בתוך שני עולמות, את זה לא הבנתי אף פעם

המערך. אם כן מי יעמוד בראש הליכוד אחרי בגין?

היה פה סופר אחד, ששאל אותי אותה שאלה. אמרתי לו וולפסון. שאל מי זה וולפסון? אמרתי לו, לא שמעת על דויד וולפסון, הרי יש רחוב על שמו בתל-אביב. אמר: על הרחוב שמעתי, על האיש לא. דויד וולפסון היה נשיא ההסתדרות הציונית אחרי הרצל, תקופה יותר ממושכת מהרצל, בחור טוב. יהודי אינטליגנטי. למה את יודעת מי זה הרצל ואיך יודעת מי זה וולפסון? תמיד יש מישהו שבה במקום. אבל תמיד יש מקום לתיקוה. תמיד אפשר לקוות, ועד אז צריך להסתפק בוולפסונים.

האם אתה מאוכזב מיחסו של בגין אליך?

שמעי, הוא עסוק. הוא יודע את הש-קפואי, הוא יכול להגיד לך בעליפה מה אנדיל לו בכל עניין. כפי שאני יודע מה הוא יגיד לי, משכנו עגלה אחת זמן יותר מדי רב מכדי שלא נכיר איש את רעהו.

האם אינך מאוכזב מכך שלא כיהנת בכנסת הקודמת ושאינך מכהן בכנסת הנוכחית?

אילו הייתי רוצה הייתי בכנסת. אני לא צריך לאמר. איש לא הוציא אותי. איש לא אמר לי ללכת. איש לא היה מעז להגיד לי לא אילו רציתי להיות בכנסת.

אתה אחד הפרלמנטרים הטובים ביותר שהיו בכנסת.

מדוע, אם כן, אינך חבר-כנסת? אני לא בכנסת כיוון שאיני רוצה להיות בכנסת. לפני ארבע שנים אמרתי די לי, מסיבות שונות.

מה היו הסיבות?

את יודעת בן כמה אני? בעוד חודש אהיה בן שמונים. אני לפני ארבע שנים החלטתי לא ללכת לכנסת. חשתי שבי-גילי אעשה יותר ויותר חלש ופחות מוצלח. לא רציתי לשבת בכנסת בתור ארתהיסטורי. לא רציתי שידברו עלי כמו על מי שהיה: הוא חיכה לז'בו-ר טינסקי, הוא היה כזה וכזה, צריך לכבד אותו. לא, לא רציתי שיתייחסו עלי כך.

יומן החדשות

סרטי איכות ישראלים אינם עושים לאחרונה רושם רב על הקהל הישראלי. אבל בכל זאת יש בהם תועלת. את מחבובים של דני וולמן ראו רק אלפים מעטים בישראל; לעומת זאת הוא הוצג בסידרה ארוכה של פסטיבלים בינלאומיים, בכלם זכה לתגובות חיוביות. הוא אפילו נקנה להפצה בארצות מרוחקות. כמו הולנד או אוסטרליה. אולם מה שהיה

במאי וולמן בפעודה אפוס גדול

חשוב יותר לדני וולמן עצמו היתה הי עובדה, שבין האנשים שראו את הסרט היו גם כמה מפקימי מיקצועיים, שהתי פעלו מן התוצאה והסיקו את המסקנות. אחד מהם, רוברט קופרברג (שהיה מעורב בעבר בהפקת חר קליין של ג'וזף לוסטי), החליט שולמן יכול להיות במאי אידיאלי לגירסה קולנועית לספרו האוסטרי ביוגרפי של שאול פרידלנדר, עם בוא הויכרון. זהו אפוס של ילד יהודי, אשר בין השנים 1932 ל-1848 החליף את זהותו ארבע פעמים, כדי להישאר בחיים, עד אשר עלה לארץ על סיפון אלטלנה. אחרי משא ומתן ארוך ומייגע, שנמשך חודשים ארוכים, סוכם עתה סופית על הפקת הסרט. כאשר וולמן עצמו מכין את התסריט יחד עם תסריטאי אמריקאי בשם אלן הופמן. ההפקה תהיה צרפתית-ישראלית, כאשר השותף המקומי הוא חברת רימן בהנהלת ארנון צוקרמן, מי שהיה בעבר מנהל הטלוויזיה.

הצילומים יתחילו, ככל הנראה, בתחילת השנה הבאה, הם יתנהלו בישראל ובי צרפת. לצד הילד אשר ייבחר להופיע בתפקיד הראשי, מקווים המפקימים לראות כמה שחקנים מפורסמים. בין היתר מר כיריס את שמותיהם של ג'ואן וודוארד ושל ז'אן-לואי טרינטיניאן. וכך יוכיח דני וולמן בפעם נוספת שאין נביא בעירי.

סרטים

החיל האמיץ פליקאן

"אומה מגיעה לידי נגרות כשהיא לומדת לצחוק על עצמה." הבמאי ההונרי גרי פטר באקשו לא זכר בדיוק מי אמר זאת, אולם הוא השתמש בצייטטה זו כדי להסביר את הרקע לסרט בשם העד. הסרט נעשה לפני תריסר שנים, ורק עתה הורשה להציג אותו בחוץ לגבולות ארצו, אחרי שבהונגריה הוא מופץ כבר במשך כשלוש שנים.

אין זה סוד — אפילו לקהל הישראלי, שאינו מפונק בסרטים שמקורם מאחורי מסך הברזל — שהקולנוע ההונגרי הוא אחד המרתקים, המעולים והמעניינים ביותר. ההונגרים מבקרים את המתרחש בארצם, לעיתים בועם, לעיתים בהומור ותמיד במידה רבה של אנושיות ורגישות (לכו לראות את אנגי ורה). הם נוקטים בגישה מתחכמת. כשנידמה שהם מדברים על דבר אחד, הם מתכוונים בעצם לאחר, כדי לעבור את מסלול המיכשולים של הצנזורה ולצאת לאור היום. לעיתים,

אפילו התייחסו זהו אינו עוזר. באקשו — שהוא אחד הבמאים והתסריטאים הי מצליחים המוכרים בהונגריה — נאלץ להשלים במשך כעשר שנים עם טענת המיסד כי "סרם הגיע הזמן להעלות את העד על מסכי הקולנוע". שלא יהיו ספקות — גם ללא הצגות מיסחריות, הוצג הסרט שוב ושוב בפני חוגים סגורים יותר או סגורים פחות. ומשיצא לאור, הפך בין לילה סנסציה.

לדוג דגים. העד הוא ברנש פשוט, גמלוני משהו, חסרי-ימרות וחסרי-איפות. בשם יוסף פליקאן. פליקאן הוא שומר-סכר על הדאנובה, ותפקידו הוא לווסת את ורימת הנהר, כך שלא יהיו שיטפונות מצד אחד, ובצורת מצד שני. כל חייו עשה זאת, ואין לו כל שאיפה לעשות משהו אחר. השיגרה האידיאלית שבה חי הופרה רק על-ידי מילחמת-העולם. באותו זמן, תוך סיכון נפש, הסתיר במרתף הבית שלו מנהיג של המפלגה הקומוניסטית, שהיה מבוקש על-ידי הנאצים. כאשר מתחיל סיפור הסרט, אי-שם בשנות ה-50 המוקדמות, בא המנהיג, שהפך בינתיים שר, לבקר אצל פליקאן, לבלות עימו כמה שעות של שלוה ומנוחה, ולדוג דגים בדאנובה. אלא שבי אמצע השלוה פורצת לביתו של פליקאן יחידת מישטרה, כדי לבדוק אם אכן אשם בעליהבית בפשע האיום והנורא

פסל הפועל המנצח פולחן האישיות

של שחיטת חזירו הפרטי בלי לקבל רשות מן השלטונות. השר יוצא להגן על ידידו, מסביר את עברו המפואר, ר אפילו פותח את הדלת הנסתרת אל המר-תף, שבו הוחבא מעין הקלגסיס. ואז מתגלים לעיני השוטרים השירים של החזיר המנוח. מסודרים היטב בנקיטת צלעות ובשר לשמירה. השר נכנע ומבקש מן המישטרה שי תמלא את תפקידה כיאות. אחרי-כך עולה למכוניתו וחוזר לבודאפשט.

להיות מנהל. בכלל שבעיירה נפגש פליקאן עם אחד משרתי הנאצים הנאמי גים, שהפך בינתיים שרת נאמן של המישטר הקומוניסטי. איש שתפקידו לי רדת לחיי הזולת, ולא חשוב לטובת מי הוא עושה זאת. פליקאן כמעט נכנס עימו לעימות, אלא שעד מהרה, מבלי שיבין מדוע, הוא משוחרר ברוב כבוד. מיד הוא יוצא לבירה, כדי להודות לידידו השר, אשר, כך הוא מאמין, אמר מילה טובה במקום הנכון, אבל השר נעלם ואיננו. ואילו במקום זאת, לימוזינה שחור רה עם שני ביריונים לבושים בשחור באה לביתו של שומרי-הסכרים, ומזמינה אותו לנסיעה שאי-אפשר לסרב לה. מטרת שאין קוראים בשמו, העומד בראש מוסד, שאין מזכירים קיומו.

ארוחת-מלכים מוגשת לשומר ההמום, שאינו מבין בדיוק מה רוצים ממנו. לאחר מכן באה שיחה לבבית, שבה מסביר ויראג כי "המצב הבינלאומי מתקרב לי משבר", ומודיע לפליקאן שהוא מתמנה להיות מנהל של מיתקן ספורט חדש. מי ישמור מנהל בינתיים על סכר הדאנובה?

פרנץ קדאי בתפקיד יוסף פליקאן עם ילדיו בסוף הסרט "העד" מיקלט על העץ

במאמצי המפלגה במאבקה לגיחון הי קומוניזם. פליקאן התמים אינו מבין כל-כך מה רוצים ממנו, וכדי להבהיר לו זאת ולהבטיח שיעשה רושם טוב על דוכן-העדים, שוכרים לו מורה לדראמה, פסיכולוג ומלביש פרטי. הוא משנן את הטקסט שנכתב עבורו, שאותו הוא צריך לדקלם "לטובת המולדת", אלא שכאשר הוא כבר עולה על דוכן-העדים, ההיגיון הפשוט של האיכר גובר על כל מה שניסו ללמדו, וכמו בלעם, הוא משבח במקום לקטרג.

התוצאה: הוא נידון למוות. אבל במיש-טרים שבהם תהפוכות תמיד אפשריות, רגע לפני שמים את החבל על הצוואר באה החלטה מגבוה, וקובעת שמי שנחשב קודם לכן בוגד, הוא עתה גיבור, ומי

שלא ידאג, בינתיים הוא עולה בדרגה. מרגע זה ואילך מתחיל המירוץ של פליקאן כלפי מעלה, מירוץ מזור, משום שהוא אינו מוכשר אף לאחד מן התפקידים שמפקדים בידי בזה אחר זה — מיתקן הספורט, לונה-פארק ציבורי, מנהל פרדס נסיוני של תפוזים (שבהונגריה אינם גדלים כלל). אחרי כל כישלון הוא נשלח לכלא, נשלף בחזרה, הלימוזינה מסיעה אותו לביקור נוסף באמצע הלילה, שוב מוגשת לו ארוחה ומסבירים לו כי "המצב הבינלאומי מתקרב למשבר" ומעי לים אותו בדרגה.

להיות ער. לבסוף מסתבר מה המניע לכל המירוץ הזה: מר פליקאן עתיד להיות העד הראשי במישפט שבו יואשם ידידו לשעבר, השר לשעבר, על שחיבל

פליקאן והתליין במלא שרת נאמן של המישטר

רוג'ר מור: לחסל נבלים בקורפור

שהגברת קארול בוקה היא פחות שופעת מן החתיכה הבלונדית הממוצעת, וכי היא מצאה את עצמה בעולם מוזר מאוד אחרי התשוקה האפלה של בוניאל. אשר לחיים טובים — הוא מגולם איל-עולם-תחתון יווני, במרץ ובחדווה של סלאח שחתי בניגודי חג. אבל אסור לבוא אליו, או אל כל שאר השחקנים, בכל טענה שהיא, משום שנדמה כי הבמאי, ג'ון גלו, לא הקדיש להבעות-הפנים תשומת-לב רבה במיוחד.

הרפתקות

זוהרות

לעיניך בכבד (תל-אביב, אנג' ליה) — קשה מאוד לכתוב ביקורת על סרט הרפתקות נוסף של ג'יימס בונד, ולו רק משום שהכל נכתב כתב בעבר. ההבדל בין הסרט החדש לבין אלה שהיו לפניו הוא באמת מיוערי. האם להזכיר שוב שכל קשר לספריו של פלמינג הוא מיקרי, שנערו בביקוני מסתובבות בגודים, שאבזריה-ההרס החדשניים ממשיכים לצמוח במרתפים של שירותי-הביטחון-הבריטי, שהנופים מרהיבים והמציאות זוהרת, והנבלים ספק איומים, ספק מצחיקים, ועוד ועוד? הרי אין סרט בסידרה הזאת, מן הראשון (דוקטור נו) ועד הנוכחי, שעליו לא נאמרו דברים ברוח זו, פחות או יותר.

אם לעשות השוואות מדוקדקות יותר, אפשר, למשל, לומר כי הסרט החדש גדוש ביותר פעילות מן הסרטים הקודמים. אולי משום שיש בו פחות עלילה, ואולי משום שהבמאי, ג'ון גלו — שהיה בעבר במאי סצנות פעולה בביחוד מישנה — מתמצא הרבה יותר בסצנות של תנועה והשתוללות פיזית, מאשר בעימותים דרמטיים. עוד אפשר לומר, שהמצאות הבידיוניות, שבהם צוייד בונד בדרך-כלל, ושאותם שלף ברגעי משבר, כדי לחסל את הנבלים, תופסות כאן מקום מישני בלבד. אפילו אויבו המושבע, ראש "סמרש" בעל אלף ה" שמות, מחוסל כאן בסצנה הראשונה. עוד ניתן לציין,

הנולאכית

והדוב היהודי

תרגיל לשניים (בן-יהודה, תל-אביב, קנדה) — זהו אחד מאו-תם הסרטים, המשתדלים, מן הרגע הראשון ועד לאחרון, להסתיר כמיטב יכולתם את העובדה שאין להם מה להסתיר. במילים אחרות, זהו סרט שבו מתרחשים הרבה מאוד דברים, מבלי שיהיה בהכרח קשר הגיוני ביניהם, ומבלי שיצביעו, אף ברמז, על גישה מגובשת של הבמאי או התסריטאי לנושא כלשהו, למצוי-אות כלשהי, או לרעיון כלשהו.

הפעם, כך נדמה, יש עניין במיכתב מיסתורי שכתב פעם ג'ורג' ואשינגטון, אם בכלל כתב אותו. המיכתב נוגב, ושמו של מרצה לתולדות האומה האמריקאית בהארוארד משתרבב לתוך הפרשה. לפתע פיתאום מס' תבר, שכל העולם מעוניין במיכתב: המאפיה, ביריונים ססגוניים למיניהם, האפ-בא-אי וגם כתבת טלוויזיה צעירה ונמרצת, שמוכנה לתת הכל בתמורה, ל"סקופ" הגון.

התוצאה: אנשים נחרגים על ימין ועל שמאל, גול-גלות מתנפצות כלאחר-יד, כולם רודפים אחר כולם, ובכל פסק-זמן בין דהירה אחת לשנייה מחליפים ביניהם דיאלוגים מתחכמים. לכאורה, אפשר כמעט להתייחס לכל העניין כאל פארודיה: נהגת המאפיה, המתנגשת בקבי-עות עם משאית האפ-בא-אי, הבייריונים התאומים, הלבוש שים מדים זהים, והמרביצים קודם ושואלים שאלות

שהיה גיבור, הוא עתה בוגד, ומר פליקאן יכול ללכת הביתה. וכאשר הוא מגיע לשם הוא מוצא, כמובן, שהדאגוזה עלתה על גדותיה, והוא נאלץ למצוא מיקלט על העץ מפני השיטפון יחד עם מיש-פחתו מרובת-הילדים.

הבמאי פטר באקשו, שהגיע לפסטיבל הסרטים בקאן כשרגלו חבושה בגבס, טען שפליקאן אינו אלא גירסה הונגרית של שוויק — בחור תמים המאמין בניצחון הסוציאליזם, והרואה עצמו כחבר נאמן של המיפלגה. "בדיוק כפי שאני עצמי הייתי", אומר באקשו, ומזכיר ש-בנעוריו כתב שיר הלל לסטאלין.

מובן, שהסרט הוא הוקעה של כל הכי-לול תחת הכותרת "פולחן האישינות", שמוגדר היום כאחת ממחלות הילדות הקשות של הקומוניזם. אם היה דרוש זמן רב כל-כך עד שביקורת זאת תורשה לצאת לאור, אין זה רק משום שבאקשו הסתיר כוונותיו פחות מכל מה מחבריו. ראשית, הוא עשה זאת לפני אחרים. בשנת 1969 היה עדיין מוקדם מדי כדי לדבר בחופשיות רבה כל-כך על מחדלי העבר. שנית, אומר באקשו, "האמינה שפולחן האישינות נעלם עם מותו של סטאלין היא בלתי-מציאותית לחלוטין."

למזבת העם. השאלה המגרה כל עיתונאי מן המערב היא: האמנם כל זה שייך לעבר, ואם כן, אז מה הסעם להלקות גוויות מתות?

תשובתו של באקשו אופיינית לכל סיגנון החשובות של אותם אשר אינם יכולים לומר את כל מה שבלבם, אבל גם לא יסכימו לעבור על כך לסדר היום: "מן הרגע שבו מצביעים על הגיחוך שבמעשי האיוולת מן העבר, יש סיכוי טוב יותר שלא יישנו בעתיד. חוץ מזה, פולחן האישינות לא חוסל במחי יד, כמו שסוגרים תריס" והרמו ברור.

כמאי פטר באקשו בגרות והומור

גולד וג'קסון: חבל שלא רואים את בוסטון

אחרי-כך, המרצה רודף-השמלות, שנופל כל הזמן מן הפח אל הפחת ובחזרה, וכן הלאה. אבל כאשר המאפיונים השלומיאליים מחסלים אנ-שים ביריות מדוייקות, והביריונים התאומים שוברים עצי-מות ביעילות סאדיסטית, ומצפון האומה האמריקאית, כפי שהוא מתגלם באישיותו של ג'ורג' ואשינגטון, מתנפ-ן לפני העיניים — קשה לחייך בלב שלם.

תדרוך

חובה לראות:

תל-אביב — הכפיל, אנג' ורה, הקר-קט, מוסקווה אינה מאמינה בדמעות, ברוזים, בחו של כורה הפחם, אנשים פשוטים.

ירושלים — המפיקים, מוסקווה אינה מאמינה בדמעות, המפיקים, טוראית בני-ימן, הדוד מאמריקה, התוודעות.

חיפה — אנשים פשוטים, טוראית בני-ימן, התוודעות.

תל-אביב

*** **הכפיל** (פאר, ארצות-הב' ריח) — צעיר, המבוקש על-ידי המיטרה, מוצא מילט בתוך צוות-הסרטה. מישחק תעתעונים של מציאות ודימיון. הרהורים על מהות הקולנוע, על תפקיד האמנות ועל מקומה בחיים. מישחק מאלף של פיסר אוטול בדמות במאי כלייכול.

*** **אנג' ורה** (גורדון, הונ' גריה) — נערה צעירה עוברת את מסלול האינדוקטרינציה הפוליטית בהונגריה שי-לאחר המלחמה. גישה אנושית מופלאה לנושא יוצא-דופן. ביקורת חריפה לא רק על פיגעי הסטאליניזם, אלא גם על העוול שבכל מיטטר טוטאליטרי.

מעניין שבתקופה שבה היה הסרט עדיין אסור, עיבד באקשו את התסריט לספר, וזה הפך להיס ממדרגה ראשונה. ומן הרגע שהסרט הותר להצגה, כך הוא מספר, יש מורים רבים להיסטוריה ב-הונגריה. המעדיפים לקחת את כל הכיתה להצגה העד, במקום להרצות לפני תל-מידים על אותה תקופה.

אין ספק שכמה מן הדברים הנראים בסרט, גם אם אינם נאמרים בפירוש — כמו דמותם של אנשי הביטחון המלווים את פליקאן במסעות הלימוזינה שלו, והז-מוכרים את שליחי הסנדק, או האח הגדול, לבוש המדים, שמולך ביד חזקה על האומה כולה, "לטובת העם, כמובן", והמוכיר בחיצוניותו כמה מנהיגים קומי-ניסטיים החיים עד היום, כמו החבר ברזיגיב לדוגמה — עוזרים לפופולריות של הסרט במולדתו.

מיספרם הרב של המבקרים משאר אר-צות מיורח אירופה, שמהירו להצגות סרטו של באקשו בקאן, מעיד בבירור, כי הסרט עדיין אסור להצגה בביתם. אשר לבאקשו עצמו, הוא נראה מרוצה ושב-ענתה, כמו חתול ששתה את כל החלב לפני שהספיק לקחת אותו ממנו. "אני מאמין עד היום בכל דבר שהכנסתי לתוך הסרט, ניצב מאחורי כל מה שהוא אומר, ואני גאה שעשיתי אותו."

פליקאן והחבר ויראג בשיחה עם הגנרל הגנרל דומה לברזנייב — לא במיקרה!

נאמר של נייר

הספר על ארץ ישראל ש...הוקמה בידי המערך ומתחלת בידי הליכוד * ספר "כחול לבן" בנוסח פראנק האריס * אינפנטיליות במסווה של "סיפור חינוכי"

מולדת

עדנה

בימים אלה ראה אור ספר מרתק על אהבת ארץ ישראל: אל ארצך, אל מור לדתך מאת עמוס קינן. הוא מפקיע את המונופול הכוזב של "אתבת ארץ ישראל" מידיהם של משה שמיר, אנשי גוש אמונים וכל האחרים שנטלו את אהבת הארץ וזיווגו אותה עם רעיונות הימין המסורף. ספר זה מעניק עדנה לכתיבתו הממוספת של עמוס קינן.

במילים: "כשיופיעו שורות אלה, הוא כבר לא יהיה. הוא יבלע בסופות-חול, כתמטינה, כשם שאחת לפרק זמן הוא נבלע גם במלחמה..." פותח קינן את סיפורו, ועובר עד מהרה לכימעת-לייריקה: "אבל יש לנו אביב, קצר, פראי, משגע, וכמו האביב של 1980 לא היה, ומי יודע, אם יהיה. לא היתה שנה כזו, שבה ה' ארמה השתעקה מרוב פריחה, התפרצה בירוק, התכספה במרבדים צבעוניים, הת- מלאה ניהוחות, ומי היה מאמין שכל-כך הרבה זרעים מחכים בארמת התלאות הזאת להורגנות..."

אל ארצך, אל מולדתך הוא ספר של מטאמורפוזת. שבמהלכו עובר רבי-גם של ציניות צברית וארץ-ישראליות בין ה- קטבים של הקשיחות והרכות הבשל, דרך ניסוחים של המורח-התיכון... "או, לראות שיתאום מרבדים אדומים של פרג על חוף ים-המוות..." שורר קינן מצבורים של תמונות-זיכרון מעברו, ילדותו, בחרותו ובגרותו, עד למציאות הכואבת והמדכאת של שנות ה-80.

קינן ממשח את המציאות בהגדרות כמו: "כאשר עקרו הישראלים את האל- מונים מיב-סוף, אמרו: מה יש, בין כך אנחנו עומדים להחזיר אותם למצריים. אבל כמו שאמר מוטי קירשנברג: למי חשבו המטיילים להחזיר את הכינרת כאשר רמסו אותה?"

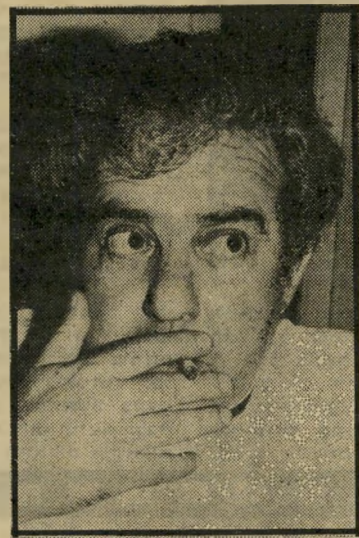
העבר המתרחק והאוהו הרומס הופכים בעטו של קינן לספרות: "פעם היה חול, כתל אשר על שפת הים. עכשיו אין חול. החול נהים קלרין. החול היה פואבלו אספניול. החול נהים ניניו. החול נהיה תחנת-יבוק. מי שרוצה עכשיו לחפש חול, צריך להתאמץ..." ובסוף התרצאה, הגעגוע בין דיאקטיות ואהבה, מגיע קינן לנקודה, שבה הוא אומר: "יש ילדים של העמק, ילדים של ההר, ויש ילדים של החולות. אני ילד של החולות, וכאשר הם נעלמים, נעלב לי הלב שבו נר- לדתי, ומי שרוצה, יכול לקרוא לזה מולדת. אז בעצם אני מסויר כמה שנשאר מהמולדת האבודה..."

את הסיור במולדת האבודה עורך קינן מ-אסיקים קיבוץ עשיר. אבל הוא דומה לשכונת-טינו. אם היתה רואה את הבתים של אסיקים ליד תל-אביב, היתה מתניינם למאבק ציבורי לפנות את מישפחותי- העוני מן המינים הללו..." ועד אל אירוט-נצרת: "פרח פוריאליסטי. כאילו פלורידו דאלי צייר אותו..." והלאה אל "תאנה היא תרבות שלמה, תרבות של אושר ועל ישיבה על הארמה ושל התי- מונות של הארמה ושל השתייכות אליה..." וכלה ב"כפר ערבי, כפי שהיה פעם, כבר לא נשאר בשום מקום. מה שלא נהרס במלחמה, נחרב לאחריה. ומה

עמוס קינן - אל ארצך, אל מור לדתך; הוצאת עידינים - ידיעות אחרונות; 248 עמודים (כריכה קשה).

שלא נהרס מהר בסערה, נהרס לאט-לאט ובישיבה-הרעה. במקומות שבהם נותרו ערבים, הם בעצמם הרסו והורסים את כפריהם. הם הורסים אותם בדרך תיובת: הופכים אתם לשיכונים יהודיים. עם כלונסאות כמון מצחיקות, עם גגות רעפים אדומים מצחיקים, ועם רהיטי פרמאיקה מצחיקים..." מתוך תיאור אקולוגי-למחצה, שולח קינן חץ-שנון לעבר "הגוף המיטי תורי ביותר הקיום במדינה הזאת", הלא הוא מינהל-מקרקע-ישראל, שעליו הוא מספר: "זה גוף שיש לו מנהלים מיטי תרניים, עם מדיניות מיסתורית, ועם פינקסים מיסתוריים, ועם בולדוורים שי לעולם איש לא יודע מי שלח אותם ולא ומדוע. זה גוף המשיב את מי שהוא רוצה היכן שהוא רוצה ומוריד את מי שהוא רוצה מהיכן שהוא רוצה. הגוף הזה, נישמתה של הציניות המכשעת המכוונת- להבדיל מהציניות המכשעת היפה - דומה למכונות של האמץ השווייצרי טינגלי, המכונות ההורסות את עצמן ולבסוף שורר פות את עצמן..."

מגביה את דיאלוגיה של אדמה חרוכה מוליך קינן את הקורא לפרק שכותרתו

סופר עמוס קינן
אמת על החיים

"אל אדמונית החורש" - אל הסחלבים, הקידה השעירה, נורית ירושלים, המלך ריחן והזותר, וחורו כמו בקונטרס-פונקט אל: "לא מכבר ישבתי כבהריים עם זאבקי. זאבקי היה, ואולי עודנו, מגיד כצהיל. על כוסית, שאני שילמת, הוא הציע לי להקים אגודה של אלה שמפנים את הגב. מפנים את הגב אל שאון העולם והמונו. מפתלים בעין פקודה על כלב משתין על גזע עבות, מריחים גיבעול, מתפרקדים תחת תאנה, רואים מרחוק תימרות אבק או ערפל, ולא חושבים על שום דבר. זאבקי, אתה הובלת אנשים תחת אש במי יודע כמה מילחמות. אני מצטרף לאגודה שלך. זמן לנת..."

עמוס קינן מביא לקורא ארץ-חדשה, שאותה הוא מבאר בהגדרה: "יש משוה ראשוני, משוה בין חוויות רובינון קרונו וזו של שרלוק הולמס, בגילוי ארץ חדשה, כפיענוח צפונותיה ובפיתרון חידותיה..." הוא מעניק בספר זה ריחות של ארץ, שהיא מקור היהדות ומיקלט היהודים. מעמיד את האיוזב מול ארו הלבונו, וקובע: "אני מצדיע בפניך, האיוזב אשר בקיר".

פעם, בילדות הארץ-ישראלית הרחוקה, כאשר הביירונוט לא היתה ברחובות, וההתנחלות המטורפת לא היתה בשדות, הבסיס למציאות היהודית החדשה, ולא-י דיאלוגיה, היו צעירים שהיו הולכים בשדות עם מדריך צמחי ארץ-ישראל ומייבש צמחים. קינן מביא באל ארצך, אל מולדתך הצלבה מרגשת של המדריך וה- מייבש בכפיפה אחת. תוך שהוא מסביר דברים כמו: "כל זה מפני שאבותינו שחיו כאן לא הניחו ירק אחד הניתן למאכל, שלא אכלוהו, ולא הניחו צמח אחד לרפואה, שלא ריפאו בו..." אבל "אנחנו שכחנו את חכמת אבותינו ועתה לומדים אותה סנוכינו שוב, כאשר הם חוזרים משויל באירופה. לומדים לומדים, ואין מי שיאמר להם, שכל זה מצוי מתחת לאף. רק להתכופף ולהרים..."

האדם תבנית מולדתו מומחש. כאן בר- פרק, אלה תולדות שאלתיאל, המוקדש לשאלתיאל בן-יאיר, שאותו הוא מתאר: "היה לו שפע כריטי עבות וכובע ברט של מונטגומרי. היתה לו תעודת- זהות מנדטורית שישאה עם ערבי. הי- מיקצוע ומקום המגורים: סוחר בקר מבית-שאן... הוא נולד במטולה, למיש- פחה של קוואקום, שהתגייס ועלו ארצה בראשית המאה... אחרי שנולד כקוואק יהודי, למד גם להיות ערבי... לא אהבו אותו. וגם אי-אפשר היה. אף פעם לא היה שוכב לישון עם כולם. לפנות ערב, כשרה, היה לוקח את הפריה, מתרחק כמהלך חצי קילומטר מהפלחה, הופך לו שוחה לרשון בה לבדו. הוא לא האמין ששכיבה של אנשים נוסכת ביסחון..." וקינן מביא את סיפורו של בן-יאיר, כסיפור התפוררות ומוות של דור שלם, סיפור המסתיים כך: "אני יודע שזה סיפור מסיפורי הארץ, ושהוא מקום כי ארץ, וכאשר אני נודד ברכים, כאן או במקום אחר, אני לפעמים נוכר במקום ששמו שאלתיאל בן-יאיר, מקום הדוהר על פוס, חורש את האדמה, יורה בצופר באוויר, קופץ עלה של עשב ויוצא לי מילחמה..."

מאפיינים של דור, שנמס ונעלם, עובר קינן לפרק "יש חיים לפני המוות", וורק בלאקוניות: "אז מי שרוצה להי- ווכח שאפילו בתל-אביב יש חיים לפני המוות, שיכוא למרכז המיפתחי, ללוויני סקי..." רובע שבו גילה את אותה ריקמה פעלתנית הקרוייה חיים, ריקמה של אנשים פשוטים, נטולי יומרות, אשר חיים למען החיים, אותם אנשים שהספרות העברית טרם גילתה את קיומם, אותם אנשים שמשוררי רחוב דינונגוף מתקו אותם מתודעתם. וקינן מסביר את קיסמה של אותה ריקמה: "מפני שמולדת זה לא רק פינות-חמק, לא רק מעין, חורשה, הר גיבוקה ועמק, שרות רשמיים. הפני- לדת זה גם חנות-מכולת..." ומיד ממשיך וקובע: "פעם אמרתי למישהו שהמדינה הרגה לי את המולדת..."

בגלריית הפרקים, שבה מצליח קינן להמחיש את סיפורה של אותה מולדת, מצוי הפרק "פיפטי וואן מת" שבו הוא מספיד את הבית מס' 51 ברחוב הירקון, שבו היה באר שאיננו עוד, שבלעדיו תל-אביב, "שוכב לא תהיה מה שהיתה..." פרק זה מצמיח את המיתולוגיה של רחוב הירקון, כאשר "אידישה שרפה, רחוב הירקון פרח..." תמונה של דור, שהולך וכלה, שאותו מגדיר קינן: "הכל היה פולני. פולני עם שיני זהב, פולני שמרדך פולנית ולא אידיש. עם חליפות כחול- כהה ועניבה. עם מימחטה לכנה בכיס

שאלתיאל בן-יאיר נאשם יחד עם עמוס קינן בהנחת פצצה בביתו של שר- התחבורה הדתי, דויד פינקס, השניים זוכו.

ואפילו פרח ציפורן אדום..." ואחרי באר פיפטי וואן באו המילחמות, והפרק "בעיקבות המים והדם" אומר: "הארץ הזאת יפה מדי, הירואית מדי. מתחת לכל עץ נדול, ענף עבות, קבר. בתוך כל תל ויפחה, קבורים סודות נר- ראים. סודות של מרד, של מצור, של שבת, של חורבן. כל מעין המפכה בין הפלעים מספר סיפור של מצור ואבדון. החי והצומח נפגשו כאן כשם שכל הממלכות נפגשו כאן..."

הפרק, טיול באוטונומיה" מוליך את המחבר דרך השטחים הכבושים אל "הנהגה אנחנו בירושלים. כל האוטונומיה הזאת, נסיעה בליכוד קצרה. נסיעה של 360 מעלות מ-1979 אל 1948. הגצה בתוך רגע בליכוד קצרה. בתוך כיבת ארץ כה דלה וקטנה. שוב דבר, כימעט שום דבר לא השתנה מאז ארץ כנען. שוב אתה עומד לפני הארץ המובטחת..."

בפרק "מותו של גנן" מביא קינן את סיפורו של הצייר סילומה ברם, צייר ישראלי, מת ונקבר בפורמנטרה, באיים הבלגיים, בספרד... צייר-יורד, שבאמר צעותו מעמיד המחבר את עניני הירידה במבט שונה: "מדוע עוזב אדם את מור לדתו, איננו יודע. מולדת היא סיפורי אהבה, ולא לכל סיפורי-אהבה יש הפי- אנד..." אבל "אדם יכול ללכת ממקום, למקום עם המברג שלו, עם המשורר, עם הכינור, עם המכחול, אפילו עם הרובה. רק לא עם העין. העין אינו הולך. ואו השאלה, מדוע אמרו, האדם עין השדה? לא יודע. אולי מפני שגם האדם, בעצם, לא הולך, הוא נשאר..."

במארג בלתי-חדל של סיפורים אודות אנשים וחוויות, המרכיבים את התש- תית ואת מלח הארץ הזאת, עורך קינן מיפוי כימעט-טופוגראפי של הדבר ש- אותו הוא מכנה "מולדת". חוף-הים, הרי-ההודה, עין-גדי ויס-המוות. הוא מקשה, האם המידבר גווע? מחפש אמת ולקחים, ומעיר כלאחר-יד: "אילו היו שואלים אותי מה הלקה של עזיבת סיני, הייתי אומר ללא היסוס: לחזור ולהשקע בארץ-ישראל את האהבה ואת התבונה ואת המסירות ואת הלב, שהשקענו ב- סיני. לחזור אל רמת-גן ואל פתח-תיקוה, אל חדרה ואל צפת, ולהשתדל למהר אותם מן השקיון המשומם... לשמר את הטבע, להוציא את האנשים אל הטבע, ולהכניס את הטבע אל בתיהם ואל חייהם..."

סיני, ופינוי סיני, מעניקים לקינן מצ- בור של דברים. בנושא הפנוי הוא מעמיד למיבוח את יושרו ואת אמונתו הפו- ליטיות, ואומר בחשיפה מלאה: "יש כאם כפרדה. אני אומר לעצמי שלום. אני אומר לעצמי שפינוי זה לא ארץ ישראל. אבל אני לא בליכוד מצליח. אני שוין לאנשים המקבלים תחושות דרך הרגליים. לא דרך מילים. לא דרך סיפ- מאית, לא דרך מסורת ולא דרך היס- טוריה. רק דרך הרגליים. אתה צריך ללכת. לשאוף את הרוחות, לקלוט את הצבעים. רק כך נוצרת משמעות. מדינת ישראל קמה דרך הרגליים..." מתוהן של סיני, אל האנשים של סיני, שאותם מגדיר קינן: "לאנשי אפירה חיים פור- לים. ביום הם צבא, ערב גנרלים. ביום ארסיים, בערב אבירים. ביום הם עובדים, בערב הם חולמים. ביום הם ילדים ובערב הם כובשים. אנשי אפירה הם מאודימאור ישראלים. הם ישראל של היום, הם החלוצים והם החלוציות של היום, רוב החלום הישראלי של היום, והם גם שיכרו של החלום. אפירה, כמו ישראל, הלקמה בידי המערך ומתחפפת בידי הליכוד..."

הפרק, "היום בו נפלה גמלא" הוא

יצחק קלה וישמעאל ינקה

ציטוט

„אמא! מיס!“ אמר ישמעאל.
 „נגמרו המיס ישמעאל ינקה,“ אמרה הגר וליטפה אותו בזהירות.
 „אז תני לי אוכל, או בננה! מהר!“
 „נגמר האוכל!“ אמרה הגר, ושמה את ישמעאל מתחת לשיח והלכה לחפש מיס ולא מצאה. התחילה הגר לבכות. אז שמעה את מלאך אלוהים אומר: „למה את בוכה, הגר?“
 „ואיך לא אבכה?“ ענתה, „הילד רוצה בננה, ולי כבר כואבות הרגליים שזה נורא...“
 „אל תפחד,“ אמר המלאך. „אלוהים שמע אתכם.“
 „אז איפה הבננה?“ שאלה הגר.
 „בננה! מלאך אלוהים מדבר אליך — ואת עם הבננה שלך!“
 „אז — לפחות — מיס!“ אמרה הגר.
 „אני צמאה שזה נורא.“
 „קחי מיס!“ אמר המלאך — והנה לפניו בארמיים.
 שתו הגר וישמעאל לרוויה והמלאך אמר: „אני צריך למסור לך הודעה: אלוהים אמר לי למסור לך שישמעאל יהיה עשיר ונכבד כאשר יגדל. ממנו ייצא עם גדול, עם של לוחמים וקצת גיבורים.“
 „אמא! אני רוצה בננה!“ אמר ישמעאל. „וגם פיתה!“

נאח: עודד בורלא

לאברהם היה עוד בן ושמו ישמעאל. שם אמו — הגר. ישמעאל זה היה באמת פרא-אדם! פעם שיחקו ישמעאל ויצחק בחצר. שיחקו — והתחילו לריב. „אתה חייב לי כבר שתי גולות!“ אמר יצחק.
 „לא נכון!“ קרא ישמעאל, „תיכף תקבל אגרוף בבטן! אתה חייב לי גולה!“
 „אבא!“ קרא יצחק, „ישמעאל מרמה!“
 „יצחק מרמה!“ צעק ישמעאל ודחף את יצחק. יצחק נפל ונפצע במרפק. אמרה שרה לאברהם: „אברהם — זה כבר אי-אפשר! הילד הפרא הזה עוד יהרוג את יצחקלה שלנו!“
 „אז מה את רוצה שאני אעשה?“ הלא גם הוא בני!“ אמר אברהם.
 „זה לא מעניין אותי!“ קראה שרה — „גרש אותו ואת אמו! או שהם ילכו — או שאני אחזור אל אמא שלי! שמעת?!?!“
 ראה אברהם שאין דרך אחרת, נתן להגר לחם ומים והוליך אותה ואת ישמעאל בנה למידבר.
 „לכי ישר ישר — עד שתגיעי — לאיזה מקום,“ אמר.
 הלכו הגר וישמעאל בנה והלכו ולא הגיעו לשום מקום.

הפרק שבו משיקים אצל קינן ההיסטוריה והנוסטאלגיה המרירה עם המציאות המרירה עשרת מונים. הוא מספר: „המיכתבים של ברי-כוכבא נכתבו בעצם אלינו, ורק הדואר האיטי, הדואר של ההיסטוריה ושל הגלות, הביא אותם אלינו באיחור נורא שזכה...“ אם ש״י עגנון שואל בסיפורו ועד עולם על עדיאל עמוזה, החוקר לסיבות נפילת העיר גומלידתא, הרי שקינן שואל כאן: „...מה מחפש כאן שמריהו גוטמן, כאן כנמלא? הוא פשוט מחפש את שמריהו גוטמן של אז, של היום האחרון, היום שבו נפלה גמלא, והוא רוצה לומר לו משהו...“ ותשובתו של קינן היא אידיאל אולוגית לחלוטין: „ואני מחפש את עזרא הסופר... עזרא הסופר הוא אבני האומה היהודית החרישה, זאת שנולדה אחרי החורבן, בימי שיבת-ציון, זאת האומה המוכרת לנו עד היום, שיצרה את היהדות כפי שאנו מכירים אותה כיום...“

קינן מוצא את שורש כל-רע בעזרא, והוא ממשיך: „אבל, את היהדות נוסח מדינת-ישראל יסד עזרא הסופר. וכאשר אמר לאנשיו לגרש את נשותיהם הנוכחיות ואת בניהם ובנותיהם הנוכחיות, הוא הקים מדינת-יהודים נוסח ישראל...“ ובגמלא מעמת קינן את יוחנן מגוש-חלב עם יוסף בן-מתתיהו, שימעהו ברי-גורא ואלעזר בן-יאיר. בשאלה על היום בו נפלה גמלא הוא מעמת את היהדות עם עצמה: „אין פיתרון לחירה. ומחורבן לחורבן, הולכנו עמנו את הדילמה. הרצון לגבורה, שהוא רצון החופש, ורצון-החופש חוק ונעלה מן הרצון לחיים ולפעמים היה חורבן ומות — והרצון לחיות, שהוא נעלה יותר מן הרצון לחופש, מפני שהמות הוא סופי...“ ועוד עימות של המציאות עם העבר, עימות שאותו מסיים קינן כך: „כמה נורא היה היום ההוא. וכמה נוראים היו כל הימים שבאו לאחריהם. כמה רב וכמה עשן וכמה תלאות וכמה סבל וכמה גלות תכמה כמיהות. ואין לנו ברירה אלא להמשיך, כאן ועכשיו, את מה שאנחנו...“ הפרק האחרון, 48 ו"ל, הוא המדכא שבפירוקי הספר. קינן כותב בו הספד ליגאל אלון, הספד לדור שלם שחי ומת עם אלון: „יגאל נאסף אל ארמית של 1948 ו"ל“. והוא מוכיח זאת, כאשר הוא כותב: „אלף-תשע-מאות-ארבעים“ ורשמונה היא המהפכה העברית שלא היתה. היא החלוש שחלב את עצמו וי נאסף אל עצמו...“ אחרי המיון השיטתי של המולדת, ולא המדינה, מפענח קינן את גירסתו שלו על המחול הגדול מכולם — ספק גירסה, ספק הספד-עצמי, שבו הוא מסיים את סיפרו: „הוא לא היה מרדן ולא היה מהפכן. המהפכן שולף ראשון והכן המרדן קם על אביו. יגאל אלון לא קם על אביו, יגאל אלון היה ילד טוב. הוא היה צלף מעולה, חייל ובחסד עליון, ממושמע, והיה מסוגל כהחלט לרוץ קדימה גם ביורדו שעומדים לירדת בו מאחור. הוא נורה מפני שלא ידע לרצוה. רק המהפכן והמרדן, רק הם יודעים גם לרצוה. עליכן הוא התהלך בארץ-ינו, ואת הכל על מצחו. ימתקן לך רגבי עפרך, יגאל היקר, מלך גולה בארצי, שמלכותה עדיין לא קמה ומילי-חמתה עוד לא תמה...“

אל ארצך, לא מולדתך הוא עדנה מחור דשת של הספרות העברית והישראלית. הוא מסוג הספרים העשויים להעניק לך קורא בהם ממד של אמת על החיים, מימד של תגר, ולקומם אותם אל נוכח הכוב החברתי והתרבותי שפשה בכל. זהו ספר שהביא לא רק עדנה למחברו, אלא גם לאות העברית.

שיחור

ביזבוז

דן בן-אמוץ, מחבר יליד פולין (1923), החל לפרסם סיפורים בכמות שונות בראשית שנות הארבעים, ועדיין אינו מאמין עקרונית בתשיבותה של ביקורת-הספרות. בן-אמוץ, אשר ניחן בכישרון טבעי של מספר, הצליח ביהירות הקודם זיונים זה לא הכל להביא סיפור אוטרי

סופר עודד בורלא
בהמלצת משרד-החינוך?

עורכי פילון לא באו אליו בניקיון ידיים, והחמיר השופט ד"ר לוי, שאמר: „קראתי את יצחקלה וישמעאל ינקה“ ואני מקווה שעורך פילון למד משהו מהביר קורת של כולבוסק והפסיק לפרסם סיפורים בסיגנון זה.“

אלא שהכל התעלמו מחברו של סיפור-תרעבה זה — עודד בורלא. בנו של הרופא המכובד יהודה בורלא, שהיה בנו של רב, אשר מפתחות קבר רחל עברו במישפתו מדור לדור. וכנראה שכובד הירושה הוא שהביאו לפרסם תועבה שכזאת. בורלא הוא סופר ילדים מקצועי, אשר רמת כתיבתו מקובלת מאוד בקרב גננות גני-הילדים.

מעשה הנבלה הספרותי שעשה בורלא בעיבודו „המקורי“, אך הגועני, של הרופא המקראי, ספק אם היה גורם אשר לאביו, יהודה בורלא.

ניתן בכישרון רב, שאותו הוא מבכזב מזה שנים רבות על עשיית ספרים, שאין בהם לא עדנה לעת בלות, ולא ספרות שיש בכוחה לפרנס את הביקורת. מילכד תחושת הביזבוז המלווה את הרופא מברך לאורך ולרחב 476 עמודי הספר, הוא נותר כשטעם רע בפה. נדמה כי בן-אמוץ הפך את „החושפנות המינית“ שלו למיקצוע. שהרי הספר נקרא כהענקת שמש של זיונים זה לא הכל. הפרק הי מעניין ביותר בספר הוא זה המתחיל בעמוד 473, והמביא למעללים בספר, את רשימת הקונים שלו.

איזה ביזבוז של כישרון, שירד לטמיון!

תולעי תרבות

נבלה

„כי נבלה עשה בישראל...“ כתוב בבראשית ל"ד ז'. נבלות רבות נעשו בישראל מאז ועד היום. אחת הנבלות האחרונות בתרבות הישראלית היא סיפור קצר, תחת הכותרת יצחק וישמעאל מאת עודד בורלא, סיפור שראה אור בחוברת דצמבר של כתבי-העת לילדים פילון (ראה: מיסגרת).

סיפורו האינפנטילי של בורלא זכה לסיפור עליו. לפני כשנה, במיסגרת ה"תוכנית כולבוסק, קרא דניאל פאר „קטעים נבחרים“ מתוך הסיפור, ושאל „מדוע מצויין על סיפור כזה, שהוא בהמלצת משרד-החינוך?“ התשובה לא בוששה לבוא. דובר משרד-החינוך הודיע ש"החוברת אינה מתפרסמת, בהמלצת משרד-החינוך". תגובה נוספת: פנייה לבג"ץ של המו"לים של פילון, שדרשו "זמן אולפן" כדי להתגונן. בית-הדין השיטת העליון, בהרכב שלושה שופטים, טען כי

ביוגרפי עם עמדות חושפניות מחיינו ה"מיניים. סיפור בעל נימה נוסטאלגית ל"פריחת חייו המיניים בשנות ה-40, ה-50 וה-60. מעלתו של ספר זה היא בעמדת ה"חשיפה" מול "הספרותיות העדפת" של בני-דורו, אשר המין בספרים היה מעוקר מוזוייף.

בחדש שעבר פירסם בן-אמוץ ספר מילואים לזיונים זה לא הכל תחת הכותרת זיונינו הדרן * שבו הוא מעמיד את עצמו בעמדה מקבילה לעמדה של מחבר-הזכרונות האנגלי פראנק הא"ר ריס, אשר ניסה להתמודד בארבעת ערכים של זיכרונותיו המיניים עם הרערכים הוויקטוריאניים השמרניים של דורו.

מאחר ובן-אמוץ פירסם בעטיפת סיפור החדש, בצד השני של מודעת התעמולה שלו לחי"כ שולמית אלזני, את דעת הביקורת (הסובייקטיבית) שאותה חיבר על סיפרו, הרי שכל אשר נותר למבקר להעיר הערה אחת בלבד: דן בן-אמוץ

* דן בן-אמוץ — זיונינו הדרן, הוצאת מציאות, ליד הוצאת זמורה-ביתן-מודן; 476 עמודים (כריכה רכה).

** פראנק האריס (1856—1913) עיתונאי, ידיד נשכח של אוסקר ויילד, גורג' ברנד שאו, הג'י. וולס, ודודארד קיפלינג ותורמאס הארדי. האוטוביוגרפיה שלו „חיי ואהבות“ (ספר ראשון ראה אור בשנת 1960 בתרגום לעברית) הוחרמה מטעמי צניעות, ויילד אמר על האריס: „את האריס ריס אירחו ברצון בכל אחד מטובי הבתים באנגליה — פעם אחת בלבד. ועל נישואיו, אמר שאו: „הוא התחתן עם אלמנה והציח ליח ליטול ממנה את כל העושר שלה מבלי להביא לה אושר...“ בהיותו עיתון נאי, בימי המיליטריה הרוסית-תורכית (1878), אמרו עליו ידידיו: „האריס שלח את כתבותיו מהמיליטריה, מתוך בית-קלון בעיר אודיסה.“

אחד המשברים החמורים ביותר בתולדותיה של רשות השידור מתחולל בימים אלה ביגלל יועץ שריהאוצר, יורם ארי דור. **אורי אורן**, (המכונה בפי הכתבים הכלכליים, אחיתופל), הכריז מלחמת חורמה נגד תא-כתביה הכלכלה, נגד ראש השולחן הכלכלי בטלוויזיה, **ארישע שפיגלמן**, ונגד מסקרות הטלוויזיה בעיתונות היומית, **לירי גלילי** (הארץ) ו**טובה צימוקי** (דבר).

אורן הוא העומד מאחרי החלטתו של אירודור, המסרב להתראיין לטלוויזיה בידי אלישע שפיגלמן. שבוע שעבר שיגר אורן מיכתב אל **טובה סער**, מנהל חטיבת החדשות, "היטב ידוע לך שאין הטלוויזיה רשאית להחרים הופעתו של שר זה או אחר. הממשלה עמדה לבחירה על-ידי הציבור, וקיבלה את אמונו, וי הטלוויזיה אמורה לשרת את הציבור, ולממש את זכותו לדעת. לכל אלה אין קשר לסירובו של שריהאוצר להתראיין לכתב, שעל פי דיווחיו כתבנו לכם...". ועוד דברים בוטים ומאיימים, כדי לאלץ את סער, ואת הממונים עליו, להדיח את שפיגלמן ממישרתו.

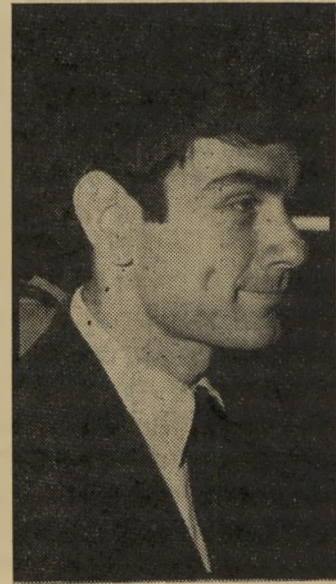
מאחר וניסיון להדיח כתב בכלייתיק שורת, בשל רצון של שר ו/או יועצו,

יועץ אורן אכל את זה מהעיתונאים

הגוש והגזר: השוער בא בשער

דים עלינו עכשיו בשיטת הגוש ו' הגזר — מכים אותנו בגוש, ורוצים שנביא להם כתבות בטעם הגזר."

כתב גוט

"איך את מרגישה בלי אבא?"

את האווירה הרווחת בימים אלה במחלקת החדשות של הטלוויזיה מסמל כתב צעיר בשם **אבי גוט**, ששימש עד לאחרונה כשוער בבניין הטל-וויזיה, ועבר הסבה מיקצועית למחלקת החדשות.

בימים אלה, כאשר כתבים ותיקים ומעולים כמו **רפיק חלבי** (השטחים המוחזקים), **יגאל גורן** (היאחזויות), **ארישע שפיגלמן** (כלכלה) ו**אורי גורדשטיין** (חברה) אינם יוצאים כימ"ט עם צוותים לדיווחים מהשטח, ממלא את מקומם אבי גוט. המביא כתבות של שתי-וערב על נושאים רבים.

שיא-השיגיו של גוט היתה כתבה שהביא בשבוע שעבר להשבוע — יומן אירועים, שעסקה במישפחה באשדוד, שבה האם הנוכחיה מתה בנסיבות טראגיות והאב מאושפז. ילדי מישפחה זו מוחזקים בידי המורה של הבת הבכורה. במהלך הכתבה שאל גוט את השאלה: "איך את מרגישה בלי אבא?"

השאלה עוררה תמיהה מיקצועית רבה אצל ותיקי מחלקת החדשות. היא לא נעלמה גם מעינו של מנכ"ל רשות השידור, **יוסף לפיד**, שהעיר למנהל מחלקת החדשות על נוסח זה של גוט.

הערה של לפיד עוררה מעט שימחה אצל הכתבים הוותיקים, שגוט ממלא את מקומם, ואחד מהם העיר: "עובי עשוי לפגוע בזכויות העקרוניות של עיתון חופשית. השיב סער, בימכתב עקרוני, שבו הוא כתב: "אני רוצה להבהיר לך באופן חד-משמעי כי הטלוויזיה לא תחרים רימה, לא מחרימה ולא תחרים את שריהאוצר, או כל שר אחר. באותה מידה אני מקווה כי אינכם מחרימים את כתבנו לענייני כלכלה, או כל כתב אחר."

כאמור, אני מקווה שלא נגיע, חלילה, למצב שבו יחרים מישהו אותנו בכלל, או כתב שלנו בפרט...". דברי תשובתו של סער ליועץ השר הרחיבו את אורי אורן, והוא ייעץ לשר להמשיך ולעמוד בסירובו, ולא להתראיין בידי שפיגלמן. במקביל, זימן שריהאוצר אליו את מנכ"ל רשות השידור, **יוסף לפיד**, ואת מנהל הטלוויזיה, **יצחק שמעוני**, ותבע מהם לקבל בחזרה את מיכתבו של סער. המנכ"ל ומנהל הטל-וויזיה סירבו, והעניקו לסער ולכתבי הטלוויזיה גיבוי עקרוני.

במקביל למאבקו בשפיגלמן, הגיש אורן למועצת העיתונות תלונה נגד העיתון נאיות **טובה צימוקי** (דבר) ו**לירי גלילי** (הארץ), בשל ידיעה שפירסמו שתייהן בעיתונות. היא אמרה שהיועץ אורן התקשר ישירות עם כתב הרדיו **גד סוקניק**, ואמר לו: "מישהו יצטרך לתת את הדין ברדיו על פירסום מוקדם להעלאת המחרים הצפויים...". בדברי תלונתו למועצת העיתונות טען אורן כי מדובר ב"רצח אופי" מצד שתייהן.

עיתונאים נוספים, המצויים ברשימת השחורה של אורן/אירודור: **גירעון עשת** מדיעות אחרונות ו**אברהם טל** מהארץ (שנגדו הגיש אורן תלונה לאגודת העיתונאים בתל-אביב).

בשיחה עם "מקורבים" אמר אורן כי שבוע כי במשך יותר משלוש שנים וחצי, שבהן עבד כיועצו של שריהשיון, דויד לוי, הוא "אכל" את זה מהעיתונאים, ועכשיו, אחרי הבחירות, הוא יחזיר להם מנה אחת אפיים.

מאחר והנהלת רשות השידור איתנה בדעתה שלא להיכנע לתכתובם של אורי דור ואורן, אין בכוחם לקבל בחזרה את מיכתבו של טוביה סער. במיסדרונות בניין הטלוויזיה מצפים שעד מהרה יפעיל שריהאוצר את הסעיף 46 של חוק רשות השידור, האומר: "הממשלה זכאית שהי"

דעותיה, וכן הודעות המטה הכללי של צבא הגנה לישראל הודעות ראש הג"א, ישודרו על-ידי הרשות בהתאם לסדרים שייקבעו בתקנות...". לדעת אנשי הטלוויזיה, יפעיל אירודור את הסעיף הזה כפי שהוא הפעילו בראשית מערכת הבחירות לכנסת העשירית.

זיכרונות תפוזים

שני זיכרונות שנערכו בחודש האחרון ברשות השידור מהווים עדיין נושאי-שיחה בחוגי התיקורת האלקטרונית. מהמיקרו על מישרת דובר רשות השידור, שבו נבחרה **אריאלה רבדה** לתפקיד, הגיע סיפור על **מיקי כהן**, שהיה אחד מתריסר המועמדים למישרת, כהן, שהיה בעבר שליח בדרום-אפריקה. היה מועמדו של **לירי גלילי**, מי שהיה יועצו האישי של ראש-הממשלה לענייני תיקורת, המכהן כיום כיועץ לענייני הסברה בשגרירות ישראל בר וושינגטון. לדעת חוגי-הממשלה היתה כישילון מועמדותו של כהן משום דחייה ישירה של המלצות שהגיעו מחצרו של **מנחם כהן**.

במיקרו למישרת עורך מבט, זכה **מיכאל לימור**, אחד המועמדים היה **צבי (צבה) גורן**, שכיהן עד לאחרונה שליח רשות השידור בלונדון. השאלה היחידה שנשאל גורן על-ידי ועדת המיכרונות היתה: "ספר לנו על ההכנות הנערכות באנגליה לקראת גישוואי של הנסיך צ'ארלס...".

מועמדת נוספת למישרת עורך מבט היתה **יעל חן**, שהיא כודש האחרון של הרינוה, חן, שהצליחה עד מאוד בתפקידה הקודם כעורכת השבוע — יומן אירועים, ושאלה על-ידי חברי ועדת המיכרונות: כיצד יכולה אשה בהריון לתפקד כעורכת מבט? תשובתה של חן: "ההריון ייגמר בעוד חודש, ואין כל סיבה שעצם היותי אם יפגום בצורה זו או אחרת בעבודתי."

פסקול

צ'חי

אחרי המאמץ הכביר שהשקיע **יאיר שטרן** באירגון מישדר לילה-בחירות לכנסת העשירית, הוא יצא לחופשה בת כמה ימים באכזב, ●●● גם מנהל הרדיו, **גירעון לב-ארי**, יצא אחרי ה בחירות לחופשה בת כמה שבועות ב-חוצלארץ, את מקומו ממלא, בהיעדרו, מנכ"ל רשות השידור, **יוסף לפיד** ●●● על השאלה מי יחליף את הברדן לרדיו **טוביה** בתוכנית שחק אותה, בשל "פרשת הצ'חצ'חים" אמר השבוע אחד העובדים הטכניים של הטלוויזיה: "המועמד הטבעי לתפקיד הוא צ'חי". העובד כיוון את דבריו למנהל הטלוויזיה, **יצחק שימי עזני**, המכונה בפי כל "צחי" ●●● בקרב יועצי-הלשון של רשות השידור עורר תרעומת רבה כתב הספורט **ניסים קלווית**, במהלך שידור חי מתחרויות האתלטיקה במכביה העשירית אמר על אחד המתחרים, **גירעון הרמז**, ששבר את שיא ישראל בקפיצה לגובה: "הרמז נתן פוש עצום...". לדברי הבלשנים, הי מילה, "דחיפה" עדיין קיימת בעבריה ●●● יש הרואים במאבק המתנהל בי ימים אלה בין יועץ שריהאוצר **אורי אורן** ובין צמרת רשות השידור, את טבילת-האש הראשונה של הדוברת החדשה, **אריאלה רבדה**, רבדה, שעד השבוע שעבר היתה דוברת משרד השיכון, עבדה במשך כמה שנים במחיצה אחת עם אורן, שהיה או יועצו של שרי השיכון לרדיו לוי. נאמנותה של רבדה לרשות השידור במהלך מאבק זה עשויה לייצב את מעמדה בתפקידה החדש ●●● כתב הרדיו **מרדכי (מוטי) עזן** מסקר בחודשים האחרונים אירועים בעלי גוון "ימני" או "דתי", בקרב חבריו בחטיבת החדשות ברדיו זכה עזן בכינוי כתב גוש-אמונים ברדיו, בשל האהדה אותה הוא מביע להם ●●● מישדר מוקד ביום הרביעי האחרון נדחה במחצית הי שעה ויותר, ביוזמתו של שריהשיון והתרבות ו**זלזלן המר**, שלא היה מוכן שהדיון עמו ייערך במקום מישחק-הגמר בכדורסל של המכביה בין נבחרות ישראל וארצות-הברית. המר הבחיר לראשי הטלוויזיה שאינו מוכן שישנאו אותו בשל כך ●●● המפיק האירגוני של עמוד האש, **יעקוב (יענקלה) אייזנמן**, עשוי לקבל בימים אלה מישרה של עזר אירגוני למנהלת מחלקת-התוכניות בעברית, **אסתר סופר**, עם כניסתו ל-תפקיד זה תוכל סופר להתפנות לעיסוק בצדדים הרעיוניים של גיבוש תוכנית ושיבוץ התוכניות של הטלוויזיה בעתיד.

אחימאיר על "תת-התרבות של פאפו"

יעקוב אחימאיר

לא מוסד שמפרגן

בגין נכנס אל בניין הטלוויזיה, הוא חש עצמו כנכנס לטריטוריה זרה, כאשר נכנסתי איתו לחדר-האיפור, ולא אמר: יבין, שפיגלמן ואחה — עבדתם בשירות המערך. והרי ידוע שראש-הממשלה אינו אדם המסתיר את רגשותיו מפני אנשים."

בעבר-ראיונות בהנחיית **איתן דנציג** בתל-אביב חשף עורך מבט לשעבר, **יעקוב אחימאיר**, מעט מעולמו, בתקופה שבה כיהן בעמדה בכירה זו. בין שאר הדברים, השיב לשאלות מראיינו:

● "הטלוויזיה אינה מקום עבודה שבה אתה מקבל עידוד כלשהו על מה שאתה עושה."

● "אם יש התלהבות כזאת אצל אנשים כמו רוני מילוא, אולי יש להם איוה רגשינכם על זה שהטלוויזיה הצביעה על מחדלי הממשלה, בעיקר בתחום הכלכלי, וזו אולי תגובה על כך."

● "אני חש באווירת, עליהום, הציבור שונא את הטלוויזיה. אני יכול לחוש שהציבור סובל מאיזו אינחת מהטלוויזיה. יכול להיות שיש צביבור עייפות או עצבנות בנושא זה."

● "אני מגיח שאני אדם שיכול לעמוד בלחצים פוליטיים המוכתבים מלמעלה. אבל בסופו של דבר אתה מתעייף מזה. הנהלת רשות השידור זה לא מוסד שמפרגן לך. היא לא מצפה לראות אותך מצליח, או עושה את עבודתך נאמנה. אין עידוד או טפיחה על כתף, אם אתה מצליח."

● (בתגובה על השמעותיו האישיות של עורך-הדיון **אהרון פאפו** בועד-המנהל): "כל פעם אני אומר שלא אני על דבריו. אבל הוא אומר דברים חמורים, בנוסח, אם עוד פעם יהיה פוגרום או רצח בתכרוך, הוא יראה בי את האחראי האישי. ביטויים כאלה של פאפו הן תופעה של תת-תרבות, להבדיל מהתרבות של הבייביס באנגליה, היוצרת תיאטרון, באלט ודראמה. לדעתי, המוסדות העליונים של רשות השידור לא צריכים לסבול תופעה כזאת כמו של פאפו. זה שאיש אינו מפסיק אותו זה רק תופעה-לוחאי של תת-תרבות." ● (על תכנית מוקד שבה השתתף מנחם בגין): "כאשר

יום רביעי

22. 7

● **סידרה לידדים:**
עולמו של זולט דיסני (5.30) — שידור בצבע, מדבר אנגלית: הסרט הרפתקת דאסטי הפרדה מספר על ידידותם של מחפשי-זהב זקן ודאסטי הפרדה.
● **מרע כירויני:** חלון
● **צי החלד (6.15) — שידור בצבע, מדבר אנגלית:** תקלה מסתורית משתקת את

מקדואל: הסהר הנזעם יום רביעי, שעה 10.05

כל מערכות הכוח של כדורי הארץ.

● **סרט טלוויזיה:**
הסהר הנזעם (10.05) — שידור בצבע, מדבר אנגלית: סיפורו של צעיר נמרץ וספורטאי מצליח, אשר נפגע בתאונה, ונשאר מרותק לכיסא גלגלים. הצעיר מת אהב בצעירה, שאף היא אינה

בגין + פרס: הנבחרים יום חמישי, שעה 9.30

יום חמישי

23. 7

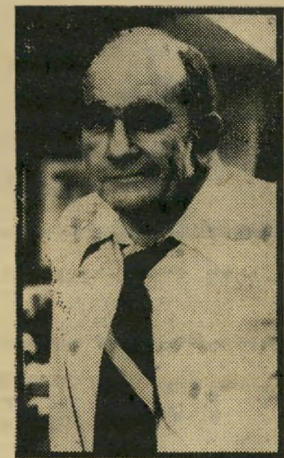
● **מוזדד:** אל הציפור (5.30) — שחור
● **סרטו של הבמאי נדב לויתן על המשורר הלאומי, חיים נחמן ביאליק.**
● **סידרת טלוויזיה:** יודי לב צרה (6.32) — שחור, מדבר אנגי

שבת

25. 7

● **תיעוד:** ג'אבר ושלמה (6.30) — שחור
● **לבן, מדבר עברית וערבי (בית):** סיפורם של ג'אבר ושלמה, שני פעילים במועצת הפועלים בירושלים, אחד ערבי והאחר יהודי. הסרט מתאר את ההיכרות ביניהם שנערכה לאחר תום מלחמת-ששת הימים — כאשר התברר כי לפועלים במזרח-ירושלים אין כל הגנה מיקצועית וכל זכר יות חברתיות. ג'אבר היה בר ראשון שהתחיל בפעולת אירגון הפועלים הערביים במזרח העיר בשיתוף עם שלמה. היום הגיע מיספר הערבים החברים במועצת-הפועלים לכדי 12,000 פועלים מאורגנים.

● **סידרת טלוויזיה:**
דאלאס (10.05) — שידור בצבע, מדבר אנגלית: הפרק התיק האדום — חלק ב' מתאר כיצד מאמינה פאם שגיי אר' טמן פח לאחיה קליף בארנס, כדי להפיליו ברצח מזכירתו של גיי אר' לשעבר, ג'ולי גריי. פאם מת-

אספר: לו גרנט יום ראשון, שעה 10.00

ליטה לעזוב את בית מישפחת יואנגי. בובי משכנע את פאם ואת קליף שהוא רוצה לעזור להם במלוא הכנות, ותוך כדי כך הוא חושף ראיות, שיביאו לשיחרורו של קליף בארנס. במקביל לומד בובי יואנגי את כל המעשים הבלתי-חוקיים שגיי אר' מעורב בהם.

● **סידרת מתח:** הי מיקצוענים (10.50) — שידור בצבע, מדבר אנגי (לית): הפרק מחסה על הג מביא עוד אחד מפרקי שרר תי-הביטחון הבריטיים.

יום ראשון

26. 7

● **מוזדד:** אהבתי (8.03) — שחור (לבן): תוכניתם של מאיר שליו ואריק סיני (זמר). זוהי תוכניתם האחרונה לפני צאתם לחופשת-הקיץ.

● **סידרת טלוויזיה:**
לו גרנט (10.00) — שידור בצבע, מדבר אנגי (לית): הפרק צנזורה. מערכת הטריביון של לוס-אנג'לס מתמודדת עם הבעיה של שריפת ספרים אסורים בעיר סמוכה. כתב רוסי מנסה לאתר את הגורמים שהביאו לשריפת הספרים, ומגיע למורה, המעור-

מבחרדיו: מוסיקת לילה

בימי שישי בלילה, 10 דקות אחר-חצות, ברשת א', מביאים אילנה צוקרמן ואלכסנדר תמיר את תוכניתם „מוסיקת לילה“. בתוכנית (24.7): משירי ציליה דראפין, בליווי „סמינה על האוקיאנוס“ לראוזה, „הרועה על הסלע“ לשוברט, „פואמה לכי-נור ותזמורת“ של שוסטון, אנדנטה מתוך קונצ'רטו לחליל למו-צארט ועוד.

מארחות את האז לניגון (8.30) — שידור בצבע, מדבר ומזמר אנגלית: האורה הוא השחקן האל ליני דן, שזכה להצלחה בברודוויי. הוא מתאר את השלבים שעבר כדי להגיע למעמד של כוכב. שידור חוזר: קן מת'יג קומתי-קרקע (9.30) — שחור-לבן: אחת הי הפקות האחרונות של תיאטרון שידורי ישראל (מלפני כשני תיים), ובה שני סיפורים קטנים על אורח-החיים בתל-אביב. הראשון בסרטים, אחת-עשרה שחור טרפון, מספר על הטי רדה טלפונית היוצרת קשר בין שני המשוחחים. הסרטון השני, שלושים ושש מגולל את סיפורו של צעיר, המסרב בוקר אחד לצאת ל-עבודה. מצב מוכר זה מסתיים בצורה מפתיעה ומשעשעת. משתתפים: איריס לביא, איל גפן וסמדר ברנר. במאי: אבי כהן.

● **דראמה:** סיפורו של קפטיין וידיאו (11.10) — שחור-לבן, מדבר אנגי (לית): דרמה נוספת של תיאטרון הכורסה, אודות שני בני-זוג המנסים למצוא פיתרון לבעיותיהם במירפאה משוכללת ומודרנית.

יום שלישי

28. 7

● **צרכנות:** כולבוטק (8.30) — שחור-לבן: תוכנית הצרכנות של הטלוויזיה הישראלית, בהנחייתו של דניאל פאר.
● **בידור:** אוליביה ניוטון-ג'ון (10.20) — שידור בצבע, מדבר ומזמר אנגלית: תוכנית-בידור בי-השתתפות אלטון ג'ון, אנדי גיב, קליף ריצ'ארד, סינה טרי נר וג'ין קלי (שידור חוזר).
● **תנ"ך:** חידון הי תנ"ך הארצי (10.50) — שחור-לבן: שידור ישיר של גמר חידון-התנ"ך הארצי, שיועבר מבית-החיל בתל-אביב. מפיקה: נעמי קפלנסקי.

ניוטון ג'ון: בידור יום שלישי, שעה 10.20

רחל מרחלת על כל העולם

הרוח החיה

של יהודה ברקן

לך תדע, הבן-אדם עושה רושם של אבל וחפוי ראש, מסתובב לו עם מבט עצוב בעיניים, שבא לבכות וללסוף לו את הראש, ואז אתה לא מספיק להגיד ג'ק רובינזון, והבן-אדם עליו. תשאלו את יהודה ברקן אם זה לא מה שקרה לו לאחרונה. איך שאתה, נילי, עובה אותו לטובת הפסיכולוג שלה. הוא החליט שהוא לא הולך לסבול הרבה זמן מהעניין הזה.

יהודה הכיר בחורה בשם רוחלה לנצנר, וכעת אפשר לראות אותם בכל האירועים הכיחיי בעיר, צמודים ומאיי שרים. רוחלה היא אהבה ישנה של יהודה ברקן, גם נילי היתה אהבה ישנה — מסתבר שהבחור פשוט גילה את השיטה. רוחלה עובדת כחשבת בכפר-החמבה, ור היא צמדה ליהודה ברקן כמו אחת ש מאוהבת בו באמת.

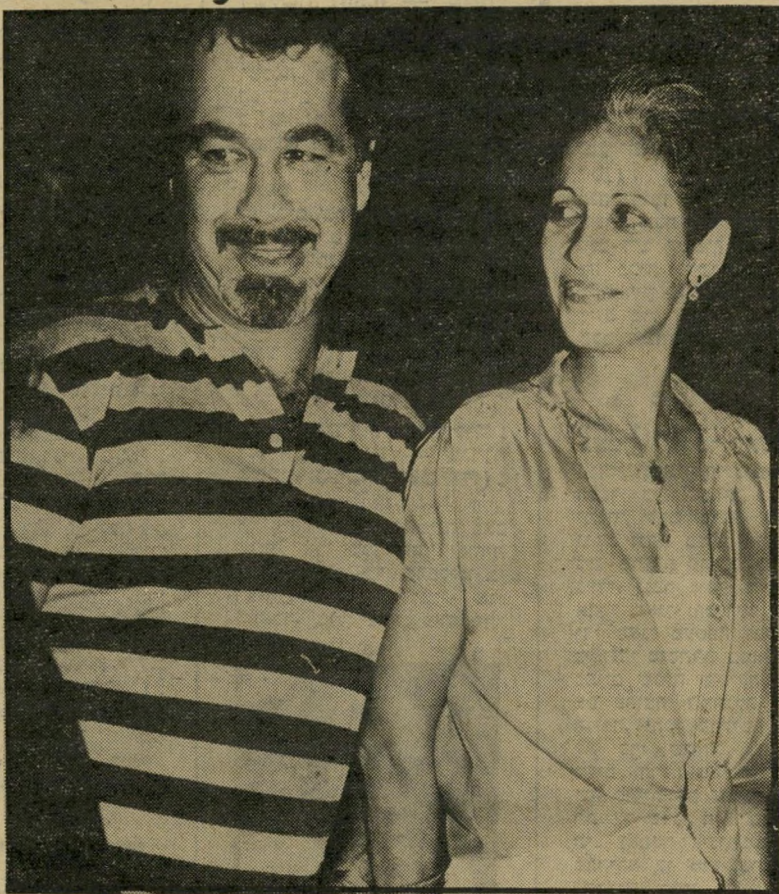
הילדה

של הגאון

איך הולך לו ליהורם גאון, בלי עין הרע, איך הולך, הבן-אדם שיחק אותה עד גיל 38 סטייל רווק. כל החברים שלו התחננו, הולידו ילדים, גידלו כרס, והוא עדיין התפרפר לו חופשי, ולא עשה חשבון לאף אחד. עד שפגש באורנה, ששכחתי מה היה שם נעוריה. אורנה הייתה בת 17, והוציאה לכל החבריה את העיניים בתום הנעורים שלה.

החתונה של השניים, בבית-הכנסת הי ספרדי, ברובע היהודי, בעירייה-עתיקה בי ירושלים, סוקרה עלידי הטלוויזיה. תאמינו לי, שוטרים שמרו על החתן והכלה. יהורם היה המאושר באדם, ואפילו הפך את האשה הטרייה שלו לדוגמנית-הבית של מיפעל ההלבשה שלו.

והנה, לא חלפו הלילות ולא חלפו הימים, ולגאונים נולד גאון קטן, ותאמינו לי, איוה בן למישפחה ספרדית אינו רוצה

רחל לנצנר ויהודה ברקן אהבה ישנה

מנדי משחקת אותה

איך שמתחיל הקיץ הם מגיעים לכאן כמו פיטריות אחרי הגשם. מאמריקה, מאוסטרליה, מאירופה ואפילו מקניה. כל אחינו המדוכאים המתגוררים בגולה ה- דווייה באים לחופשת-מולדת.

אחותנו המאומצת מנדי רייס-דייוויס שאולי הגיעה גם היא בחברת בתה המתוקה, רנה, מנישואיה לרפי שאולי, ובחברת חברה החדש, שהוא חתיך אנגלי,

מנדי רייס-דייוויס-שאולי ווסט-אנד על-אמת?

הנראה קטן עליה בכמה שנים טובות, בדיוק כמו שמכתיבה האופנה האחרונה. את השם האנגלי המסובך של החתיך של מנדי לא הצלחתי לקלוט. אבל כמו אוזני שמעתי כי הנ"ל הוא שחקן תיאטרון, שמנדי הכירה בהצגה האחרונה שבה שי- חקה, בווסט אנד הלונדוני.

לא גבירותי ורבותי, הפעם היא לא מתכוונת לשבת פה יותר מדי זמן. על הגברת הנאוה לחזור לונדונה, שם מחכה לה הצגה חדשה. בהצגה היא תגלם מה שנקרא בשפת המיקצוע טייפ קסטינג — את דמותה שלה כמנדי רייס-דייוויס, המעורבת ביחד עם כריסטין קילר בפרשת פרופיומו. נו תגידו לי אתם, כמה אנשים אתם מכירים שניתן להם צ'אנס לשחק את עצמם בתיאטרון?

הנחה שדעך

בין ורדה לאמיר

בשבוע האחרון נראתה ורדה נגה, האכזונית מלהקת סקסטטה לבדה. ורדה לבדה? זה לא כל-כך הסתדר לי לראות אותה כך. היא הגיעה לכל ה- אירועים צמודה לחברה שלה, אמיר חודורוב, ושניהם היו כל-כך חמודים יחד, עם מבטי אהבה גדולים בעיניים. ניגשתי מייד לוורדה ודרשתי שתפתור לי את התעלומה.

היא סיפרה לי שהיא ואמיר חודורוב סיימו את הרומן הארוך ביניהם, שנמשך שלוש שנים.

אמיר הוא התאום של תמיר, ושניהם לא רק שחקני כדוריד, כי אם גם בניו של השוער הלאומי לשעבר, יעקב חודורוב.

עוד סיפרה לי ורדה, שהם כבר נפרדו מיספר פעמים בעבר — אך בין פרידה לפרידה הספיקו לדבר על חתונה. "זה היה הקשר הכי חזק של שנינו בחיים", סיפרה לי ורדה, "ובסופו של דבר גם נשוב להיות יחד".

רגע, רגע חברית, לא להתחיל לרחם לי על ורדה. ציפור קטנה לחשה לי, שעם אמיר או בלי אמיר, היא לא תישאר הרבה זמן בודדה.

ניר מתחתן

ניר חכדיקי, מכירים? אני בטוחה שכן. אם לא, אוכיר לכם. ניר הכלילי התגלה בתחנה הצבאית גל"צה"ל, עוד כשהיה חייל. הוא ערך תוכניות מוסיקליות, ובין השאר, ערך גם את מיצעד הפזמונים העברי.

ניר חכדיקי נאמן רק לאחת

כיום הוא מנהלה של להקת תיטלאס. כן, הוא האיש שעומד מאחרי הלהקה, דוחף אותה, ואחראי להצלחתה. ניר הוא גבר נאה, שבחורות תמיד הקיפו אותו, אבל הוא נשאר נאמן רק לאחת. זוהי מיירה נרבון, יפהפיה אמריקאית, שהיא החברה הקבועה של ניר מזה שש שנים. ניר החליט שהגיע הזמן לא לדחוף רק אחרים, אלא גם את עצמו. כן, הוא ומיירה האמריקאית שלו יצעדו אל מתחת לחופה, על הדשא של בית-התרבות בקיי בועץ נען, קיבוצו של ניר.

בתור ילד ראשון בן זכר? אם מישו מכיר ספרדי שכוה, שיקום. אף אחד לא קם. אני יודעת. יהורם, אורנה ומשה הקטן היו למישפחה מאושרת.

בימים אלה גדל האושר המישפחתי, כאשר למישפחת הגאונים נולדה בת. תגידו לי אתם, זה לא נשמע כמו חסריט? קודם בן, אחרי-כך בת, מה עוד צריך הבן-אדם?

לבת קראו הילה, והיא נולדה בבית חולים מישגב-לדן בירושלים. הלידה אמי גם לא היתה מן הקלות, אך לאם ולבת, ברוך השם, שלום, ואני שומעת את פעמוני החסידה מצלצלים בקול אדיר. שיהיה לכם במזל טוב גאונים, במזל טוב.

יהורם גאון ואורנה גאון ניתוח קיסרי

הפעם מגיבים הגברים על המאמר הפרובוקטיבי של אשה אוסטרלית שטענה שרק גירוי הדגדגן מביא אשה לידי אורגזמה

שכלל לא הראתה סימני עויות בעת המישגל. שאלתי אותה אם היא לא נהנית, ולראשונה קיבלתי את התשובה המהממת. בחורה אמרה לי שהיא לא נהנתה. בחורה ראשונה הסבירה לי שאקט התדירה לא מרגש אותה. היא ביקשה ממני עיסוי בגבה, אשר לדבריה עוזר לה להגיע לי-אורגזמה.

אחרי כן פגשתי באשה פמיניסטית (גיל 25). ההתקדמות איתה היתה רק במישור המעשי, ולא בהקניית ידע. היא היתה האשה הראשונה שלימדה אותי לטפל בדגדגן שלה. אבל גם ממנה לא היה ברור לי, כי היא לא אמרה זאת, שזהו המקום הרגיש ביותר בגופה, והצורה היחידה המביאה אותה לאורגזמה. כי גם היא לא הסכימה לוותר על התדירה הקלאסית. היא נהגה לומר לי שכל הצורות מענות אותה, אולם אני התחלתי להרגיש שרק הדגדגן מביא אותה לאורגזמה, ובשאר הדרכים היא נהגה לזייף, כשאמרה לי שנהנתה גם מהם. נשארתי חסר ידע והבנה לגוף האשה.

הפעם הראשונה שבה נעשיתי מודע היתה בחוף-לארץ. פגשתי באשה אנגליה גרושה. אותה העזתי לשאול לראשונה מה גורם לה לעונג. חשתי מיד במגע המיני הראשון איתה שהיא לא מוסיפת. הרגשתי שהיא לא נהנתה. בשיחה גלויה עימה היא הבהירה לי שרק טיפול בדגדגן מביא אותה לאורגזמה. היא סיפרה לי שהיתה נשואה שנתיים לגבר צרפתי, וממנו יש לה ילדה. ביחסיהם עמם בעלה היא מעולם לא הגיעה לאורגזמה. הוא לעומת זאת, גם לא טרח אף פעם לשאול אותה אם היא נהנתה. (דבריה עירערו בי לראשונה את מיתוס הגבר הצרפתי.)

"הו" שיקהרו לי תמיד!

מיסתורי האורגזמה הנושית

המאמר שפורסם בניו יורק, "העולם הזה" לפני שבועיים, תחת הכותרת, "מיסתורי האורגזמה הנשית", עורר, כמצופה, תגובות חריפות ביותר של הזדהות, מחאה ותדהמה.

לא רק לגבי נשים רבות היווה המאמר גידוי ששונה תמיכתו לגבי מקומן ביחסי המין, אלא גם בעיני גברים רבים, בני כל הגילים, היו במאמר גילויים מדהימים.

גילה רוזן, כתבת "העולם הזה" לענייני רפואה, שגבתה בשבועיים האחרונים עריות ותגובות של נשים ישראליות על אותו מאמר, ממי שיכח בכך בעמודים אלה — והפעם מפי גברים. למען הקוראים שלא קראו את המאמר של האשה האוסטרלית לפני שבועיים, חזור, "העולם הזה" על עיקרי דבריה בעמוד 63.

ל עקב, איש יחסייבור, בן 36, רווק. הוא הגבר הראשון המגיב בסידרה זו על מאמריה של האשה האוסטרלית. **הנה דבריו:**

המאמר של האשה האוסטרלית היה פני-סטי. עם רוב הדברים שנאמרו בו הודהיתי. על חלק אחר מהם אני חולק.

יותר מכל השתקפה בו הבורות של הגבר במגע המיני עם אשה. אני מאמין שרוב הגברים עדיין לא יודעים להביא אשה לאורגזמה. הם ממשיכים למשש בכיוונים הלא נכונים, כי לא גילו שאבר-המין הנשי הוא הדגדגן.

אני עצמי גיליתי זאת אחרי הרבה שנים, שבהם קיימתי יחסימין עם נשים רבות. חוסר-הבנה זה נובע, פשוט מאוד, מבורות בכל נושא המין.

בצעירותי לא היה נהוג לתת חינוך מיני, לא בבית-ספר ולא בבית. על הנושא הל טאבו. כמו הרבה מחברי הייתי ניזון מספי רים פורנוגרפיים, שבהם ניתן תיאור קלסי של מישגל. קראתי שהגבר מבצע חדירה באבר-מינו אל פות האשה. בתיאור הזה היה מובן מאליו שהגבר תמיד מצליח להביא את האשה לשיא ההנאה, כשהיא מבצעת התפתלויות ועויות, ושניהם גומרים יחד. אני מאמין שכך חושבים כולם.

במשך השנים, כל ניסיונותי המיניים אכן אישרו את התיאוריה הזו. נכנסתי עם הבחורה למיטה, והצורה המקובלת היתה ששנינו נגיע יחד לשיא. לא העליתי על דעתי שאפשרות אחרת יכולה להיות נורמלית.

לאט-לאט החלו בחורות להודות שהן לא הגיעו לאורגזמה. המצער הוא שזה קרה רק אחרי ששאלתי. הייתי עם בחורה

הגבר שיוצא נגד המיתוסים הגבריים אומר: לא צריך להגיע לשיא יחד!

(המשך מעמוד 61)

יחסי-המין שהיו לי איתה לא היו מכריסם על החדרת אבריהמין אל הנרתיק שלה. פיתחנו שיטות למגע מיני המאפשר לשינוי להגיע יחד אל השיא. היא אומנם אהבה שהשפיכה תתבצע בתוכה, אולם כל המישחק המיני היה חיצוני. היו יחסי מין בפרוזה 69 המוכרת, הרבה אוננות הדדית עם אצבעות שלי ושל, או חיכוך אבריהמין על דגדגנה. זאת אפשר לעשות כאשר הגבר בא מאחורה, והאשה, בעזרת אצבעותיה, מחככת את אבריהמין שלו על דגדגנה.

צורה אחרת היא כשהגבר שוכב על הגב והאשה מעליו. זו הצורה שבה האשה מכוננת את עצמה כרצונה ושולטת במגע המיני. עוד מיתוס נשבר. המיתוס שקבע שעל הגבר לרכון מעל האשה ורק הוא מכוון את המגע. אני ממליץ לכל הגברים ללמוד את הפרוזה הזו — אך אני מאמין ויודע שהרבה מהנשים אינן מוכנות לכך. הן התנוכחו שהתנוחה הקלאסית היא שהגבר הוא מעל לאשה. זוהי הנקודה שבה אני לא מסכים לדבריה של האשה האוסטרלית, הממליצה לגבר להביא את האשה לפסיכיות "תן לה להירגע... עודד אותה בעדינות לשכב בשקט... אשה מוצאת זאת כמושך מאוד, כאשר הגבר מטפל בה."

השינויים מתחיל במיטה. אין סיבה שהיא לא תהיה פעילה. מה יש, גם לה מותר לעשות את המלאכה! אחרי הניסיון שהיה לי ביחסי-המין עם האשה האנגליה, הייתי לראשונה מודע לכך שאשה מגיעה לאורגומה ממגע בדגדגן, וכל שאר-מוקדי הרגישות אינם מביאים אשה לשיא. רק אז הבנתי שהנשים האחרות נהגו לזייף. אחרי שהייתי מודע לכך, בעיקבות הניסיון עם האשה האנגליה, לא סבלתי עוד מזיופי הנשים. לנשים הבאות במיטתי היה קשה לבלף אותי. איראי התחלתי להתקבל בבורות ובדיעות קדומות של נשים. הייתי בטוח במה שאני יודע, ואז הזיוף של האשה היה שקוף וברור.

הפעם הראשונה עם אשה במיטה זהו סוג של היכרות שבה אני לא מייחס חשיבות לאורגומה. ברור לי שבפעם הראשונה כליכך מגורים, שלא צריך להתאמץ כדי להגיע לאורגומה. אבל אם אני מעוניין בהמשך הקשר עם האשה, או אני נוהג לשאול אותה, אם אני לא זוכה בתשובה, אני עושה מה שאני חושב שצריך לעשות. יש נשים הנרתעות מליקוק, יש הנרתעות גם ממגע אצבע על הדגדגן. אלה יכולות להיות נשים אשר לעצמן הן נהגות לאונן, אבל לגבר ירשו הן ורק חדירה קלאסית באבריהמין אל הנרתיק. יש אצלן הפרדה מוחלטת בין מה שהן עושות בחשאי לעצמן, ובין מה שיתירו לגבר, הנמצא עימן, במצב אינטימי.

הן לא מוכנות להסכים לכך שהגבר יגרה את הדגדגן שלהן, כי אז הן מודות בכך שהן עושות זאת לעצמן, ואוננות שוביניסטית מעשה שלא יעשה.

נוצר מצב אבסורדי, שדי הרבה נשים לא נותנות לי מלכתחילה להביא אותן לאורגומה. לי הן אומרות שהן נהנות מהמגע המיני, אבל ברור לי שהן מזויפות. הן נהנות ממגע שאיננו אורגומה. זה מעניין בתור דרך, אבל אם עושים הרבה פעמים את הדרך בלי להגיע למטרה, חסר משוה. לי ברור שהן נהנות רק מהדרך. ביניהן יש נשים שהודו שלא הגיעו לאורגומה.

עם נשים כאלה אין לי רצון להמשיך יחסים מיניים. יש לי הרגשה, אולי לא תמיד מוצדקת, שיש פה אלמנט של ניצול. רק אני מגיע לאורגומה, והאשה לא. אני בעצם מנצל את האשה, כדי להגיע לאורגומה שלי.

מה שלי חשוב זה ההדריות. אחרת הייתי מסתפק באוננות. לשכב עם אשה שלא מגיעה לאורגומה זה בדיוק כמו לאונן. אני לא חושב שהאוננות היא דבר רע, אבל זה משהו אחר, זה סוג אחר של הנאה מינית. בעוד שבאוננות עם עצמי אני לא מנצל אף אחד אחר, הרי שבמגע מיני, כשהאשה לא מגיעה לאורגומה, ורק אני מגיע, בעצם ניצלתי אותה. לי זה מפריע.

יש עוד מיתוסים שהגיע הזמן לשבור אותם. להגיע יחד לאורגומה — מיתוס מטופש. הוא דומה בדיוק לאותה מטבע מושרשת של החדירה הקלאסית של הפין אל נרתיק האשה. זהו מיתוס שיש לשבור אצל שני בני המינים. יכולה להיות הנאה ביחסי-מין, כשכל אחד מגיע לשיא בזמן שונה. אין דבר יותר יפה מבחינה חזותית, כשכל אחד רואה את השני מגיע לבד לאורגומה.

כאן אני רוצה לחזור לדבריה של האשה האוסטרלית האומרת: "הרי לפניכם מה שהנשים רוצות באמת. אווירה, עמעם אורות, בבקשה, רק נשים מעטות בטוחות ביפי עורן וצורתן עד כדי כך שתרגשנה נוח באורות מלאים."

אני חייב לומר שזה בולשיט. אני מכיר דרכים אחרות שהן בהחלט מסעירות ומביאות אשה לאורגומה.

למשל: בקולנוע. גירוי הדגדגן או הפזן בבוקר. החשוב הוא להימנע ממגע מיני מאוחר בערב. כשהשניים בעצם עייפים. בשעה מאוחרת כזו, למי איכפת אם האשה נהנית? מה רוצים אז? שיחת-נפש קצרה אחרי, והופ — להירדם.

אין בכלל צורך באווירה מיוחדת כדי לקיים מגע מיני. רומנטיקה? כשגבר ואשה יוצאים לסרט, אחר-כך לארוחה, עולים אליה או אליו הביתה. שותים כוס קפה, עוד משקה אלוהולי, ואז צריך לשים עליה יד מגששת, באלגנטיות רבה. השעה כבר 2.00 בלילה, שניהם עייפים, ואז להתחיל במגע המיני? למחרת צריך לקום לעבודה, למי יש כוח לרומנטיקה כזו? רומנטי, אצלי, זה להגיע למגע מיני מתי שמתחשק לי. עם אשה המושכת אותי ומגרה אותי. איתה אני רוצה לקיים יחסי מין. אני לא צריך ברקע נרות ומוסיקה. יש לי כמה עצות לאשה ולגבר:

- (1) לא לפחד לומר לגבר ממה היא נהנית. מותר לה לעמוד על שלה.
  - (2) לא לעשות "מין רומנטי". לקיים יחסי-מין מתי שרוצים. ברגע שמתחשק. בייחוד כשלא עייפים.
  - (3) לא לשאוף להגיע יחד לאורגומה. אין לזה ערך. זהו ערך גברי-חזירי שוביניסטי, ולא ערך ששייך ליחסי-מין.
  - (4) למשך הזמן של המישחק המיני אין מידה קבועה. לא 7 דקות, לא 14 דקות. יש נשים שישניו אורגומה רק אחרי שעה. אפשר לנח קצת בדרך. לעשן סיגרייה, לקשקש, לשחות כוס מים קרים. התהליך לא חייב להיות רצוף.
  - (5) שני בני-הזוג חייבים להיות פעילים. בפרט האשה! כי חיכוך בדגדגן מצריך תימרון מצידה.
- הצדדים הוא אשר יביא לסיפוק. גבר

ואשה אינם אוייבים. הם רוצים להתאחד ולהיות שותפים. ההנאה של בתי-הזוג היא אשר תגביר את הסיפוק שלי מהמגע. אני לא רואה רק את עצמי במיטה. אני נמצא עם אשה, ורואה בה בן-אדם. היא שווה בעיני. אנחנו קרובים האחד אל השני ומחפשים שפה משותפת. באותה המידה שאני, כגבר, שונה מאשה, כך אני שונה גם מכל גבר אחר. על כן, בכל מערכת יחסים בין שני המינים יש צורך לערוך היכרות מחודשת בין השניים.

הפריע לי בכתבה, שהאוסטרלית ייחסה חשיבות כה מרובה לאורגומה. אם המטרה של האשה או הגבר היא אך ורק להגיע לאורגומה גרידא, אפשר להגיע לזה במהירות, גם ללא צורך בבני-זוג. כל אחד יכול להגיע לזה לבדו. אפילו בעוצמה גדולה יותר. אבל כולנו, אני חושב, מעדיפים שותפות עם בתי-זוג. אם הבחור אינו איגואיסט מושלם, הוא ייהנה מכך שבת-הזוג נהנית. אין תחליף ליחסי-מין בין שניים.

אם האשה תחפוץ בהחדרת אבריהמין, יחד עם מגע בדגדגן, זה יהיה המצב האידיאלי. אולם אם האשה תבחר בכל סוג מגע אחר ותאמר שזה מה שמתנה אותה — זכותה!

אני מאמין שכל הגוף רגיש למגע מיני. נכון שיש איזורים יותר רגישים. כל אחד לומד בעצמו, או בסיוע בני-זוג. תוך כדי התנסות במגע בין המינים, מהם האיזורים הרגישים יותר בגופו. אפשר גם ללמוד זאת מאנשי-מקצוע. אין בכך כל פסול. אבל לא איכנס למיטה על תנאי — שחק בדגדגן שלי. יש מקום לעוד סוגי הנאות.

עליה לחשוב גם על הגבר. לא לעמוד עם סטופר. אי-אפשר להמם בכל הפרטוראר בפעם אחת. צריך זמן וסבלנות. האשה האוסטרלית מחלקת ציונים לגברים עימם בילתה. אני חושב שבכל מקרה, אסור לתת ציון שלילי. לעומת זאת חיוני מאוד לתת שבחים. השקרים הקטנים הללו יכולים לעזור לבן או לבת הזוג בהערכה העצמית. זה נחוץ מאוד, עד שמכירים האחד את השני. אנחנו אוהבים לשמוע שבחים. זה מסייע.

ביקורת מהווה מיקלחת קרה ומרתיעה. זה כמו לשפוך מים על אש. המצב הנפשי בתוך מערכת יחסי-מין הוא כל כך רגיש, עד שחובה לגעת בו בכפפות של משי. אם שניים מעוניינים לשפר את הקשר ביניהם, נכון לעשות זאת בדרך של שבחים וזיופים. מה הרע בכך? מפעם לפעם מותר לזרוק עוד "תורכי למיטה", בעדינות. באהדה וברוך. רק אחרי שבין שני המינים קיימת פתיחות, מגיע הסוף לשלב הזיופים. אם לא קובעים שהמטרה היא אורגומה או אין סיבה לזייף. יחסי-המין אינם יום אחד של תחרות. הם מסלול גדוש מיכשור לים. נופלים בדרך, לומדים, מתרגשים. אני מכיר בעובדה שאסור לגזול מהאשה את הזכות להגיע לאורגומה. אבל אם אשה תאמר לי "רק טיפול בדגדגן יביא אותי לאורגומה", אתן לה את האורגומה שלה. אבל האמת היא שיהיה חבל לי עליה. מכיוון שאדם שהיא מפסידה הרבה דברים מהגנים אחרים, שההנאה שלה ממגע מיני היא מוגבלת. אשה יכולה להשיג הנאה גם ממגע בפטימה, באוזן. יש נשים המגייעות להנאה ממגע של לטיפה או מנשיקה. אשה כזו תדע להפיק הנאות הרבה יותר מגולגולת, ובעיני היא תיחשב על כן ליותר מינית.

הפתיחות והידע על מיניותו היא הבונה או הורסת מערכת יחסים בין שניים. אם ההורים שחינו אותנו בצעירותנו היו מבינים זאת, הם לא היו זורקים אותנו לבריכה שבה טובעים כל כך הרבה אנשים. היום זה כבר אבוד. אנחנו חייבים ללמוד לשחות לבד. עלינו להיאחז האחד בשני, מתוך כוונה להגיע להידברות אשר תסייע לנו לפתור בעיות. להסיר את הפחד והתחרותיות.

אני חושב שכדי שהאשה תדע מה היא רוצה מהגבר, עליה קודם כל להכיר את גופה. קוראים לזה אוננות. כולן עושות זאת מגיל ילדות, למרות שהן חוששות להודות בכך. זה מסייע לאשה כמו לגבר, להכיר מהם מוקדי הרגישות של הגוף. אצל אחת זה יארך יותר זמן ואצל אחרת פחות. אולם רק אחרי היכרות כזו יוכל הגבר להיות פרטנר לאשה. הם יהיו עסוקים אך ורק במציאת שפה משותפת. יחפשו איך להגיע האחד אל השני. יסירו מעצור רים הקשורים בכושה, המלווה את השניים עד לשיחרור.

האמת היא שהגבר נחות מהאשה ביכולתו המינית. עובדה היא שיש יותר נשים העוסקות בזנות. באופן תיאורטי אשה יכולה לקיים יחסי-מין ללא הפסקה. היא יכולה לקיים יחסי-מין גם עם גבר שדוחה אותה. את שני הדברים הללו גבר לא מסוגל לעשות. אומנם נתנו לנו דימוי שאנחנו חזקים יותר מהאשה מהבחינה הפיזית, אולם גבר זקוק לגירוי כדי להגיע לזיקפה. הזיקפה לא עומדת לעד. האמת היא שאני מקנא ביכולת המינית של האשה. בעוד שאני הרבה יותר חסרי-אונים ממנה במיטה. הזיקפה היא המיבחן שה נשים מעמידות אותנו בו בכל פעם. נשים אינן מתחשבות בכלל בכך שזוהו אינו מצב שקורה לנו באופן אוטומטי. גבר יכול לחשוך ולאהוב אשה ועדיין לא להגיע לזיקפה. אשה חייבת להתאזר בסבלנות. באותה המידה שעל הגבר ללמוד את האשה, עליה גם ללמוד אותו. אבריהמין איננו כפתור מתנע. זו הסיבה שאני מעדיף אשה בשלה. אשה שעמיה הגבר אינו מוביל יחידי באקט המיני. אשה אקטיבית.

אשה לא יכולה להטיל את האחריות לאורגומה של השניים, רק על הגבר לבדו. היא חייבת להיות שותפה. האבסורד הוא שאשה הננסת עם גבר למיטה חושבת שבכך היא עשתה את שלה; היא יכולה להישאר סבילה ולומר לגבר: נראה אותך! הרגשה כזו הותרת בי המאמר של האשה האוסטרלית. ולא זה המתכון שמבטיח הצלחה. אשה חייבת ליטול יוזמה. היא יכולה להניע את עצמה. היא מביאה אל הגבר את המוקדים הרגישים שבגופו. מתחככת בו עימם. בדרך הזו היא רומזת לו איך היא אוהבת את המגע המיני. אם אשה רוצה להיות שווה לגבר, או שתהיה שותפה עימו גם במגע המיני, אם אשה

בדרסקן אינן זוהר, אנחנו על סף האימפוטנציה!

לא תיוזם קירבה מינית, שבה היא חפצה, יהפוך הגבר לאיגואיסט שיחפש רק את ההנאה לעצמו.

אשה שרק מחכה שהגבר יביא אותה לאורגומה תישאר עם הלשון בחוץ.

אין ספק בכך, שהמין הוא המרכיב היסודי בתיקשורת שבין המינים. בני-זוג מסוגלים לדבר על הכל — על לבוש, על חוסר הבנה בחיי יום-יום — ולא לשוחח בפתיחות על הבעיות המיניות שלהם. בני-זוג כאלה יחפשו את הפיתרון במיטות אחרות.

גם לי היתה ילדות קשה. זה היה מין של פצע-יגברות. רציתי להגיע למגע מיני מהנה, והיה קשה לממש זאת. כאשר הבעיות הפסיקו להטריד אותי, הצלחתי להגיע אל המגע שעליו חלמתי, להיות שותף עם האשה במיטה. את הסטיראוטיפ של גודל אבריהמין לא יצליחו הסכסולוגים לקחת מאיתנו. זה כמו מימדי החזה אצל אשה. כמו שחזה גדול מעורר גברים מסור יימים. כך גם אבריהמין גדול מעורר נשים. למרות שידוע שלא הגודל הוא הגורם לסיפוק אלא הטכניקה. גבר יכול לשפר את

„ א א ס ת ת ו ה ו ר א ה

א ט פ ל ב ד ג ד ג נ ש ל ה !

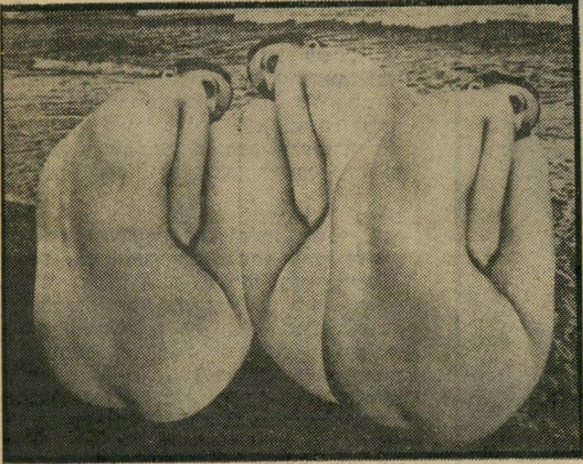
א ין זוהר, 42, גרוש, אב לבת נשואה (22) וכן (16), פיזיותרפיסט. בעבר היה שחקן בנבחרת הכדורסל של ישראל. היום הוא מתאמן עם קבוצת הפועל תל-אביב ועושה מאמצים כדי לשוב ולשחק בנבחרת ישראל. הרגיש צורך להגיב על דבריה של האשה האוסטרלית.

אינן זוהר מגיב:
זכותה של האשה האוסטרלית להביע את דעתה. היא יכולה לדבר אך ורק על

קטעים מאמרה המסעיר של האשה האוסטרלית:

ויתקשה. התחושה שלו תהיה כמו של כדור-מיסב הנע בחופשיות בתוך שמן. בנקודה זו הנח את קצה הפין שלך מחוץ לנרתיק, כאשר אתה ממשיך ללטף את הדגדגן. קרוב לוודאי שהיא תהדוף את האגן שלה כלפי מעלה, כדי לקלוט את הפין לתוכה, כאשר תהיה קרובה לשיא. כאשר נשים מזייפות אורגזמה הן מפעילות בכוונה את השרירים בדפנות הנרתיק, כדי לחקות עוויתות שרירים, אך הן לעולם לא תוכלנה לחקות את הקצב המהיר של שיא אמיתי. הן גם לא תוכלנה לחקות את ההרפיה הסופית שהינה פיתאומית יותר וגדולה יותר מכל מה שבא קודם לכן. סימן אחר לאורגזמה אמיתית הינה שהפיתאומות יבלטו החוצה באורח קיצוני, כאילו הן עומדות להתפוצץ.

אתה יכול לדעת בוודאות שאשה מזייפת אם היא ממחרת להתגרש טוב, מיד לאחר שאמרה כי הגיעה לאורגזמה, משום שעל אשה לחכות לפחות כמו הגבר כדי להמשיך בסיבוב

שני. למרות שאשה יכולה להגיע לשיא בלי שיהיה לה דבר בתוכה, היא באמת ובתמים אוהבת כי הפין — או אפילו אצבע, יהיו בתוכה.

בבקשה, אל תחשוב שאני אומרת כי עצם נוכחות הפין בתוך אשה אינה חוויה מגרה. זוהי חוויה מגרה, גם כאשר החדיחה אינה מלווה בגירוי הדגדגן בשום צורה. אך התחושה, באופן גס, מקבילה למצב שבו האשה מאוננת לך, אך נוגעת רק באחד מאשכך, האם תוכל להגיע לשיא? נרתיק האשה, אני סבורה, מקביל, פחות או יותר, לבסיס הפין שלך, ודגדגנה מקביל לכותרתו.

כאשר אורח אשה שבגד

הוא אהב טוב, מבינות זאת

הנשים האחרות כצופן

כן, הבח ניגש לעניין עצמו: ליקוק. רוב הנשים חשות כי הגברים נרתעים מביצוע פעולה זו. גברים מתווחים מאוד ומבקשים לדעת אם האשה התקלחה ממש לפני המגע; הם גם חוששים שיעבור זמן רב מדי עד שהנשים יגיעו לשיא. וזה בתורו גורם לנשים אי-נוחות ואי-יכולת להשתחרר.

ליקוק הוא משהו שאתה עושה לדגדגן, ואיבר זה יכול להיגע ולהגיע לאובדן תחושה מוחלט על-ידי נשיכות של מאהבים חובבים. כמו-כן, אצבעותיהם של כמה מהגברים עלולות להיות ארוכות מדי, או נוקשות מדי, מכדי לחעניק גירוי מתאים לדגדגן של האשה.

הלשון, מאידך גיסא, אינה מכילה עצמות, לעיתים-נדירות היא נוקשה מדי, והיא תמיד לחה די הצורך כדי למנוע פגיעה. כאשר אתה מלקק לאשה, בבקשה ממך, הזז את שיער הערווה הצידה, כך שלא יחתוך את הרקמות העדינות. כאשר אתה מלקק מסביב לדגדגן, הכנס יד אחת מתחת לישבן, את הבהון הכנס לנרתיק. זה מעניק לאשה תחושה מגרה, שהיא מוחזקת תחת פיקוח, ובאותה עת מעניק לה משהו להישען עליו ברגע השיא. כמו-כן, נסה ללטף את ביטנה, או את צידי ירכיה המתוחות. הליטוף מאיזור הברך ועד לאיזור האגן, בשעה שאתם מלקקים ללא-הרף, ישלח תחושות ישירות למרכז הגירוי המיני, אל עבר הדגדגן, ולבסוף, כמה עצות נוספות:

1. כאשר האשה אומרת שהגבר הוא מאהב טוב, מבינות זאת הנשים האחרות כמו צופן. אין פירוש הדבר שהוא מביא אותה לשיא, פירוש הדבר שהוא מסעיר יותר מן הממוצע.
2. יהיו נשים שישקרו, כדי להגן על האגן הגברי, באומרו שיש להן שני סוגים של אורגזמה — אחד משי, שהיא אורגזמה בדגדגן, והשני, העיקרי, שזו האורגזמה בנרתיק. למעשה, ההיפך קרוב יותר לאמת.
3. לאחרונה פיתחה הרגל לאונן כאשר אני לצד חברי. ערב אחד הוא הגיע לשיא לפחות שלוש פעמים, ואני החלטתי שהגיע תורי. ביקשתי ממנו שיחבק אותי בשעה שאני מאוננת. הוא עשה זאת, אולם ללא התלהבות. החזיר הקטן כבר היה מרוקן לחלוטין, והחיבוק שלו לא הביע שום תשוקה. כך כלמעשה אוננתי והגעתי לשיא בנוכחותו של גבר. הוא לעומת-זאת שקע בתנומה, ולא חש כלל בכל השינויים שחלו בגופי ושהיו עשויים לסייע לו לעזור לי בעתיד. אם יש בכלל עתיד עבורנו.

מעולם לא הגעתי לאורגזמה עם גבר. אולם אני מגיעה לזה בקלות כשאני עושה זאת לעצמי, כשאני מלטפת את הדגדגן שלי במשך זמן מה. רוב הגברים, לעומת זאת, ממשיכים למשש בכיוונים הלא-נכונים. בעצם אין שום סוד לגבי השיטה להשגת אורגזמה.

אבר-המין הנשי הוא הדגדגן. צריך להניח שכל גבר יודע זאת, אחרי ההסבר של הסכולוגים ולימים מאסטרס וורגיניה ג'ונסון, ואחרי ששרי הייט כמעט ריאיינה את הדגדגן. אחרי כל זה לא היה צריך להתעורר ויכוח על נושא זה.

אבל יש ויכוח. אני רוצה לגלות לגברים איך לגרום לכך שהאשה תגיע לאורגזמה, מפני שזה אבסורד שאשה כמוני, בגיל 32, יכולה לטעון שהיא עדיין בתולה מבחינה מסוימת, אחרי עשר שנים של חיי-מין חופשיים עם מיספר רב של גברים.

התוצאה היא, שאני במצב תמידי של גירוי מיני — ותיסכול. יותר מזה, אני מוכנה להתערב שרוב הנשים הנשואות, כמוהן כידודותי, נמצאות באותו מצב. גם הן לא השיגו מעולם אורגזמה שלא באמצעות אוננות.

חלק מהאשה יש להסיר

על הנשים שזייפו אורגזמות

זייפתי אורגזמות מאז שהייתי בת טיפישע-שרה. כמו רוב הנערות, לא רציתי שהנערים יחשדו בי שאני מאוננת. אך עתה הייתי נחושה בדעתי שלא לזייף יותר דבר.

עד מהרה הפך הדבר מנוחך. אחרי כמה ניסיונות נואשים להביאני לכלל אורגזמה, שלחו בי הגברים מבטים נעלבים, כמו ילדים קטנים, או מבטים מאשימים, בשעה שהתמארו בכך שהביאו נשים אחרות לכלל אורגזמה.

אויאז הבנתי שחלק מהאשמה יש להטיל על הנשים. נשים זייפו אורגזמות ואיננאליות בדרך-כה מוצלחת, עד שהגברים היו בטוחים שאין דבר טוב יותר מהחדיחה הקלסית כדי להביא אשה לשיא. האורגזמה הקליטוראלית לא הייתה שבבילם אלא סיסמה פמיניסטית חדשנית. הגעתי למצב זה חרף כל ניסיונותי העדינים להסביר, עד כמה גורם הטיפול בדגדגן הנאה לנשים.

הייתי זחירה. הייתי עדינה. אמרתי להם שנשים סבורות שאבר-המין הגברי מרגש עד מאוד, מעורר מאוד, אך שהחדיחה אינה תכלית-הכל של המגע המיני. הסברתי להם כי הנשים אותן הם כבשו בעבר אהבו אותם מאוד, ולכן זייפו את האכסטזה שעליה סיפרו הגברים. אך דבר מכל זה לא הועיל. הגברים ראו איום נורא בגילוי, שיתכן כי מעולם לא הביאו אשה לשיא אמיתי, אם כי הדבר קל.

עובדה עגומה היא, שלנשים היו חיי-מין עשירים יותר כאשר היו בתולות, כאשר החדיחה הייתה אסורה, וכאשר על נערות היה להתמזמז במשך שעות במושבים האחוריים של המכוניות. ראשית, היה צורך בשעה שלמה של ליטוף השדיים מחוץ לחזיה, שעה בתוך החזיה ואז — טס-טדס — מיזמוז בתחתונים; אף לא אחד מהנערים ידע באותם ימים מה זה דגדגן, אך כאשר מיזמוז את התחתונים הלפני ידיהם על הדגדגן לעיתים תכופות יותר וביסודיות רבה יותר מכפי שהדבר נעשה מאז ועד היום.

אתה יודע שאשה מזייפת

אם היא מתגרה שוב

שכב על צידך, כשפניך אל האשה, כדי שתוכל להתבונן בווריד הצוואר שלה. פעימות הווריד שלה זהות לפעימות הווריד שלך, כאשר אתה מגיע לשיא; קצב הדופק גובר, ואז ברגע האורגזמה, הפעימות תכופות מאוד. עודד את האשה לאונן לעצמה, כך שתוכל ללמוד ממנה את עוצמת הלחץ שהיא מעדיפה. אם היא עצורה מכדי לאונן בפניך, לטף בעדינות את הדגדגן, מסביבו ומעליו, בעוצמת-לחץ משתנה. ואז, כאשר אתה מגיע למגע הנכון, תוכל לראות כי פעימות וריד הצוואר שלה מתגברות.

היה עדין. אין מילים מספיקות כדי לתאר עד כמה עדין הוא הדגדגן; די שתהיה מעט גס עם הדגדגן כדי שתקנה כל תחושה. המגע שלך הייב להיות כמו זה של ילד זללן, הדוחק את אצבעו לסיר כדי ללקק מוסי-שוקולד — עדין ועיקבי. אם אשה מבקשת ממך להפסיק לגרות את דגדגנה, אין ספק שאתה נוהג בה בגסות. הדגדגן הוא אבר-הפינה של מיניות האשה, ואין אשה שתבקש ממך לחדול אלא אם כן אתה רחוק מאוד מהמגע הנכון. לאחר שמצאת את המגע הנכון, המשך בו. אל תתחיל לעשות דבר-מה — נאה ככל שיהיה — בחלקי גוף אחרים. עליך להמשיך בעיקבות ובהתמדה בליטוף הדגדגן, אך תן לה להיירגע. תן לה להרגיש שאינך מתעייף, ואין זה חשוב כמה זמן יידרש לך כדי להביאה לשיא.

הכנס את אצבעותיך לתוך נרתיקה ומרח את הריר על פני הדגדגן. אם אין מספיק רטיבות, השתמש בשמן-תינוקות. אל תשאל אותה, פשוט עשה זאת. זה יחסך ממנה מבוכה אפשרית ויגרום לך להיראות אביר האהבה. תרגיל נחמד אחר הוא ללקק את פיטמותיה כאשר אתה מניח את ידך על פני עצם הערווה; כאשר הפיטמות מתחילות להתמלא ולהזדקף, בדוק בנרתיק שלה כדי להרגיש אם הוא לח. כאשר גוברת התרגשותה, עליך להגביר את קצב מגעיך. אם היא הודפת את האגן שלך כלפי ירך, פירוש הדבר שהיא מבקשת לחץ נוסף. הדגדגן, שהוא המקביל לפין, יתנפח

ההופעה החיצונית שלו. את הטכניקה במגע המיני, כדי ליצור גירוי ומשיכה המעלים את ביטחונו האישי, אבל לגבי גדלו של אבר-המין עימו הוא נולד — דבר לא יעזור.

אני רוצה להתייחס גם למגע האורלי שעליו דיברה האשה האוסטרלית.

אשה חייבת להבין שמגע כזה אינו סטייה. אני מאמין שהוא אכן מענג, אבל לא אכפה אותו על בת-זוג שמסתייגת מכך. אני אנסה לשחרר אותה מהמעצורים המונעים אותה להשתתף בחוויה כזו. אשה יכולה לקרוא על כך בספרים, אבל כל עוד לא התנסתה בכך, היא תאמין שזו סטייה. לוקח הרבה זמן כדי להשתחרר. השאלה היא כמה סבלנות מוכן בן-הזוג להשקיע.

„לא גבר עבודה קשה!“

ר' דרי ויזל, רווקה בת 28, הגדסאית בניין ממישפחה דתית. החלה לקיים יחסים מיניים בעת השרות הצבאי, ביחידה מרוחקת. מתגוררת בדירה משותפת עם שתי בחורות. לובשת בגדים אזוריים וחושפניים. כך נוהגה. לבית הוריה היא חוזרת בלבוש צנוע.

הנה דבריה:

אני עם ראש פתוח. משוחחת על מין כמו על בגין, עד לפרטים האינטימיים ביותר. גם עם חברים המבקשים עצה. אין לי מעצורים. מאז הפעם הראשונה שבה התנסיתי במין, היה לי הרצון להר פיק את מירב ההנאה. שאפתי לקראת השיא, ולכן גיליתי אותה. פגשתי את הגברים הנכונים. הם היו עדינים ומת-חשבים. הסברתי להם מה אני אוהבת ואיך עליהם להתחכך בי.

הייתי נערה יוצאת-דופן בצעירותי. היו לי תחושות מיניות ונהגתי לאונן. כך גיליתי שהדגדגן גורם לי ריגוש מכסי מלי. אם הבחור לא מודע לדגדגן אני אכוון אותו אליו. אני לא אהבת את מגע האצבע שלו שם. לגברים הישראלים יש עור מחוספס. אני גם לא ארשה לכל גבר להגיע למקום האינטימי עם פיו. עדיף מגע גופני או מגע עם אבר-המין שלו.

גבר לא יותר על החדיחה אל נרתיק האשה. בכך הוא רוכש בעלות עליה. הי אמת היא שגם אני לא מותרת על החדי-רה, אבל אני מרגישה ההיפך. אני חור דרת אליו. זהו תפקיד מענג שבבילי. אבר-המין של הגבר יוצר בי עניין. אני אוהבת לחוש את הפין בתוכי בשעה הי שיא. אסור לו להזניח את גירוי הדגדגן שלי, אבל בלבב האורגזמה אני רוצה להיכנס אליו. להיות מחוברת אליו.

לגבר יש כוונה לגרום לי הנאה ולכן הוא נענה לרמזים שאני שולחת אליו.

אני נהנית יותר כשאני מעל הגבר ו-שולטת בקצב ובכיוון המגע, אבל הגבר רים נוהגים לומר לי שהם נהנים יותר כשהם מעלי. לכן, כדי שכל אחד מאי-תנו יינה, אנחנו מתחלפים. כל אחד בתורו.

הכיף הכי גדול הוא לגמור ביחד. לגבר מפריע כשאני לא גומרת יחד איתו. לכן, אחרי תקופה של היכרות אנחנו מוצאים יחד את ההתאמה. אם זה קורה לו לפני שאני מגיעה לשיא, או אני מנחמת אותו. אני מרגיעה אותו. אומרת לו שלא קרה אסון. חשוב מאוד לתת לו את ההרגשה שהוא בסדר. הוא הרי יגמור כך או אחרת. לכן עלי לעודד אותו, לכוון אותו, כדי שפיק הנאה גם מכך שהוא גורם לי הנאה במגע המיני. אני אף פעם לא אומר לגבר „כל מה שאתה עושה זה בסדר“. הוא צריך לחוש שאני עוזרת לו להביא אותי לשיא. שאני מעניינת לה-גיע לאורגזמה. תמיד אני היא זו שיו-זמת את הרמזים או את השיחה עם הגבר. הבחורים סגורים מטיבעם. לכן זו

(המשך בעמוד 64)

אני אשר גורמת להם להיות משוחררים ופתוחים איתי. הכל כדי ששינוי נצילה ליהנות.

הפגישה הראשונה היא הקשה ביותר בשביל הגבר. הוא שחייב לחזור אחרי. עליו לעבור ערב גדוש מיכשולים. הוא מוכן לסבול כל דבר כדי להגיע לבסוף אל המגע המיני ואז, דווקא במגע הראשון הרווי מתחים, הוא לא מסוגל לעצור ומגיע מהר לשפיכה. אנוחנו עדיין לא מכירים האחד את השני. אני אתחשב בו. אהיה עדינה וסבלנית.

לעולם לא אעמיד פנים. לא קרה לי שאמרת לגבר שאני נהנית כשזה לא קרה. אני שחקנית גרועה. בכל מגע מיני יש לי כוונה להגיע לאורגזמה, לכן אמר שיש את המגע עד שאגיע לשיא. אני מסוגלת להגיע לעוד ועוד אורגזמות, ובן הזוג שעמי חש בכמהה שלי לשיא. מכיוון שאני פעילה הוא נהנה לשתף איתי פעולה. אין לי ספק שהעבודה שלו קשה. אבל הוא זוכה לחוויה כזו גם מצידו.

יש לי האומץ להפסיק מגע מיני באמי צע, אם הגבר אינו משתף עימי פעולה. אני יודעת שבכך יצרתי בעיה לשינוי, אבל זה שווה לי. עם גבר כזה אני לא יכולה להמשיך את המגע המיני. האשה האוסטרלית קבעה, שדווקא הנשים הן המבקשות חדר חשוך או אורות עמומים בעת המגע המיני. מפני שאינן בטוחות ביפיעורן. אני גיליתי גברים שמחפשים את החושך בגלל חוסר הביטחון שלהם ברומם שמעורר גופם. לעומת זאת אני חושבת שלאורו של נר הגוף נראה זר. אני מציעה לכם לנסות. בכל מיקרה, בנייזוג המרגשים חופשיים האחד עם השני, ירצו מאוד להסתכל בעיניהם ולא להתחבא בחושך.

האשה האוסטרלית סיפרה על נשים הנהגות לצעוק ולשרוט בזמן האורגזמה. זה נכון. גם אני קראתי בספרים ושמעתי מי מחברות שהן נוהגות לעשות כך. אני

לא יודעת לשפוט אם הן אכן חשו באורגזמה אמיתית או שזיימו תחושה כזו למען הגבר. על כן החלטתי לנסות בעצמי מי את הדרך הזו.

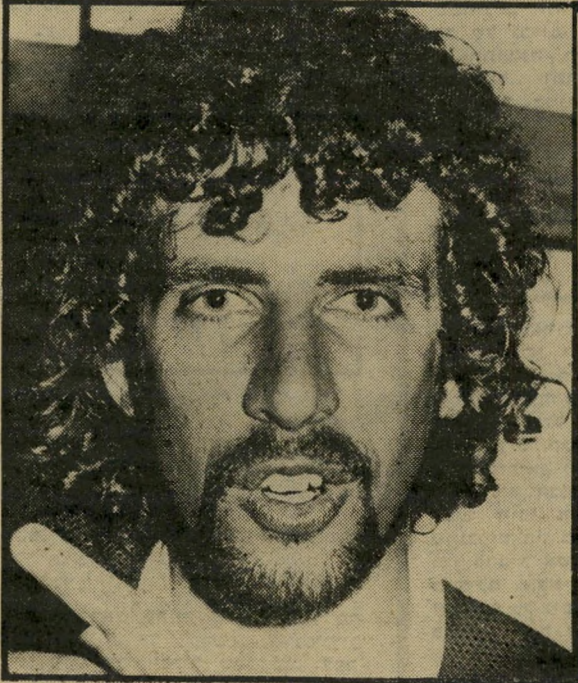
שיתפתי בהתלבטות הזו את בן-הזוג שלי. כדי שלא יבהל, חס וחלילה, גור כחתי לדעת שגם בן-הזוג שלי לא היה משוכנע שאני מגיעה לאורגזמה, ללא הצווחות שאותן הכיר אצל נשים אחרות. החלטתי לערוך לו הצגה. צווחתי, התעוותתי, שרטתי אותו, ולבסוף הרגשתי כל כך מטופשת שזנחתי את ההצגה הזו. היום, כשאני משוחחת על כך עם

החברות שלי, אני לא מצליחה לשכנע אותן שזה מגוחך. כל אחת אוחזת בהרר גליה בכוח.

כך זה גם אצל הגברים. כשהייתי בת 20 נהגו הגברים שעמם נפגשתי לחשוב רק על עצמם. הם דאגו רק לדבר אחד - להחדיר את הפין שלהם אל הפות. זה כל כך העסיק אותם, שלא התפנו להר שוב אם הבחורה נהנתה או כיצד היא מבקשת ליהנות במגע המיני. זו אני שרעוררה אותם להתעניין בי. לא הייתי פסידה. לאט לאט גרמתי לגבר להשתחרר מהמתח המלווה אותי, ואז הוא היה יכול

לפנות מקום במוחו גם להתייחסות אלי. הגברים הללו השתנו.

יש גברים המוכנים להעניק לי תשומת לב שאותה הם לא מוכנים להעניק לאשה אחרת. אני נוהגת לשוחח איתם על כך. האמת היא שהם באים להתייעץ איתי. אם בתי-הזוג שלהם סובלת מבעיה נפישית כלשהי, הגורמת לה להיות עצורה, לא יעזרו לו כל מאמציו. יש עדיין גברי רים המוכנים לוותר, כדי להמשיך להחזיק בקשר. ישנן נשים שאליהם הם נמשכים. הם מאמינים, כנראה, בסתר ליבם שהאשה שנבדאה מצלע אדם היא יצור נחות.

תיירנים קובי אתר וחיים אלפנרי. הגבר מנצל את האשה ו... האשה יודעת לנצל את הגבר!

מי שלא מגיעה לשיא - אשמה בכך!

חיים אלפנרי וקובי אתר, שנייהם בני 26.

הם רווקים. המארגנים בצוותא טיולים קבוצתיים לחוף-לארץ. בספטמבר הם מתכוונים לצאת עם קבוצה של רווקים ורווקות לאירופה.

חיים: ידעתי על קיומו של הדגדגן, אבל לא הייתי מודע למשמעות התפקיד שלו עד אשר אשה שקיימתי עימה מגע מיני גילתה לי זאת. היא רמזה לי ב'תנועות גוף' שזוהי הנקודה הרגישה שלה. אבל לא טרחה להבהיר לי עד כמה רגיי שותו של המקום היא מרענת בשבילה במגע המיני. מאוחר יותר, בהתנסויות מיניות עם נשים אחרות, בדקתי את רגיי שותו דווקא בנקודה זו. זה לא בא ברע או שלא חפשו מגע כזה, ותקופה ארוכה גיששתי עד שהייתי משוכנע בכך ש'הדגדגן הוא אבר-המין הנשי'.

קובי: גבר נמצא תמיד בעדיפות מיינית ביחס לאשה. אבר-המין שלו חיצוני, הוא מגיב מהר יותר לגירוי, בעוד שאצל האשה המצב שונה. היא יכולה להשאיר תקועה באמצע רק בגלל שאינה מכירה את גופה. האבר שלה חבוי, והיא לא מבקשת מהגבר שיחפש את הדגדגן שלה. יתכן שמתוך ביישנות, מעצורים או ש'כלל לא גילתה את הרגישות בדגדגן. למה שהגבר יתעקש היא לא פוצה ש?!

קובי: הבעיה היא שהאשה לא מעזה להיות היוזמת. אם היא עושה זאת, היא תכריז בכך על תשוקותיה המיניות. עד למיטה קיים מצב של העמדת-פנים. במיטה, בעירום, אני חושב ששלב זה נפיש. כשהגוף עירום, עירומה גם הנפש.

חיים: במין אין צורך לדבר. אשה יכולה לרמוז מה היא רוצה ואיך היא רוצה, בכך שתמשוך את היד שלי אל הדגדגן שלה. אני אראה את הבעת פניה ואבין ממה היא מתענגת.

קובי: על פי רוב הנשים מעוניינות לומר לגבר שהדגדגן הוא אשר מרגש אותן, אבל הן לא מעזות לומר. היא זורקת עלי את האחריות לעונג שלה ואני מביא אותה למצב שבו היא תהיה שותפה במציאת הפוזה. אני יכול להתחזק עם עצם המיפסעה בדגדגן שלה, עם אבר-המין, עם האצבע, עם הלשון. לי אין הסתייגויות מכל צורת מגע. ההיפך, אני מעודד כל חידוש. למדתי הרבה מאוד על מין גם מגשים חסרות נסיון. הבעיה תשאר תמיד של בתי-הזוג שלי. אני לא אתעקש.

חיים: אם אני נכנס למיטה עם בחור, דה שאין לי כוונה למצוא חן בעיניו, או שאין לי כוונה לשמור על הקשר בינינו, למה שאשקיע בה מאמץ? אני צריך לרצות להביא אותה לאורגזמה. אם אני לא ארצה היא לא תגיע.

קובי: נכון, האשה מפסידה בסוג כזה של יחסים. פגשתי בנואיבה בחורה אוסטרלית שדמיה לי שלא ראתה כתף של גבר בחייה. היה חושך בחוף. הומנתי אותה לשק השינה שלי, וקיימנו יחסי מין. כשאני החלטתי שהמישחק נגמר, אז כך היה. גרדמתי. נכון, התלווה לה ההרגשה שאני ניצלתי אותה, אבל ה'הגיון עזר להתגבר על הבעיה. לא היה לי עניין בה, ולא שאלתי אם היא נהנתה.

חיים: קיים גם מצב הפוך. יש נשים שיודעות לנצל גבר. בחורה מבוגרת ממני הומינה אותי בלבות איתה. היא לקחה

אותי אליה לחדר ולי לא היתה משיכה אליה. היא עשתה את כל המאמצים לגרות אותי ואני, כדי להגן על האגו הגברי שלי, לא סירבתי. למה? כי הייתי יוצא ממנה כמו אחד שלא מסוגל.

קובי: אני חושב שאם אשה רוצה ליינות ולהגיע לאורגזמה, היא צריכה להביא את הגבר לכך שהוא לא ישפוך מהר. ככל שהיא תחזיק אותו יותר זמן, היא תספיק להפיק יותר עונג לעצמה. גבר מתורגל יכול לשלוט בזמן השפיכה. זה לא מתאפשר במגע מיני ראשון. במגע ראשון קיימים להט וגירוי עצומים. בסגרי קן יצרים. אבל זה מתאפשר בפגישות הבאות.

חיים: לא איכפת לי אם אשה תגיע לאורגזמה לפני. ההיפך, כל עוד אני לא הגעתי לשפיכה אני מוכן לתרום מכישרונותי ולהמשיך במישחק המיני.

קובי: אם אשה תאמר לי שהיא נהנית, או שהיא לא נהנית, זה בעצם לא רגש חיבה אל בחורה, ואני רוצה לשמור על הקשר עימה - ההרגשה תהיה זיפתית.

חיים: אם היא לא תיהנה, ואני רוצה בה, אשקיע בה. במגע נוסף, יותר מאמץ, כדי שהאגו הגברי שלי לא ייפגע. לאונן? זו הדרך הכי בטוחה כדי להביא אשה לאורגזמה. זה דבר שהגבר עושה לאשה.

קובי: לא נכון לומר שהאשה נוהגת ומקבלת אותה כמות של יחס במגע הרמיני. גבר, מספיק לו להיות קצת מגורה כדי שיגיע לשיא. לעומת זאת, כדי להביא אשה לאורגזמה צריך להשקיע יותר מאמץ. זה סיפור ארוך. אשה לא צריכה להעריך אותנו על המאמץ. אני לא מחכה שהיא תנשק את רגלי. באמת שאני לא מצפה למדליה. אבל זהו המצב: חיפשת שוביניזם גברי - מצאת!

מטעם
העולם הזה

בחסות:
עץ הזית
יצרני זברה, קאפרי, שמפו רויאל
והשמפו בריח תפוחים

ובשיתוף מנכ"ל חברת "א. גינדי",
אברהם גינדי, אשר יעניק למלכה
הנחה של 500,000 ל"י לרכישת
דירה בחברתו

המלכה תציג את הדגמים החדשים לשנת 1981

אמנת הנשים הימית

תטפל בשערה בזה
טיפול וצבעי שיער
אחד בעולם

תציג את המשקה
שכבש את העולם
פינה קולדה ה-
אמיתית של "קו-
קטיילס-פור-טו"

נייטשר

תאופר במוצרי
הקוסמטיקה
הטבעיים של

הדרכת המועמדות: אולפן לאה פלטש
תיסרוקות: סלון ג'ימי ומרסל חיפה * איפ
ביוטי * עיצוב הכתרים: "אנדין" *
טיפול בשיער: תכשירי "לוריאל" *
אירגון: מירי ורפי זכרונני

המועמדות ה

מלכת המלכים 1981

תדגים את דגמי 1981 של

תטוס ותתארח בכרתים ע"י

תגיע לנשפים באוטובוס

תשלב את
יופיה הנשי
בתצוגת
חולצות
גברים
של

תציג את שמלות הכלה של

תוכתר בכתרי

איריס נאדל בחולצה מעוטרת בתחרה ומכנסי ג'ינס עם ניצוצות זהב — החידוש של אופנת "ניבה" לקיץ '81. את איריס, כמו את שאר המתמודדות, משך במיוחד הטיול לאי כרתים שעורכת השנה חברת הנסיג' עות הגדולה "דיזנהוויז". הנעליים הן של "נעלי מרנו".

מירי בלוקי היא פצצה אמיתית, שיער בלונדי מתולתל, צרוב-שמש, פנים שזופות ועיניים חומות-צהובות, הדומות לעיני חתול ג'ינג'י. מירי היא היילת בחילה-אוויר, ותפקידה הוא לקפל מיצנחים לטייס. כשסיימה את לימודיה בחולון התגייסה לצה"ל, ביקשה לעשות משהו מעיל. "אותי" כך אמרה, "לא יראו בתפקיד של ג'ובניקית בקרייה". היא ביקשה להיות פקידה פלוגתית בצנחנים. אמרו לה: לא! את התפקיד הזה אנחנו מועידים, בדרך-כלל, לבנות הבאות ממישפחות שכולות. מירי התעקשה על משהו שקשור בכומתות האדומות, וקיבלה תפקיד של מקפלת-מיצנחים באחת הטייסות המפוארות של צה"ל.

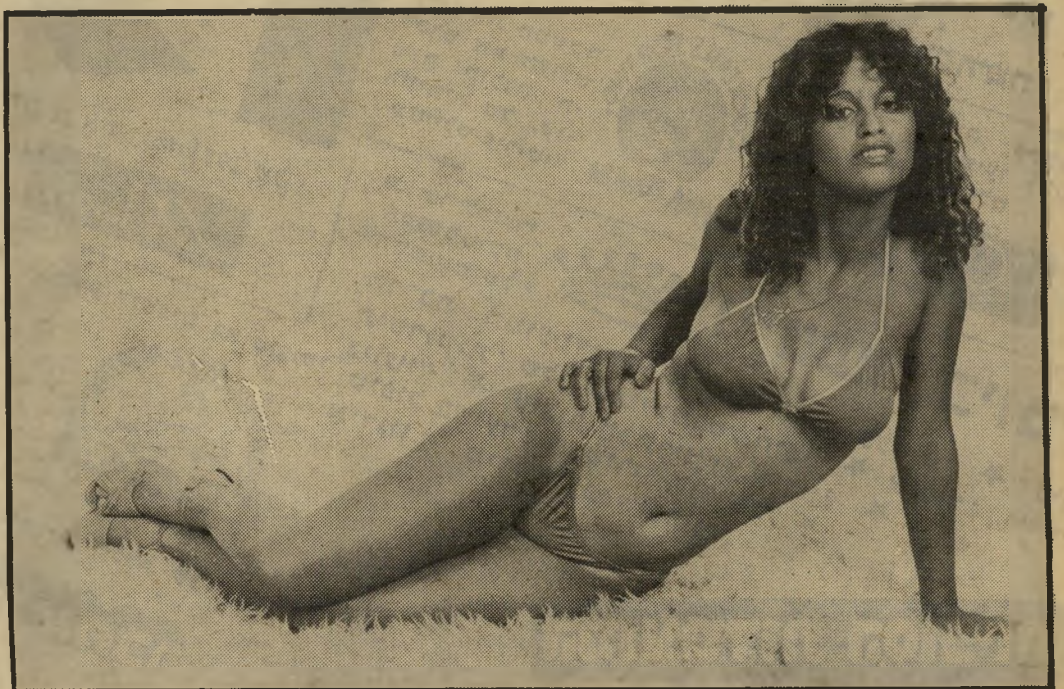
נוירי בלוקי

מספרת מירי: "היינו ארבע בנות בקורס, שבמהלכו נשרה אחת מאיתנו. העבודה אינה קשה, אבל צריך המון אחריות וריכוז. אם את חלילה שוכחת מיתר, המיצנח עלול שלא להיפתח. העבודה מאוד מרוכזת, ומצריכה מכסימום של ריכוז. בדרך-כלל אנחנו לא עובדות רצוף. יוצא לנו לקפל מיצנח או שניים ביום. כל קיפול של מיצנח אורך, בערך, שלושת ריבועי שעה, ובסך הכל העבודה והיחסים עם הטייסים, והידיעה שאני עושה משהו חשוב לחבר'ה הנהדרים האלה, היא כף לא נורמלי". מירי אהבת להתעמל. בזמנה החופשי היא משחקת כדורסל בבסיס, רצה, קופצת לרוחק והולכת המון לים. תוכניות לעתיד? "אני רוצה להיות שחקנית-קולנוע, אומרים לי שזה מאוד קשה, שזה עולם אכזרי, הנראה זוהר, אך שבעצם הוא די עכור. אני אנסה, אם לא אצליח, אני רוצה ללמוד התעמלות בווינגייט, ולהיות מורה להתעמלות."

מירי בלוקי מדגימה מכנסי ברמודה עם חולצת גופיה, של אופנת "ניבה" לקיץ 1981. בתמונות התחתונות מדגימות המועמדות הסופיות את בגדיהם של "ג'ו-טקס", כל הבנות אופרו לקראת הצילומים בתכשירים הטבעיים של חברת הקוסמטיקה "נייטשר ביזטי".

הטובים לטיס הטובות לטייסים דור שני בעולם היופי

איריס נאדל שיער ארוך-ארוך, ועיניים חומות גדולות. היא תלמידת שביעית בבית-הספר קלעי בגיבעתיים, ולומדת במגמה הסוציולוגית.

איריס יודעת את רצונה ומודה במפורש: "הגעתי לתחרות מלכת-המים, כי אני לוקחת את זה בתור אתגר: אני רוצה להיות מלכת-מים".

איריס לומדת דוגמנות אצל לאה פלטר, ורוצה להיות דוגמנית. אך אין זו מגמתה היחידה. בדוגמנות היא רואה עיסוק צדדי, מלהיב ומהנה, אך בהחלט לא מרכזי. לכשתגדל, ואחרי שרותה הצבאי, היא מתכוונת להזרים את מרצה בכיוון אחד: איריס רוצה להיות עיתונאית

לועמדות הסופיות • מלכת המים '81 • המ

אורלי חיון בת ה-17, גבוהת-הקומה, מקריית-מוצקין היא בהחלט מועמדת יוצאת-דופן. אורלי הגיעה לתחרות מלכת-המים הישר מקן השומר הצעיר בקריית-מוצקין. היא יודעת היטב מה היא רוצה: "או ללכת לגרעין נח"ל, או ללכת לגרעין עודד ולעזור בעיירות הפיתוח למישפחות נזקקות". העובדה שתחרות בגרעין עודד דורשת שנת-התנדבות אינה מרתיעה אותה. העבודה מדליקה אותה, וגם האפשרות שהגרעין מקנה לחבריו את האפשרות לחיות בקומנה עם חבריה צעירים. על תנועת הנוער של קן השומר הצעיר בקריית-מוצקין מספרת אורלי: "זה כבר לא מה שהיה פעם, למרות שעדיין הולכים עם חולצה כחולה. למעשה אנחנו

אורלי חיון

מנסים להחזיר כעת מעט ממה שהיה פעם. לא נעים, אבל מחייבים אותנו לבוא בחולצה כחולה. למרות שאני חושבת שזה צריך לבוא מעצמו. הפעילות בשומר הצעיר מתבטאת בפעולות שבהן מדברים על פוליטיקה. מנסים להקנות לנו אווירה של ארץ-ישראל הישנה והטובה. כשהיא נשאלת אם רוקדים בתנועה ריקודים סלוגניים, היא מגיבה בתדהמה: "ריקודים סלוגניים? בשום פנים ואופן לא! היו על זה ויכוחים, ובסוף הוחלט שריקודים סלוגניים ירקדו במסיבות פרטיות. אני אישית מתנגדת לריקודים סלוגניים בתנועה. זה לא המקום המתאים. בתנועה צריכים לרקוד ריקודי-עם." אורלי הגיעה לתחרות בשביל התווייה. חוץ מזה היא אומרת: "אף אחד לא הבטיח לי טיול לחו"ל. המועמדות הרי נוסעות לכתים, וזהו כבר חווייה כשלעצמה." החברה בתנועה מעודדים ואף הבטיחו לבוא לנשף שיתקיים בחיפה.

או אשתיחסיציבור. היא חושבת שהיא מתאימה לשני המיקצועות האלה, מכיוון שהיא כותבת היטב, מתעניינת מאוד באנשים, ובעיקר — יש לה גישה אליהם. לאיריס היפה חבר קבוע מזה שנתיים. הוא סטודנט למישפטים.

בזמנה החופשי היא משחקת טניס, רוקדת ג'ז, ובחופש הגדול היא עובדת בחנות הפטורה-ממכס שבגמל-התעופה בן-גוריון. העבודה בחנות מקנה לה את הרגשת המרחבים, שאותה היא אוהבת, תחושה של רגל אחת בארץ ורגל אחת באוויר. היא אוהבת לנסוע, וכבר הספיקה להיות

איריס נאדל

באירופה, בארצות-הברית ואפילו באי כרתים, שאליו תסענה כל המועמדות הסופיות בתחרות מלכת-המים.

איריס היא דור שני. בעולם-היופי. אמה, חני, היתה בעבר דוגמנית ונערת-יופי, וגם היא למדה אצל לאה פלטר. האם מעודדת את איריס בלימודי-הדוגמנות שלה, ומשמשת לה כמדריכה צמודה בעולם-היופי. המוכר לה כלי-כך. גם אביה של איריס, שהוא מהנדס, ואחותה בת ה-12 מעודדים אותה. שלא לדבר על החבר הצמוד.

איריס מקווה שגם אם לא תזכה בתואר הנכסף, תפיק מהתחרות מכסימום של חוויות והיכרויות חדשות.

אורלי חיון בחולצה מעוטרת בקפלים (וולנים) ומכ" נסי ג'ינס עם ניצוצות זהב של "ניבה". הבנות תצננה בתחרויות את נעלי "מרנו", שמלות הכלה של "אמבר" ותכשיטי היוקרה של "אנדין". הדוגמנים יציגו בתחרות יות את חולצות האופנה האחרונה של "הווי 2000".

לחיי תנועת הנוער!

יעקב שרת / איש מאדים

שנית, קטיושה לא תיפול!

"לא תיפול עוד קטיושה על קריית-שמונה", אמר סר הביטחון מנחם בגין, ונחלקו פרשנים במשמע הדברים. הפשטנים פירשו: פשוט כמשמעות: חסל סדר קטיושות בגליל העליון! המפולפלים הבינום קצת אחרת: לא תיפול עוד קטיושה, שכן אם תיפול, סר הביטחון יתן פקודה שכזאת, אשר ביצועה ימנע הפעלת משגרי-קטיושה אחת ולתמיד.

פירוש אחר לאותה הבטחת קצב בגינית אין ולא יוכל להיות לעומת זה, בשעה שדברים אלה נכתבים — למחרת ירי הקטיושות על נהריה, קריית-שמונה ועוד, שבא לאחרי ירי הקטיושות על קריית-שמונה בלבד (הירי אשר הקפיץ את הנשיא הגלילה — ואת יריבו העתידי דויד לוי לומר: "הנשיא אינו יודע מה הוא סח!"), ושבו על פני התפרסם ברבים, שבע שבמהלכו עולם ומלואו עלול להיות כמרקחה — ברור לפחות דבר אחד: בין הבל פיו של סר הביטחון (ושור המכשלה) מנחם בגין ובין המציאות המציאותית מבידל לפחות מרחק של טווח קטיושה. לא היה צורך להיות חכם מוחכם כדי לעשות לשחק את הבטחת "לא עוד" הנואלת של סר הביטחון מנחם בגין. אני הקטן, למשל, רציני להשיג עטי למחרת השמעתה חסרת-האחריות ולפתוח רשימה במילים: "ומה אם כן תיפול קטיושה, מר בגין?" אם לא עשיתי זאת, וכמוני אולי עוד כמה בקרנים מושבעים, הרי זה אך ורק משום שבתגובה כזאת היה מוכרח להיות משהו סרטיעם — לא פחות מאשר באמירה-הבטחה שקדמה לה. דבר אחד הוא להתפלמס עם מנחם בגין ולהציגו (בלי הצלחה יתרה, כפי שראינו בבחירות) במערומיו הדמוגיים; דבר אחר — להתעלל בתושבי הגליל ממרחק בטוח למדי בצפון-תל-אביב, ולהבטיח להם כניבא-ועם מנות אש וגופרית.

אבל עכשיו, במקמה ונהייתה, אין מנוס מחיטוט באיוולת הבגינית חרף היותו גם חיטוט בפצע.

מה פירוש "לא תיפול עוד קטיושה על קריית-שמונה" לפי המשמע הראשון, הפשטני? פירוש המילים הללו הוא שלא יהיו עוד טילי קטיושה בדרום לבנון, אשר יהיו נכונים לשיגר דרומה; כלומר שלא יהיו בלבנון מפעילי משגרי-קטיושה; כלומר שלא יהיו בדרום חברי אירגונים פלשתינאים הנלחמים בישראל בכל דרך אפשרית להם. פירוש זה מחייב את סר הביטחון הישראלי, ולא פחות ממנו גם את שור המכשלה, להבטיח — קודם כל לעצמו — אם לכל שורת ההיגיון הזאת יש או יכול להיות יסוד מציאותי. במילים אחרות, מי שאומר "לא תיפול עוד קטיושה על קריית-שמונה" חייב להשיב חיובית על שאלות כגון: האמנם אפשר לבצר כל טיל קטיושה וכל משגרי-קטיושה וכל מפעיל משגרי-קטיושה וכל חבר באירגון פלשתינאי אנטי-ישראלי לוחמי מדרום לבנון? ולא רק מדרום לבנון, שהרי הדעת נותנת — ופה אנו עוברים מתחום המשמע הראשון של "לא עוד קטיושה" אל תחום המשמע השני — כי אם תבעו כל קטיושה מתחת לכל עץ וענן בדרום הלבנון, יתחילו הפלשתינאים להפגיז את הגליל העליון (או את השטח שזה"ל יכבוש מצפון לרצועת מובלעת חדאד) מאיזור צפוני יותר, בכלי-יגשק ארוכי-טווח יותר.

אכן, אך תמול-שלושום הזהיר הרמטכ"ל רפאל איתן את עצמו ואת העולם, כי נשק המחבלים מיתחכם והולך, ואין שום סיבה להניח כי התיחכם לא יתבטא גם בכל הכרוך בהגדלת טווחים; ומה גם, שכידוע לא על תוצרת נשק עצמית בלבד יחיו המחבלים למיניהם. הם ניזונים ממקורות עתירי נשק, עקיפים בסוריה ישירים ברוסיה.

על רוסיה אולי עוד אגיד משהו להלן, ואם לא עכשיו בפעם אחרת, אך אפשר שראוי להטעים פה בהזדמנות הגיונית זו, כי לא אחת נוהגים ראשי-ביטחוננו ואמצעי-תקשורתנו להוסיף את התואר "סובייטי" או "רוסי" לנשק המופעל נגדנו או מאיים עלינו — בדרך-כלל, כנראה, מתוך הנחה שתואר זה, בהישמעו או בהיקראו על-ידי שוחרי הדמוקרטיה ברחבי-עולם, יתגבר שבעתים את סלידתם מברית-המועצות ויצדיק מראש כל פעולה ישראלית נגד מחזיקי הנשק הזה. הצרה היא שלא רק בני לכל אדם נבון, שאין שמץ קשר בין מקור הנשק ויצירת הפעולה, אלא גם שלא כל שוחרי הדמוקרטיה בעולם המערבי הם שוחרי מילחמה קרה או חמה נגד ברית-המועצות; לרובם, כמזדמה, נהיר שאי-אפשר להשמיד את ברית-המועצות בלא מחיר איום ונורא, ומכאן שצריך להגיע עימה לכלל הסכמים כלשהם, וכי, ומכאן שתיאור טנק או טיל או נשק אחר המאיים על ביטחון תושבי ישראל כ"רוסי" נופל על אוזניים ערלות, אם לא גרוע מזה. על זה יש להוסיף, כמובן, שמהעבר השני של הגיבעה ניתן להגדיר באותו הגיון חד-צדדי כל נשק כמעט המשמש את צה"ל כ"אמריקאי", וכבר הגיעה עת שתובן כלשהו הפסיכולוגיה של הצד שכנגד.

אבל נחזור לענייננו, והוא השאלה על איזה יסוד הבטיח סר-הביטחון את שהבטיח באומרו "לא תיפול עוד קטיושה על קריית-שמונה": על יסוד של טיפשות; והירות; חצנות; התעל-מות מן המציאות ובריאת מציאות שיקרית בהבל פה; אופוריה; תרופתיות; טירוף מערכת הדעת; הסתמכות על פתיחותם של אנשים המאמינים או רוצים להאמין לכל דבר מפי בגין-בגין; מידע חסוי שמספקים גורמי המודיעין למיניהם; הערכות מצב של המטכ"ל; פיתרון סופי עם הבעיה הפלשתינאית שחושג בחשאי; הסכסכ-ביניים שני סודי עם סוריה בעידוד הפלת מטוסים סוריים תוצרת רוסית; ברית-ידידות כמוסה שנכרתה אך זה עתה עם ברז'נייב ושות', שחילו ורעה אחוזם אחרי הכישלון הטקטי, האסטרטגי והפוליטי של התמרון הרוסי-סורי המשותף; מיסמך הבנה חדש שניידתנו ובעלת-בריתנו ארצות-הברית הרגנית? מבין כל התשובות האפשריות שהבאתי לעיל אני מעדיף

אחת שדווקא לא הבאתי: על יסוד אמונה במזל. מפני שהאמת האמיתית היא שעד כה פינק המזל מאוד-מאוד את העם היושב בצפון ציון, ובשל הסיבה הפשוטה שיש כל ההבדל שבעולם בין קטיושה מחטיאה וקטיושה קטלנית. אבל קטיושה היא קטיושה ומטוס הוא מטוס.

המטוס הישראלי לעולם לא מחטיא. הוא תמיד הורג. הפגז הישראלי לעולם משתק את מקורות הירי, ואילו הקטיושה מחטיאה ומחטיאה ומחטיאה מאת ואחת פעמים עד שהיא קוטלת. אם על עס-ישראל לשלם מס-דמים מסויים כמחיר בלתי-נמנע של קיומו הריבוני — יאמר זאת סר הביטחון (וראש המכשלה) והעם ינשך בשרו בשיניו וישלם את המס. אבל לא כך מדבר מנחם בגין. האיש הזה אינו מחפש דרכים לפיתרון מדיני של הבעיה הפלשתינית, של בעיית יחסינו עם סוריה ועם רוסיה-להיפך. האיש הזה מבטיח הבטחות אסטרור-לוגיות חסרות-ישר בהסתמכו על המזל, או מפעיל כוח-זרוע בהסתמכו על נצח ישראל לא ישקר, כלומר על ההנחה שאפשר לה/מימד את כל הכורים ואת כל הקטיושות ואת כל הפלשתינאים ואת כל הערבים ואת כל הרוסים.

אוי! אפשר, אבל לא בלי מחיר, כפי שאך זה נוכחנו בעליל. משלמי המחיר לא יבואו בטענות אל מנחם המבטיח בפה מלא אוויר אפס קטיושות. פיהם מלא עפר שאליו שבו. אבל מי שרגליו עומדות על האדמה הזאת, ואינו רוצה לחיות לנצח, לא על הבטחות-סרק ולא על מזל החטאות ולא על החרב לבדה כתרופת-פלא אחת ויחידה לכל חולי בינלאומי, ולא על פיתרונות צבאיים חדשים לבקרים, חייב להתאזר ולומר מול הקברים: תרוחמו, ביש-ימזל שכמותכם, לו נרוחם אנו, מוכי סנוורי הכוח והברירה מן המציאות, וינאל אי-פעם מלהיות נוקמי דם, עובדי אש — ומזלות.

מספנות לנדאו

ועמורה

ועשיתי על מנהלי, "מספנות ישראל" / אשר עשו נבלה בישראל (ליברטובסקי):

הוא לא שונה את שמו. הוא ישראל נשאר, וישראל עד תום, אפילו אם הוח — למרות הצלחתו — בגלל, "פנקס אדום"... אבל המספנות, אשר חסמו השער למודנה, בצירוף — הן ששנו עכשיו את שמו ל"מספנות של סדום"!

אל הר העצמות

נח לו אותו איש חידות והוזה הזיות באדמת מחניים הגלילית, שם בארץ הרמונים וקטיושות, נח לו מיכאל הלפרין האגדי זה עשרות בשנים, וכבר דישן בעפר רמ"ח אבריו את עפר הארץ אשר אהב. אבל עכשיו יבואו יהודים רבים מכל עברי הארץ ויסירו את המצבה העתיקה המעיקה על יצר הכבוד שלהם ויחפרו את קברו ועלו את שלדו, עצם לא תחסר, ויסעוהו בתופים ובמחולות הרחק מהגליל העליון ירושלמה, לקברו בכבוד מלכים ובתרועת חוצרות ובנאומו רוזנים ושועים. הגליל יעמד בזה.

אומרים, שבשעתו ציונה מיכאל הלפרין לקברו בירושלים, ובוודאי היו טעמיו ונימוקיו עימו. אבל הגורל גזר על מותו בגליל, שם לא הרחק מתלחי, בארץ גבורת קדומים וגבורת ימינו, עד האחרונים שבהם. שם הוא מת ושם נקבר, והארץ לא רעשה, והקבר לא התהפך, והרגלים לא מתקן פחות מרגבי כל מקום אחר בארץ הקודש, לרבות ירושלים.

אבל עכשיו יבואו ויעקרו את הקבר הזה מן הגליל, ויעשו חניגה גדולה בהר הרצל בירושלים, ואנשים ידברו על הכבוד הגדול שזכתה בו ירושלים בירת הנצח מכוח עצמותו של בן-אדם, עצמות יבשות, דוממות, שאין ביניהן ובין עצמות אחרות כמותן שום הבדל שבעולם, ועל החסד הגדול שעושה סוף-סוף מדינת ישראל עם מיכאל הלפרין ועם עצמה, בהשקעת כך וכך זוזים בהענקת כך וכך עצמות מהלך כך וכך פרסאות ממחניים הגלילית עד ירושלים הנצחית, ואיך כל זה ישנה את ההיסטוריה של העם היהודי, ואיך יתקן בכך עוול של עשרות בשנים אשר הדיר מנוחתם של המונים גדולים, אשר השתוקקו ממש לעלות על קברו של מיכאל הלפרין האגדי ולא יכלו, כי בגליל העליון הוא, בבית קברות שכוח-אדם, לא תואר ולא הדר לו, והנה עתה מה רב הכבוד ומה גדול ההדר, כי הקבר החדש ייבנה לתלפיות, ומצבה אדירה תוקם עליו על חשבון הגרעון הלאומי, ובנייה-מישפחה יהיו מאושרים באדם, כי רב הכבוד אשר הנחיל להם מיכאל הלפרין בעצמותו מן הכבוד אשר הנחיל להם בהווייתו ובמורשתו, כי המורשת היא רוח, רוח שאינה יודעת זמן ומקום, ומצבה מגולמת בעץ ובאבן, ואילו הירושה היא ירושה של חומר, ירושה של ממש — כך וכך עצמות, כך וכך אמות קרקע במקום טוב באמצע הר הרצל.

טרומפלדור, עשה טובה והישאר לך שם, בגליל, ארץ גיבורים הבורחים מן הכבוד, גיבורים שהכבוד רודף אחריהם על פני האדמה, גיבורים שאינם זקוקים לשטר-זיכרון לאומי בזכות פולחן עצמות ונדודי קברים.

הורסקוב

(המשך מעמוד 10)

מוצלת מאוד, שהביאה לו פיר-סום, פופולריות, כסף ואהדה של הציבור.

כעת נוצר מצב, שמביא אותו, למעשה, לתקופה שתיגרום לו לשינוי, גם בחייו וגם באישיותו. נראה ש"פליטת-הפה" המפורס-מת לא היתה מיקרית — זה היה שיא, שאחריו מתחילה תקופת סגירות. לפי המפה — היה חייב לקרות לו משהו שייגרום לו לשנות לחלוטין את דרך חייו. חרדות ופחדים, שהיו מוד-חקים עמוק ובלתי-יודעים כמ-עט, מתחילים להתגלות כעת, וזה ישפיע על המצב המנטלי והמחשבתי. יגדיל את הפעילות של המוח, ואז תיווצר הנטייה להביא שינויים. הוא ישאף ליי-ציבות בסביבתו הקרובה, ולקש-אליו, ובעיקר אלה שנותנים לו הרגשה של חסות. הוא נכנס ל-תקופה של הרהורים, חשבונות-נפש ומחשבות עמוקות יותר.

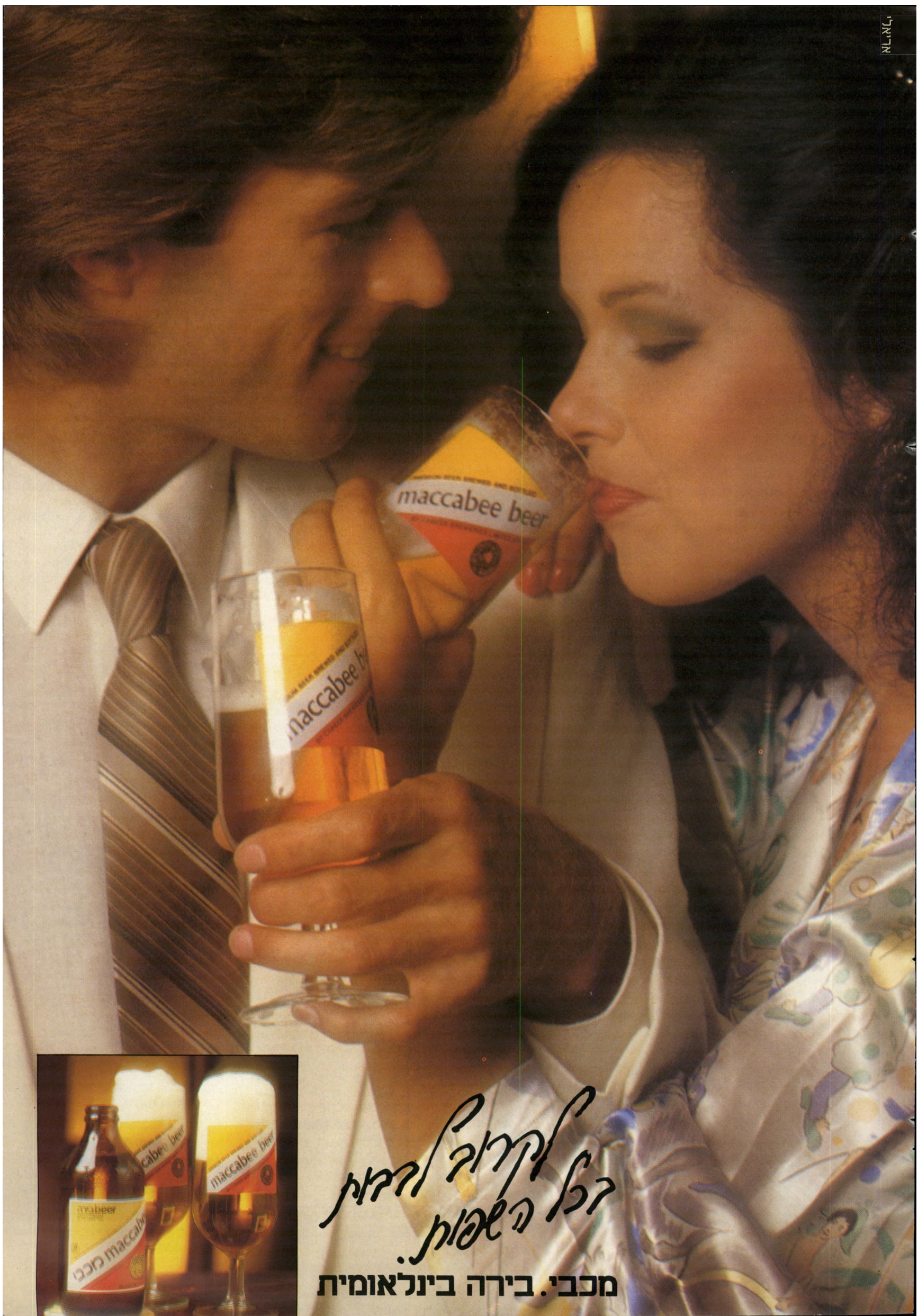
מה שקרה עכשיו ישפיע גם על השנה הבאה וגם מאוחר יו-תר. ה"סיפור" אינו קצר והוא ינסה לשנות כיוון. למעשה, הוא גילה לפתע אספקט חדש בחייו, שמביא אותו למצב של התכנ-סות פנימה. אם עד עכשיו חי חופשי ונוח — כעת העולם נר-אה פיתאום יותר עמוק, והוא מתחיל להבין משמעויות של דברים.

כל זה ייגרם לו לחרדות לא מעטות. הוא יראה שקיים פחד אמיתי, עמוק ושורשי, והדבר עלול להגיע עד חרדות מפגיעה פיסית ומחשבת יופיו. כל זה ייגרם לו לשינויים גם בדרך חייו האישית, וגם יביא אותו להתרכז יותר בתחום יצירתי, שבו יהיה עליו להימצא יותר בחברת עצמו ובחברתם של אנ-שים שונים מאלה שעימם היה רגיל להתרועע. תהליך זה נראה ארוך ומומשך, גם אם נוצר רו-שם שאפשר לתקן ולשכוח את פליטת-הפה, עבורו היא היתה פליטת-פה שתשנה אותו ואת גורלו.

למתמצאים באסטרולוגיה נר-תן הסבר קצר: המיקרה שקרה לו נגרם, כנראה, משום שאורא-נוס בבית ה-10 במפת-הלידה נמצא באותה עת מול נפטון ב-קשת. אספקט כזה גורם על-פי רוב לאיבוד שליטה על מצבים. מרקורי, שהיה בניסגיה באותה תקופה, נמצא בתאומים בצמי-דות לאוראנוס, ומכיוון שהוא שליט המפה ושליט השמש — גרם לו לגלג בלשונו, מבלי ש-יוכל לשלוט במילים המתגלג-לות. ביום כזה היה עליו להי-שאר בבית ולא לדבר לפני קהל. כחוספת כדאי לשים-לב גם למאוס, שגם הוא היה בתאו-מים בצמידות לאוראנוס. כידוע, מאוס מגביר את האימפולסיב-יות, וגורם לאנשים להקדים די-בור למחשבה.

הכוכבים האישיים — גם ה-מקדמים וגם אלה שבמעבר נמ-צאים כולם בתחום של מאזנים-עקרב. חוץ מונוס, כולם פונים כלפי מטה, (מתחת לאופק). לפני כשנתיים השמש נמצאה ב-צמידות לופטר והביאה לו הצלחה גדולה. עכשיו הירח וה-שמש המקודמים בעקרב בבית השלישי, מראים על תקופה של מופנמות. המפה הולכת ונסגרת, סטורן במפת-הלידה יעשה אס-פטט מרובע לשמש המקודמת, דבר שמפנה כל פעולה כלפי מטה (מתחת לאופק העולה).

מתוך המעברים והקידומים יוצא, שחמישה כוכבים יימצאו במזל עקרב — ויתגלה לו עולם שונה. חיפוש אחר משהו יותר מיסטי ויותר עמוק. כשהירח ה-מקודם היה בבית השני, זה הביא לו פירסום וכסף. כעת כששבתאי ייכנס לשם, יהיו גם תהפוכות לכלולות.

לקראת חג
דול השמחה

מכבי. בירה בינלאומית

וִיבִי אוֹפְנֵי יְלָדִים לֹא מֵהוֹחַ

ליצרן האיטלקי של אופני Vibi יש 600,000 ילדים בשנה, שרוכבים על אופניים בטוחים. גם את יכולה, בלב שקט, לתת לילדך לרכב על Vibi, כי Vibi מתמחה אך ורק באופני ילדים כשכל סנטימטר תכנון הוא סנטימטר של בטיחות ונוחות. רוצה לדעת יותר פרטים? בבקשה:

■ ל-Vibi יש שני מעצורים: מעצור-יד ומעצור-רגל. הספֵל מהווה חלק מהשילדה, ליתר חיזוק (להבדיל מאחרים). הצבעים הזוהרים של Vibi לא רק יפים למראה — הם גם אינם רעילים.

■ ל-Vibi גם אופניים מתקפלים. לכל זוג אופני Vibi מצורפת משאבה, ויש בארץ מלאי של חלקי חילוף.

ל-Vibi יש דגמים לכל גיל:

Sunny ו-Miki, Colt	ילדים בני 3-6 שנים
Dolly	ילדים בני 4-8 שנים
Rondine	ילדים בני 6-12 שנים

חשבי על הכיף של ילדך ובלב שקט ובטוח — תני לו Vibi.

באישור מכון התקנים בישראל, גרמניה, אוסטרליה, ארה"ב ואנגליה.

■ המושב של Vibi קצר — למנוע נפילה מסוכנת; ללא גב — לאפשר ירידה נוחה; אורטופדי — לשמור על ישיבה יציבה. את גובה המושב, כמו את גובה הכידון, ניתן לכוון. ■ ל-Vibi אין פינות חדות. הברגים מעוגלים ע"י גומיות; הכנף — ע"י גימור כפול, ואילו מגן השרשרת עשוי פלסטיק.

■ גלגלי העזר (ניתנים להסרה) מחוזקים בארבעה (!) ברגים חזקים כדי שלא יתקפלו. ■ הכידון בנוי משני חלקים, כדי שחלילה לא יישבר באמצע, ומבנהו נוח מאד, בעיקר לילד שלומד לרכב.

אופני
VIBI
הכיף שלו,
השקט שלך.

הדראמה של דוסטוייבסקי התחוללה ברח' באזל בתל-אביב: גופת הזקנה נמצאה בין הסמרטוטים, והשוודדים גנבו מחיר של נסיעת מונית

ההתאמה ועבודתה

נאשם פאר דוידו בעת השיחזור המישטרתי
„כבר יכולתי לתת את העניין למישהו אחר...”

יהודה של הזקנה המנוחה. השמועות שהילכו בשכונה, על העושר העצום הטמון בדירה, הן אשר הביאו למותה. מסתבר כי היו מי שהתעניינו בזקנה הערירית, וחשבו כי כדאי לפרוץ לדירה ולגנוב את אוצרותיה.

אלכסנדר פרידר, 20, צעיר בלונדי בעל שם רך וחזות ילדותית, בן מישפחה טובה מגבעתיים, שמע על אוצרה של הזקנה. מכר מיקרי בשם אהרון סאקי, שגר גם הוא ברחוב באזל, סיפר לפרידר כי בביתה של הזקנה יש לפחות שני מיליון לירות, ואפשר לשדוד אותה בקלות.

„לא הייתי במיוחד מעוניין בזה, כי אף פעם לא עשיתי דבר כזה, אף פעם לא פרצתי”, אמר פרידר במישטרה, כאשר נעצר. אך המידע נרשם אישם במוחו, כאשר פגש את סאקי שנית, החליט ללכת ולראות את המקום במו עיניו. הוא הלך לשם עם סאקי, כאשר זה מדבר על לבו ומספר לו על זהב, תכשיטים ומטבעות עתיקים מתקופת אחשוורוש, המצויים בדירה.

השניים עברו ליד חנותה של האשה, וכאשר כיוון פרידר את אצבעו לעבר דירתה, אמר לו סאקי: „אל תראה באצבע!” הוא סיפר כי הוא עוקב אחריה כבר שנתיים, ויודע כל דבר על אורח-חיה. הוא גם הציע דרך-פעולה: לארוב לזקנה כשהיא חוזרת לדירה מהחנות. לסתום את פיה, לדחוף אותה לתוך הדירה יאז לבצע את הגניבה.

פרידר החל מחפש שותפים להרפתקה. הוא השתחרר זה עתה מצה”ל, אחרי שרות קצר, הוא נמצא בלתי-כשיר, ביגלל סיבות שונות, ביניהן סיבות פסיכיאטריות.

רופא-שיניים. הצעירים הנאשמים ברציחתה סיפרו כי מישטרה כי הופתעו לגלות בדירה המלוכלכת חדר מלא מכשירים של רופא-שיניים, מכוסים באבק של שנים. בזיקנתה היתה אשה תמהונת. היא היתה לבושת סחבות. והיתה איספת בדירתה גרוטאית שמצאה ברהיבות, ושאותן היתה מטמינה במיזוחות ישנות, או מפזרת בין החדרים. השמועה בשוק בול וסביבתו אמרה כי היו לה אוצרות של זהב וכסף, של מטבעות עתיקים ודולרים שאיתם החביאה בין הגרוטאות הישנות.

כזו היתה הגיבורה האומללה של עלילה שהזכירה יותר מכל את סיפרו של דוסטוייבסקי, החטא ועונשו.

56 אלף

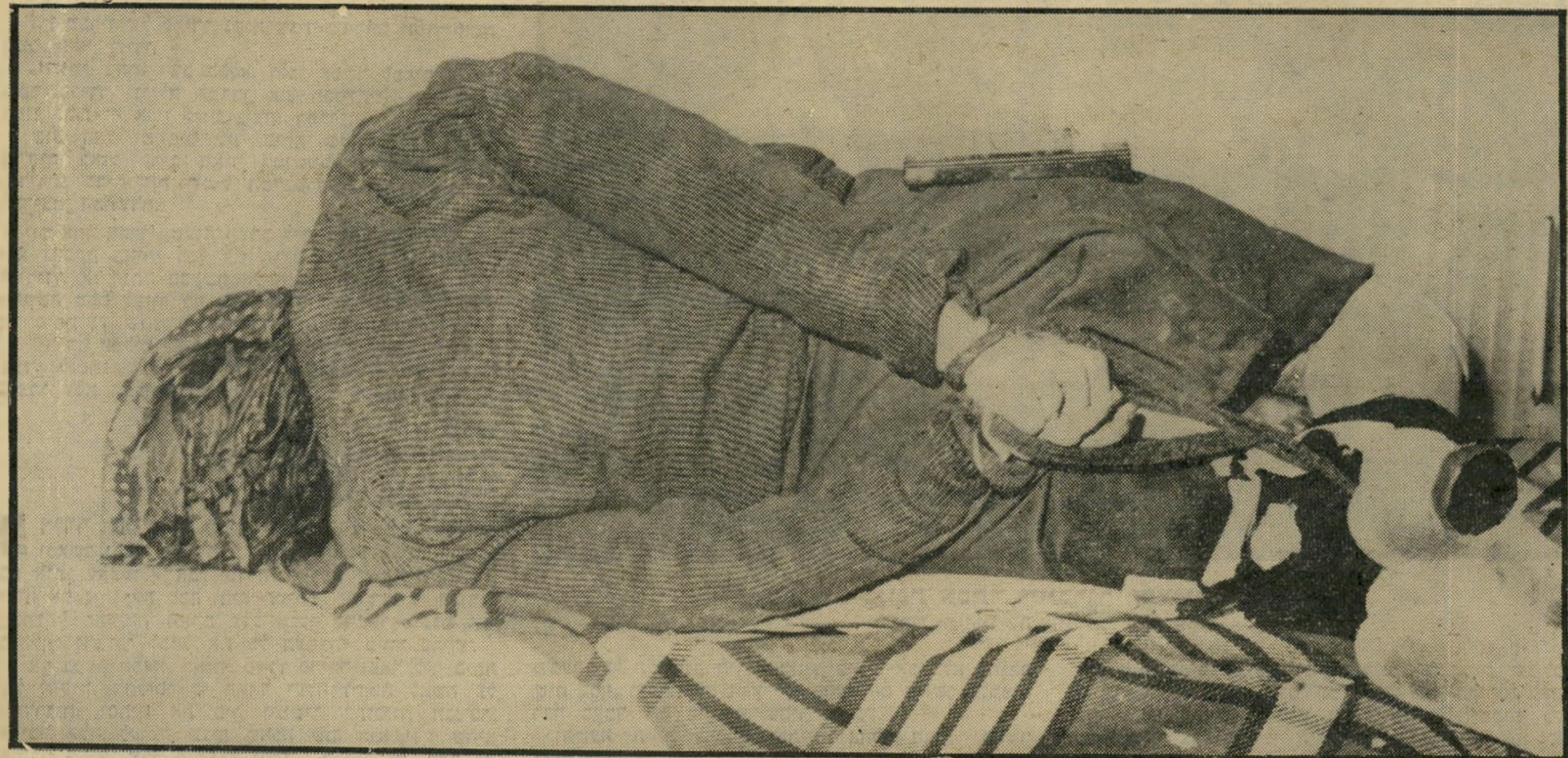
דולאר

היא לא היתה כמו אשה עשירה. אפילו את חשבון החשמל בביתה לא שילמה בארבעת החודשים האחרונים, ולכן נותק הזרם לדירתה. כאשר פרצו הרוצחים לדירה מצאו ליד מיטתה כמה נרות, שבהם היתה מאירה את החדר לפני השינה. בארנקה מצאו הצעירים 200 לירות, ולמרות החיפושים הממושכים שערכו בין הגרור-טאות והרהיטים המתפוררים לא הצליחו למצוא אפילו פרוטה נוספת.

הגברת רוזנברג שמרה את כל כספה בבנק. אחרי מותה התברר כי אמנם היה לה כסף רב. כחשבונה בבנק התגלו 56 אלף דולר. מאחר שמתה ערירית, ולא נותר לה כל קרוב-מישפחה, היתה מדינת-ישראל יורשתה הי

היא מצאה את מותה בחדר מלוכלך, בודדה בדירתה מלאה הסמרטוטים. אסתר רוזנברג היתה בעלת חנות קטנטנת בשוק בזל בתל-אביב. לא היתה זו אפילו חנות, אלא כוך בקיר, ללא חלון או דלת, שבלילה היתה מורידה עליו תריס הברזל.

כאשר מצאה את מותה היתה אשה בת 73, שמנה וזקנה, מקומטת ועצבנית, והתגוררה בדירה מזוהמת ברחוב באזל 27, ליד החנות. אבל פעם, כך מספרים, היתה אשה צעירה ויפה, והיתה נשואה לשני בעלים — שניהם רופאים. אחרי מותם ירשה מהם את שתי הדירות שהיו שייכות להם. הדירה שבה מצאה את מותה הכילה עדיין את חדר-עבודתה של בעלה המנוח האחרון, שהיה

מוצג מישפטי: גופתה של אסתר רוזנברג במקום הפשע, כשיריה כמזונות לרגליה
„פעם היתה אשה צעירה ויפה...”

(המשך מעמוד 71)

אך הוא לא היה מחוסר-עבודה. אביו, נגר בעל שם, הזמין אותו לעבוד איתו, והיה משלם לו משכורת יפה. אבל משום מה קסם לו רעיון הפריצה והפחידו בד בבד. שניים מחבריו סירבו לו מיד, ולכן המשיך לחפש. בינתיים היה חוזר למקום-הפסע כמה פעמים בשבוע. הוא בדק היטב את מיקומה של הדירה, ראה כי על דלת-הכניסה מותקנים ארבעה מנעולים כבדים, וכי מירפסת-המיטבח סגורה בסורגים עבים. היתה זו דירה בבית משותף ישן למדי, אך ליד רחוב הומה ממכונניות ומאדם. רק הלון השירותים פנה לעבר החצר, ולא היה מסורג. מכיוון שהיתה זו קומה ראשונה אפשר היה להגיע לחלון דרך מרזבימים שעבר לידו.

מול בניין המישטרה

פרידלר התלבט בין האפשרויות שעמדו בפניו. הוא חשב על אפשרות לגנוב את המפתחות מתוך תיקה של הזקנה, ולפרוץ כך לדירה. הוא גם חשב כי ביום החמישי, כאשר היא עסוקה במכירת חלות, אפשר לבלבל אותה ולסחוב את המפתחות. אבל לא היה לי לב לגנוב לה את המפתחות. אני לא יודע למה, אמר במישטרה. הוא המשיך לשוטט ברחוב באול, ולשוחח עם חברו, סאקי. על העניין, אני כבר יכולתי לתת את העניין למישהו אחר, אמר לו סאקי, אך הוא עצמו סירב להצטרף לשוד בפועל, מכיוון שאחשש כי יהיה בין החשודים הראשונים. הוא אמר לי שמכיוון שהוא גר ברחוב באול,

הרוגטקה שלו, וישלה גולה שתנפץ את החלון, או יעלה מישהו במרזב, יפרק את שברי הזכוכית ויפתח את החלון. למחרת בבוקר, ב-11 בפברואר 1981, חזרו פרידלר ופאר למקום, וקלעו בגולה לחלון הדירה. בערב חזרו למקום, ומכיוון שפאר חשב שיש צורך מאדם נוסף, הוא הביא איתו את ידידו-מילדות, דרור לוי. הכל פעל כמתוכנן. דויד עלה במרזב וזרק את פיסות הזכוכית לדשא. הוא פתח את החלון וחבריו עלו אחריו. הם החלו עוברים בדירה החשוכה, כאשר בידיהם רק פנס קטן התלוי על צרור מפתחות. הפנס היה בצורת גולגולת-מת.

באחד החדרים מצאו את הישישה שוכבת על הספה. מכוסה בשמיכה. היא ישנה שינה עמוקה, ולא התעוררה מצעדיהם של השלושה.

הפקידו של פרידלר היה לסתום את פיה של הזקנה בסמרטוט, כדי שלא תוכל לצעוק. הוא מצא סמרטוט בחדר וכאשר התעוררה הזקנה ופתחה את פיה לצעוק, דחף לתוכו את הסמרטוט.

השניים האחרים קשרו את ידיה של הזקנה לרגליה, מאחורי גבה, בחוט לבן שהביא איתו פרידלר מבתו. בסמרטוטים נוספים חיוקו את הקשרים. דרור ופאר הלכו לחפש את האוצרות, ופרידלר נותר ליד הזקנה.

הוא דיבר לתוך אוזנה במטרה להרגיעה: "לא נעשה לך כלום, אנחנו רק מחפשים כסף". אמר לה, והיא הפסיקה להיאבק. הוא המשיך לשמוע את נשימתה הכבדה מבעד לסמרטוטים שסיסו את פיה. הזמן עבר לאט, אולם כל מה שנמצא היה ארנק ובו 200 לירות.

בעוד שני חבריו הופכים את הרהיטים ומחטטים בכל מקום אפשרי, שמר פרידלר על הישישה. עברה יותר

תובעת פנינה דבורין
"מה עשית לי?"

בטרם ירדו מהמונית ביקשו מהנהג אסימון. מהטלפון הציבורי הראשון טילפן פאר למגן דויד אדום. הוא הודיע כי גברת ברחוב באול 27 סובלת מהתקף-לב, וזה עניין של חיים ומוות. כאשר החלה המרכזנית לשאול שאלות על פרטיו של המטלפן, טרק דויד את השפופרת.

המרכזנית היתה בטוחה כי מישהו מתח אותה, ולא התייחסה לשיחה ברצינות. היא אפילו לא רשמה אותה בספר. אך כאשר נחקרה, זמן-מה אחר-כך, על ידי המישטרה, נזכרה כי באמת היתה שיחה כזאת.

אחד הדברים הראשונים שעשה פרידלר היה ללכת אל המודיע שלו, כדי להתלונן. הוא אמר לסאקי: "אתה לא מתבייש? מה עשית לי?"

הגופה התגלתה אחרי ימים אחדים, כאשר עלה מן הדירה ריח רע.

כצפוי, עצרה המישטרה את סאקי, ודרכו הגיעה לשלושת הצעירים. הם נחקרו, וכולם הודו במישטרה על חלקם במעשה. אולם כאשר הציגה התובעת פנינה דבורין את הודאותיהם של השלושה בבית-המשפט, וגוללה את כל סיפור המעשה, חזרו בהם דויד ודרור, וטענו כי ההודאות נלקחו מהם בכוח ומכות. פאר גם הביא כאליבי את חברתו, אביבה משיח, שסיפרה כי באותו ערב היתה איתו בקולנוע.

נירה לידסקי, הסניגורית של פרידלר, נקטה בקריהגנה אחרי. היא לא התכחשה להודאתו. הצעיר תמים-העניינים עלה על דוכן העדים, וסיפר את סיפורו בקול שקט. הוא העיד כי לא התכוון להרוג את הזקנה, הוא רק רצה בכסף.

נאשם אלכסנדר פרידלר מזהה חפצים בשיחזור המישטרה
"מה יהיה אם ניתן לה מכה והיא תמות?"

ויש לו עבר פלילי, יכולים לתפוס אותו", סיפר פרידלר, שהמשיך לחפש שותפים אחרים. הוא הבטיח לשלם לסאקי 10% מהרכוש שייגנב.

בין מכריו של פרידלר נמנה צעיר שחרחר וגמוך-קומה, בשם פאר דויד.

"ידעתי שהוא ישב בכלא, ולכן אפשר לסמוך עליו", סיפר פרידלר, וגילה לחברו את תכניתו. הוא ביקש ממנו להצטרף אליו לשם ביצוע הפריצה.

שוב החלו סיוורים ליד ביתה של הזקנה, ומכיוון שרחוב באול קרוב מאוד למישטרת דיונגוף, נפגשו הידידים בבית-קפה שמול המישטרה, ושם תיכננו את הפריצה המיועדת.

יום אחד עברו בשעות הערב ליד חנותה של הקשישה. היא נאבקה באותו רגע עם תריס החנות, ולא הצליחה להורידו. אז פנתה בבקשה אל הצעירים, שטיילו ברחוב, וביקשה מהם לעזור לה. פאר ועוד ידוד ניגשו לעזרתה. אך פיסת-עץ שנתקעה הפריעה לסגירת התריס.

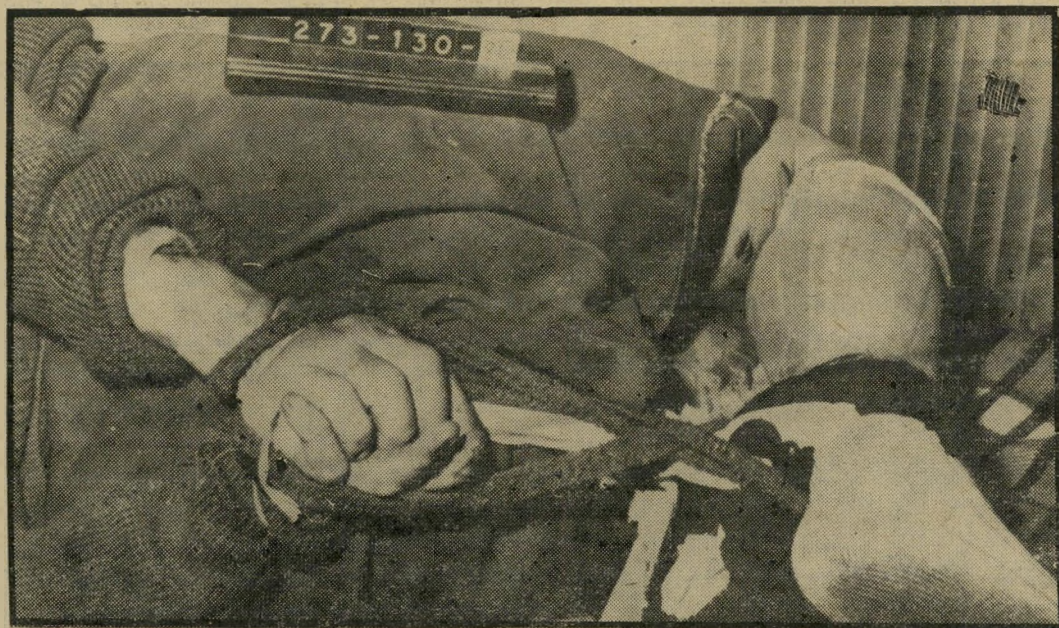
עוד הם עמלים לעזור לה, רמוז השניים לפרידלר שעמד בצד, לנסות לחטט בתיקה של החנונית. אולם "ידי נעצרו, ולא הצלחתי לגעת בארנק", סיפר הצעיר.

פנס גולגולת

פרידלר המשיך לדבר על המטרה עם האחרים. וכאשר נפגש עם ידיד בשם אבי הכורדי, ניסה לשכנע גם אותו להצטרף. אבל זה חשב רגע ואמר לו: "מה יהיה אם ניתן לה מכה והיא תמות? זה רצח!" הכורדי התחלחל מהרעיון וסירב בכל תוקף להצטרף. גם אני נבהלתי ורציתי לבטל את כל העניין", סיפר פרידלר.

אך בפעם הבאה, כאשר סיירו פרידלר ופאר ליד ביתה של הזקנה, החליטו כי האחד יעלה ויחכה לאשה על המדרגות, יסתום את פיה וימשיך בתוכנית הגניבה. פרידלר עלה לקומה שניה וחיכה שם. הוא ידע שהיא עומדת לבוא, אבל פיתאום נפחד. "חכיתי לה, אבל לא היה לי אומץ".

אולם בטיור אחרון זה הראה פרידלר לידידו את החלון האחורי של הדירה. ואז עלה הרעיון כי פאר יביא את

הכנבים כגופת אסתר רוזנברגר כתצלום מישטרה
"כדי שיהיה לה יותר קל לנשום!"

אלא שלסעיף שבו נאשמים שלושת הצעירים, שגילם המשותף עולה רק במעט על גילה של הקורבן, אין צורך בכוונה. לפי מילות הסעיף שבו נאשמים כל השלושה ברצח, די כי היה להם זדון, והם צפו כי במהלך הפריצה הם עלולים לגרום למות הזקנה. זוהי הנקודה שתעמוד להכרעת השופטים בימים הקרובים.

מעשה, כל השלושה היו עצבניים מאוד, אבל לא התגלה שום כסף, ואפילו לא חפץ יקר אחד. הם נואשו מלמצוא דבר מלבד 200 הלירות שהיו בארנק. השעה היתה כימעט שתיים אחרי חצות, כאשר יצאו השלושה מהדירה. לפני צאתם עוד בדק פרידלר, לדבריו, את הזקנה, ופתח את קישורי פיה, "כדי שיהיה לה יותר קל לנשום". ב-200 הלירות שגנבו, שילמו השלושה לנהג-המונית שלקח אותם למקום-הפצס. אולם

במדינה

מנגנון

תשובה בעזרת השם

לא כל מי ששולח מיכתב מצפה לתשובה, ולא כל תשובה מיועדת למיכתב שנשעה

שכתאי לוי, צעיר תושב רמת גן, אוהב לשלוח מיכתבים. רבים מהמיכתבים שהוא שולח מיועדים למערכות העיתונים או לאישי ציבור. בדרך-כלל אין לוי, הן חותם על מיכתביו בתואר "משורר מד שמאלני", מצפה לתשובה עניינית על מיכתביו. לכן הפתעתו היתה רבה, כאשר קיבל לפני שברע תשובה למיכתב ששיגר לפני כחמש חודשים לשרי-הדתות, אהרון אביר-הצירא, ולא פחות מש' הפתע לוי מהתשובה עצמה, הופתע מתוכנה.

כמיכתב ששיגר כתב לוי:
הנדון: פרשת אביר-הצירא, שליטיה.

(איסטרה בלגיא קיש-קיש קריא)
אינני מבין על מה ולמה קם כל הרעש הזה בעניין האדמו"ר אהרון אביר-הצירא שליטיה, ש' מאשימים אותו במעשי מירמה ו' קבלת שוחד, ר"ל. קשה לתאר שיהודי דתי שהור גזע, המשתייך לעם סגולה ובחיר העמים, יבצע מעשה שכזה. תורתנו הקדושה מצווה אותנו: "לא תגנובו", "לא תחמוד", ו"לא תחסום שור כדרי ש".

את עלילת-הדם הוזדונית הזו המציאו המשומדים השמאלניים, בגלל קינאתם על ריבוי הישיבות המפוארות והנהדרות, ועקב ה' כספים המרובים המוקצבים להקמת ישיבות ותלמודי-תורה בהתנחלו' יות.

אי"ה, פרשה זו תישכן, בעזרה"ת, בב"א, ואפשר יהיה להמ' שר', במלאכת הקודש של גיוס כספים לישיבות ולהתנחלו' יות. אמן.

עד כאן לשון המיכתב.
זמן רב חלף עד שהגיעה התשר' בה, הנושאת את התאריך 16 ב' יוני 1981, וכך נאמר במיכתב הנושא את חתימתו של השר בכ' בודו ובעצמו:

"ידידי, ברצוני להודות לך על ברכותיך ואיחולייך, אני משוכנע כי תמיכתך ואיחולייך, יחד עם כל שאר החברים והידידים אשר עמדו לצדי בתקופה קשה זו, יסייעו לי להמשיך ולשאת בנטל היצירה והעשייה למען החברה, היהדות והמדינה".
המיכתב שוגר על נייר רישמי של משרד-הדתות.

פשעים

אנס בתולות

בעד זיפריזון ושיער שחור מתולתל —

הוא השוד

השמועה עברה בנתניה כרוח. לאורך שפת הים, במקומות השו' ממים משוטט אנס. הוא נטפל לנשים ונערות ואנס כאשר הדבר אפשרי.

ב' 14 במאי הוגשה התלונה הראשונה למיטרה. תירת גר' מניה, ששמה נאסר לפירסום, סיפר רה כי גבר במדי צבא עבר לידה כאשר טיילה לבדה בשפת הים, ליד בית-גולדמינץ בנתניה. הוא ניגש אליה ואמר "פליז, אכס' יו מי, איי לאב יו", ואחרי הצ' הרת-אהבה לאקונית זו התנפל עליה, תפס אותה חזק בשתי ידי, חיבק את צווארה מלפנים והפילה אחורה על גבה.

למרות שהדבר היה בצהריים (המשך בעמוד 74)

העובדות מדברות בעד עצמן

אחרי 32 חודשי נהיגה אלפי נהגים נהנים להתניע מכוניתם במצברי גולד

* ללא קורוזיה * מצבר סגור * 36 חודשי אחריות * 370 רטה

המצבר האמין ביותר בעולם * ללא טיפול * ללא הוספת מים

סוכנים לישראל: **פאן אחים פאן** סוכניות יבוא בע"מ

תל-אביב, רח' ליוקולן 19, טל. 03-284976, ת.ד. 884

הפצה תל-אביב והמרכז: חשמל שמשון 334033, מוסך אורי BMW 337426, ויק אור 253802, היימליך יעקב 331817, חשמל יעקב 333465, מגדל שלום 650984, פולקסווגן מוסך הדרום 832268, מוסך תרשיה פולקסווגן 336825, פולקסווגן פליקס 331823, מוסך אריה מגרשי התערוכה 441084, בת ים: עוין שחמרוכ 862536, תולת: אזור התעשייה עוזרי משה 803265, יפן: מוטקה 832859, בעם 831654, אלי אל 821463, ראשת לציון: המתייע 941647, בתובת: טכנאור 054-51484, פולקסווגן רכב הנגב 054-51650, במלת: מאור 054-25094, גרני אור בתחנת סנובל 055-91877, אשקלון: תלמי הנגב 051-97311, בני ברק: אור נע 774236, מיכה כמוסך ביג 708096, פתח תקוה: פסח הלר 912977, כפר סבא: הוד השרון רמות השבים, בן ארי שרת 052-313878, אזור נתניה: יורם רן, כפר ויתקין 053-96804, טכנאור חשמל אורי 053-38013, הפצה באר שבע והדרום: חשמל "שאלו" אזור התעשייה כביש חברון 057-35111, חשמלאים מורשים: מוסך ברעם פולקסווגן 057-72011, איציק חלקי חילוף 057-74045, מוסך הנאמן פולקסווגן 057-77195, פולקסווגן ריטס 057-71744, המניע צומת גילת 057-83424, עוין צומת קסטינה 055-81868, הפצה חיפה והצפון: מצברי גולד חיפה גולדנר, המגינים 100 04-533293, חשמלאים מורשים חיפה והצפון: אור חדש 728655, אוטו אור 666922, מוסך ארו 724374, למשיץ 524148, מרויץ 669710, פיקס אור 720371, רם אור 643737, מוסך תלפיות 674977, אלטשולר תל תנן 231127, טבעון: עזיון 932062, עבר: זרם הגליל 913306, פרדס חנה: כהן שמיר 063-79407, בנימינה: אודי את בני בתחנת פז 063-61216, חדרה אלקטרו רכב 063-26200, ברנו גולדשטיין 063-22685, נצרת: כודג'נה יוסף 065-56438, מוסך הצפון פולקסווגן 065-72046, עפולה: קואופרטיב התבור 065-93506, כפר תבור: מוסך צפון 067-67702, צפת: אוטוסטרט 067-31142, מוסך יסוד המעלה: מוסך יסוד 067-37200, קרית שמונה: פולקסווגן רכב הכשן 067-40939, קואופרטיב גליל עליון 067-40713, הפצה ירושלים: גוטמן דוד אזור התעשייה תלפיות 02-781818, לוינסון צבי בתי אונגרים 02-283110.

המתחרות על כתר מלכת המים '81 שותות את המשקה שכבש את העולם

..פינה קולדה" האמיתית של ..קוקטיילס-פור-טו"

כל המועמדות הסופיות בתחרות מלכת המים '81 תהיינה אורחות חברת דיזנהויז בטיוול משגע באי כרתים

במדינה

להודות באשמה. בינתיים נשלח להסתכלות, וכיוון שהוא מתחת לגיל 21 יהיה גם צורך בתסקיר של קצין-מיבחן.

מישפט

מעצר לספר

הספר שזוכה מרצה

הסתבך בחשד

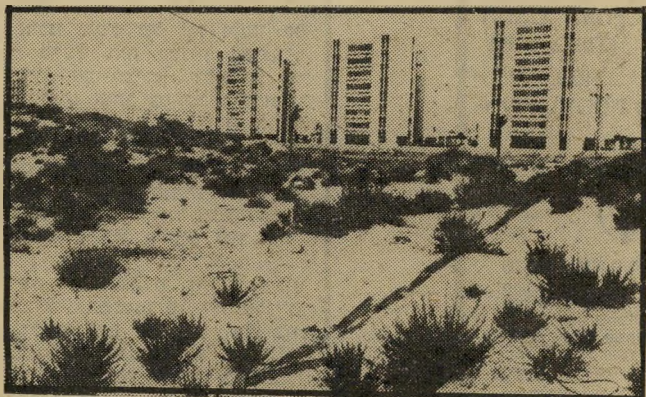
להדחת עדים

בפעם הקודמת היה לאלברט ("בבר") עמר מזל. הוא זוכה מאשמת רצח האג' כחיל מיפו. יחד עימו זוכו גם ארבעה מחברי ריו, ואת הניכוי חגגו כולם בי ביתהמישפט בשתיית שמפניה. בימים אלה חזר עמר, ספר במיקצועו, לחדשות-הפלילים. גם אשתו היפה, אוליביה, שעמדה לצידו בנאמנות במשך כל מישפט-הרצח, נעצרה עימו הפעם בי חשד של גיהול רשת להשגת רכוש גנוב. בית-המישפט שמע את עדויות המישטרה, והחליט לעצור את בבר ל-15 יום.

(המשך מעמוד 73)
לא היה איש בסביבה השוממה. התיירת צעקה. נאבקה עם התוקף בכל כוחה. במשך כ-45 דקות הצליחה להיאבק ולדחות את הי אונס. אך לבסוף גבר עליה, פשק את רגליה בכוח ובעל אותה. התיירת הגבוהה והרוזה הגיעה לתחנת-המישטרה כאשר שעה הי בלונדי פרוע, רגליה וידיה שרוי טות ופגועות, ואצבע שבורה בי רגלה הימנית.

המישטרה החלה לעצור חשודים. וערכה מארבים על חוף הי ים. לפי תיאורה של התיירת צייר המומחה המישטרי קלסטרון של גבר צעיר, בעל זיפי זקן ושיער שחור מתולתל.

חופשה על החוף. שוטרים המשיכו לפטרל את החוף ולחפש את האנס המשוטט. אולם הוא הצליח, לדברי כתב-האישום, לתי קוף שנית כמה ימים אחר-כך, בלי שאיש יראה אותו. הפעם תקף חיילת צעירה, שהיא גם מדריכה, ששוטטה בחוף העונב ליד החוף-הירוק והכינה פעולה לחניכיה. צעיר לבוש מדים ניגש אליה ו-

מקום האונס בנתניה
"איי לאב יו"

הקלסטרון של האנס בחולות
בחוף העזוב, ליד החוף הירוק

שני עררים, שהוגשו על מעצר זה. נדחו. אולם ביום שעמד הי עציר להשתחרר, הוגשה נגדו תלונה חדשה, והמישטרה ביקשה לעצרו בעילה נוספת. בפני בית-המישפט הוצג חומר חסוי, אשר הסתמך על שיחות מוקלטות. לפי טענת המישטרה היה בהן כדי להעלות חשד כי בבר איים על מישחו ברצח וניסה להדיחו מעדותו. שופט-השלום חשב כי העניין כבר נידון בפעם הקודמת בעת הערר, וסירב לדון בעניין. על כך עירערו גם הי סניגור, אורי רון, וגם התובע המישטרי, מרדכי ליבר, לפני השופט המחוזי חיים שטיינברג. המישטרה מתנכלת למרשיו "שען הסניגור", המידע שלה בעניין

שאל היכן כיוון היים. כאשר ענתה לו, התנפל עליה, תפס בכוח את צווארה, נצמד אליה והפילה אר-צה.

על החול נצמד אליה בכוח וי שאל אם היא מסכימה לקיים מגע מיני. הצעירה, שהיא כנראה בעלת כוח-שיכנוע רב, דיברה על ליבו ובכתה. לבסוף שיתרה אותה בלי שביצע את זממו. למרות שגם הפעם קרה המקרה לאור היום, לא היה איש במקום וצעקותיה של הצעירה לא נשמעו.

אולם פטרול של שוטרים, שי חיפש את האנס המיסטורי, ראה צעיר משוטט באופן מוזר בחולות השוממים ועצרו.

התובעת, הד"ר דרורה פלפל, היגשה השבוע כתב-אישום נגד יורם קדוש (20), חייל בשירות חובה מנתניה. לדברי כתב-האישום הוא אשר ביצע את שני המעשים הללו בחולות נתניה. יורם היה בחופשה של שבוע מיוחדת, ולדברי כתב-האישום בילה את רוב זמנו על החוף.

התביעה הביאה את התיירת הי גרמניה להעיד לאלתר נגד יורם, בטרם תעזוב את הארץ. האשה הצעירה, נשואה ואם לילד, היר פיעה בבית-המישפט כאשר שעה אסוף על ראשה. היא יתה שוופה מאוד ירק עיניה הכחולות בלטו בברק בהיר מתוך פניה השזופים. כאשר נחקרה על-ידי התובעת פלפל, אישרה המתלוננת את מה שאמרה בעדותה במישטרה, ולכן תוכל התביעה, בבוא העת, להגיש עדות זו בפני בית-המישפט שידון את קדוש.

כאשר נשאלה התיירת אם היא מתכוונת לחזור לישראל, אמרה כי אמנם תעשה זאת, למרות הכל, אך רק בשנת הבאה. קדוש אמר לשופטים כי הוא מצטער על מעשהו והוא מתכוון

המחסן לנגר החובב

כ-60% חסכון

כאשר אתה זקוק

למדך, כוננית, ארון, שולחן, מזנון, חדרי ארונות, ספריה, מטבח

ב"מחסן לנגר החובב" תוכל לתכנן בעזרת יועצנו את הריהוט המתאים לדרישותיך.

מבחר רב של חמרי גלם עומד לרשותך

לביצוע רהיטי חלומותיך

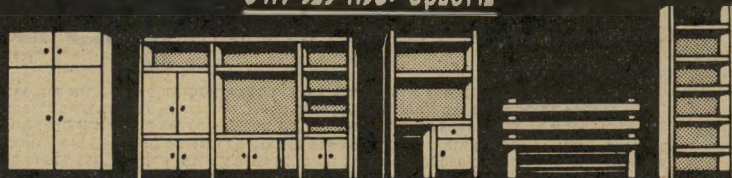
עליך רק להרכיבם בביתך

אולם התצוגה: רח' הפטיש 4, ת"א, טל: 821795

פתוח בימי א', ג', ה' מ-8.00 - 17.00;

ביום ב' ד' מ-8.00 - 18.00; יום ו' מ-8.00 - 13.00.

פרוספקט ישלח לכל דורש

"רצינו לציג את האסיבה החזותית. התאום פיע-פיונה קולדה תצרו היותה אפנות הוקר..."

לפניה קולדה אמיתית לא צריך להוסיף כלום רק למוזג ולשתות.

פינה קולדה

המשקה שעושה חיים מענינים...

יבואנים ומפיצים בלעדיים בישראל: יד. עסקים בעמ. ח"א טל. 832236

תן טרמפ לחייל

אצלי תקבל הסרטה, סרט וידאו
וצילומים של הרגעים היקרים לך.

מתחתן בקרוב? אם כן, כדאי לך לסמוך על אדם
מיקצועי בעל ידע ונסיון בצילום!

- ✱ ביצוע מעולה של קסטות וידאו
- ✱ הסרטה וצילום אומנותי באירועים
- ✱ צילומי סטודיו מרוטשים

כדאי לצלם את הרגעים היקרים לך,
התייעץ עם אדם מיקצועי

מוטי אולפני צילום סטאר ♦ הסרטה וצילום
אמנותי ♦ בן-יהודה 160 תל-אביב ♦
טלפון 242102 - 236433

פתוח 10.00-13.00, 16.00-19.00

סטאר
Star
M.M.

מועדון 5
לתרבות חרושה
רח' ה 5 תל-אביב
טל' 297263

יום שלישי, 28.7.81
יוקרן
סרט קולנוע
ישראלי
במאי
אברהם הפנר

המועדון פתוח בימי שלישי
משעה 8.30 בערב. התוכניות
מתחילות בשעה 9.00 בערב.

בעיות
ולבטים
בחיי המין

מאת
ד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים

קבלת מודעות
לכל העיתונאים
במחירי המערכת

כרסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 772118

תן טרמפ לחייל

חשודים כבר ואוליביה עמר
שמפניה בבית המישפ

בתחנת המישפטה ויהתה הר
נשדדת את שתי הצעירות שהת
נפלו עליה. היו אלה רונית בגימוף
בת 19 ונעמי יהודה בת 20. שתיהן
היו נשואות, ולדבריהן חזרו מהר
רבנות כאשר אירע המקרה.

מכת מדינה. רונית השחר
חורת הודתה מיד במעשה. וכך
עשתה גם בבית-המישפט. סניגור
רה, מנחם רובינשטיין, סיפר לי
שופט חיים דבורין כי רונית
מתחרטת מאוד על המעשה, ור
ביקש שבית-המישפט ינהג בה בר
רחמים. בעת הישיבה הראשונה
בבית-המישפט, כאשר באה הר
גברת ארי, קורבן השוד, כדי
להעיד, ניגשה אליה רונית. חיב
קה אותה ובקול בוכים ביקשה
את סליחתה. ניכר היה כי הר
שחרתרת אינה מבינה כיצד הסי
תבכה בשוד מזור זה.

נעמי, לעומתה, הכחישה הכל
וכפרה באשמתה. היא סיפרה כי
נקלעה למקום במקרה, מכירה את
רונית כמה חודשים, וכאשר הלכה
לרבנות באותו היום, כדי לברר
משהו בעניין המזונות שהיא מקי
בלת מבצלה, הצטרפה אליה ידי
דתה רונית. כאשר סיימה את
ענייניה ברבנות ויצאה לרחוב,
לעבר תחנת האוטובוס, הופתעה
ממעשי חברתה. זו התנפלה, ללא
כל התראה מוקדמת, על אשה
זקנה שהלכה ברחוב וגנבה את
ארנקה. מרוב תדהמה ופחד מי
הרה גם נעמי לברוח עם הישמע
הצעקות הראשונות.

שתי הצעירות ישבו על ספסל
הנאשמים, נאשמות בשוד, עבירה
נדירה לגבי נשים, שהעונש עליה
הוא 14 שנות מאסר. גם השופט
וגם קהל הסקרנים באולם חזרו
הציעו שוב ושוב לעבר שתי
הצעירות חסרות התואר והברק,
וקשה היה להאמין כי שתים אלה
התנפלו על אשה קשישה, לאור
היום, וחטפו את ארנקה, שהכיל
שעונוהב, צמיד ו-350 לירות.
השופט דבורין, אשר שמע את
כל הראיות, מצא כי גם נעמי
היתה אשמה בשוד, והרשיעה.
התובע הוותיק, יעקב קמר, קם
על רגליו וביקש כי בית-המישפט
יטיל על שתי הנשים עונש-מאסר
משמעותיים. "העבירה של שוד
זקנים הפכה כמעט למכת מדינה",
אמר התובע וביקש להחמיר.

אך הסניגורים רובינשטיין ור
יאר חושן טענו, שאין להפוך את
שחלותיהם למקרה-דוגמה. שתי
הצעירות הן ללא עבר פלילי,
המעשה שעשו היה כל כך חסר
תיכונן וילדותי, שקשה להתייחס
אליו כאל שוד של ממש. אמנם
האלימות כלפי קשישים התגברה
לאחרונה, אך שתי הצעירות לא
נהגו באלימות של ממש, והמקרים
של נשים-שודדות הם כה מועטים,
שאינם מצדיקים עונשים מיוחדים.
השופט קיבל את טיעוני הסניג
גורים. הוא דן את הצעירות ל-
מאסר של שנתיים, מתוכן רק
שלושה חודשים בפועל. על נעמי
הטיל השופט גם מיבחן למשך
שנה, אחרי ריצוי העונש.

מביתה בצהרי יום פברואר חורפי
השנה, כדי להחליף זוג נעליים
לנכד. היא הלכה מביתה שברחוב
פישמן מיימון, ממש ליד הרבנות
הראשית, לעבר תחנת האוטובוס
סים הסמוכה.

מולה הילכו שתי צעירות, אך
היא לא שמה אליהן את ליבה.
הן לא היו שונות מכל זוג נשים
אחר הנוקק לשירות-רבנות. צנר
מות ונמוכות-קומה, האחת בשיער
שחור, לבשה מכנסיים וחולצה
ארוכת-שרוולים, והשנייה בעלת
שיער מכוסה במספחת שזורה מר
בעות. רק כאשר חלפו על פניה
חשה הקשישה לפתע כי שני זר
גות ידיים לופתות אותה מאחור.
אחת הצעירות משכה ברוועה הר
שמאלית והשנייה בימנית. אחת
מתן משכה בכוח את ארנקה מידה,
"עד שנדמה היה שאין לי כבר
יד", סיפרה האשה. היא שמטה
מידה את הארנק ושתי הבחורות
נמלטו מן המקום במנוסה.

השעה היתה כמעט 2 בצהריים,
והרחוב היה הומה אנשים ומכר
גיות. הקשישה מיהרה לצעוק
בקול רם והחלה רודפת אחרי
הבחורות הנמלטות. כמה עוברי
אורח הצטרפו למירדף ותוך כמה
דקות נתפסו שתי הצעירות ונמצא
גם הארנק שהושלך לקרן רחוב.

ההקלטות הסודיות הוא מלפני
חודשיים. אילו היו באמת רוצים
להשתמש בו כדיון, היו מבקשים
את המעצר בעניין זה יחד עם
היה עמר מסיים כבר את שני
המעצרים החופפים. אך המישפטה
שמרה את החומר בעניין ההדחה,
כדי שתוכל להשתמש בו עם תום
תקופת-המעצר, שנגורה בעבירות
הקודמות.

"כבר היו דברים מעולם, שר
כאשר המישפטה מגיעה להכרה
שהיא מיצתה את האפשרויות לי
מעצר בעניין אחד, ויש מקום
להניח שההשוד לא ייעצר עוד,
היא מגישה בקשת מעצר בעניין
אחר. ספק לצורך הסוואה, ספק
לצורך תכסיס, כדי להמשיך להחר
זיק מעצר", כתב השופט. "אך
לא כך במיקרה זה."

השופט שטיינברג סבר כי החר
לטת שופט-השלום, כי העניין כבר
גידון, אינה נכונה. והחזיר את
הדיון לשופט-השלום.

השדדות

הצעירה לא הבינה כיצד
הסתבכה בשוד המזור

הגברת פניה ארי (70) יצאה

שודדת נעמי יהודה
שעונוהב, צמיד ו-350 לירות

אליל הזמר מספר על אהבותיו והרפתקותיו המיניות בארץ ובחול

המיזמוזדיקה של אליל הנוער

לנערות המדרגות את מיצעדי הפזמונים, אומר השם איתן מסורי הרבה. הגבר התימני בן ה-32, בעל פני התינוק, לבוש תמיד בהידור, כשפניו מגולחות למשעי. הוא מושך תשומת-לב בכל מקום שאליו הוא מגיע, ולו רק מפני שבכל פעם תלויה על זרועו חתיכה אחרת. איתן אינו נוהג לשבת בבתי-הקפה הבהמיים, אבל הוא אוהב „לראות ולהראות“.

בערבים הוא מסתובב באזורי-הבילוי, בין רחוב ירמיהו לרחוב ירדני-הסירה. איתן הוא איש-לילה, ואוהב-בילויים מושבע. ההצלחה לא באה לו בן-לילה. עבר זמן רב עד שהגיע למעמדו הנוכחי כזמר מצליח.

לפני הצבא הוא ניסה כוחו בלהקת-קצב, שנקראה „שחור ולבן“. בצבא שירת כנגן בתזמורת היל-האוור. אחרי שהשתחרר ניסה כוחו כזמר, ללא הצלחה יתירה, ולכן החליט לעבוד כפסנתרן המלווה אמנים במועדוני-לילה, ואף הופיע באולמי-חגונות.

לפני שלוש שנים זה קרה: איתן עלה על דרך-המלך של ההצלחה. הוא הקליט שיר שנקרא „בוקר של תיקווה“, ותיקוותו התגשמה. השיר הפך להיט, שאחריו באה רשימה ארוכה של להיטים. מקומו של איתן הפך איתן בדירוגי מיצעדי-הפזמונים. בעיקבות הצלחתו שכר איתן דירת-רווקים בשיכון למ"ד, ובנה לעצמו תדמית של דון-ז'ואן.

איתן נוהג במכונית מדגם „פונטיאק“, לבוש תמיד במילה האחרונה של האופנה, וטוען שבחורות משתגעות אחריו. יש לו זיעה טובה מאוד על עצמו, והוא טוען שהוא „סמל-מין“.

הרי סיפורו האישי:

עם המבוגרות יותר, בנות ה-30, אני מקיים יחסי-מין, אך זה לא אותו הדבר כי הצעירות, לדעתי, טובות יותר. בגלל שאני מוקף בנשים, הלשונות הרעות מלחשות, שזה כיסוי למה שאני באמת. הלשונות הרעות טוענות שאני הומוריסטסואל, מטורף על גברים. תגובתי — בחילה! זהו שקר וכזב, אני רק בעניין של נשים, ורק הן מסוגלות לי-עורר בי התרגשות מינית. אני מהמר על שיטת דפוקוורוק, זה מכניס יותר עניין לכל העסק, והטעם הטוב הרענן נשאר תמיד.

גם יודעת שאני לא נאמן לה. אני מספר לה שאני עם אחרות, ואני מתאר לעצמי מי שבוודאי איכפת לה שכל זה קורה, אך היא יודעת שאת אופיי לא ניתן לשנות.

הצעירות

טובות יותר

הנערות שאיתי הן תמיד יפות ורבות, אני אוהב אותן כמה שיותר צעירות, גם בגיל 14. אני אוהב פרי בוטר

כזמר מצליח, אלא גם כנער-שעשועים ופלייבוי אמיתי, שכבוד גדול לבחורה להיות איתו במיטה. אני גאה בכך עד כדי כך, שעל דלת ביתי השכור, בשיכון ל' בתל-אביב, כתוב: איתן מסורי — פלייבוי — דון-ז'ואן.

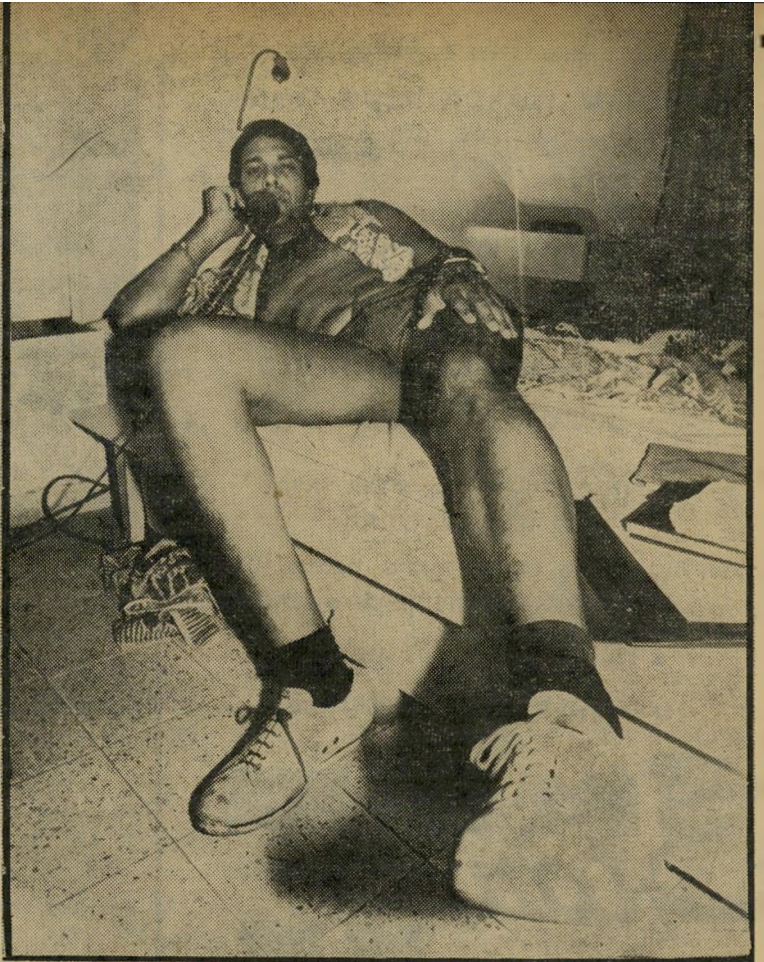
כן, יש לי אורח חיים זוהר, אני אורח הב להיראות בכל מקום, לבוש יפה, עם נערה יפה. אבל אני לא יכול להיות נאמן לאשה אחת. לכן לא הצליחו חיי הנישואין שלי לשרת, שהיא זמרת נהדרת והיום היא נשואה לשחקן יוסי ברק. היינו יחד במשך חצי שנה, וזה הרבה

אני המאהב הטוב ביותר במיזרח התיכון. כל שבע שעות אני מחליף בחורה, ואני מספק את כולן על הצד הטוב ביותר.

פני הילד שלי מושכות אותן. כל הנערות נדלקות עלי, ואני לא צריך יותר מכך. אני נענה, ומה שקורה לאחר מכן ברור בהחלט. ואני מנצל זאת עד תום. כשאני אומר לנערה מסוימת שאני בן 32, היא פשוט לא מאמינה לי, וזה לא חשוב לה. מספיק לה להיות איתי במיטה, ואחר כך לספר לחברותיה שהיא קיימה יחסי-מין עם איתן מסורי.

אני יכול להיות ללא מין, המין מספק לי אנרגיה עצומה, ועוד לי למצות את כישרוני. ללא מין לא אוכל ליצור את המוסיקה שלי, אך גם להיפך: ללא המוסיקה, לא אוכל לקיים יחסי-מין. דבר אחד משלים את השני, ואפילו הדבקתי לעצמי כינוי משעשע: איש המיזמוזדיקה.

אני לא יכול להיות צמוד לאשה אחת, אני חייב להחליף אותן כל הזמן, לח-דש, לגוון, להזכיר לעצמי את עלומי ולי-הוכיח שאני אכן בצמרת — לא רק

זאת איתן מסורי

איתן מסורי בין החתוכות בבאר בברדין „כל הנערות נדלקות עלי“

אחרי ליל מישגלים ארוך וסוער אני ניגוח ויכול ליצור את היצירות שלי, שתמיד יש להן השלכות למה שעבר עלי קודם. בשירי כבי את האור ילדונת אני מזכיר את האור העוטף כשמיכה אותי ואת הילדונת, אולם האמת היא ש-לא התושך ולא האור משנים אצלי את מצב המין. בכל מצב הוא טוב.

שעדיין לא בשל, אך עם הצעירות מאוד אני רק מתעלס, נשיקות לוחשות בכל מקום ומיזמוזים לוחטים בכל חלקי הר-גוף, וזהו. אני לא מגיע איתן עד הסוף הטוב. אני אוהב את התום שבהן, אך גם את הפראיות הילדותיות ואת הברק בעיניהם. עם בנות 17 ומעלה אני גם נכנס למיטה, ואיתן זה עד הסוף. גם

אצלי אהבתי אותה, אחרי שהיכרנו בי-חוף הים, אך בגלל אופיי לא יכולנו להמשיך להיות יחד הרבה זמן. הרגשתי לחוץ מאוד מבחינת היחסים בינינו, ולכן התגרשנו. גם היום יש לי חברה — רחל בן עזרא. פצצה בלונדית, ואנו יחד-ולא-יחד במשך חצי השנה האחרונה. רחל יודעת שכרגע אני אוהב אותה, אך היא

מסורי בברדין, סמל מין

"רומנטי... מגעיל... דון ז'ואן... מושך... דוחה..."

בסקריבוק שערך צוות "העולם הזה" ברחוב ריוזנוף, נשאלו נערות ונשים מה דעתן על הזמר איתן מסורי, הן כאובייקט מיני והן כזמר.

דפנה כרישמעון, 16: איתן מסורי הוא גבר נאה מאוד, אולם אני לא אוהבת גברים מסוגו, שיש סביבו הילה כזו של זוהר. אבל אם אכיר אותו באופן אישי, יתכן אפילו שאסכים להיות חברה שלו.

חני זיגור, מחוללת, 19: כולו רעש וצילצולים. הוא רוצה לדעתי ליצור לעצמו סטייל של דון-ז'ואן, וזה מגעיל. עם גבר כזה לעולם לא הייתי נכנסת למיטה.

יפה כהן, פקידה, 21: הוא מנצל את מראהו הצעיר ואת הפופולאריות שלו ביחסיו עם הנערות, ולדעתי זההי שפלות.

איריס מדלי, 20: קצינה בצבא בדרגת סגן-מישנה: מעולם לא חשבתי על איתן כאובייקט מיני. הוא אמנם לא דחה אותי, ולא הייתי מתנגדת לפגוש ולהכיר אותו. כזמר הוא טוב, והמוסיקה שלו מדברת אל האנשים.

שוולי צפרי, תימניה שחרחרת: 16: הי שירים שלו בסדר, אבל מכאן ועד להיות גבר מושך הדרך ארוכה. הוא דוחה אותי. הוא לא הסטייל שלי. הוא לא מושך אותי, ואני מוותרת. לא רוצה להכיר אותו.

ציפי לב, 21: הוא גבר נחמד, גבר לא רע, והייתי מוכנה להיפגש איתו. כומר הוא נהדר. השירים שלו יפים, וגם המילים, ובהחלט אפשר לאהוב אותם.

ענת דוד, סטודנטית, 21: כן, הוא גבר מושך. אבל בשביל מה כל הרושם הזה מסביב? אני לא מבינה למה הוא צריך את זה. אני עצמי הייתי שמחה להכיר אותו מקרוב.

תמר עדן, 16: השירים שלו יפים מאוד. הוא נשמע רומנטי, ומובן מהשירים שהוא אוהב מאוד בחורות. הייתי מסכימה להכיר אותו מקרוב יותר.

האמינו לי, אחוּק בתדמית הפלייבוי הוהר עד כלות כוחי, אבל שהאנשים לא יחשבו שרק התדמית היא שחשוכה לי. כל העניין פשוט זורם בדמי ושלט באופיי, ואני יכול לעשות דבר נגד זה. הבה אנשים הפנו את תשומת-ליבי לכך שהנערות שבחברתי הן צעירות מאוד, בנות 14, 15, 16, שהן קטינות. אמרו לי שהחברה לא רואה בעין יפה את העובדה שבגבר בן 32 יבלה בחברת קטרינות שכאלה או יקיים איתן יחסי-מין. עד היום לא היו לי בעיות בנושא, למרות שאני מדגיש שעם הקטינות באמת אני מקיים יחסי-מין מלאים, אלא מסתפק ב-מיזמוזים בלבד ולא פוגע בהן.

מצד שני, למרות כל החופשיות שבי, אני אדם שמרן למדי. זה אולי נשמע מפתיע, אך זו האמת לאמתה. נכון, הי יום עדיין איני רואה את עצמי נשוי, כי אני רוצה לנצל את עלומי עד תום, אך בעתיד אתן גושפנקה חוקית ליחסי. איני יודע אם או אהיה נאמן לאשה אחת, אך אשתדל מאוד לשמור על יציבות הייחסי-משפחה.

אני רוצה מאוד להיות חלק מהזרם החברתי, ולא נגדו. היום קצת קשה לי לעשות כן, אך ככל ששנותי יעברו, אני סה בכל כוחי. לפחות למען הילדים ש-יהיו לי בעתיד.

מולאטיות, אירופיות, וכמובן, גם עם הי צבריות הישראליות שלנו. אין לי העדיפה מיוחדת, כי רוב הנשים הן חמות וטובות במיטה, וזה מספק אותי.

היה לי רומן-אהבים קצר וסוער עם קרולין לנגר, הגרמניה בעלת הבארים, שממש שיגעה אותי בלהיטותה. דרכה היכרתי עוד נשים מסוגה, ששיגעו אותי, אני אוהב להיות במיטה גם עם שתי נשים ולהרגיש את גופן על גופי ולדעת שאני גבר אחד, מסוגל לספק את שתי הן. אורגיות עם מספר רב יותר של אני שים לא מעניינות אותי, ואולי אפילו דוחות אותי. אני מעדיף להיות סוליט, לא רק על הבמה, גם במיטה!

לא פוגע בקטינות

ה התחלה היתה קשה וצנועה, במיסי גרת תיזמורת חיל-האוויר, ולפני זה בלהקת הקצב שחזר ולבן. אז הסתפקתי במודנבות ששרצו בכל מקום היו מורכבות לכל. לא הייתי בדרך, היום, לעור מת זאת, אני הרבה יותר בדרך, כי שמי נישא בפי כל. וגם היום הן רודפות אחרי וזה מחמיא לי מאוד.

מדברי שאני איזה כושי אדיר. אמנם אני תימני שחום, אך אני רגיל בהחלט. אך מספק כל אחת על הצד הטוב ביותר. אני מקבל איך-ספור מיכתבים ממעריצי צות, כולן טרופות עלי. כל המיכתבים דומים, מלאים שירי-אהבה לזהטים, ותי אור אהבתן של הנערות אלי. לדוגמה, מיכתב אחד: "שלום איתן היקרה, האהוב, כשאני שומעת את קולך אני לא שקי טה, אתה מעורר בי רגשות חום עזים. אני לא ישנה כלילות, כי אני חושבת רק עליך, איך שאתה נוגע בי, בגופך הסכסי הנהדר, ושפתך החושניות מנש-קות את שפתי. אני אקים לך מועדון מעריצים, שעד סוף ימך יסגדו לך כפי שאני סוגדת לך...".

הן חותמות בדרך כלל, "שלך לנצח באהבה עזה". אני הי כמו בסרטים. הכל בא באופן ספונטני, אין לי כוח לתיכנונים. כש נערה מתקשרת אלי בטלפון, ומתחילה לגנוח ולהיאגת, אני מתייחס ומסוגל אפיי לו להזמין אלי למישגל מהיר. מין וי מוסיקה תמיד יהיו באופנה, וזו דרכי להישאר תמיד באופנה. לא אוותר על אף דבר, אני אהנה ואמצה את החיים עד תום.

האמת היא שקיימתי יחסי-מין עם בנות כל הצבעים והגזעים — כושיות

יש לי דפוסים מקובלים ותנחות מסוריימות לסכס שלי. אני שונא למשל, מין אנאלי. הוא מבחילי, ואני בן-אדם ולא כלב. מין אוראלי, לעומת זאת, בהחלט בא בחשבון, כשהוא הודני. התנוחה הי קלאסית — כשאני על האשה — היא הטובה והמענגת ביותר. אני תמיד האקר טיבי במיטה והילדה היא הפחות אקטיבית. אבל אני אוהב הדדיות ואם היא פאסיבית לגמרי אני לא נהנה, אבל שר לא יובן מזה שאני שוביניסט גברי. זה לא נכון!

אין כמו מישגל מטרף במיטה, בין הי סדינים. אני רומנטי מאוד ומילות שירי אכן מראות על כך. אוהב לדבר הרבה עם הנערות, ולשתוק מעט. שירי באמצע הקיץ הוא ההוכחה לכך.

סוליסט על במה, סוליסט במיטה

כ שאני עושה אהבה אני אוהב מורסיקה מכל סוג. בדרך כלל זהו הי תקליט האחרון שנשכח על המקול. אהבה בחיק הטבע היא נהדרת, ואז יש לי הרגשה של חזרה לאחור, להיות כמו אדם וחווה. כשאני משגל נערה בתוך המים, וחש את הוורם הנהדר ששוטף ארתי, אני באכסטזה פראית. שלא ישמע

זהו תקדים

מישפטי ראשון:

בתו של

השופט הפכה

בעצמה שופטת

אומרים עליה כי היא התקדים היפה ביותר במישפט הישראלי. דליה קובל, לבית קנת, שמונתה בימים אלה כשופטת-שלום בירושלים, היא בתו של נשיא בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, מכס קנת, שפרש לגימלאות לפני שנתיים. במדינת-ישראל מעוטת-המסורה, זהו המיקרה הראשון של בת ההולכת בעיקר בות אביה בדרך השפיטה, ויוצרת שושלת מישפטית. מישפחת קנת הוציאה עד היום שני שופטים ושני עורכי-דין. האת ה- בכור היה שופט-שלום בתקופת המנדאט הבריטי, וגם אביה של דליה החל בדרכו כשופט עוד ב-1937. הוא התמנה בגיל 28, והיה אז שופט-השלום הצעיר ביותר. אחיו הצעיר של הנשיא-בדימוס, נתן קנת, הוא בעל משרד עורכי-דין משגשג בתל-אביב. כבר מילדותה היתה דליה מוקפת ספרי-החוק, גלימות שחורות ועור-כיירי. היא גדלה בבית שבו היתה השפה המישפטית שגורה יותר מהעברית הרגילה, והיה זה רק טבעי כי הצעירה היפהפיה, בעלת העיניים הענקיות והשיער המתולתל, תלך בדרכי אבות. למרות שהצטיינה בלימודים, קשה היה

לתאר את הצעירה, בעלת העיניים ה- מחייכות והצחוק הסוחף, עטויה בגלימה שחורה. אך היא הצליחה לשלב את הד שניים. מיד עם סיום לימודיה באוניברסיטה עיסקה בשטח המישפט עם חיים פרי- רדו של עורך-הדין הידוע מיכאל כספי, ומשם עברה לעבוד בפרקליטות תל-אביב.

מחול עם בתה הבכירה. הבת רקדה באלט קלאסי, והיא ג'אז.

במשוררין

להשבעה

כאשר החל אביה לכהן כשופט, היו בבית-המשפט השלום בתל-אביב שלושה שופטים בלבד. כל אחד מהם היה מקדיש יום בשבוע למישפטים פליליים, וזה הספיק. עבירות-תנועה גזלו רק זמן קצר מבית-המישפט, ולא עלו על מאה תיקים בחודש. יום-עבודה של שופט יחיד היה מספיק כדי לדון בהם.

42 שנים היה האב שופט בארץ-ישראל. טכס השבעתו כשופט מחוזי היה ב-1941, בשלהי שילטון המנדאט. את הדרך מתל-אביב לירושלים עשה בשירת משוריינים, תחת מטר יריות בשער-הגיא, ובירושלים התקשה למצוא נהג מוגינת שייקחנו ל-ארמון הנציב. כאשר הגיע לשם, סוף-סוף, הושבע על-ידי הנציב העליון כשופט, יחד עם עמית ערבי בשם כמען דאזוד. עימו גם התיידד.

כימעט כל המישפטים החשובים במחוז תל-אביב עברו תחת ידיו של הנשיא-בדימוס. את הקאריירה שלו כמישפטן צעיר עוד התחיל בצל מישפטם של הנאשמים ברצח חיים ארלוזורוב. ב-1948 ניהל ה-שופט קנת מישפטים בבית-הדן, לשמע יריות, כשהבניין מוגן בגדרות-תיל. הוא היה בין 25 השופטים הראשונים שנשבעו אמונים למדינת-ישראל.

כאשר יצא לגימלאות, נמשכו מסיבות-הפרידה לכבודו כימעט חודש ימים, וביומו האחרון בבית-המישפט הגיעה לאולם מישלחת של לישכת עורכי-הדין, בראשות עורך-הדין הוותיק יצחק טוניק, והפרידה האחרונה נערכה באולם בו ישב השופט

בתמונתה. כבר אז אמרה דליה כי היא רוצה להמשיך בעבודתה כעורכת-דין ולעסוק במיקצוע האהוב עליה. במשך השנים למדה דליה לשלב היטב את עיסוקה בשטח המישפט עם חיים פרי-טיים מלאים. היא מילאה תפקידים מישפטיים במשרד-ממשלה שונים, ושנים

השופטת בת השופט

קנת בדן. החודש מונתה בתו של קנת לבית-המישפט. היא תישבע אמונים למדינת-ישראל בבית הנשיא בירושלים. סביב בית-המישפט לא יהיו גדרות-תיל, והשבעתה ממחישה יותר מכל את המשכיות המישפט במדינת-ישראל. **אילנה אדון**

רבות עסקה במשרד האוצר בענייני מיסים. משם עברה לעבוד במשרדו של היועץ המישפטי. דליה נשואה למהנדס, ולה שתי בנות בגיל העשרה. היא עצמה המשיכה בתח-ביביילדות ועד היום היא ממשיכה לר-קוד. בשנה שעברה עוד הופיעה במופע-

בחייה החברתיים היתה דליה קובל יוד-עה כאחת מיפהפיות תל-אביב. שימחת-החיים וחוויה-הומור שלה ניבטו מעיניה גם מעל הגלימה השחורה שעטתה. ומפעם לפעם היתה מפתיעה את חבריה בפרק-ליטות בתעלולים שובבים.

יום אחד הגיעה למשרד כאשר את עיניה היפות מכסה זוג-משקפיים ענקי-מכיוון שהכל חשבו שהיא זקוקה להם לראיה, לא העירו מאומה. רק כאשר הע-בירה דליה את אצבעה דרך מיסגרת ה-משקפיים, התברר לכל כי היתה זו, בסך

שופטת קובל בעבודה ג'אז ובאלט קלאסי

שופטת קובל בבית חיים פרטיים מלאים

השופט קנת הצעיר ביותר

הכל, מיסגרת ללא עדשות, שהבליטה עוד יותר את ריסיה השחורים ועיניה הי-מחייכות.

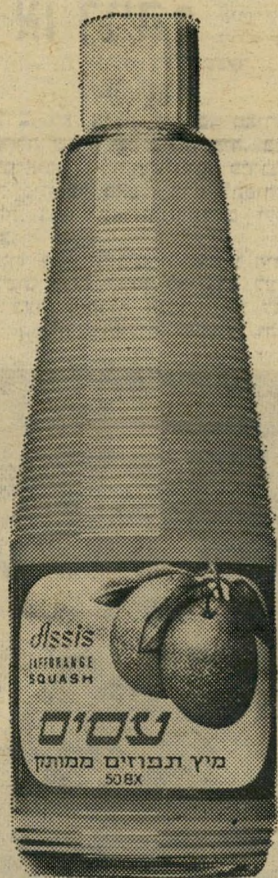
באחד הקיצים של שנות ה-60 נסעה דליה לאנגליה, לייצג את ישראל בכנס מישפטיים. היא משכה תשומת-לב כללית, והעיתונים הביאו ראינות איתה והתקשטו

עס'ים

את חוסכת 17- שקל על כל בקבוק עסיס

1 בקבוק עסיס
25 כוסות = 14.56 ש"ח*

5 בקבוקים משפחתיים
25 כוסות = 31.80 ש"ח*

עשינו חשבון..... שותים עסיס !

ורשבסקי - פריליך

קבוצת ילדים נבחרה לדגמן -
והוכיחה שהקטנות עולות על הגדולות

נשים קטנות

קרני או דניה?

איש לא הצליח להבדיל בין שתי האחיות התאומות לבית גוון. בתמונה: קרני או דניה מדגמת שימלה של תלמידות שנה אל"ף במכון שנקר, כמו דוגמנית ותיקה, מיקצועית ובטוחה בעצמה.

מיה ורב לא אכלה יומיים. מאירה אמרה לה שהיא שמנונית. מיה, בת שמונה פחות חודש וירוקת-עיניים, סירבה להכניס אל פיה כל מאכל, פרט לתפוח עץ לארוחת בוקר לארוחת-צהריים ולי ארוחת-ערב. אדם אפורי חטף עצבים והתפטר! הוא לא יתן בשום פנים ואופן לאיצדק לעיבוד. הוא כעד שיחרור הגבר. הוא לא מבין למה הבנות מופיעות פעמיים והי

אדם הזועם

אדם אפורי, בן שבע וחצי, סירב להשתתף בתצוגה בטענה שעושים פרוטקציה לבנות. ביום התצוגה הוא אירגן מרד, ונרגע רק כאשר דני בסן מתיסלם שיכנע אותו שממילא, הבנות לא שוות. בתמונה: אדם צופה ביוסי שדה המאפר את עיניו של דני בסן לקראת ההופעה.

עזרה חברית

מגישה שרון אורלנסקי לדנה רבינוביץ, בתה של הזמרת שחקנית נירה רבינוביץ. הבנות התנהגו כמו דוגמניות מיקצועיות, רכסו זו לזו רוכסנים, עזרו לאסוף שיער לזנב-סוס ורדפו אחרי להקת תיסלם.

כי אם גם שמלות. "אתה רוצה להופיע בשימלה", הוא שר אל אדם לא משתכנע וגורר אחריו ל"שבתה הגדולה גם את אריק רוטמן, חתיך בלונדי בן שמונה מרמת-אביב, ש"אחותו אילת בת השבע היא מהצד של הבנות. לשבתה הופכת אלימה. אדם לא מסכים לשובת בשקט. הוא קורא סימות-מחאה ובוטט במאירה. אין ברירה. ברוב מוחלט של "הגדולים" הוחלט לפטר את אדם. מיה תדגים את המיכנסיים שלו הוא לא יופיע בתצוגה. אך אדם מסרב להיכנע. הוא לא יורד

מהמכוננית של מאירה עד שהיא תסכים שהוא יופיע בתצוגה. הוא עדיין מתעקש, שזה לא בא בחשבון שלבנות תהיה פרוי טקציה ושהן, הבנות, תופענה שתי פעמים ואנחנו הבנים נופיע רק פעם אחת. מסבירים לו שתצוגות-אופנה זה עניין לנשים ושבצוגה הזאת מציגים יותר שמי לות ממיכנסיים. הוא לא משתכנע.

הקשוחה

שסירבה להיכנע

מחרת יום-התצוגה הגדול. מאיר רה שטיינמן, בוגרת מיכללת שנקר, בחרה להציג בעבודת-הסיום שלה, תיכנון של בגדי-ילדים. לצורך התצוגה היא בחרה עשרה ילדים - שמונה בנות ושני בנים. היא נטלה על עצמה התחייבות קשה. בעוד שלחברותיה הבוגרות היה עסק עם דוגמניות מנוסות כמו פינצ'י מור, תווה לוי, שרונה מרש, שרית דמיר ואחרות, היא היתה צריכה להתעסק עם הילדים, שהתעניינו יותר בלהקת תיטלם שנכחה במקום מאשר בתצוגה.

אריק ואילת רוטמן היו עסוקים במידרף אחרי חתימות, ודנה רבינוביץ' סיפרה לי כולם שהיא הבת של נירה רבינוביץ' ממה פתאום בטלוויזיה וזכתה מיד למבטי הערצה של שרון דוליצקי היפהפיה, בעלת זנב-הסוס הארוך. ליאת אורלסקי סיפרה שהיא רוצה להיות דוגמנית כשתהיה גדולה, והתאומות דניה וקרני גוון עזרו לו לזו להיכנס אל תוך הבגדים. דניה סידרה לקרני את הפוני, וליאת סירקה את מיה. כמו דוגמניות גדולות הן סגרו זו לזו את הרוכסן במיכנסיים ועמדו נרגשות מאחרי הקלעים. מיה סיפרה שהיא חפפה את הראש שלוש פעמים באותו היום, כדי שיהיה לה שיער ארוך ומבריק. אריק אמר שהוא שונא לחפוף ראש ורדף אחרי יאיר ניצני מתיטלם. דני בסן, הסולן של תיטלם, שבא עם חבריו כדי להדגים בגדי-הופעה שתיכננה עבורם בוגרת מיכללת שנקר, היה עסוק בלהרגיע את אדם אפרי. אדם הגיע לתצוגה כשהוא, לא שם, אבל כשראה שהיא צדק שנעשה לו אתי מול גדל פי כמה, מכיוון שמאירה החליטה לבסוף לצרף בכל זאת בן אחד, אבל לא אותו. כי אם את אריק, הוא החליט לפוצץ את הערב ויהי מה. "שהיא לא תעז לעבוד

ודניה גוון. הדוגמנים הקטנים התנהגו כמקצוענים, וזכו למחאות כפיים סוערות מצד הקהל. התצוגה היתה מרהיבה ביופיה והוצגו בה עשרות דגמים של בוגרות בית-הספר לאופנה שנקר.

הדוגמנים הקטנים בבגדים שתיכננה בוגרת שנקר מאירה שטיינמן. מימין לשמאל, על המסלול: שרון אורלנסקי, אריק רוטמן, ליאת

על המסלול

כל אחת את עבודת הגמר שלה. עבודות שזכו למחאות-כפיים סוערות ביותר. כי שהגיעה תור עבודת-הגמר של מאירה שטיינמן עלו הילדים על הבמה. הבנות צעדו בכיטוחן רב. הן הסתובבו כמו דוגמניות. דנה הכניסה את היד לתוך המיכנסיים, להבליט את הכיסים. מיה

תאומות

דניה וקרני גוון בנות השבע מאפקה, שתי יפהפיות שכמעט אי אפשר להבדיל ביניהן. מאחרי הקלעים הסתובבה אחותן הגדולה, הילית, יפהפיה שהדהימה את כל הנוכחים והמזכירה את ברוק שילדס האמריקאית.

הסירה את הכובע פעמיים. דניה וקרני אחזו בשולי השימלה, ואריק ניסה להתחייב בא מאחורי אילת. הוא היה היחיד שלא הרגיש כל כך טוב בהצגה הזו. הוא רצה ש"זה ייגמר כבר". אדם אמר: "הם בכלל לא מופיעים יפה, בכלל לא איכפת לי. זה לא שווה! תיטלם יותר טובים." אחר כך כבו האורות והמוסיקה דממה. דניה וקרני ואדם ומיה נרדמו אל הספסלים האחוריים של המכוננית. למחרת היה זה להם הופעה נוספת. אדם החליט שזה כבר לא מעניין אותו והוא לא יבוא. מיה המתינה כל היום ליד החלון למכוננית שתבוא לאסוף אותה, וצילצלה חמש פעמים לדניה וקרני לוודא שהכל בסדר ושאינן שינויים. היא החליטה שהיה כף, ושהיא רוצה להיות דוגמנית כשתהיה גדולה. לא סתם דוגמנית אלא דוגמנית כמו תווה לוי.

בסביבה שלי, המאירה הזאת, אמר בטון מאיים והתעקש לשבת בחדר-ההלבשה. מאירה נכנסה ללחץ. "אני לא יכולה כעת עם סנטימנטים. זהו הפרוייקט שלי." אמרה בקול בוכים. אדם לא ויתר. הוא ישב בחדר-ההלבשה, נחוש בהחלטתו להפריע ויהי מה. הוא גם הסתיר את אחד הכובעים, כדי לחבל. הילדים התווכחו ביניהם. מיה אמרה: "הוא צודק, או שגם הוא יופיע או ש' אריק לא יופיע." אריק אמר: "מה פת' אום? אני מופיע וזהו!" אדם המשיך לבכות. דני בסן עבד עליו קשה. לבסוף, אחרי שדני הזמין אותו להופעה, הוא נרגע ואפילו ישב בתוך הקהל כדי לראות את הילדים בהופעה.

התצוגה היתה מרהיבה ביופיה. תלמי' דות שנה אלה ובי"ת של שנקר הציגו דגמים מדהימים ביופיים. הבוגרות הציגו

מיה מתפשטת

מיה ווב מחליפה בגדים בין הופעה להופעה. הדוגמניות הקטנות, בדיוק כמו הדוגמניות הגדולות, התבקשו להחליף בגדים במהירות, כדי להספיק ולעלות על הבמה. מיה סיפרה כי חפפה את שיערה ביום התצוגה שלוש פעמים, וכי שמרה במשך יומיים על דיאטה של תפוחי-עץ.

זה היה השופט הזה שחיה

לפני 25 שנה

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה כדו"ק, הכיא בכתבת-שער, תחת הכותרת, "רגול, חבלה או טימטום?" את סיפור-המפולת של מיסעל האשלג כסדרום, שהיה בתחום אחריותו של שר-הפיתוח דוב יוסף. תחת הכותרת, "החתן הת' חמק מתחת החופה" הובאה גירסה תל-אביבית של הבלה-המכירה. והשוע גלור, כוכבה של נבחרת-ישראל בכדורגל, דיווח על מרשקה של הנבחרת במוסקבה, תחת הכותרת, "ררי" שת שלום מסמאליו". במדור הקולנוע פורסם סיפור צעדיה הראשונים של כוכבת-המין של הקולנוע הצרפתי, כרגיט בארי-

רו, קודם שהפכה סמל המיניות הנשית של הקולנוע העולמי. סיפור נוסף משדה התרבות הוא סיפורו של הרקדן יצחק משיח, שאחת מרגליו נקטעה כתאונת-דרכים טראגית; "ארקיד שוב על רגל תותבת!" אמר משיח. משער הגיליון: שר-הפיתוח הד"ר דוב יוסף.

מדיניות בן-גוריון + גולדה * לסקוב בשיריון * עיתונאי * מיוחד ושמו זאוכר * נבואת אצ"ג על משה שמיר

"העולם הזה" 28.7.1956 תאריך: 30 גיליון ל"י

דווקא מבחינה כספית. זאוכר לא נפל משלמה המלך: הוא פסק כי להבא על בעלות העסק להגביל את פעילות המיניות לחוג המיקצוע בלבד, ולעסוק בשטח זה רק עם בעלי העסקים הזכריים המתחרים. מבלי לדרוש כל תמורה כספית. בצורה זו צירף את הנאה עם המועיל. ירידת נעוריהם. זאוכר היה אהוב על ידידי. ביתו ברחוב אלנבי היה פתוח לכל מי שרצה לבוא. הכסף הרב שהוא הרויח בובו על ידידיו ומוסרי האינד פורמציות השונים. בין באי ביתו ואחד מחבריו למישחק הקלפים היה עזריאל קרליבך המנות. אולם כאשר נבחר זאוכר לנודע אגודת-העיתונאים, יחד עם קרליבך הכריז קרליבך כי אינו מוכן לשבת עם זאוכר בוועד. זאוכר סולק, והפך מאז לשונא האישי.

כאשר נטשו כל חברי מערכת ידיעות אחרונות וייסדו ביחד את מעריב, היה זה דווקא אלכסנדר זאוכר שייצג למישפחת מוס, בעלת ידיעות אחרונות, לקחת כ-רוננבלום. כיום משמש זאוכר אחד מכתביו של רוננבלום בידיעות אחרונות. עם תום המנדט הבריטי חרבו כמה מן מקורות האינפורמציה הטובים ביותר של זאוכר. שותפו היגר לארצות-הברית, והוא עצמו הצטרף לידיעות אחרונות. אובדן העיתון המיוחד לא פגע בזאוכר, הוא נשאר עליו ושמה כתמיד, עד שמתה עליו אשתו. אבלו של האלמן נמשך זמן רב, עד אשר שמע יום אחד על ידידת-נעורים ממנוקאץ, העיר בה נולד זאוכר, בקארי-פטרורסיה. אותה ידידה היתה נשואה ל-מיליונר אמריקאי, ונתאלמנה. זאוכר כתב לה מיכתב קצר. הוא זכה לתשובה ארוכה, והחזיר תשובה עוד יותר ארוכה. ההתכתבות בין השניים הפכה לכל כך מסועפת, עד אשר היה ברור ל-זאוכר כי עליו לנסוע לארצות-הברית, השבוע התחתן זאוכר עם ידידת נעוריו. צעדו הראשון של הזוג, בצאתו לבנות את ירח-הדרוש: תרומה גדולה למגזין היהודית המאוחדת, ממש כמעשיהם של אותם האנשים הגדולים שזאוכר היה כר-עליהם בעיתונות.

אנשים

- דעתו של המשורר אורי צבי גרינברג על עתידו הספרותי של הסופר משה שמיר היא פסימית ביותר. הוא אמר השבוע בשיחה פרטית: "לפני שלוש שנים שנה ירק עלי מחנה הפועלים, וכיום זוכים ספרי להערכות חיוביות אפילו בעיתונות הפועלית. מצבו של שמיר בעוד שלוש שנים יהיה ההיפך הגמור".
- שר-החינוך-היהודי הרב זלמן (זיאמה) ארן נראה השבוע מהלך ברחובות ירושלים כשמחתת זרועותיו ספרים כרסנתניים באנגלית. כשנשאל מהם הספרים, השיב שר-החינוך בגאווה: "זהו השלד של מישרדי".
- הד"ר (לרפואת-עצבים) משה (הי-דוקטור) סנה חזר השבוע מנופש בריר מניה, כשהוא שזוף ובריא עוד למעלה מהרגיל. נזכר סנה במה שאמר למארחיו הרומניים: "לכם יש ים-שחור והוא כולו אדום, ולנו יש ים-אדום והוא כולו שחור!".
- המשורר אברהם שדננסקי בי-הביעו את דעתו על העולם הזה: "לפני מים הוא עוסק בפורנוגרפיה - הוא מגלה את האמת העירומה".

שהתחוללו מעבר לחומה. רק עיתונאי אחד הצליח לפרוץ את מסך-ההשתקה. היה זה אלכסנדר זאוכר. הוא ניגש לטלפון-ציבורי, צילצל למפקד מישרת העיר-העתיקה, הציג את עצמו כספנסר, המפקח הכללי של מישרת ארץ-ישראל. הקצין בצד השני מיהר למסור דו"ח מפורט על כל מה שאירע וקוראי דואר היום. העיתון בו עבד זאוכר, יכלו לקרוא את הסקופ הגדול. זה היה מעשה אופייני לזריזותו של זאוכר, אחד הוותיקים (58) שבעיתונאי ישראל ואחד המוכרים שבהם. עיתונאי שידע לחרוג הרחק מגבולות המקצוע, ולהרחיב בכך את אר-פקיו.

הנאה עם המועיל. אולם לא על סקר פים עיתונאיים בלבד נבנתה הקאריירה של זאוכר. דואר היום פשט את רגלו, ר זאוכר החליט על הצעד הבא, החשוב ביותר בחייו. יחד עם עיתונאי אחר, ייסד את העיתון המיוחד. עד כמה היה זה עיתון מיוחד, זוכרים עד היום רוב קוראי העברית בארץ. אלה של הספיקו להכיר את יצירות-הספר של זאוכר מקרוב, שמעו עליהן מפי אחיהם הבוגרים. התפריט המערכתי היה מורכב ממנה אחת עיקרית: שערוריות אישיות. את האינפורמציה סיפקו לזאוכר שוטרים וקציני-מישרת. לא עבר זמן והעיתון המיוחד היה ידוע בארץ בשל נכונותו לפרסם פרטים אינטימיים או פליליים על כל אדם בארץ. לא פחות הצטיין בשל נכונותו לא לפרסם סיפורים אלה. מקור אינפורמציה נוסף היו בעלי בתי-הבושת של תל-אביב. זאוכר היה כה מקובל עליהם, עד כי שימש בורר יחיד בסיכסוך חריף, שפרץ לפני 20 שנה בין מעבידי ענף הזנות, לולא התערבותו מלאת החוכמה של זאוכר, היה יורד על הענף משבר רציני מאוד. לפי הסכם גניטלמני, אסור היה על בעלות בית-בושת לשרת את לקוחותיהן בעצמן, כי דבר זה היה יוצר תחרות בלתי-הוגנת לבעלי-בתי-הבושת הזכריים. שלא יכלו לספק שירות דומה ללקוח. כאשר נקרא זאוכר לפסוק הלכה בעניין, הסבירו לו המדאמות כי יחסייהן עם הלקוחות באו אך ורק בגלל היותן בשר ודם וכי הדבר חיוני להן לאו

עיתונות המיוחד. העיר העתיקה בירושלים היתה סגורה. שוטרים אנגליים חסמו את הדרכים, אי אפשר היה לקבל כל ידיעה על המהומות

טיול ברחובות מוסקבה נבחרת ישראל בכדורגל מטיילת ברחובות העיר לפני ה' מישחק עם נבחרת ברית-המועצות. מימין לשמאל: סטלמן, גלזר, לבקוביץ, מתניה, חודורוב, ויסקוב, חלדי ורבינוביץ; מאחוריהם צועדים שאר חברי נבחרת ישראל.

העם

הילדה הקטנה

ישראל עמדה השבוע במרכז ההתעניינות. המזכיר הכללי של האו"ם, דאג המרשילה, הקדיש כמה מימיו היקרים כדי לפייס את ראש-ממשלתה. חברי קונגרס אמריקאיים דרשו לספק לה נשק. להשפעת אהודיה היה חלק בביטול ההצעה האמריקאית להגשים את החלום היקר ביותר ללב מצריים: הקמת הסכר הגבוה ב-אסואן. מה נתן לישראל מישקל מדיני כזה, שאינו מתאים למישקלה הסגולי? צווחות בלילה. הסכר לא מכבר פקד ביר במנגנון המדינה; בעיני ה עולם, ישראל דומה לילדה קטנה. מעשיה אינם חשובים כשלעצמם. אין היא יכולה להזיק ממש למבוגרים, אבל יכולה להפריע להם. כשהילדה פורצת בצווחות, ב-דמי הלילה, נאלצים כל המבוגרים לקום ממיטותיהם כדי להרגיעה. כשהיא באה שטופת-דמעות ומספרת שכל הילדים היכו אותה, נאלצים המבוגרים לפייסה וליישב את דמעותיה. כושר מיוחד זה למנוע מנרחה מאחרים הוא הקלף החזק בידי ישראל. ידלי השכונות. אם נכונה השקפה זו, הרי שיחק הצוות החדש בן-גוריון + גולדה מאיר את המישחק בצורה נכונה. שורה של איומים ומעשים הפגנתיים ה מונעים מנוחה מן הגדולים, מורטת את עצביהם. הצפייה לפעולה צבאית מטרידה את שנתם מדי שכם לישון בלילה. בטווח הקצר, ייתכן מאוד שיש שיטה מצויינת. השאלה היא רק אם אפשר להמשיך בה שנים רבות. גם הילדה ה קטנה ביותר סופה לגדול, כשם שגדלים הילדים האחרים בשכונה.

צבא

שיריון ומיבצעים

אחד מתפקידיו העיקריים של כל רמטכ"ל הוא לשגר את הקצין הנכון לתפקיד הר נכון. כל רמטכ"ל מבצע תפקיד זה בצורה המתאימה ביותר לתפישתו ולגישתו. ה שבוע החליף רב-אלוף משה דיין את המוזיקים בכמה מעמדות-המפתח בצה"ל. אדם באש צולבת. האישי הראשון שיצא ממשרדו היה יצחק פונדק, עד כה מפקד גייסות השריון. פונדק היה אחד המג"דים הבולטים בימי תש"ח. אומץ-לבו האישי היה כמעט אגדי, והוא התעקש להוביל בעצמו גם יחידות קטנות בשעת קרב. בשעה שהגדודים האחרים היו במצב של התארגנות בעורף, עשה פונדק את העבודה השחורה כדרום. לא פעם נתפס באש צולבת בין היחידות הערביות לבין המשוריינים הבריטיים. התוצאה: גודודו הגיע למקום הראשון במיספר האבידות, כשעה שרוב הגדודים טרם קיבלו אפילו טבילת-אש ראשונה. אולם יצחק פונדק היה ונשאר בעיקרו איש חיל-הרגלים. הפיקוד על השריון יכול היה להיות רק אפיוודה חולפת בחייו. להביור בלטרון. במקומו בא אחד האישים הסגונים ביותר בצה"ל, אלוף היה זה הקש משבר את גב הגמל המצרי ואילץ את מצריים לפנות לברית-המועצות.

תמיד חשבתי שיש רק סיגריה אחת -

עד שגיליתי את **BROADWAY 80**.

מולד

חדש

תערוכת אמריקאית

80 מ"מ
המחיר 5 ש'

מתאים לי ...

השנינים הזה

איתן מסורי

"אני אוהב קטינות!"

אליל הנוער
מספר
בגילוי לב
על חייה המין
שלו

מיסתורי האורגזמה הנשית
מה יודעים הגברים?